

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

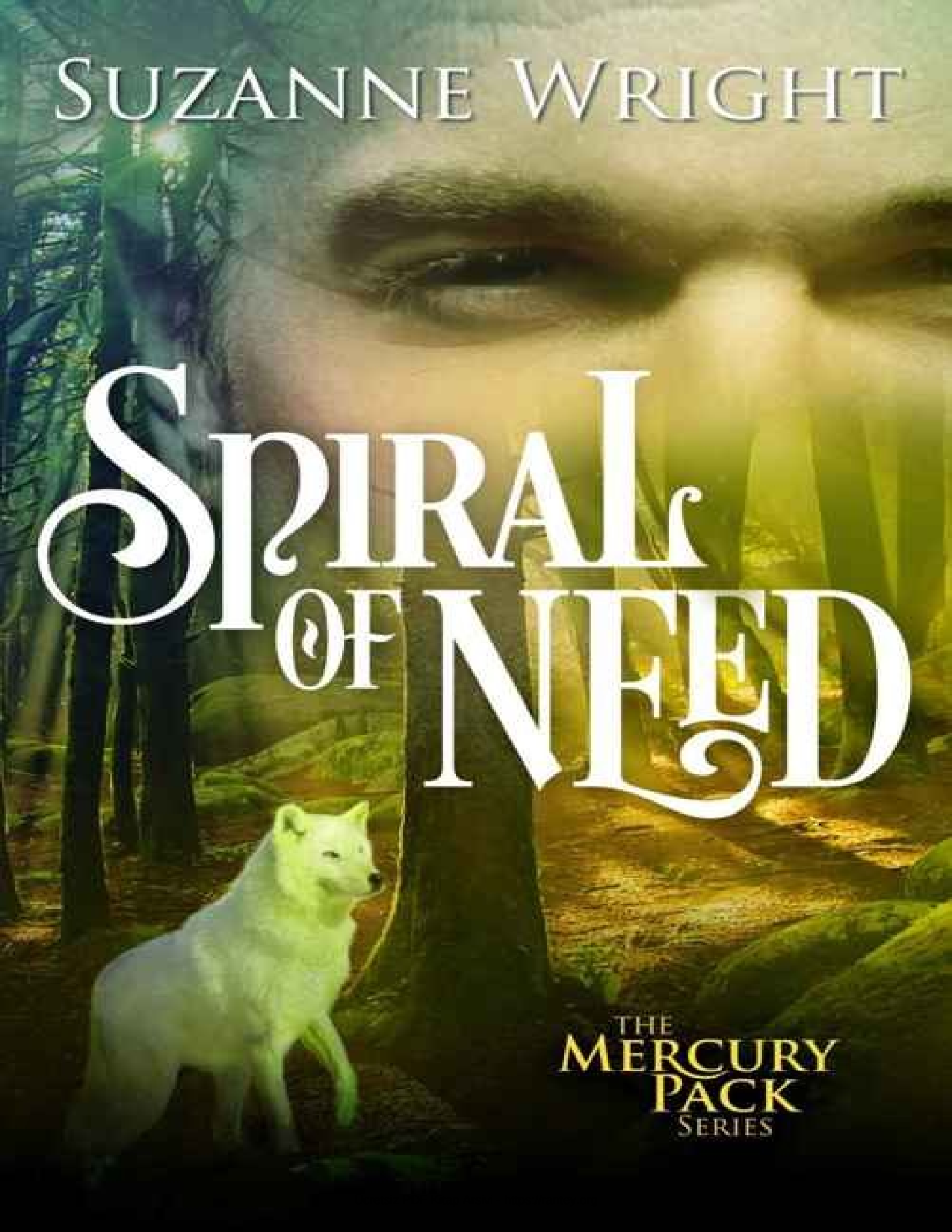
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUZANNE WRIGHT

SPIRAL OF NEED

THE
MERCURY
PACK
SERIES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SPIRAL OF NEED

A L S O B Y S U Z A N E W R I G H T

Rags'den

DAMARLARINIZIN DERINLIKLERINDE SERISI

İşte Cinsiyetçi Vampirler
Bağlayan Isırık
Tüketilen Eziyetin Tadı

ANKA SÜRÜSÜ SERISI

Vahşi
Günahlar Kötü
Arzular Şehvetli
Sırlar
Karanlık İçgüdüler

İÇİNİZDEKİ KARANLIK SERISI
Yanmak

SUZABJNE WRIG HT

SPiRAL OF NEED

ÁH E Ñ I fít'L h' Ö.tl K ÑEIEĩ

Montlake
Romance

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Metin telif hakkı © 2015 Suzanne Wright
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance tarafından
yayınlandı, Seattle www.apub.com

Amazon, Amazon logosu ve Montlake Romance, Amazon.com, Inc. veya bağlı kuruluşlarının ticari markalarıdır.

ISBN-13: 9781503948068
ISBN-10: 1503948064

Kapak tasarımı Jason Blackburn

Benim gibi, mitolojik yaratıkların arasına kendi ırkından daha iyi uyum sağlayabilecek herkese. Kim olduğunuzu biliyorsunuz.

KONTENTS

BİRİNCİ
BÖLÜM İKİNCİ
BÖLÜM
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM BEŞİNCİ
BÖLÜM
ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM YEDİ
BÖLÜM SEKİZ
BÖLÜM DOKUZ
BÖLÜM ON
ON BİRİNCİ
BÖLÜM ON İKİNCİ
BÖLÜM
BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM ON
DÖRT BÖLÜM ON BEŞ
ON ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM ON
SEKİZ BÖLÜM ON DOKUZ
BÖLÜM YIRMI
YAZAR HAKKINDA BİLGİLER

CHAPTER ONE

N Bir kızın Cuma akşamını tamamlamak için cinayete teşebbüsle suçlanmak gibisi yoktur.

Alyssa "Ally" Marshall karşısında oturan iki kurt şekil değiştirene bakarken yüz ifadesini dikkatle boş tuttu. En az bir saat boyunca onu sürü evinin boş bir odasında alıkoyan infazcılar, sonunda ona katılmadan önce, sanki sürü arkadaşlarından biri değil de tamamen yabancıymış gibi ona bakıyorlardı.

Onu neden bu kadar uzun süre yalnız bıraktıklarını biliyordu. Şekil değiştirenler kapalı alanlarda iyi hissetmezlerdi. Onu üç sandalye ve bir masa dışında çıplak olan küçük bir odaya yerleştirmek, belli ki rahatsızlığını artıracak ve kurdunun kendini kapana kısılmış ve izole edilmiş hissetmesine neden olacaktı.

İşe yaramıştı ama Ally bunu göstermemek için çok mücadele etmişti. Volta atan kurdunun kendini kaybetmemesi için çok uğraştı. Ve kendini en son bu kadar kapana kısılmış hissettiği zamanın anılarını bastırmak için çok mücadele etti.

Sonra akıl oyunları başladı.

Önce Greg ve Clint iyi polis-kötü polis oyununu denemişler, Ally de bunu zekâsına hakaret olarak algılamıştı. İyi Polis Greg onu kurtarıcısı olduğuna ikna etmek için elinden geleni yaparken ve Kötü Polis Clint göz korkutucu ve düşmanca davranırken, Ally gerçekleri kesin bir dille ifade ederken sakinliğini korumuştı.

Söyleyeceklerini dinlemek ve hikâyeyi onun tarafından değerlendirmek yerine, sözlerini çarpıtmaya çalışmışlardı. Ve hemen fark etmişti ki, onu bu odaya olayların kendi versiyonunu dinlemek için getirmemişlerdi. Onun suçlu olduğuna çoktan karar vermişlerdi; istedikleri şey bir itiraftı.

Bu noktada, Alfa'larını çağırımlarını talep etti ancak Matt'in Ally'nin sözde kurbanıyla konuştuğu ve onlara katılmayacağı söylendi. İşte o zaman Ally sessizliğe büründü. Onlara kendisine karşı kullanabilecekleri başka bir şey vermeyecekti.

Ona ne kadar psikolojik baskı yaparlarsa yapsınlar, Ally kırılmayı reddetti. İrkilmedi, öfkelenmedi ve göz temasından kaçmadı. Onlar ona baktıkça, o da onlara baktı. Kurdu onun direncini onaylıyordu, ancak hayvan pençeleriyle piçlerin kafa derisini yüzmekten çok daha fazla tatmin olacaktı. Aslında bu kötü bir fikir değildi.

Greg daha sonra iyi polisten, iç çekerek ve hırlayarak sinirli bir polise dönüşmüştü. Clint ise kötü polisten, ellerini masaya vurarak ve agresif bir şekilde Ally'nin kişisel alanını işgal ederek hırsızlık yapmaya hazır bir polise dönüşmüştü. Ally odada sakin bir görüntü sergileyen tek kişiydi . . . ve bu onları daha da sinirlendiriyordu. Ne kadar muhteşem.

"Bunun senin için ne kadar kötü olabileceği hakkında bir fikrin var mı, Ally?" Greg öne doğru eğildi. "Matt çok sinirlenecek. Burada bir idamla karşı karşıyasın. Bize doğruyu söylersen sana yardım edebiliriz. Cezayı sürüden sürgüne indiririz."

Homurdandı. Ona yardım etmek isteseler bile, cezalara karar verme yetkileri yoktu.

"Masumiyetinizi korumaya devam etmeniz anlamsız," dedi Clint oturduğu yerden kalkarak. "Kanıtımız var" -hayır, yoktu- "ve tanıklarımız var."

Ellerinde olan şey, bu odada sayılamayacak kadar çok kez alıkonulmuş bazı pislik çocukların sözleriydi.

Greg kollarını göğsünde kavuşturdu. "O çocukların sana yaklaştığını söylemiştin."

Hayır, girmemişti. Kulübesinden ayrıldıktan birkaç saniye sonra etrafını sardıklarını söylemişti, çünkü o yokken kulübeye sadece birilerinin girdiğini değil, aynı zamanda kulübeyi tamamen yağmaladıklarını da fark etmişti.

Greg devam etti. "Ayrıca o çocukların evinizi dağıttığından da emin olduğunuzu söylediniz."

Şahsen, mobilyalarını kırmaya, kıyafetlerini parçalamaya, duvarlarına spreyle boyayla hakaretler yazmaya, televizyonunu parçalamaya ve buzdolabının içindekileri evinin etrafına saçmaya dağınıklık demezdi.

"Ancak sekiz gence göre, siz üzerlerine gelip onları kulübenize zorla girmekle suçladığınızda, onlar sadece etrafta dolaşıyor ve kendi işlerine bakıyorlardı."

Bu da tabii ki saçmalıktan başka bir şey değildi.

"Zarardan sorumlu olmadıkları konusunda size güvence verdiklerini iddia ediyorlar."

Bir yalan daha. Gerçekte, onu sıkıştırdıklarında bu işe karıştıklarını itiraf etmekten zevk duymuşlar, gülerek Rachelle'in kendilerini bu işe bulaştırdığını söylemişlerdi. Peki Rachelle kimdi? Sadece Şeytan'ın temsilcisi. Aynı zamanda sürünün Beta dişisiydi.

"Dinlemeyi reddettiğiniz, onları Rachelle'in isteği üzerine evinize zorla girmekle suçlamakta ısrar ettiğiniz konusunda ısrar ediyorlar. Sonra da kaçmadan önce 'Onu öldüreceğim!' demişsiniz."

Ally bu kelimeleri düşünmüş müydü? Birçok kez. Onları yüksek sesle söylemiş miydi? Bir kez bile, çünkü Ally tehdit ya da uyarılarla uğraşmazdı. Düşmanına meydan okumayı, kavgayı bitirmeyi ve sonra da gününe devam etmeyi tercih ederdi. Ama meydan okuma dürtüsüne direnmişti.

Rachelle'in birkaç nedeni vardı, en önemlisi de bu tam olarak Rachelle'in istediği şeydi. Ally'nin o deli düveye hiçbir şey vermeye niyeti yoktu.

Clint Ally'nin yanına gelerek ellerini masanın üzerine koydu. "Matt'i aramak için sürü evine gittiğini ama oranın boş olduğunu gördüğünü söylüyorsun. Ama ben buna inanmıyorum tatlım." Üst dudağı kıvrılırken gözlerini kızın içine dikti. "Bence Alfa'mızın sana yardım etmeyeceğini, senin yerine Rachelle'in tarafını tutacağını biliyordun."

Teorisiyle ilgili tek bir şey doğruydu: Matt muhtemelen Rachelle'in tarafını tutacaktı.

"Sonra da meseleyi kendi ellerine almaya karar verdin, değil mi?" Clint'in sesi sertleşti, yükseldi, kaşlarını çatı. "Tam olarak Rachelle'in iddia ettiğı gibi yaptın: Onu takip ettin ve arkasından saldırdın, sırtını keserek ona kendini savunma şansı vermedin." Yavaşça Ally'nin diğer tarafına doğru ilerledi ve devam etti: "Hemen kendini toparladı ve sana doğru döndü, değil mi? İşte o zaman ona bir yumruk attın, onu bayılttın ve bir korkak gibi kaçtın."

Kurdu hırladı, "korkak" yorumuyla aşağılanmıştı. Ally homurdanmak istedi. Eğer Rachelle'i öldürmek isteseydi, ona önden saldırırdı. Ve işi bitirdiğinden emin olurdu. İki yıl önce Collingwood Sürüsü'ne katıldığından beri Ally sadece iki düelloya katılmıştı. İkisinde de Ally kazanmıştı. Sert ve kirli dövüşürdü ama arkadan saldırmazdı. Ve bir korkak gibi kaçmadı. Kendine saygısı olan hiçbir baskın kurt bunu yapmazdı.

"Zeke'i ona kaptırdığın için kıskanıyordun," diye suçladı Clint alaycı bir sırıtışla, "ve eğer o ortadan kalkarsa, Zeke'i geri alabileceğini düşündün."

Zeke'i geri isteseydi bile, Rachelle'i öldürerek bunu başaramazdı. Şekil değiştirenlerin eşlerinin ölümünden sonra hayatta kalması nadir görülen bir durum olduğundan, Zeke de büyük olasılıkla onunla birlikte ölmüş olacaktı. Bu nedenle Clint'in iddiası

daha acınası olabilirdi. Ve Ally'nin düşüncelerini kazara yüksek sesle söylemek gibi korkunç bir alışkanlığı olduğu için, "Vay canına, bu davayı tamamen çözmüşsün," diye alay etti.

Clint'in boynundan yukarısı kızardı ama bir süre sonra umursamaz bir omuz silkti. "Senin sözüne karşı Rachelle'in sözü." Ses tonu Ally'nin sözünün bir bok ifade etmediğini açıkça ortaya koyuyordu. Ne yazık ki bu doğruyd.

Son birkaç ay çok kötü geçmişti. Erkek arkadaşının gerçek eşini bulması büyük bir darbe olmuştu ama Ally Zeke için mutluydu. Eşine karşı misafirperver ve saygılı olmaktan başka bir şey yapmamıştı ama dışı ilk dakikadan itibaren ondan nefret etmişti. Ally ondan dalga dalga nefret aktığını hissetmişti.

-Kelimenin tam anlamıyla. Son derece empatik olmak Kahin paketiyle birlikte geliyordu.

İçgüdüleri ona Rachelle Lavin'in başını belaya sokacağını söylemişti ve doğru da çıkmıştı. Zeke, Rachelle'i eşi olarak kabul etmekte tereddüt etmemesine rağmen, dışı hemen Ally'yi hedef alan bir nefret kampanyası başlatmıştı.

Zeke birkaç ay önce sözde eşine hakaret ettiği için onu azarladığında Ally şok olmuştu. Kafası karışmış ve öfkelenmişti, Rachelle'i aramıştı . Sonradan fark etti ki, tam da kadının ekmeğine yağ sürüyordu. Ally'yi azarlarken sakın ve soğukkanlı kalan ve "kıskançlığı" yüzünden ona acıyan bakışlar atan Beta dışisine bağırduğına herkes şahit olmuştu.

"Ally kıskanç" saçmalığı o zaman başlamıştı. Ve bu yedinci sınıf hakaretine karşı iyi bir savunma olmadığını çabucak anlamıştı. Eğer Ally görmezden gelirse, kıskançtı. Eğer zekice bir karşılık verirse, kıskançtı. Eğer sinirlenir ve onlara gidip bok yemelerini söylerse, sadece kıskanç değil aynı zamanda acımasızdı da.

Bu olaydan kısa bir süre sonra Rachelle, Ally'nin kendisine nefret dolu mesajlar gönderdiğini iddia etmişti. Zeke yine Ally'den korkmuştu. Bu yüzden yine Rachelle'i aramış ve ondan bu hayali mesajları ortaya çıkarmasını istemişti. Rachelle'e

Rachelle göndermişti. Ally ısrarla ve yüksek sesle bunları gönderdiğini inkâr etmiş, Rachelle'in bir noktada Ally'nin cep telefonunu alıp bunları kendisine göndermiş olması gerektiği konusunda ısrar etmişti. Bu elbette kulağa çılgınca geliyordu ama doğrudu. Ama Ally'den başka kimse bunu görmüyor gibiydi.

Böylece sürü arkadaşları yavaş ama emin adımlarla Ally'den uzaklaşmıştı. Collingwood Sürüsü'nün bir parçası olduğu süre boyunca, birkaçını iyileştirmiş ve imgelemleri aracılığıyla sürüyü iki kez çatışmadan kurtarmıştı . . ama tüm bunlar artık bir anlam ifade etmiyordu.

Kendilerini savunmak gerekirse, Rachelle çok inandırıcı bir yalancıydı. Ally'yi kendi sürüsünde bir yabancı haline getirmişti. Düvenin son numarası sayesinde Ally sürüden atılabilirdi.

"Kimse senin hikâyeni yutmayacak, Ally," diye kulağına hırladı Clint. Kurdu dişlerini ona doğru şaklattı. Adamda kesinlikle bir Hıyarlık Faktörü vardı. "Kimse sana inanmayacak. Rachelle'e saldırdığını gördüğünü iddia eden bir tanığımız var."

"Bundan şüpheliyim."

Doğruldu. "Oh, gerçekten mi? Neden?"

"Bir, çünkü saldırı gerçekleşmedi. İki, çünkü eğer bir tanığınız olsaydı, itirafa ihtiyacınız olmazdı. Dediğin gibi, şu anda benim sözüme karşı Rachelle'in sözü var. İnsanlar ona güvenebilir ve onu sevebilir, ama bu bir infazı haklı çıkarmak için yeterli değil. Özellikle de Rachelle'in küçük hikayesinde bazı boşluklar olduğu için."

"Ne gibi?"

"Onu öldürmek isteyen biri neden bilinci yerinde değilken kaçsın ki? Tamamen çaresiz olduğu o andan yararlanıp öldürücü darbeyi indirmezler miydi, 'korkak' falan olduklarını düşünürsek?"

Clint bir an sessiz kaldı. "Belki birinin geldiğini duymuşsundur. Ya da belki birinin seni izlediğini fark ettin."

"Ya da belki Rachelle sadece kışından konuşuyordur." Tekrar.

"Ne düşünüyorum biliyor musun Ally?" diye sordu Greg.

"Oh, bu iyi olacak," diye mırıldandı alaycı bir tavırla.

"Bence Rachelle'i gerçekten öldürmek istemedin. Bence sadece zayıf bir anında kendini kaybettin. Hepimiz bir noktada öfkeyle düşüncesizce hareket etmişizdir, değil mi?" Sesi yumuşak ve anlayışlı bir hal aldı. Daha fazla akıl oyunu. "Bence Rachelle'in çocuklara kamaranı dağıtmalarını emrettiğine gerçekten inanmış olabilirsin. Zeke'i senden aldığı için ona zaten çok kızgındın. Kendini kaybolmuş ve yalnız hissediyordun. Kıskançlık son zamanlarda sık sık seni ele geçiriyor ve bunun için seni kim suçlayabilir ki?" Greg gerçekten de onun elini okşadı.

Tanrı aşkına, bu çok şefkatli davranışa gerçekten inanması mı gerekiyordu?

"Kulübeye girdiğinizde ve kaosu gördüğünüzde, bu pastanın üzerindeki krema gibiydi. O durumda herkesin yapacağını yaptın. Kendini kaybettin ve sorumlu olduğuna inandığın kişinin izini sürdün. Bu yüzden Rachelle'e saldırdıktan sonra olay yerinden kaçtınız. Onu yerde baygın halde görünce öfken azaldı ve yaptığın şey için kendini kötü hissettin."

"Ya öyle," diye başladı Clint, "ya da Rachelle'in peşinden onu öldürmek niyetiyle gittin ama son anda kendine olan güvenini kaybettin. Hangisi?"

"Doğru olanı yap ve bize gerçeği söyle," diye cesaretlendirdi Greg. "İşleri kendin için kolaylaştır. İtiraf ettiğin anda her şey bitecek. Bitmesini istemiyor musun?"

Evet, çok iyi biliyordu. Frick ve Frack onu iki saatten fazla bir süredir bu küçük odada tutuyordu ve kurdu ciddi bir şekilde kaybetme riskiyle karşı karşıyaydı. Ama yalan bir itirafta bulunmak yapılacaklar listesinde yoktu. "Size neler olduğunu zaten anlattım. Söyleyecek başka bir şeyim yok."

Clint içini çekti. "Peki, madem böyle oynamak istiyorsun." Greg'e baktı. "Matt'i ara. Belki infazı o yapar."

tam burada, hemen şimdi."

Korkudan titremesi ve sonunda itiraf etmesi gereken yer burasıydı. Bunun yerine teatral bir nefes verdi. "Ne? Şimdi mi? Ama gece daha yeni başlıyor çocuklar."

Clint, "Ally," diye homurdandı.

"Kelepçeleri getirin, biraz eğlenelim."

"Ally."

Kollarını havaya kaldırdı. "Pekala, itiraf ediyorum. Eğlence olsun diye dairemi yağmaladım, bir grup iyi niyetli genci yanlışlıkla suçladım, Beta dışıme saldırdım ve sonra gözaltına alınıp muhtemelen idam edilecek kadar uzun süre etrafta kaldım." Omuz silktilti. "O anda iyi bir fikir gibi görünmüştü."

Clint'in yüzü yine kızardı -büyük olasılıkla böyle söylediğinde tartışmalarının ne kadar acınası olduğu ortaya çıktığı için. "Bana ukalalık yapma."

Kıs kıs güldü. "Bilseydim bileceğinden emin misin?"

"Bence artık-" Greg arkasındaki kapı açılınca durakladı. "Zeke."

Oh, güzel.

"Sorumluluk almayı reddediyor ya da-"

"Bundan sonrasını ben hallederim." İnfaz memurları çıkıp kapıyı arkalarından kapattıktan sonra Zeke onun karşısındaki koltuklardan birine oturdu, mavi gözleri yorgundu. Son birkaç ay içinde Ally ve Rachelle'in arasına her girdiğinde olduğu gibi işkence görmüş gibi görünüyordu.

Taraf seçmenin onu ne kadar derinden yaraladığını hissedebiliyordu; acısı sinir uçlarını zımpara kağıdı gibi yıpratmıştı. Kahinler için durum böyleydi: olumlu duyguları almak hoş, sıcak hisler yaratırdı. Negatif duygular ise hafif bir rahatsızlıktan dayanılmaz bir acıya kadar her şeye neden olabilirdi.

Zeke'in incinmiş olmasına rağmen Ally ona hiç sempati duymuyordu. Neredeyse on sekiz aydır bir ilişki içindeydiler. Bu sürüde Ally'yi iyi tanıyan bir kişi varsa o da Zeke'ti. Bu sürünün içinde Ally'yi iyi tanıyan bir kişi varsa

Tüm yalanları gören oydu. Yine de o bile "Ally'ye güvenilmez" kervanına katılmıştı.

Bu erkeğin bir zamanlar onunla çiftleşmekten bahsettiğine inanmak zordu. Gerçek eş olmayan kurtlar yine de bir araya gelebilir ve imprinting yoluyla çiftleşebilirdi. Şekil değiştirenler gerçek eşlerini bulacaklarının kesin olmadığını bildiklerinden, bu alışılmadık bir durum değildi. Ancak Ally ve Zeke için bu süreç gerçekleşmemişti ve o bunun nedenini biliyordu. Ona değer vermesine rağmen, onu hiç sevmemişti.

Aynı şekilde, kurdu da Zeke'le rahat ve memnundu ama onu bir kurdun eşini istediği gibi istememişti. İçlerindeki kurtlar, insanların asla aşamayacağı bir seviyede "hissederdi": şiddetle, çılgınca, öfkeyle ve vahşice. Kurdunun Zeke'e karşı hisleri hiç bu kadar yoğun ve her şeyi tüketen olmamıştı.

"İnfaz tarihim ne?" Ally gerçekten de Matt'in böyle bir şey emredeceğini düşünmüyordu. Ne kadar aksini istese de bunu haklı çıkaracak yeterli kanıtı yoktu.

"Kimse seni idam etmeyecek." Zeke'in sesi o kadar yorgun geliyordu ki neredeyse onun için üzülecekti. Neredeyse.

"Madem beni sürüden atacaksın, o zaman bu işi bitir." İsteddiği zaman ayrılabilirdi ama kimsenin onu kendi sürüsünden kovmasına izin vermeye hazır değildi, özellikle de kindar, akli dengesi yerinde olmayan bir kevaşenin. Herkesin eninde sonunda Rachelle'in oyununu anlayacağını, masum olduğu için meselenin kısa sürede kendiliğinden çözüleceğini düşünmüştü.

"Sürgün edilmeyeceksin."

Bu bir sürpriz oldu. "Bu, arkadaşının yaptığını iddia ettiği şeyden şüphe ettiğin anlamına mı geliyor?"

Zeke kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibiydi. "Kulağa pek senmişsin gibi gelmediğini biliyorum ama son zamanlarda kendinde değilsin. Rachelle'i öldürmek için yola çıkmadığına inanıyorum ama gerçek şu ki ona saldırdın. Sana çok fazla hareket alanı bıraktım, Ally.

Pek çok şeyi göz ardı ettim ama bunu göz ardı edemem. Göz ardı edemem."

"Yani Rachelle ve ben teke tek mi görüşeceğiz?" Ne harika.

"Hayır."

Tabii ki hayır. Rachelle Beta dişi olabilirdi ama baskınlık seviyesi Ally'ninkini geçmiyordu. Rachelle daha düşük rütbeli biri tarafından yenilme riskini göze almak istemezdi. "Görünüşe göre onu taciz etmiş ve ona saldırmışım. Kurdu intikam için çıldırıyor olmalı. Tek başına bu bile bana meydan okumasına neden olmuş olmalı."

Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Bir parçası senin için üzüyor. Neden kıskandığını anlayabildiğini söyledi. Senin yerinde olsa kendisinin de aynı şekilde yıkılmış ve acı çekmiş hissedeceğini itiraf ediyor. Matt seni sürgüne göndermeye hazırlarken o seni sürüde tutmayı bile savundu."

Ally şok olmuş bir halde gözlerini iki kez kırptırdı. "Ne yaptı?"

"Senin orada tek başına kalmanı istemiyor. Matt ve bana, eğer özür dileyip kıskanç davranışlarına son vereceğine söz verersen, cezadan kurtulmana bile sevineceğini söyledi."

Ve işte o zaman Ally sonunda Rachelle'in başından beri neyi başarmaya çalıştığını anladı. Ally'yi sürüden çıkarmak değil. Onu sürgüne göndermemiş ya da idam ettirmemişti - en azından şimdilik. Hayır, Rachelle Ally'yi tecrit etmeye çalışıyordu. Onun için önemli olan her şeyi elinden almaya çalışıyordu. Ally'nin mutsuz ve yalnız olmasını istiyordu ve bu gösteriyi en ön sıradan izlemek istiyordu.

"Tek yapman gereken özür dilemek," diye tekrarladı Zeke.

Esprili bir şekilde gülen Ally öne doğru eğildi. "Ondan özür dilemek mi? Cildime dikenli telle peeling yapmayı ve sonra da klorlu bir havuza dalmayı tercih ederim." Rachelle'in çok iyi bildiği bir şeydi bu. "Ayrıca, yapmadığım şeyler için özür dilemek gibi bir alışkanlığım yok."

Zeke nefesinin altından küfretti. "Ally, burada sana yardım etmeye çalışıyor."

Ally üzüntüyle başını salladı. "Bu kadar kolay kandırılabilceğini hiç düşünmemiştim." Rachelle'le arasındaki çiftleşme bağı tam olarak gelişmiş olsaydı, yalan söylediğini hissedirdi. Ama yine de Ally'nin masum olduğunu bilmesi gerekirdi. Ally bir anlık öfkeyle Rachelle'e saldırmış olsa bile, bu konuda yalan söylemeyeceğini bilmeliydi. Ally kendi pisliğini sahiplenmişti. "Peki sen beni atmayacaksan ve o da bana meydan okumayacaksa, benim hayali suçumun cezası ne olacak?"

"Rachelle'den özür dilemezseniz, sizi statünüzden azletmek zorunda kalacağız."

Bu sözler kafasına inen bir darbe gibiydi. Statü kurt şekil değiştirenler için her şeydi; kurtlarına net bir amaç ve istikrar verirdi. Bu nedenle, bir kurdun statüsünü elinden almak çok ciddi bir şeydi, hem kurt hem de insan tarafını derinden kesmek, incitmek için tasarlanmıştı. Ve öyle de oldu. "Anlıyorum." Sesi düzdü, herhangi bir duygudan yoksundu ve kurdunun haklı öfkesinden hiçbir şey ele vermiyordu.

"Ally, bana bak." Zeke onun yüz ifadesinde her ne gördüyse, sanki kendini çarpışmaya hazırlıyormuş gibi kaskatı kesildi. "Her şeyin böyle olmasını istemedim. Kahretsin, böyle olmak zorunda değil."

"Haklısın, değiller. Ama öyleler çünkü eşin lanet olası bir hikâye uydurucusu." İnkâr etmek üzere olduğunu gören Ally hemen ekledi: "Pekâlâ, beni suçladığı bu şeyleri neden yaptığımı bana açıkla."

"Kıskançlık insanlara normalde yapmayacakları şeyleri yaptırır," diye mırıldandı bakışlarını kaçırırken. Sözler prova edilmiş gibiydi. Ally bunların Rachelle'in sözleri olduğu hissine kapıldı.

"Beni tanıyorsun, Zeke. Beni tanıyorsun. Bu saçmalığa nasıl inanırsın? Çiftleştiğin için seni hor göreceğime nasıl inanırsın? Bir araya geldiğimizde ikimiz de durumu biliyorduk; birimiz eşini bulduğunda bu ilişkinin biteceğini biliyorduk. Bu tür şeyler şekil değiştiren çiftlerin başına hep gelir," diye ekledi umursamaz bir omuz silkmeye.

Yüzünde kızgınlık ve incinmişlik karışımı bir ifade belirdi. "Aramızda olanları küçümseme, Ally. Birbirimizi etkilemeye çok yaklaştık. Bunu inkâr etme." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bak, ani ayrılığımız ve Rachelle'in buradaki varlığı seni incitiyorsa bunu anlayabilirim. Durum tersine dönseydi bundan hiç hoşlanmazdım ama yine de saygı duyardım."

"Çiftleşmenize saygı duyuyorum." "O zaman neden ona saldırdın?"

"Tanrı aşkına, ben ona dokunmadım."

"O zaman vücudundaki yaraları nasıl açıklıyorsunuz?"

"Hepsini kendi kendine yapmış olmalı!" Evet, Ally bunun kulağa nasıl geldiğini biliyordu ve bu onu utandırıyor. Sanki iddiaları reddettikçe daha da kötü görünüyordu. "Onun senin arkadaşın olduğunu biliyorum ama arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Beni dinlemiyorsun bile, bana bir şüphe hakkı bile vermiyorsun!"

"Çünkü kanıtların hepsi orada! Rachelle'in sırtında pençe izleri, çenesinde morluk ve şişlik var ve gençler senin onu takip etmek için ayrıldığını iddia ediyor. Bir de mesajlar var, ona bağırdığın zamanlar ve sürekli öfkeli oluşun-"

"Size karşı yalan yanlış suçlamalar yapılsa ve kimse söylediklerinize inanmasa kızmaz mıydınız?"

Burnunun kenarını sıktı. "Neden seni tüm bu şeylerle haksız yere suçlasın ki?"

"Şahsen ben bunun seni ve tüm sürüyü benden nefret ettirmek, beni yalnız ve mutsuz bırakmak için olduğunu düşünüyorum. Ama boya parçaları ve tutkalla beslenerek büyüdüğü açıklamasına da açığım."

"Senden asla nefret edemem." Yorgun bir iç geçirdi. "Seni önemsiyorum Ally ve her zaman önemseyeceğim. Ama Rachelle benim eşim ve onu bu şekilde hedef almana izin veremem. Ne düşünürsen düşün, senden görevinden istifa etmeni istemeyi gerçekten istemiyorum. Ama şu anda sürü sana güvenebileceğini düşünmüyor."

Bu da söylediği hiçbir söze güvenmedikleri anlamına geliyordu, dolayısıyla gördüğünü iddia ettiği hiçbir görüye de gvenilmeyecekti. Burada ona gerçekten yer yoktu. "Bana bir transfer bulun."

"Transfer mi?" Gerçekten Ŗok olmuŖ görünüyordu.

Neden? "Evet, bana baŖka bir sürüde yer bul." Ayrılmak kaçmaya biraz fazla yaklaŖmıŖtı ve gururu buna engel oluyordu. Ama Rachelle'i mutsuzluğuyla daha fazla oyalamaktansa gitmek daha iyiydi. Elbette Ally ocukluk sürüsüne geri dönebilirdi. Üvey amcaları onu kollarını açarak karŖılayacaktı. Ama orası onun için güvenli bir yer değildi; hayatını olduğundan daha karmaŖık ve tehlikeli hale getirecekti.

Zeke bir an için kelimelerle bođuŖuyor gibiydi. "Buna gerek yok. Ŗu anda herkesin sana kızgın olduğunu biliyorum ama öfkeleri yatıŖacak. Bir ay içinde her Ŗey normale dönecek."

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz.

Transfer olmak istiyorum." enesi sertleŖti.

"Hayır."

"Neden olmasın?"

Yine zorlanıyor gibiydi. "Dediğim gibi, buna gerek yok."

"Benim için yle. Buradan gitmek istiyorum."

"Bu kolay olmayacak." Neredeyse memnun olmuŖ gibiydi. "Herhangi bir sürü, Beta diŖisini öldürmeye alıŖmakla suçlanan bir kurdu yanına almakta tereddüt edecektir."

Haklıydı, bu da yalnız kurt yaŖam tarzını seçmeye hazır olmadığı sürece burada sıkıŖıp kalacağı anlamına geliyordu; bu da onu diğer Ŗekil deđiŖtirenlerden bahsetmeye gerek yok, insan Ŗekil deđiŖtiren karŖıtı aŖırı uçlar için kolay bir hedef haline getiriyordu. Ve Zeke ona yardım etmeye istekli görünmüyordu.

Rachelle'in onun eŖi olduğunu ve bu nedenle sadakatinin öncelikle ona olacağını anlıyordu; Ally daha azını beklemezdi. Ama o aynı zamanda sürünün Beta'sıydı ve Alfalarını ve sürüdeki her bir kurdu korumak için yemin etmiŖti. Ŗimdi bu yemini ihlal ediyordu.

"Sana olan tüm saygımı kaybettin." Ve şimdi oradan çıkmak zorundaydı.

"Ally, hışımla çıkma."

Kapıya ulaştığında omzunun üzerinden ona baktı. "Eğer eşine saldırdığıma gerçekten inansaydın, elini boğazıma sarar, beni lanet olası bir bez bebek gibi sallardın. Ama yapmıyorsun, çünkü derinlerde bir yerde bunun olmadığını biliyorsun ve kurdun da biliyor." Ally kapıyı açtı. "Her neyse, onun senin üzerinde hak iddia etmesini kıskanmama gerek yok, ben her zaman kullanılmış eşyalarımı muhtaçlara ve dezavantajlılara veririm."

Ally vals yaparak dışarı çıktı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı. Sonra da hiddetli bir küfür savurarak nemli geceye doğru sürü evinden çıktı. Bu cidden şimdiye kadarki en boktan gün olmaya başlamıştı. İyi tarafından bakarsak, daha kötüsü olamazdı, değil mi?

Harabeye dönmüş kulübesine girdiğinde, evet, aslında bunun mümkün olduğunu fark etti. Parçalanmış deri koltuğunda oturmuş, Ally'nin kola şişelerinden birini içerken, tüm sorunlarının sebebiydi. İçindeki her şey ona saldırmak, bu düveye sonu gelmeyen bir acı yaşatmak istiyordu... Rachelle de tam olarak bunu yapmasını istiyordu. O zaman kaltağın sürüye şikâyet edecek başka bir şeyi olurdu, değil mi?

"Merhaba," diye selamladı Rachelle, üstün ve çirkin bir gülümsemeyle. Her zamanki gibi nefreti Ally'ye göğsüne keskin buz parçalarının saplandığı hissini veriyordu. "Buzdolabınızda kalanlardan kendime yardım ediyordum. Umarım sakıncası yoktur."

Şimdi sıvıyla boğulabilseydi, bu harika olurdu. Ya da belki de sürünerek çıktığı tımarhaneye geri dönseydi. "Çirkin bir çürüğün var. Bütün bu yaraları sana kim verdi?"

Rachelle parmağını nazikçe şişmiş çenesinin üzerinde gezdirdi. "Kulübenize bu güzel işçiliği yapan gençlerden biri. Zeke ile görüşmen nasıl geçti?"

Rachelle'in gülümsemesi Ally'ye nasıl geçtiğini tam olarak bildiğini söyledi.

"Kirlenmeden önce mi sonra mı demek istiyorsun?"

Yanakları neredeyse beyaz-sarı saçlarındaki çizgiler kadar kızarıırken gülümsemesi sekteye uğradı. "Sürüdeki konumunu kaybetmek zor olmalı. Utanç verici de. Ve kendi sürü arkadaşlarının artık sana güvenmediğini bilmek . . . Vay canına. Bu acıtmış olmalı."

Evet, çok fena yanıyordu. Ama Ally bunu görmesine izin vermedi. Şu anda ne kadar yenilmiş hissettiğini görmesine de izin vermeyecekti. Kadın neden onu rahat bırakmıyordu ki? Zeke'e sahipti, sürüyü avucunun içine almıştı ve Ally'nin statüsünü elinden almıştı. Alabileceği hiçbir şey kalmamıştı. Nabızı dışında tabii. Ama Ally, Rachelle'in onun ölmesini istediğinden kesinlikle şüpheliydi. Henüz değil.

"Neyim olduğunu görmek ister misiniz?" Rachelle ayağa kalktı ve ona yaklaştı.

"Bulaşıcı mı?" Ally kuru bir sesle sordu. Kevaşe elini tişörtünün yakasına atıp kurt kolyeli altın bir zincir çıkardığında Ally'nin midesi düğümlendi.

"Bunu bana verdiğine hâlâ inanamıyorum."

Ally de yapamazdı. Bunu geçen Noel'de Zeke için almıştı, mükemmel hediye bulana kadar çok araştırma yapmıştı. Ve şimdi ona sahipti. "Ona verdiğim bir şeyi neden giymek isteyesin ki? Bunun bir mantığı varsa da ben anlamıyorum."

"Bunu bana vermen, artık onun için önemli olmadığını kanıtlıyor. Bu zincir artık onun için bir şey ifade etmiyor. Bu onun bana olan bağlılığının kanıtı."

Hayır, Ally hâlâ mantıklı bir şey göremiyordu. Bu kadının anteninin tüm kanalları çekmediği açıktı. "Doğumda oksijensiz kalmasaydın her şey daha farklı olabilir miydi diye merak ediyorum. Sadece bir düşünce."

Rachelle ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Sadece kışkıırıyorsun. Kabul et bunu."

Bu iş yaşanmaya başlamıştı. "Dikkatli ol. Nefretle kıskançlığı birbirine karıştırıyorsun."

"Kıskanıyorsun, kıskanıyorsun!"

"Tam olarak neyin? Çıkarıcı çizginden mi? Gerçeklikten uzaklığın mı? Kafanın içinde sana güzel olduğunu söyleyen seslerden mi?" Başını salladı, bu kaltakla işi bitmişti. "Şu anda seninle uğraşacak sabrım yok." Ally ön kapısını açtı ve elini uzattı.

"Beni dışarı atamazsınız! Ben bu sürünün Beta dişisiyim! Ben üstün rütbeliyim!"

"Ayrıca nevrotiksin ve ruh kanserisin. Ve zamanımı senin saçmalıklarını dinleyerek geçirmekten daha iyi işlerim var."

"Peki." Suratını asarak kapıya doğru yürüdü. "Zaten Zeke'le buluşmam gerekiyor."

Sarışının dışarı çıkmasını izleyen Ally, "Gitmeden önce merak ediyordum da... tadımı beğendin mi?" diye seslendi.

Rachelle'in gözleri irileşti ve yanakları morardı. "Seni kaltak!"

Uzun zamandır gülmediği kadar çok gülen Ally kapıyı çarparak kapattı.

CHAPTER TWO

"Bir iyilik isteyeceğim."

Mesajın tüm söylediği buydu.

Derren Hudson arkadaşının bununla ne demek istediğini ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyi olacaktı. Çünkü, koruyucu camın ziyaretçi tarafında olmasına rağmen, Derren oradan siktir olup gitmekten başka bir şey istemiyordu. Muhafızlarla çevrili bu yerde olmak; çıplak duvarlar; kasvetli atmosfer; ve korku, baskı ve keder kokuları... hepsi düşünmek istemediği anıları geri getirdi. Kurdunun endişeyle volta atmasına neden olan anılar.

Camın çok gerisindeki bir kapı açıldı ve turuncu tulumlar giymiş bir dizi şekil değiştiren, her biri ziyaretçilerine doğru ilerleyerek dışarı çıkmaya başladı. Derren, beş yıldır görmediği bir kurdun çarpık bir sırtıyla kendisine doğru geldiğini görünce koltuğunda doğruldu.

Bir sosyopata iyilik borçlu olmak asla iyi bir şey değildir ve Cain Holt'un da tam olarak böyle biri olduğundan şüphe yoktu. Uzun zaman önce çocuk ıslahevinde kötü niyetli insan gardiyanların elinde başına gelenler göz önüne alındığında, adamın duygusal olarak kendini kapatmış olması hiç de şaşırtıcı değildi. Derren ve Cain o cehennem çukurunda birbirlerinin arkasını kollamışlardı, bu yüzden Derren onu her zaman bir arkadaş olarak görecekti ... adam ahlaki pusulasını kaybetmiş olsa bile.

Cain'in önyargılı insanlardan nefreti ve tiksintisi onu Harekete katılmaya yöneltti; bu grup, türlerini, şekil değiştirenleri kendi bölgelerine kapatmak, insanlarla çiftleşmelerini engellemek, her birini bir sicile kaydetmek ve şekil değiştiren çiftleri tek çocukla sınırlamak gibi yasalar çıkarmaya çalışan şekil değiştiren karşıtı aşırı insanlardan korumak için çalışıyordu.

Bu aşırılık yanlıları, şekil değiştirenlerin insanların etrafında olamayacak kadar tehlikeli, vahşi ve hayvani olduklarını savunuyordu. Aşırılık yanlıları, yavruları da dahil olmak üzere şekil değiştirenleri avlamalarına, vahşileştirmelerine ve nihayetinde öldürmelerine izin veren bir av koruma alanı işlettikleri için ifşa edilmemiş olsalardı, bu yasaların bazıları geçebilirdi - böylece bir savaş başlatabilirdi. Bu vahşet tüm ulusu şoke etmiş ve aşırılık yanlılarının argümanlarının itibarını sarsmıştı.

Ancak bu durum aşırılık yanlılarını kısıtlayıcı yasalar için baskı yapmaya ve rastgele şiddet eylemleri gerçekleştirmeye devam etmekten alıkoymadı ve böylece Hareket kuruldu ve her geçen gün gücünü artırdı. Kimsenin "incelikli" diyebileceği bir şey değildi; önyargı ve şiddete müsamaha gösterilmeyeceğini ifade etmek için kamuoyu önünde açıklamalar yapmaktan hoşlanıyorlardı.

Özetle, şekil değiştirenler tam da tüm yırtıcıların saldırı altındayken yaptığı şeyi yapıyordu: karşılık veriyorlardı. Eğer aşırılık yanlıları şekil değiştirenlerin kurban olmasını bekliyorlarsa, bu onların hatasıydı.

İnsan kolluk kuvvetleri Hareket içindeki kilit oyuncularını tespit ettiklerini düşünüyorlardı. Aslında en ufak bir fikirleri bile yoktu. Cain gibi şekil değiştirenler bir paravan, insanların işaret edebileceği bir yüz görevi görüyor, bu da Cain ve onun gibileri kolluk kuvvetlerinin sürekli gözetimi altına sokuyordu. . . böylece gerçek kilit oyuncuların radarın altında kalmasını sağladı.

Cain ve diğerleri Hareket'in yüzleri olarak hareket etmelerine rağmen, insanların onlara ciddi suçlamalar yöneltmesini sağlayacak hiçbir şey yapmadılar. Bu nedenle

İnsanlar Cain ve diğer birkaç şekil değiştireni küçük suçlamalarla tutuklamış ve bir süre hapis yatmalarını sağlamaya karar vermişlerdi. Derren açıkçası Cain'in yeniden hapsedilmekle nasıl başa çıktığını bilmiyordu. Adama hakkını teslim etmek zorundaydı.

Cain camın arkasındaki koltuğa oturup telefon ahizesini kulağına götürdüğünde koruması geri çekildi, gözlerinde korku parlıyordu. Evet, Cain'in üzü insanlarda korku uyandırıyordu. Derren kendi ahizesini kaldırarak onu basitçe selamladı: "Cain."

Kurt başını salladı. "Uzun zaman oldu." Son beş yıldır iletişim halinde olsalar da yüz yüze konuşmamışlardı. "Rahatça konuşabiliriz. Muhafızım nazikçe bu telefonda dinleme cihazını çıkardı."

Büyük ihtimalle kör dehşetten, diye düşündü Derren.

Cain etrafına bakındı. "Sana bir sürü anıyı hatırlatıyor, değil mi?"

Çok fazla.

"Merkür Sürüsü'nün Beta'sı olduğunu duydum. Tebrik ederim derdim ama bundan mutlu olacağından şüpheliyim."

Cain haklıydı. Derren sorumluluklardan hoşlanmazdı. Neden mi? Çünkü sorumluluklar bir şeye bağlanmak anlamına geliyordu ve bir şeye bağlanmak da özgürlüğü ve seçenekleri kaybetmek demekti. Derren'in iyi olmadığı bir şey varsa -gençliğinin çoğunu ıslahevinde geçirdiği için- o da kapana kısılmak ya da sıkıştırılmaktı. Ve bulunduğu konum ona tam olarak böyle hissettiriyordu.

Beta olmanın getirdiği pek çok sorumluluk vardı; Alfa'ya önemli konularda danışmanlık yapmak ve diğer sürülerle ilişkilerde arabulucu olarak hareket etmek gibi. Derren'in ortalama bir günü, sürü bölgesinin sınırlarında devriye gezmek, infazcılarının eğitilmesine ve yönetilmesine yardımcı olmak, ofisinde evrak işleriyle vakit geçirmek ve sürüden gelen şikâyetlerle ilgilenmekle geçiyordu. Özetle, görevi on iki sürü arkadaşının her birinin duygusal ve fiziksel korumasını sürdürmektir.

Sorumluluk almaktan özellikle kaçınan biri için üstlenilmesi gereken çok şey vardı. Alfa'sı Nick Axton islahevinde arkasını kollayan insanlardan biri olmasaydı işi geri çevirebilirdi. Derren ona borçluydu. Sürünün nispeten küçük olmasına şükretmesi gerektiğini düşünüyordu. Sürü arkadaşlarının çoğu, kişiliği ve mizacı göz önüne alındığında bu role ne kadar "uygun" olduğu konusunda yorum yapmıştı.

Alfa dişisi Shaya, "Beta olmak için özel bir kurt türü gerekir," demişti. "Gözlemci, öğüt vermede iyi ve itaati emreden biri; sorunlarla doğrudan yüzleşecek, doğası gereği son derece koruyucu ve Alfa erkeğiyle mükemmel bir uyum içinde olan biri. İşte bu sensin, tatlım."

Evet, ama role "uygun" olmak ile rolden "memnun" olmak çok farklı şeylerdi. Ve karşılığında aynı şeyi sunamayan bir kişi başkalarının güvenini nasıl hak edebilirdi ki?

Derren uzun zaman önce güvenme yeteneğinden mahrum bırakılmıştı. Ama bundan yakınmıyor, bunu bir zayıflık olarak görmüyordu. Başkalarına karşı dikkatli olmak, en yakınındaki insanların bile ihanet edebileceğini kendine hatırlatmak, bir daha asla gafil avlanmamasını sağlayacaktı. Nick gerçek anlamda güven duyduğu tek kişiydi ama o da bunu hak etmişti.

Yine de insanlara içini dökmek Derren'in tarzı değildi, bu yüzden elindeki konuya bağlı kaldı. "Mesajını aldım." Mesajı ortak bir kişi aracılığıyla almıştı. Cain hapiste olabilirdi ama hâlâ dış dünyaya mesaj iletebilecek kadar nüfuz sahibiydi.

"Borçlarını her zaman ödersin, bu yüzden seni buraya getirmenin zaman kaybı olmayacağını biliyordum." Cain öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Sürümün ben sekiz yaşındayken katledildiğini söylediğimi hatırlıyor musun?" Derren'in başını sallaması üzerine devam etti. "Hayatta kalan sadece iki kişi vardı; ben ve bir yavru; o sadece altı yaşındaydı. Onu da yanımda götürdüm."

Brookwell sürüsündeki amcalar. Muhtemelen onu islahevinde beni ziyaret ettiğinde görmüşsünüzdür. Kahverengi saçlı, kocaman gözlü."

Derren bir çift büyüleyici zümrüt gözü hatırladı. Kurdunun merakını, hayvanın nasıl daha yakından bakmak istediğini hatırladı.

"Her neyse, Ally'm gezip tozmayı sever. Bir yerde birkaç yıldan fazla kalmaz. Ama her zaman iletişim halindeydik. Ve buraya atılmış olmama rağmen, onu kontrol eden insanlar oldu. Sürüsünün ona zor zamanlar yaşattığını duydum."

"Zor zamanlar mı?"

"Görünüşe göre Beta adında biriyle görüşüyormuş." Cain'in sesi bu konuda pek mutlu gelmiyordu. "Sonra, birkaç ay önce- bam- eşini buldu. Dişi, Ally için işleri zorlaştırıyor. İki gece önce Ally'yi arkasından yaklaşıp onu öldürmeye çalışmakla suçladı."

"Onu öldürmeye mi çalıştı?" Derren, Cain'in öfkelenmesini bekliyordu ama adam gülümsedi. Cain'in neye alınacağı ve neyi eğlenceli bulacağı garipti.

"Bakın, benim Ally'm çok sert bir kızdır. Bilmesi gerekir, bildiği her dövüş hareketini ona ben öğrettim. Ama arkadan saldırmaz. O böyle biri değil."

"Alfa onu kovdu mu?"

"Hayır. Belki Beta dişinin anlattıklarına inanmıyordur, belki de başka bir şeydir. Bilmiyorum."

"Onun Alfa'sı kim?"

"Matt Ward. Collingwood Sürüsü'ne liderlik ediyor."

Derren Matt'i yeterince iyi tanıyordu çünkü adamın arazisi Derren'in eski sürüsünün topraklarına sınırdı ve Nick, Mercury Sürüsü'nü kurmadan önce bir zamanlar Alfa'ydı. Derren Beta'yı Matt'i tanıdığı kadar iyi tanımasa da, Zeke'in pozisyonunda iyi olduğuna karar vermişti. "Eğer haklıysan ve Ally masumsa, o zaman olanlar utanç verici. Ama her halükarda bunun benimle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Daha önce seninle bir ilgisi yoktu ama şimdi var." Cain'in sesi ciddileşti. "Ona yardım etmeni istiyorum."

"Neden? Sürünüzden ayrılmış olsa da Brookwell kurtlarının ona yardım etmek isteyeceklerinden eminim."

"Tabii ki yaparlar. Ally'yi amcalarım büyüttü, ona tapıyorlar ve onu aileden biri olarak görüyorlar. Ancak sürüm, Harekete katıldığımdan beri aşırılık yanlılarının ve insan kolluk kuvvetlerinin incelemesi altında. Ally ile olan bağlantımı gizli tuttum. Aksi takdirde bana karşı kullanılabilirdi."

Bu akıllıca bir karardı. Derren, "Ve ona yardım etmesi için sürünüzden ya da Hareket'ten birini gönderirseniz, insanların da incelemesine maruz kalacaktır," diye sözlerini tamamladı. Yine de ... "Cain, çok fazla bağlantın var." Korkutucu, tehlikeli ve aynı derecede sosyopat bağlantılar. "Neden bana geldin?"

"Durumla 'ilgilenmeleri' için birkaç kişi gönderebilirim, elbette. Ama bunun sonu şiddet olur. Ally ve ben ailelerimizi kaybettik, tüm sürümüz birkaç pisliğin yaptıkları yüzünden katledildi. Ben aynısını yapmayacağım ve yaparsam Ally beni asla affetmez. Ayrıca, bu dünyada sadece bir avuç insana güveniyorum. Sen de onlardan birisin."

Derren homurdandı. "Bana güvenmiyorsun, sadece sözümü tutacağıma güveniyorsun."

Cain omuz silktili. "Aynı fark. Mesele şu ki Ally'mi güvende tutacağına inanıyorum."

Arkadaşının Hareket'ten başka bir şeyi önemseydiğini görmek tuhaftı. Cain ıslahevinde ne kadar çok zaman geçirdiyse o kadar değişmiş, kayıtsızlaşmış ve sertleşmişti. Artık insanları "insan" olarak görmüyordu. Cain'e göre hayatında tuttuğu kişiler ya iş ortağı ya da suç ortağıydı, yani kullanabileceği şeylerdi. Yine de bu dışı belli ki onun için çok önemliydi ve bu da sadece onun eşi olduğu anlamına gelebilirdi. Her ne sebeple olursa olsun Cain'in sahiplenmeye niyetli olmadığı bir eş, yoksa Zeke'le çıkmazdı.

"Benden tam olarak ne yapmamı istiyorsun?"

"Onu bir süreliğine sürünün yanına götürmeni istiyorum. Dört ay içinde buradan gideceğim. Bundan sonrasını ben hallederim."

Derren iç geçirerek koltuğunda arkasına yaslandı. Nick sürüsünün etrafındaki yabancılardan nefret ettiği için Cain'in istediğini yapmak kolay olmayacaktı. "Bu konuda Nick'e gitmeliydin. O Alfa."

"Evet, ama bana bir iyilik borcu yok." Devam ederken Cain'in sesi öfkeyle kalınlaştı. "O şerefsizlerin arasında güvende değil, Derren."

"Şu anda Merkür Sürüsü'nde daha güvende olmayabilir." Bir hafta önce, infazcılardan biri olan Jesse, kendi bölgelerinde bir hayvanı avladıktan sonra hastalanmış ve daha sonra zehirlendiğini fark etmişlerdi. Daha fazla araştırmadan sonra sürü, topraklarındaki diğer hayvanların da zehirlendiğini tespit etti. "Sürüye küçük bir saldırı oldu."

Cain, sürü işlerinin yabancılarla paylaşılmadığının farkında olarak Derren'den detay vermesini istemedi. "Eğer meselenin halledilmesini istiyorsanız, bunu ayarlayabilirim."

"Kimin sorumlu olduğunu bile bilmiyoruz. Münferit bir olay olabilir." Gerçi Derren bundan şüpheliydi.

"Olabilir." Cain bu konuda Derren'den daha ikna olmuş görünmüyordu. "Yine de bu hiçbir şeyi değiştirmez. Sürünüz bulunulacak en güvenli yer olmayabilir ama Ally bulunduğu yerde daha fazla tehlike altında. Öyle olmasa bile, insanların ona karşı yanlış suçlamalarda bulunmasına müsamaha göstermeyeceğim."

Derren, "Bu yüzden bana bununla geldin," diye fark etti. "Çok sinsisin." Derren buna şaşırmamıştı. Cain çıkarıcı ve kendine hizmet eden biriydi.

Cain pişmanlık duymadan omuz silkti. "Ally'nin güvende olmasını istiyorum. Eğer birinin vicdanıyla oynamak bunu sağlayacaksa, hiç tereddüt etmem."

"Pek vicdanlı biri olmadığımı unutuyorsunuz."

"O zaman yap, çünkü bana borçlusun."

Ve Derren ona gerçekten borçluydu. Eğer Cain olmasaydı, Derren'in mecazi tabutuna çiviye akan ve on dört yaşındaki kişini ıslahevine gönderen yalancı piçin izini asla bulamayacaktı. "Tamam. Ben yaparım."

Cain memnun bir şekilde başını salladı. "Buradan çıktığımda onun sürüsüyle ilgileneceğim. O zamana kadar onlardan uzakta olduğunu bilmem gerek. Anladın mı?"

Derren'in bu konuda başka seçeneği olmadığı için . . . "Evet. Bana onun hakkında bilmem gerekenleri anlat."

"Tam adı Alyssa Marshall. Yirmi altı yaşında. Ve o bir Kahin."

Derren'in omurgası kilitlendi. "Bir Kahin mi?" Bir hırıltı gibi ıktı.

"Kahinler hakkında ne hissettiğini biliyorum Derren ve anlıyorum. Anlıyorum. Ama Ally yle bir orospu çocuğu değil. O iyi bir kız."

Derren bir elini masanın üzerine koyarak oturduğu yerden kalkmaya hazırlandı. "Ona yardım edecek başka birini bul. Güven bana Cain, beni onun yanında istemezsin." Görenlere karşı duyduğu nefret çok derindi.

Cain öfkeyle tepki vermek yerine sandalyesine çöktü. "Ben de senin sözünün eri olduğunu sanıyordum."

Sözünün eri bir adamdı, lanet olsun. Derren'in tek kurtarıcı özelliği, sadakati bir kez kazanıldığında sonuna kadar sadık olmasıydı. "Bu benim szme karşı gelmek değil-"

"Ama yle, Derren." Bir kez daha ne eğilen Cain alçak sesle konuştu. "Senin için o pisliğin izini sürdüm, onu sana ve Nick'e gümüş tepside sundum, onu gmmene yardım ettim ve bu konuda çenemi kapalı tuttum. Karşılığında tek istediğim bir iyilikti. Tek bir iyilik. Senden benim için birini bulmanı, ldrmeni ya da gmmeni mi istiyorum? Hayır. Senden benim için çok önemli birini korumanı istiyorum. Yapmadığı şeylerden sorumlu tutulan birini... tıpkı senin gibi."

Derren başka bir adam, düzgün bir adam olsaydı, bu sözler vicdanını -her ne kadar körelmiş olsa da- sızlatabilirdi. Ama onu Cain'in isteğini reddetmekte tereddüt ettiren neydi?

suçluluk duygusu değildi, Cain'in Derren için tam olarak ne kadar çok şey yaptığını ve riske girdiğini ve Cain'in ödeme olarak ne kadar az şey istediğini hatırlatıyordu. Yine de ortada büyük bir sorun vardı. "Nick bunu asla kabul etmez. Kahinlere karşı da bir zaafı var."

"O zaman onu ikna et."

Sanki bu kadar basit olabilirmiş gibi. Sürünün geri kalanının da Kahinlerden pek hoşlanmadığını hesaba katarsak, aklıma tek bir kelime geldi: "Siktir."

Derren'in Alfa dışisine büyük saygı duymasının nedenlerinden biri de buydu: Nick'in kararlarını yeniden gözden geçirmesini sağlama konusunda eşsiz bir yeteneğe sahipti. Nick, Derren'i dinler, tavsiyelerine saygı duyar ve kararlarına güvenirdi. Ama Nick için sadece Shaya'nın fikirleri gerçekten önemliydi.

İlk tanıştıklarında Derren ondan pek emin değildi - Nick'i defalarca reddedişini izlemişti. Nick'i kendinden uzaklaştırmak için her türlü nedeni vardı, çünkü Nick ona sahip çıkma şansı varken bunu başaramamıştı. Ama Derren arkadaşını bu kadar üzgün görmekten hoşlanmamıştı. Ve Nick onu bulmak için sürüsünden ayrıldığına göre, Derren en azından Nick'e bir şans vermesi gerektiğini düşündü. Sonunda vermişti ve Derren kısa sürede Shaya Critchley'nin güçlü, bilge ve kocaman bir kalbi olduğunu öğrenmişti.

Derren'in işgüzarlığı sayesinde kendi sürülerini kurmuşlardı ve Nick birkaç av kulübesinin bulunduğu bir arazi satın almıştı. Ana kulübe rustik bir malikâneye benziyordu ve Shaya'nın zevkleri göz önünde bulundurularak yenilenmişti. Nick'in yeniden Alfa olma konusundaki isteksizliğine rağmen, her şey oldukça iyi gitmişti... Derren'in kendi atadığı koruma pozisyonunu geri çekip onu Beta yaptığı kısım hariç.

Derren bunu reddedebilirdi ama bu Nick'e olan sadakatinin sorgulanmasına neden olurdu. Yine de, Alfa'sına sadık olsun ya da olmasın, Ally Marshall konusu Derren'in ağzından kaçırmayı göze alabileceği bir konu değildi.

Derren'in de beklediği gibi Nick, geçici de olsa sürüsünde bir Kahin olması fikrinden korkmuştu. Derren Ally'nin üzücü durumunu açıklayıp Shaya'nın şefkatli doğasına hitap edene kadar Shaya da dışarıdan birini getirme konusunda pek mutlu olmamıştı. Eğer birinin bir sorunu varsa, bunu çözmek için elinden geleni yapardı ve Nick'in de yardım etmesini sağlardı.

Şimdi Alfa dışısı Nick'i Ally'ye sığınak vermeleri konusunda ikna etmek için elinden geleni yapıyordu. Nick inatla kararına sadık kalıyor gibi görünse de, Derren adamın tereddüt ettiğini ve eşini üzme fikrinden nefret ettiğini hissedebiliyordu.

"Bu işe karışmamalıyız; bu bizi ilgilendirmez," diye ısrar etti Nick kanepeden, küçük kızlarını kucaklamış ve onun kısa, sarışın, tirbuşon buklelerini yoluyordu. Annesi gibi Willow'un da peri gibi bir görünümü vardı ama Nick'in yeşil gözlerine sahipti. Ayrıca Derren'in vaftiz kızıydı.

Kollarını kavuşturmuş Nick'e bakan Shaya kaşlarını çatı. "Cain senin arkadaşınsa bu seni ilgilendirir."

"Benim arkadaşım yok."

Gözlerini devirdi. "Elbette, benim hatam: 'bağlantılarınız' var," dedi kuru bir sesle. "Ama Cain'den hoşlanıyorsun, değil mi?"

Nick yüzünü buruşturdu. "Ondan hoşlanmıyorum."

Nick'in küçük kardeşi ve sürünün Baş İnfazcısı Eli güldü. "Bu da onu senin en iyi arkadaşın yapıyor."

Nick'in halkın çoğunluğunu yabancılaştırmak için elinden geleni yaptığı, arkadaşlıktan kesinlikle hoşlanmadığı doğrudu. Adam doğuştan liderdi, doğası gereği bir alfaydı. Ancak etrafında çok sayıda insan olmasından hoşlanmıyordu, bu da ne yazık ki onun için Alfa rolünün getirdiği süslerden biriydi.

"Bu arkadaşının eşi Nick," diye vurguladı Shaya. "Onu sahiplenmek gibi bir niyeti olmasa bile, o hâlâ onun eşi. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

Derren, Shaya'nın merhametinin büyük bir kısmının, eşinin onu sahiplenmemeyi seçmesinin nasıl bir şey olduğunu bilmesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etti.

Caleb dudaklarını büzdü. "Cain'in neden onunla çiftleşmediğini merak ediyorum." İtaatkâr erkek, Shaya'nın büyüdüğü sürüye aitti ve onun hayat boyu arkadaşıydı. Caleb aynı zamanda samimi ve zekiydi ve kısa süre önce sürüdeki bir başka itaatkâr erkek olan Kent'le çiftleşmişti.

Shaya, "Belki de Ally'yi güvende tutmak içindir," diye teoride bulundu. Derren'e baktı. "Cain'in onu insanların radarından uzak tutmak için aralarındaki bağlantıyı gizli tuttuğunu söylemiştin."

"Evet," diye doğruladı Derren, "ama aynı zamanda onu altı yaşından beri tanıdığını söyledi, kendisi de sekiz yaşındaymış. On sekiz yaşında islahevinden çıktıktan sonra ona sahip çıkabilirdi. Onun yerine, kızın sürüyle gezmesine izin verdi."

Bu nedenle Derren, Cain'in neden onu sahiplenmekten kaçındığından pek emin değildi. Aslında, Cain'in çiftleşme dürtüsünü görmezden gelmeyi nasıl başardığından da emin değildi. Sözde acı vericiydi. Ama sonra, Cain diğerlerinin hissettiği gibi hissetmiyordu. Artık hissetmiyordu. Belki de bu, çiftleşme dürtüsünün devreye girmesini engellemişti.

"Önemli değil," diye devam etti Nick. "Bu bizi ilgilendirmez. Ayrıca, bu yakında sona erebilir. Beta dışısının eşinin eski partnerlerini kıskanması doğaldır - eşler böyle sahiplenicidir."

"Evet," diye izin verdi Shaya, "ama eğer Beta bu kadar kıskançsa ve Ally'yi bu derece hedef alıyorsa, bu iyi bir şey değil. Beta'nın bu işin peşini bırakacağını sanmıyorum."

"Katılıyorum." Nick'in annesi Kathy, geveze Willow'a uzandı ama Nick'in buna hiç tahammülü yoktu. Eşine olduğu kadar kızına karşı da sahiplenici ve korumacıydı. "Ama gerçek şu ki, bu Ally denen kişi bir Kahin." Bu son kelimedenden tiksinti damlıyordu.

Sonra Nick konuştu. "Kahinleri sevmem. Onlara güvenmiyorum. Sürümün etrafında da bir tane istemiyorum." Yüz ifadesinden anlaşılıyordu ki: hikâyenin sonu.

Shaya şaşırılmış görünüyordu. "Neden? Onların nesi bu kadar kötü?"

Derren bir an için Nick'in yıllar önce olanlardan bahsedip bahsetmeyeceğini merak etti - sadece çok az kişinin bildiği bir hikaye. Ama anlaşıldığı kadarıyla Nick'in derdini anlatmak için Derren'in geçmişinden bahsetmesine gerek yoktu.

Nick kaşlarını kaldırarak Shaya'ya baktı. "Roni ve Marcus'la olanları unuttun mu?"

Nick'in küçük kız kardeşi ve bir infazcı olan Roni, Anka Sürüsü'nden bir infazcıyla çiftleşmişti. Çiftlerden birinin sürü değiştirmesini istemek yerine, Nick ve Phoenix Alfa erkeği kan bağıyla çiftleşmişti, böylece çift artık her ikisine de aitti. Bu, sürüleri tek bir sürü haline getirmemişti ama onları psişik düzeyde birleştirmiş, her birini diğerinin bir uzantısı haline getirmişti.

Nick sözlerine şöyle devam etti: "Neredeyse çiftleşmiyorlardı çünkü bir Kahin onlara Marcus'un eşinin başka biri olduğu saçmalığını anlatmıştı."

Bu, Kahinlerin yeteneklerini kötüye kullandıklarının bir başka örneğiydi. Derren, Roni'yi iyi bir arkadaş olarak gördüğünden, bu durum onu çok kızdırmış ve Kahinlere duyduğu nefrete bir yenisini eklemişti.

Shaya küçümseyici bir el salladı. "Çünkü Kerrie şeytani bir sürtük. Bu Ally'yi otomatik olarak kötü biri yapmaz."

Marcus bunu kabul ederek başını öne eğdi. "Ally'nin burada olması hakkında ne düşünüyorsun tatlım?" diye sordu Roni'ye, kolunu omuzlarına atmış diğer kanepeye uzanırken. İkili, Marcus'un baskın, son derece sosyal, uyumlu bir büyücü, Roni'nin ise sosyal açıdan beceriksiz, göz korkutucu derecede zeki ve ciddi anlamda ölümcül bir erkek fatma olması nedeniyle alışılmadık bir çiftti.

Roni, "Onunla ancak Kerrie gibi biri çıkarsa sorun yaşarım," diye cevap verdi. "Dürüst olmak gerekirse, o kaltaktan daha kötü birini göremiyorum."

Eli'nin gözleri Roni'ye dikildi. "Birine kötü diyebilecek durumda olduğundan emin değilim." Dilini, Roni'nin son şakası sayesinde hâlâ hafif pembe bir renk almış olan dişlerinin üzerinde gezdirdi. İki kardeş birbirlerine şaka yapmakta ısrarcıydı

sadece kendi eğlenceleri için düzenli olarak birbirlerine saldırırlar.

Roni gözlerini devirdi. "H    onu mu tutuyorsun?" "Di  fırama kırmızı gıda boyası srm    ! Baktım Bu sabah di lerimi fıraladıktan sonra lanet bir vampir gibi oldum!" "Eğ er  ampuanıma bebek yağı dkmeseydin  i e, bu asla olmazdı, değil mi?"

"Yani," diye başladı Marcus, kardeşler daha fazla tartı amadan, "Ally'nin buraya sığınmasına razı olduğunu mu söylüyorsun?"

Roni omuz silkti. "Shaya ne karar verirse versin destekleyeceğim. Ya sen?"

Marcus bir an için bunu d     . "Grlerini benimle payla madığı sürece Ally'nin burada olmasıyla ilgili bir sorunum yok. Bence en iyisi geleceği bilmemek. Bugünü berbat edebilir."

Derren bunu kendisi daha iyi söyleyemezdi.

"Eğ er Trey'e olanlardan bahsediyorsanız," diye başladı Shaya, "bu Kahin'in su ı değildi, suç Trey'in babasına ait." Trey Coleman Phoenix Sürüsü'nn Alfa erkeğiydi.

Kent Marcus'a baktı. "Trey'e ne oldu?"

"Bu Trey'in anlatacağı bir hik  ye," diye yanıtladı Marcus. "Bu konuda söyleyebileceğim tek şey, o daha çocukken sürüsünün Kahin'inin babasına bir gün onun yerini gasp edeceğini söylediği."

Herkes merhum, şiddet yanlısı ve tamamen kafayı yemi  Rick Coleman hakkında her şeyi bildiğinden, ya lı pi in Trey'i tüm çocukluğu boyunca henüz yapmadığı bir şey yüzünden cezalandırdığı sonucuna varmak yeterince kolaydı.

Nick'in söyleyeceklerini yarıda kesen n kapı açıldı ve öfkeli seslerin kakofonisi duyuldu.  Mercury infazcısı tartışarak oturma odasına girdiler. Daha doğrusu, Jesse ve Zander gözlerini devirmiş bir Bracken'ı azarlıyorlardı.

Derren hemen durumu özetledi ve yorgun bir şekilde Bracken'a bakarak i geçirdi. "Sen ve Dominic bu gece ne yaptınız?"

zaman?"

Dominic, kendini hiç kontrol edemeyen ve muhtemelen yeterince uzun süre hareketsiz duran herhangi bir dişiyi becerecek gibi görünen bir Phoenix Sürüsü uygulayıcısıydı. Flörtöz ve sekse ortalama bir şekil değiştiren kadar düşkün olmasına rağmen, Bracken büyük bir oyuncuydu ve teknolojiyi insanlara tercih ediyordu. İki infazcının arkadaş olması herkesi şaşırtmıştı. Birlikte başlarını belaya sokma konusunda yetenekliydi.

Cevap veren Jesse oldu. "Oh, sadece bir Alfa'nın eşiyle üçlü yaptılar."

"Niyetli eş, niyetli eş," diye vurguladı Bracken. "Babası onun bir adamla çiftleşmesini ayarladı ama bunlar gerçek eşler değil. Törenden önce son bir kaçamak yapmak istedi." Jesse'ye baktı. "Onu gördün, reddetmem mi gerekiyordu?"

Jesse başıyla onayladı. "Evet. Yapman gereken tam olarak buydu."

"Şanslısın," dedi Zander Bracken'a. "Alfa, Nick'ten ve sürümüzden kesinlikle korkmasaydı, sana meydan okurdu." Nick'in epey bir ünü vardı.

Shaya infazcılara oturmalarını işaret ederek, "Bunu daha sonra tartışacağız," dedi. "Şu anda tartışmamız gereken daha önemli bir konu var."

"Tartışacak bir şey yok," diye düzeltti Nick. "Söylenecek her şeyi söyledik."

Sanki Nick konuşmamış gibi, Shaya Jesse, Zander ve Bracken'ı Ally Marshall'ın durumundan haberdar etti. Derren ve Nick bu üç infazcıyla ilk kez Arizona'da tanışmış, Nick de Shaya'nın izini sürerek onu eşi olarak kabul etmişti. İnfazcılar eski sürülerinden ayrılmış ve Nick bir sürü kurmayı ve onları sürünün bir parçası olarak kabul etmeyi kabul edene kadar onu takip etmişlerdi.

Derren üç kurdu da sevmişti. Jesse üçlünün en pratik olanıydı, çok ihtiyatlı ve sakindi. Ayrıca o kadar ciddiydi ki Derren'e eğlenceli görünüyordu. Bracken şakacıydı ve kimsenin "derin" diyebileceği biri değildi.

Duygusal olarak, incitici bir hakareten, giysilerindeki bir lekenin fark edilmesinden etkilendiği kadar etkilenebilirdi. Zander çok hassas ya da empati kurabilen bir insan değildi. Ama keskin zekâlı ve o kadar gözü pekti ki, durum ne olursa olsun adamın kalp atışlarının hızlanması Derren'i şaşırtabilirdi.

Shaya Ally'nin hikâyesini anlatmayı bitirdiğinde Bracken nefes nefese kaldı. "Daha önce de böyle bir şey olduğunu duymuştum. İlişkisi varken eşiyle tanışan bir adamdan bahsediyorum. Eski kız arkadaşı bunu kaldıramamış ve kendini öldürmüştü."

Shaya'nın yüzü buruştu. "Ally de muhtemelen benzer bir acı çekiyordur." "Ally'nin güvenliği için daha çok endişelenmelisin.

Ondan daha Beta dişi," dedi Kathy hışımla. "Güven bana, bir Kahin'i asla üzmemek istemezsin. Hayır, onlar kin tutabilirler."

Shaya'nın bakışları Kathy'nin üzerinde keskinleşti. "Neden içimde bir Kahinle karşılaşmışsın gibi bir his var?"

Kadın soruyu geçiştirdi. "Hiç biriyle tanıştınız mı?"

Shaya düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak, "Sanmıyorum," diye cevap verdi. "O zaman görmedin demektir. Kahinler senin gibi insanlar değildir.

Unutun." Kathy, "Hepsi aynı: kaçık, tuhaf, gaga, her şeyin ruhani bir arayış olduğunu düşünüyorlar ve doğaya uyum sağladıklarına inanıyorlar," diye detaylandırırken alay etti. Yüz ifadesinden acınası olduğu anlaşılıyordu. "Ve kendilerini olduklarından çok daha önemli sanıyorlar. Onlara göre, vizyonları olmasaydı sürü bu kadar güvende olmazdı, bu yüzden onlara itaat ve saygı borçlular."

"Onlardan sanki ayrı yaratıklarımız gibi bahsediyorsun." Shaya içini çekti. "Onlar sadece vizyonları olan şekil değiştiriciler."

"Bundan daha fazlası var. İnsanların duygularını hissedebiliyorlar.

Ve iyileşebilirler."

"Bu iyi bir şey değil mi?" Kent kaşlarını çatı.

Kathy bunu görmezden gelerek devam etti. "Mesele şu ki, bu doğal değil. Onlar sadece şekil değiştiren değiller. Onların 'yetenekleri'

Ta ki yüzyıllar önce bir kurt, bir vudu rahibesine damgasını vurana kadar."

Eli'in kaşları çatıldı. "Beyaz bir cadının üzerine baskı yaptığını sanıyordum."

"Karanlık bir cadı olduğunu düşünmüştüm," dedi Bracken.

Caleb omuz silkti. "Dişi bir kurdun bir şamana damgasını bastığını sanıyordum."

Shaya sabırsızlıkla derin bir nefes verdi. "Yani ... eğer kimse gerçekten bilmiyorsa, bunların hiçbiri olmayabilir diyebiliriz."

"Neye istersen ona inan." Kathy başını salladı. "Ama burası onun yeri değil."

Shaya hayal kırıklığına uğramış bakışlarını odanın içinde gezdirdi. "Sırf sahip olduğu bir yetenek yüzünden Ally'ye yardım etmeyi reddedecek misin?"

"Kahin meselesi bir yana, muhtemelen başka bir şey düşünmeliyiz." Jesse bir elini asker tıraşlı saçlarının üzerinde gezdirdi. "Beta dışisinin Ally'yi kıskanıyor olması doğruyu söylemediği anlamına gelmez."

Eli Derren'e döndü, analitik kahverengi gözlü bakışları kısılmıştı. "Ally'nin haksız yere suçlandığından emin misin?"

Herkesin gözü Derren'in üzerindeydi. "Cain'in onun masum olduğunu düşündüğüne inanıyorum."

"Adam çok iyi bir yalancı," diye hatırlattı Nick, kıpır kıpır Willow'u yere yatırıp emekleyerek annesinin yanına giderken.

Shaya sanki arkadaşına vurmayı ciddi ciddi düşünüyormuş gibi baktı. "Bu yalan söylediği anlamına gelmez. Derren de Cain'in ona, Collingwood Sürüsü'nü yok etmek için adam gönderirse onu asla affetmeyeceğini söylediğini anlattı. Bu onun karakteri hakkında çok şey söylüyor."

"Ama deli bir kurdun gerçek eşi olduğu gerçeği de öyle." Kathy bir bacağını diğerinin üzerine attı. "Tıpkı onun gibi olabilir."

Shaya, "Eşler genellikle birbirine zıttır, birbirlerini dengelerler," diye belirtti. "Bana ve Nick'e bakın. Ve Roni

ve Marcus."

Zander parmaklarını kanepenin koluna vurmaya başladı. "Sürünün Beta erkeği, eşinin yalan söyleyip söylemediğini çiftleşme bağlantısı aracılığıyla bilmez mi?"

Marcus Roni'nin boynuna sokuldu. "Bağ tam olarak gelişmemişse olmaz."

Shaya, Willow'u kaldırarak, "Eğer Beta dişi gerçekten Ally'nin peşindeyse, yoluna devam edecektir," dedi. "Ona yardım etmeliyiz. Beta dişisi sonunda onu kovdurmayı ya da daha kötüsünü başarmadan önce onu uzaklaştırmalıyız."

Nick arkadaşının bakışlarına karşılık verdi. "Evimde bir Kahin istemiyorum."

İçini çekti, bıkkındı. "Saçmalıyorsun." "Ben sürüme göz kulak oluyorum, yaptığım bu."

Shaya kibirle burnunu çekerek Willow'un yanağına bir öpücük kondurdu. "Peki. Eğer bunu Ally için yapmayacaksan, Derren için yapmayı düşünebilirsin. Derren sözünü tutmazsa bu Cain'in hiç hoşuna gitmeyecek."

"Evet," diye kabul etti Zander. "Cain Holt hakkında çok şey duydum. Harekete katıldığı gerçeği dışında, hiçbiri iyi değildi."

"Çünkü akli dengesi bozuk," diye tükürdü Nick. Shaya eşine bakarken kaşları yavaşça yukarı kaydı.

"O zaman bahse girerim sen ve o oldukça iyi anlaşıyorsunuzdur."

Eli'nin kıkırdamasını duymazdan gelen Nick elini havaya kaldırdı. "Evimde bir Kahin istemiyorum."

Jesse, "Eğer Cain Hareket'in bir parçasıysa, çok fazla insan tanıyor olmalı," diye düşündü. "Onun için bu işi kolayca halledebilecek tehlikeli insanlar."

"Öyle," diye doğruladı Derren. "Ama hepimiz Hareket'in olaylarla nasıl 'ilgilendiğini' biliyoruz." Kan ve ölüm içeriyordu. Oraya girerler, sürüyü yok ederler ve sonra krep ya da başka bir şey yemeye giderlerdi. "Cain onların bu işe karışmasını istemiyor. İnsanları doğrudan Ally'ye yönlendirirler."

"Cain'in dışarı çıkması ne kadar sürer?"

Zander sordu. "Dört ay," diye yanıtladı

Derren.

"Sana söylüyorum," diye başladı Eli, "Cain dışarı çıktığında Collingwood Sürüsü'nün Beta çifti olmak istemem."

"Neden?" diye sordu Kent.

Eli kaşlarını kaldırdı. "Bir sosyopatın, eşini sahiplensin ya da sahiplenmesin, onu nasıl koruyacağını ve intikamını alacağını düşünüyorsun?"

Bracken, "Ona zarar verenlerin peşine düşecek," sonucuna vardı.

Shaya başını salladı. "Peki sence Derren sözünde durmaz ve adamın eşini güvende tutmazsa, özellikle de bu arada kızın başına bir şey gelirse, söz konusu sosyopat tam olarak nasıl tepki verir?"

Bracken Derren'e baktı. "Senin peşine düşecek. Belki de hepimiz ona yardım etmeyi reddettiğimiz için tüm sürümüzü cezalandırır."

Shaya tekrar başını salladı. "Ve tüm bunlar kıskanç bir düvenin, eşinin eski sevgilisinin hayatını cehenneme çevirmeye karar vermesi yüzünden oldu." Yüz ifadesini yumuşatarak Nick'in yanına oturdu. "Bu Willow'un başına gelseydi ve yardıma ihtiyacı olsaydı, birinin onun yanında olmasını istemez miydin?"

Nick homurdandı. "Kimse ona elini bile süremeyecek."

"Evet, hepimiz biliyoruz ki eğer birisi küçük kızınız hakkında kötü bir şey düşünecek olsa, gözünü bile kırpmadan onun bağırsaklarını deşerdiniz. Ama ya onu koruyacak hiçbirimiz olmasaydı, dünyada yapayalnız kalsaydı... Onu başka birinin koruyacağını düşünmek istemez miydiniz?"

Gözlerini kısmıştı. "Willow kartını oynamak belden aşağı vurmaktır."

"Ally burada sadece dört ay kalacak. Bu uzun bir süre değil. Derren ve Cain'in ciddi sorunlar yaşamasını istemiyorsanız, zaten fazla seçeneğiniz yok." Nick uzun bir süre düşündükten sonra içini çekti. "Bundan emin misin Derren?" Tercümesi: Derren'in etrafında olmak istediğinden emin misin?

Seer, onlar hakkında ne hissettiğini düşünüyor musun?

"Eminim." Sözü'nün eri olmak berbat bir şeydi.

Nick yine iç çekti. "Tamam. Ona yardım edeceğiz. Ama Derren, burada olduğu sürece o senin sorumluluğunda."

Kendisini Cain'le karşı karşıya bulmayacağı için rahatlamış olmasına rağmen, bu duruma içerlemeden de edemiyordu. Kahinlerle çok kişisel sorunları olmasa bile, hak sahibi olma duygusuna sahip, özgür ruhlu bir kaçığa göz kulak olmayı dört gözle beklemezdi.

Akşam yemeğinden sonra Derren ve Eli Collingwood bölgesine doğru yola çıktılar. Çok geçmeden Matt Ward'ın ofisinde oturuyorlardı. Adam onları memnuniyetle karşılamış, Nick ve Mercury Sürüsü'nün geri kalanının durumu hakkında bilgi almak istemişti.

Sohbet bittikten sonra Matt, "Peki, senin için ne yapabilirim?" diye sordu.

Alfa'nın karşısındaki sandalyede oturan Derren umursamazca omuz silktilti. "Aslında çok basit. İkimizin de bir sorunu var ve birbirimize yardımcı olabileceğimizi düşündüm."

Matt'in kaşları çatıldı. "Öyle mi? Neymiş o sorun?"

"Alyssa Marshall."

Alfa kaskatı kesildi ama konuşmadı, sadece şaşkın bakışlarını Derren'den Eli'a çevirdi.

"O senin sürünün bir üyesi, doğru mu?" diye dürtükledi Derren.

"Evet." Cevap tereddütlüydü.

"Şu anda burada zor zamanlar geçirdiğini duydum. O ve Betalarınız arasında bazı sorunlar varmış."

Matt'in gözleri kısıldı. "Bunu nereden duydun?" Yabancıların sürüsünün özel işlerini bilmesi fikrinden açıkça rahatsız olmuştu.

Derren soruyu elinin tersiyle itti. "İyi haber şu ki Matt, sana bu konuda yardımcı olabilirim."

"Nasıl yani?"

"Onu yanımda götürebilirim."

Matt temkinli görünüyordu, büyük olasılıkla Derren'in karĢılığında bir Ėey isteyeceğini düğünüyordu. "Bunu neden yapasın ki?"

"Diyelim ki onun güvenliğı ve mutluluğı, uğraşmak istemeyeceğiniz biri için çok önemli. Burada, sizin sürünüzde, ne güvende ne de mutlu. Ve bu onun için bir sorun, çünkü Ally için bir sorun. Bu da onu sizin için bir sorun haline getiriyor."

Matt'in yüzünde panik ifadesi belirdi. "Bahsettiğiniz bu kişi kim?"

"Bu önemli değıl."

Matt savunmaya geçerek, "Ben bütün kurtlarımı korurum," diye ısrar etti, "Ally de dahil. Onu neden istiyorsun ki?"

"Onun korunmasını isteyen kişi, tam olarak böyle olmasını sağlayacağım konusunda bana güveniyor." Derren kararlı bir bakışla Matt'in bakışlarını tuttu. "Onu bana verirseniz, sürünüzdeki mevcut sorun da ortadan kalkacak."

Matt endişeyle yutkundu. "Onu kim istiyor?"

"Sana söyledim, bu önemli değıl."

"Kurtlarımdan birini nereye gideceklerini bilmeden teslim etmeyeceğim."

"Benimle sürüme geliyor."

Matt bir an sessiz kaldı. "Ne duydun?" Başka bir deyişle, Ally'nin koruyucusu ne kadarını biliyordu?

"Beta dışınızın Ally'ye sorun çıkardığını ve Ally'yi onu öldürmeye çalışmakla suçladığını duydum."

"Ally'yi kovmadım. Onun suçluluğundan kuşkuluyum." Matt muhtemelen bunu şimdi söylüyordu, çünkü intikam almak isteyecek birini gücendirmiş olabileceğı endişesini taşıyordu. Endişeli olmak için her türlü nedeni vardı.

"Elbette biliyorsun. Arkadaşım bunu duyduğuna çok sevinecek. Tıpkı senin bu konuda herhangi bir yaygara koparmadığını duymaktan mutlu olacağı gibi." Derren öne doğru eğildi. "Onu bana ver."

Gergin bir yudum daha. "Onu çağıracağım."

CHAPTER THREE

Evet, Ally sürü evine doğru ilerlerken gözlerini ona dikmişti. Çoğu nefret ve suçlama, diğerleri ise acıma ve hayal kırıklığı içeriyordu. Bu duygular onu hırpalarken, yolculuk soğuk bir sisin içinde yürümek gibi geliyordu. Her zamanki gibi kimse ona tek bir kelime bile söylememişti.

Hâlâ sürünün bir parçası olmasına rağmen, onun toplumdan dışlanmış biri olarak kaldı.

Ally, Matt'in onu Rachelle daha fazla suçlamada bulunduğu için mi çağırdığını merak etti. Ya da belki de cezası artmak üzereydi. Zeke ona Matt'in onu sürgün etmek istemediğini söylemişti ama bu fikrini değiştirmeyeceği anlamına gelmiyordu. Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Sürü evinin içinde Matt'in ofisinin kapısını çaldı ve hemen "İçeri gel!" cevabını aldı.

Herhangi bir panik ya da endişe göstermeyi reddederek omuzlarını dikleştirdi ve içeri girdi. Ve tanımadığı iki kurdu görünce olduğu yerde durdu. Kısa bronz saçlı, güçlü yapılı ve yılmaz bakışlı erkeği inceledi ve sezgilerinin sesi ona acımasızca fısıldadı. Evet, Ally onun dikkatli olunması gereken biri olduğunu görebiliyordu. Ondan sızan sabırsızlık, şüphencilik ve güvensizlik karışımı, kafa derisinin karıncalanmasına ve kaşınmasına neden oldu.

Dikkatini yanındaki esmer, son derece erkeksi erkeğe yönelten Ally, onun pek de yabancı olmadığını fark etti.

Hepsi. Onu uzun zaman önce bir ıslahevinde görmüştü. O zamandan beri vücudu değişmişti; boyu uzamış, omuzları genişlemiş, yapısı sağlam ve belirginleşmişti. Şu anda dikkatli, gergin ve hareketsizdi; koyu kadifeden o düşünceli havuzlar çok sert bakıyor, çok fazla şey görüyordu. Şehvetli ağzı sert bir çizgi halindeydi; yıllar önce olmayan zalim bir kenarı vardı.

O zamanlar genç Ally onu gördüğünde meraklanmıştı. Şimdi ise ezici bir cinsel açlık tenini yalıyor, kanını ısıtıyor ve midesinde birikiyordu; anlıktı, temeldi ve hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Arkadaşının aksine, duygularını dışa vurmuyordu. O kadar korunaklıydı ki, bu soğuk yüzeyden sadece kısa parıltılar sızıyordu. Şüphecilik, kin, küçümseme ve kafa karışıklığından oluşan bu parıltılar tenini ürpertmeye yetiyordu. Ama bu ürperti, hiç olmaması gereken yerlerde sıcaklığın çiçek açmasına neden olan şehvetli bir açlığın kıvılcımlarıyla hafifledi.

Bu, onun içlerlediğini görebildiği bir açlıktı.

Ondan etkilenmiş olabilirdi ama bundan hoşlanmıyordu. Bu durum, onu tanıyan kurdunu rahatsız etmiş, onun hâkimiyetine ve kendine güvenine hayran kalarak doğrulup oturmuştu.

Birdenbire karanlık gözleri yavaşça onu taradı ve ağzında biraz fazla uzun süre kaldı. Onun yoğun incelemesi altında kızarmayı reddetti. "Seni o gönderdi," diye tahmin etti. Cain. Cain'le birlikte ıslahevinde hapis yatmış bir kurdun buraya gelmesinin tamamen tesadüf olduğundan şüpheliydi.

Cevap olarak sadece başını salladı; adamın bu durumdan memnun olmadığı belliydi. O da mutlu değildi. Ally, Cain'in olanları duymamasını umuyordu, çünkü onun olayları ele alış biçimi şiddet içeriyordu. Onu düşündüğünden daha yakından izliyor olmalıydı.

"Ben Derren Hudson." İpeksi pürüzsüzlükteki sesi kızın üzerinde kayarak duyularıyla alay etti. "Bu Eli Axton. Mercury Sürüsü'ndeniz."

Sürü hakkında çok az şey duymuştu; en çok da Alfa'nın çok güçlü ve tehlikeli olduğunu. "Ne kadar

... ortak arkadaşımız ... biliyor mu?" "Her şeyi."

Kahretsin. "Anladığım kadarıyla hikâyemi size aktarmış?" Bir keskin baş sallama daha. "Seni yanımda götürmek için buradayım." Evet, bunu anlamıştı. "Nereye?"

"Sürüm. Geçici olarak."

Ve hiç şüphesiz, Cain hapisten çıktığında her şeyle ilgilenecekti.

Matt boğazını temizledi. "Ally, sadece senin masum olduğuna her zaman inandığımı söylemek istedim. Ve dün gece Rachele'e saldırdığına kesinlikle inanmıyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu şüpheyle. Adamdan yayılan korku, kollarından aşağıya doğru bir sürünme hissi gönderdi.

Matt, "Evet, ama elimde kanıt yok," diye vurguladı. "Rachele'in suçlaması çok ciddi. Beta dişisi olarak sürü arkadaşlarını koruması gerekir. Eğer suçlamaları yanlışsa, yeminini ihlal etmiş ve sizi tehlikeye atmış olur. Ciddi bir şekilde cezalandırılması ve Beta olarak onun yerine benim geçmem gerekir ki bu da Zeke'in de istifa etmesi anlamına gelir. Suçluluğuna dair sağlam bir kanıt olmadan, böyle bir karar vermemi haklı çıkaramam. Aynı şekilde, suçluluğunuza dair sağlam kanıtlar olmadan sizi idam edemem ya da sürgün edemem. Seni kovmadığımı açıkça belirtmek isterim." Matt'in sesi hem sert hem de güven vericiydi. "Buradan ayrılmaya gerçekten gerek yok. Burada güvenliğinizi garanti edebilirim."

"Hayır, yapamazsın," dedi Derren ona.

Kurt haklıydı; Matt yapamazdı. Ally, Rachele'in durmayacağını biliyordu. Sürü Ally'nin suçluluğundan o kadar emindi ki, Ally'nin hiç destekçisi yoktu. Gelecekteki suçlamalara karşı onu savunacak kimsesi yoktu. Kulübesi tekrar tahrip edilirse bunun sonuçlarına katlanmasını sağlayacak kimse yoktu.

Yine de, ikisi de onunla birlikte olmak istemeyen iki yabancıyla birlikte yola çıkmak da o kadar çekici değildi. Bazen "bildiğin şeytan daha iyidir" durumu söz konusuydu.

Derren onun tereddüt ettiğini sezmiş gibi gözlerini kıstı. "Matt, bizi bir dakika yalnız bırakabilir misin?"

Bir Alfa'dan kendi ofisini terk etmesini istemesine biraz şaşırmıştı. Söz konusu Alfa istenileni yaptığında daha da şaşırdı.

Derren bir adım öne çıktı. "Burada kalmana izin veremem. Cain seni buradan uzak tutmak istiyor."

Ve Cain onu almazsa Derren'e saldıracak.

-Evet, anladı. Ama . . . "Cain'le bağlantı kurmanın bir yolunu bulacağım, burada kalma kararımın ne olduğunu açıklayacağım."

"Neden kalmak istiyorsun ki? Duyduğuma göre seni burada istemiyorlarmış."

"Ve seninle gelmemi istemiyorsun."

Başını öne eğdi. "Bunu inkar etmeyeceğim. Ama burada sana fiziksel olarak zarar verebilecek insanların etrafındasın. Benimle gelseydin durum böyle olmazdı." Kız konuşmayınca ekledi: "Kabil benimle birlikte zarar görmeyeceğinden emin olmasaydı beni göndermezdi."

Bu doğrudu. Derren'e aralarındaki bağlantıdan bahsetmiş olması ona ne kadar güvendiğini ya da en azından Cain'in bu konuda sessizliğini koruyacağına ne kadar inandığını gösteriyordu. Ve Cain'in kararlarına güveniyordu. Yine de ... "Bana zarar vermeyeceğini söylüyorsun ama bana baktığında çok fazla acı ve düşmanlık var." Dilinde ekşi bir tat bırakmıştı. "Neden?"

Derren dişlerini sıktı. "Kahinleri sevmiyorum."

Önyargılarla çevrili olmaktan hoşlanmıyordu ama hayat hayal kırıklıklarıyla doluydu. "Eminim 'hoşlanmıyorum' demek hafif kalır." Adam bunu inkâr etmeyince, "Yine de sana güvenmem mi gerekiyor?" diye sordu.

"Hayır, bana güvenmemelisin. Ben sadece bunu hak edenlere sadık olurum. Ama Cain'in benden istediği şeyi yapacağım."

"Neden?"

"Ona bir iyilik borcum var."

"Çok asilce, ama telefonumun şarjının sizin hoşgörü girişiminizden daha uzun süre dayanacağını hissediyorum." Bahse girerdi ki

sahip olduğunu iddia edebileceği bir nitelik değildi. Şaşırtıcı bir şekilde, ağzı eğlenerek seğirdi. "Görenleri hor gördüğün bu kadar açıkken, Cain neden seni bana yardım etmen için gönderdi ki?"

"Seni güvende tutacağımı biliyor."

Öyle mi? Ally o kadar da ikna olmamıştı. Ama gerçek şu ki Derren'in ya da bir başkasının onu korumasına ihtiyacı yoktu; o güçlü ve baskın bir dişiydi. Tek ihtiyacı olan Collingwood kurtlarından uzaklaşmaktı. Güçlü ya da değil, bütün bir sürüyle savaşılamazdı. Derren onun çıkış biletiydi. Bu anlamda, Merkür Sürüsü daha az kötü olanıydı.

İçini çekti, teslim olmuştu. "Eşyalarımı almam gerek."

Derren'in geniş omuzları hafifçe gevşedi. "Ben de seninle geleceğim."

"Buna gerçekten gerek yok."

"Sizi güvende tutmakla görevlendirildim. Ben de tam olarak bunu yapacağım."

Ve eğer başarısız olursa bunun sonuçları olacağını biliyordu. "Pekâlâ."

Adam odayı geçip ona doğru yaklaştığında, aslında hiç de "iyi" olmadığını fark etti. Çünkü adamın nefis kokusu - Brezilya kahve çekirdekleri, meşe kabuğu ve ateşli seks- üzerine sinerken, Ally'nin kurdunun ilgisi yerini tahrik olmaya bıraktı. Ve bu Ally'nin ihtiyacı olan son şeydi.

Derren ve kurdunun her konuda aynı fikirde olması pek sık rastlanan bir durum değildi. Bunun nedeni doğalarının çok farklı olması değil, birbirlerine çok benzemeleriydi; sert, saldırgan, inatçı ve çoğunlukla ciddiydiler. İkisi de o kadar güçlü, kuvvetli kişiliklere sahipti ki çok fazla çatışıyorlardı. Ama çok büyük bir farkları vardı: kadınlardan hoşlanmaları.

Derren, hayatı kendisi kadar ciddiye alan, kendine güvenen, cesur dişilere ilgi duyuyordu. Öte yandan, kurdu o kadar kolay sıkılıyordu ki, meydan okuyan, oyuncu ve meydan okuyan dişilerden hoşlanma eğilimindeydi.

Zevkler arasındaki bu fark sorun yaratabilirdi. Kurdu Derren'in dişi seçimlerine karşı çıkmıyordu ama dişilerin hissedip ierleyeceği ilişkilere de ilgi göstermiyordu. Aynı şekilde, kurdu onu Derren'in hiçbir şekilde ilgi duymadığı bir dişinin peşinden gitmeye ittiğinde Derren kendini dişlerini gıcırdatırken bulurdu.

Bir kez olsun, konu bir kadın olduğunda tamamen aynı fikirdeydiler: Alyssa Marshall büyüleyiciydi.

Kalın kömür karası kirpiklerle çerçevelenmiş badem yeşili gözleri hatırladığı kadar büyüleyiciydi. Bakışlarıyla buluştukları anda, vücudundaki tüm kan zerreciklerinin sikine hücum ettiğini hissetmişti. şehvet, endişe verici bir güçle içinde patlamış ve onu biraz sarsmıştı. O pürüzsüz zeytin tenini kucaklamak istedi. O yüksek, diri göğüsleri avuçlarının içine almak istiyordu. O dolgun ağzı yerken, o şık moka-kahverengi perdeyi yumruğunun etrafına sarmak istedi. Ve kurdu onu teşvik ediyordu.

Derren bir kadına karşı hiç bu kadar iğüdüsel bir tepki vermemişti. Bu beklenmedik bir şeydi ve buna güvenmiyordu. Dikkati kolayca dağılan kurdunun dikkatinin tamamen onun tarafından tüketildiğine de güvenmiyordu. Acaba garip bir Kahin işi mi yapıyordu? Onu ve kurdunu kendine çekmek için yeteneğini mi kullanıyordu?

Gerçek şu ki, bunun gerçekten bir önemi yoktu, çünkü bir milyon yıl geçse de asla bir Kahin'le ilişkiye girmezdi. Asla. Kız arkadaşının eşi olduğu için, her halükarda ona yaklaşamazdı. Cain onu sahiplenmek istese de istemese de, bir arkadaşının eşinin etrafında dolanmasından pek hoşlanacağı söylenemezdi. Ancak Derren'in kurdu bu durumdan, Derren'in ona duyduğu güvensizlikten daha fazla etkilenmedi. Hayvan onu istiyordu. Bu kadar basit.

Derren yanında yürüyen kadına bakarken onun bir Kahin olduğuna inanmakta zorlandı. Kıvrık dalgalı saçları, çok fazla göz kalemi ve hippie benzeri kıyafetleri olan renkli, gürültücü bir kadın bekliyordu. Bunun yerine, karşılarında bir

İnce, kendi halinde, rahat giyimli, az makyajlı bir kadın.

Üzerinde dar bir kot pantolon, uzun kollu sade bir tişört ve boynunda gevşekçe asılı bir eşarp varken bile Derren onu ağaçlardan birine yaslamak, çırılçıplak soymak ve her yerini keşfetmek istiyordu. Yine de siyah yarım çizmelerinin üzerinde kalmasına izin verdi.

İçinden küfrederek, zihnindeki görüntüyü temizlemek için başını salladı.

Derren'i şaşırtan pek bir şey yoktu - belki de çok bıkkın olduğu için. Ama Ally Marshall hiç de beklediği gibi biri değildi. Yine de, bir Kahin gibi görünse de görünmese de, tam olarak öyle biriydi. Ve bunu unutmamalıydı çünkü Kahinlerin yozlaşmış, kendini beğenmiş ve yeteneklerini kötüye kullanan kişiler olabileceğini herkesten iyi biliyordu.

Kulübesine doğru ormanda ilerlerken, orada burada sürüsünün üyelerini gördüler. Çoğu onu görmezden geldi ve o da onları görmezden geldi. Bir iki tanesi ters ters baktı ve o da onları görmezden geldi.

"Sen . Cain ile iş mi yapıyorsun?"

Onun da Hareketin bir parçası olup olmadığını sorduğunu bilen Derren başını salladı. "Ben sadece eski bir dostum. Beni hatırlarsın." Matt'in ofisinde kızın yüzünde tanıdık bir ifade görmüştü.

"Ve sen beni hatırlıyorsun."

Bir erkek onunki gibi gözleri unutmazdı.

Birkaç metre ötedeki bir kulübeyi işaret etti. "Buradayız."

Verandadaki çöp torbaları ve kırık mobilya yığınının kaşlarını çatarak baktı. Kulübenin ön tarafına boya sıçramıştı ve pencerelerden birinde ağ gibi çatlaklar vardı. "Ne olmuş böyle?" Kurdu pençelerini esneterek hırladı.

Omuz silkti. "Çocuklar."

Çocuklar, Ally ile olan sorunları son derece kişisel olmadığı sürece bu tür bir zarar vermek için ilham almazlar veya

. . . . "Bunun arkasında Beta dişisi mi vardı?" "Yani hikayeme inanıyor musun?"

Masumiyetine inanmasına oldukça şaşırmış görünüyordu. Başka kimse inanmadığı için anlaşılabilir bir durumdu. Suçlu olduğundan şüphe etse de, kesinlikle masum olduğuna ikna olmamıştı. Görünüşe göre tereddütü onun yerine cevap verdi, çünkü iç çekerek ona hayal kırıklığıyla baktı. Sanki daha iyisini bekliyordu.

-Ondan. Tamamen sinirlenmesine rağmen, kendini garip bir şekilde hem boktan hem de savunmacı hissediyordu.

Bu hayal kırıklığını dile getirmektense yüzünü buruşturarak onu dışladı -ki bu kurdun hiç hoşuna gitmemişti- ve arkasını döndü. İçeri girerken kalp şeklindeki poposu istemeden de olsa kışkırtıcı bir şekilde sallanıyordu. "Bana on dakika ver."

Derren onun küçük kulübesine adımını attığı anda bunun bir hata olduğunu anlamıştı. Yürürken onun baştan çıkarıcı kokusunu solumak yeterince kötüydü. Burada, havayı doldurdu ve onu sardı. Kahretsin, kız yabani meyveler, greyfurt ve günah gibi kokuyordu. Bu kombinasyon baş döndürücüydü.

Dışarıya dönmek istiyordu ama birinin arka kapıdan gizlice girme ihtimali her zaman vardı; her iki girişi de koruması gerekiyordu. Sonuçta, eğer gerçekten Beta dişisi tarafından hedef alındıysa, söz konusu dişi Ally'nin ondan uzaklaşmasından hoşlanmayabilirdi.

Beklerken kulübenin içini inceledi. Seer'ların bildiği o ilginç, tuhaf dekordan hiçbiri yoktu. Aslında buraya kendi damgasını vurmuş gibi de görünmüyordu. Sade ve basitti, kiralık bir ev gibiydi.

Çok geçmeden bir bavul ve bir çantayla yeniden ortaya çıktı. Kurdu ona sürtünmek, onun kokusunu kürkünde hissetmek istiyordu. Bu çok çabuk can sıkıcı bir hal alabilirdi. "Beta dişisinin nasıl tepki vereceğini neden öngöremedin?" Tabii Ally'nin doğruyu söylediğini varsayarsak.

"Kâhinler kendi gelecekleri hakkında öngörude bulunamazlar, tıpkı şifacıların kendilerini iyileştiremeyecekleri gibi. Yeteneklerimizin kendimize değil, başkalarına hizmet etmemize yardımcı olması gerekir."

"Ama sizin türünüz genellikle bu şekilde çalışmaz." "Hayır, öyle değil."

Onun dürüstlüğü karşısında irkilerek gözlerini kırptırdı. Onun öfkelenmesini, kendi türü adına savunmaya geçmesini bekliyordu. Ona öylece baktığında, kız sabırsız bir kaşını kaldırdı. Derren düşüncelerini bir kenara bırakarak bavulu aldı. "Gitmeye hazır mısınız?"

Derin bir nefes aldı. "Ben hazırım."

Ormanda ilerlerken yine ara sıra şekil değiştirenlerin yanından geçtiler. Ally'nin bavulunu fark eden kurtlar kıs kıs gülerek ona iyi kurtulmuşsun bakışları gönderdiler. Belli ki onun sürgün edildiğini ve Derren'in ona bu topraklardan gitmesi için eşlik ettiğini düşünüyorlardı. Ally tüm bunlara kayıtsız görünüyordu ama o buna inanmıyordu. Ally'nin onlara ne kadar acıdığını görme zevkini tattırmak istememesinin daha muhtemel olduğuna karar verdi.

Derren Eli'ı ciplerinin yanında beklerken buldu, hâlâ gergin olan Matt'le konuşuyordu.

Alfa titrek bir gülümsemeyle Ally'ye döndü. "Gidişini izlemek yanlış geliyor. Kal, Ally."

Derren kaskatı kesildi. "Burada güvende değil." Cain bu konuda haklıydı. Derren bu kurtların ona nasıl buz gibi bir omuz verdiğini görmüş ve bundan hiç hoşlanmamıştı. Bu ona, kendisinin de dışlandığı, bir kenara itildiği ve sonra da güvenmesi gereken kişiler tarafından ihanete uğradığı zamanları hatırlattı.

Kahin ya da değil, suçlu ya da değil, artık Derren'in koruması altındaydı. Bu konuda mutlu değildi ve yeni bir sorumluluğu daha hoş karşılamıyordu. Ama bunu Beta görevlerini ciddiye aldığı kadar ciddiye alacaktı, çünkü o buydu.

Çevresel görüş alanındaki hareket Derren'in başını yana çevirmesine neden oldu. Uzun boylu bir erkek hızla yaklaşıyordu, vücudunun her hattında gerginlik vardı. Zeke. Gözleri Ally'ye kaydığı anda

ve sonra bavuluna doğru inerken, yüzünde bir dizi duygu titreşti - ağırlıklı olarak öfke.

"Neler oluyor?" Zeke talep etti.

Matt Beta'sına doğru bir adım attı. "Ally sürüden ayrılıyor."

"Ne? Neden?"

Beta ve Alfa tartışmaya devam ederken Eli Ally'ye baktı. "Artık toparlandığına göre gidebiliriz." Ally'nin bavulunu ve çantasını alıp cipin bagajına koydu.

Derren Ally'yi arka koltuğa götürmeye başladığında, Zeke ona doğru bir hamle yaptı. "Ally, bekle."

Derren içgüdüsel olarak onun yolunu kesti. "Aklından bile geçirme." Hayvan dövüş pozisyonuna geçip saldırmak için şaha kalkarken kurdu üst dudağını sert bir hırıltıyla geriye kıvırdı. Kurdunun kara, hırçın bir öfkesi vardı. O anda pençelerini Beta'nın karnına geçirip erkeği Ally'den uzaklaştırmak için can atıyordu.

Zeke dişlerinin arasından, "Ally ile konuşmak istiyorum," dedi.

Ses tonundaki itaat beklentisi Derren'in tüylerini diken diken etti. "Bunu buradan yapabilirsin. Yine de elini çabuk tutmalısın."

"Ally, gitmek zorunda değilsin."

"Eşine saldırdığıma inanıyorsun," dedi. "Eminim onun benim şeytani pençelerimden kurtulduğunu bilsen kendini çok daha iyi hissedersin."

Zeke'in çenesindeki bir kas kıpırdadı. Tekrar ona doğru hareketlendi ve Derren yine yolunu kesti. "Senin derdin ne Derren?" Zeke hırladı.

Basit: Kurdu gibi Derren de Zeke'in Ally'ye ulaşmasını istemiyordu. "O benim korumam altında."

Zeke'in gözlerinde öfke alevlendi. "Hayır, o benim Koruma. Ben onun Beta'sıyım."

Bu ifadedeki ağır sahiplenme dozunu duyan Derren, Zeke'in Ally'ye bağlanmaya ne kadar yaklaştığını anladı. Eşile bağ kurmak

doğal olarak başka bir kadına karşı duygularını köreltmişti ama Zeke'in Ally'den hâlâ tam olarak vazgeçemediği belliydi.

"Artık değil," dedi Derren kararlı bir şekilde, ses tonunda hafif bir alay vardı.

"Ally, gitmene gerek yok."

"Zeke?" diye sordu belirsizlik dolu yeni bir ses. Sonra bir sarışın Zeke'in yanına yaklaştı ve şaşkın bir ifadeyle manzarayı inceledi.

"Ally'yi almak istiyorlar," dedi Zeke ona.

Derren'e ters ters bakarken sarışının gözleri öfkeyle irileşti. "Bunu yapamazsın! O bizim kızımız! Ally, o cipe binme!"

Ally, "Üzgünüm, çıplak olmadığım sürece sipariş kabul etmiyorum," diye cevap verdi.

Derren, onun yorumunun zihninde yarattığı düşünce ve imgelerle eğlenmeyecekti.

"Hemen buraya gel!" diye bağırdı Rachelle. Ama Ally ona sadece göz kırptı. Rachelle'in sesi bir kademe alçalarak, "Bana karşı gelmeyi ciddi ciddi düşünmelisin," diye hırladı.

"Ve erkeklerin herkesin içinde taşaklarıyla oynamak için ellerini pantolonlarına sokmayı bırakmaları gerekiyor." Ally başını salladı. "Bazı şeyler asla değişmeyecek."

Derren, Zeke'i uzak tutmakla o kadar meşgul olmasaydı, Rachelle'i Ally'ye yaklaşmadan durdurabilirdi. Ama o sırada Ally, Rachelle'i SUV'un yanındaki arabanın kaputuna yüzüstü çarpıyordu, eli Rachelle'in ensesini kavırıyordu, dominant hisler yayılıyordu . Bu da kurdunu şehvete sürükledi.

"İşte bu yüzden bana hiç meydan okumadın, Rachelle. Beni yenemeyeceğini biliyordun. Seni tüm sürünün önünde küçük düşüreceğimi ve Beta olarak uygunluğunu sorgulatacağımı biliyordun. Utanç açısından, bu en üst sıralarda yer almalı."

"Ally . . ." Bu, Zeke'in eşini serbest bırakması için yaptığı bir yalvarıştı.

Uzun bir süre sonra Ally ondan uzaklaştı. "O tamamen senin, Zeke. Sana sadece acıyabilirim."

Beta çiftinin yanından ayrılan Derren cipin arka kapısını açarken, Eli da ön yolcu koltuğuna atladı. "Bin, Ally." Ally aracın içine girdiğinde, kurdu biraz sakinleşti. Derren bu acınası şekil değiştirenlere bir kez daha bakmadan sürücü koltuğuna atladı ve yola koyuldu.

Zeke'in ona bir kez daha seslenmesini duymazdan gelen Ally arka koltuğa yerleşirken, Mercury erkekleri önde oturuyordu. Araç Collingwood Sürüsü bölgesinin sınırını geçtiğinde, gerginliğinin bir kısmı onu terk etti. Artık Rachelle'den, ona ihanet eden kurtlardan ve asılsız suçlamaların yarattığı tehlikeden uzaktaydı. Ve umarım bu Ally'nin Zeke, Rachelle ve Matt'i son görüşüydü.

iPod'unu açıp kulaklıklarını takarken, onu orada hapsedemeyeceklerini, Rachelle'in tüm çabalarına rağmen dünyada yapayalnız olmadığını ve dışarıda ona göz kulak olacak biri olduğunu fark ettiklerinde verdikleri tepkileri izlemenin ne kadar tatmin edici olduğunu düşünerek içten içe gülümsedi. Matt Beta çiftine Ally'nin gizemli koruyucusundan bahsederse, onlar da Alfa'ları kadar gergin olabilirlerdi. Ne muhteşem.

Ama Ally her ne kadar onların endişelenme fikrini oldukça eğlenceli bulsa da, Cain'in tepkisini eğlenceli bulacağından çok şüpheliydi. Collingwood kurtlarına kızgın olsa da, hepsinin kötü bir şekilde yaralanmasını istemiyordu. Cain'in ne yapacağını asla tahmin edemezdi, sadece kötü olacağını bilirdi. Her zaman bu kadar öfkeli ve kopuk olmamıştı, her zaman bu kadar vahşi olmamıştı. Ama ıslahevinde kaldığı süre uzadıkça kendisinden daha çok şey kaybetmişti - onu orada her ziyaret ettiğinde bunu görmüştü.

Endişelendiği tek şey Cain'in tepkisi değildi. Eli'nin Derren'e onu almaya giderken eşlik etmesine rağmen, onun da Derren kadar kendisine güvenmediği açıktı. Sürünün geri kalanı da muhtemelen aynı şeyi hissediyordu. Orada

Bazılarının kötü davranışları yüzünden Kahinlere karşı çok fazla önyargı var.

Her halükarda, hiçbir sürü bir yabancının gözlerini ve kulaklarını hoş karşılamaz - özellikle de söz konusu yabancı diğerlerinden daha fazlasını "görüyorsa".

Evet, Merkür kurtlarıyla geçireceği zaman kolay ya da huzurlu olmayacaktı. Özellikle de ondan hoşlanmamasına rağmen kurdu Derren'den çok etkilendiği için. Hayvan onun gücüne, kokusuna ve kendinden ne kadar emin ve kendinden emin olduğuna kapılmıştı. Ally Derren'in yanında ne kadar rahatsız olsa da bunun için kurdunu suçlamıyordu. Hayır, Derren hiçbir kadının karşı koyabileceği kadar kolay bir erkek olamazdı.

Zaten Ally'nin ona karşı koyma konusunda endişelenmesine de gerek yoktu, çünkü onun varlığından nefret ediyordu. Ve bu son derece iyi bir şeydi, çünkü Ally ayartılmaya karşı koyma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Ve şu anda istediği en son şey, Zeke'le yaşadığı felaket deneyimden sonra başka bir kurtla ilişkiye girmektir.

Nihayet Merkür Sürüsü bölgesinin sınırını geçtiklerinde hava kararmaya başlamıştı. Yine de gece görüşü çevresini net bir şekilde görmesini sağlıyordu. Yapraklar, birçoğu tipik bölgesel hayvan işaretleri sergileyen görkemli, yüksek ağaçlardan oluşan bir ormanın ortasında uzanan toprak yolu kirletiyordu.

Yakın mesafede etkileyici bir av kulübesi vardı; kulübenin tabanı büyük taşlardan inşa edilmişken, üst katlar ahşap çerçevelere sahipti. Etrafını çevreleyen ağaçları süsleyen peri ışıklarıyla aydınlatılan mekân, rahat ve neredeyse büyülü görünüyordu.

Derren bir sıra arazi aracı, bir Winnebago ve bir Mercedes'in ortasında durdu. Birilerinin değişik zevkleri varmış. iPod'unu ve kulaklıklarını cebine geri koyan Ally, Derren daha kapısını açmadan SUV'den inmişti ki bu nedense onu kızdırmışa benziyordu. Kurdu güneşin ısıttığı toprak, yosun ve çam kokularının tadını çıkarıyor, huzurlu ama evcilleşmemiş atmosferin tadını çıkarıyordu.

Bavulunu taşıyan Derren, çenesini Eli'a doğru eğerek onu kulübeye kadar takip etmesini işaret etti. Yaşam alanının içinde üç kurt lüks kanepelerde beklerken, sevimli bir yavru da oval bir halının üzerinde oyuncaklarıyla oynuyordu. Ev gibi, geniş kulübenin taş şömineyle tamamlanan gerçek bir rustik tonu vardı.

Kurtlardan ikisi ayağa kalktı. Ally dost olduklarını hissetti.

Ruhani güzellikteki kızıl saçlı, Ally'nin tüm şaşkınlığına rağmen hoş geldin dercesine gülümsüyordu. Yanındaki heybetli sarışın erkek ise Ally'ye olan şüphesini delici gözleriyle açıkça belli ediyordu; bu Ally'nin daha önce pek çok kez gördüğü bir bakıştı. Evet, bu sürüde Görenlere karşı önyargı vardı. Harika.

"Ally," diye başladı Derren, "bunlar benim Alfalarım, Nick ve Shaya."

Ally, orada acı çekmesine rağmen saygılı olmasının önemli olduğunu biliyordu ama aynı zamanda zayıf görünmemesi de önemliydi. Bu, vücudunu yüzlerce eşek arısı sokuyormuş gibi hissetmesine rağmen Alfa erkeğinin onaylamama ve kızgınlığının gücü altında sinmemesi anlamına geliyordu. Başı dik, sesi sabit ve güçlü bir şekilde, "Ally Marshall. Bana sığınak sağladığın için minnettarım."

"Tanıştığımıza memnun oldum Ally," dedi Shaya. Hem Ally hem de kurdu, Alfa dışisinin itaatkâr olmasına rağmen kendi tarzında güçlü olduğunu hissedebiliyordu.

Nick Ally'ye selam vermeyince Shaya gözlerini devirdi. "Bunu kişisel algılama. O tanışabileceğin en antisosyal insanlardan biri. Şurada Nick'in annesi Kathy var."

Ufak tefek esmer öylece baktı, Ally'den hoşlanmadığı hem ifadesinden hem de Ally'nin etinde bir jiletin kesik izi gibi duran hoşnutsuzluğundan belliydi.

"Ve bu ..." Shaya bebeği kucağına aldı. "Bu benim küçük kızım, Willow."

Ally yavru köpeğe gülümsedi. "Aman Tanrım, ne kadar da sevimlisin."

Willow kısa bir an için, sanki onu değerlendiriyormuş gibi Ally'ye baktı. Sonra ona geniş bir gülümseme gönderdi ve yanağına dokunmak için uzandı.

"Ve belli ki Derren ve Eli ile tanışmışsın, Beta'mız ve Baş İnfazcımız." Shaya başını eğdi. "Sana Alyssa mı yoksa Ally mi demeliyim?"

"Ally iyi."

"Yemek yedin mi?"
"Evet, iyiyim."

"Eğer biraz acıkırsanız, kullanacağınız misafir kulübesinde biraz yiyecek var."

Onu bir misafir kulübesine mi yerleştiriyorlardı? Ally burada hiç hoş karşılanmadığı için Derren'le kalmasını emretmelerini bekliyordu. Bu büyük bir rahatlamaydı. Ally yalnızlığı ve mahremiyeti seviyordu ve kesinlikle sürekli Derren'in yakınında olmak istemiyordu.

"Sabah kahvaltı için buraya geldiğinizde sürünün geri kalanıyla tanışabilirsiniz. Ondan sonra seni gezdiririm, çünkü bunun için artık biraz geç." Shaya Derren'e döndü. "Ally'yi sizinkine en yakın misafir kulübesine yerleştirdik. Ona eşlik edebilir misin?"

Ally'ye kendisini takip etmesini işaret etmeden önce Shaya'ya başıyla bir selam verdi. Merkür kurtlarına kısa bir iyi geceler dileyen Ally, yemek alanı ve mutfağa açılan bir kemerli geçitten geçerek onu takip etti ve her yerin tek bir açık alan olmasından hoşlandı. Dışarıda bir Labrador heyecanla kuyruğunu sallıyordu.

"İşte Bruce," dedi Derren, köpeğin vücudunu Ally'nin bacaklarına sürmesini ve okşamak için eline vurmasını izlerken. Kurdu kıskanmıştı, aynı ilgiyi istiyordu ve bu çok acınası bir durumdu. "Hadi gidelim." Derren ona misafir kulübesine kadar eşlik ederken Bruce onun yanında kalarak kurdunu kızdırdı ve kıskançlığını körükledi. Acınası.

Sessizce yürürlerken olumsuz duygularının kendisine tokat gibi çarptığını hisseden Ally, nasıl olup da

Kendisinden bu kadar hoşlanmamakla kalmayıp ona böylesine fiziksel rahatsızlık veren birine ilgi duyuyordu. Yine de açlık her şeye rağmen oradaydı, onunla alay ediyor ve kendisini sinirli hissetmesine neden oluyordu. Kurdunun ona olan hayranlığı da bu duruma hiç yardımcı olmuyordu. Omurganın uzunluğunu alaycı bir şekilde takip eden parmaklar gibi olan ham ihtiyaç parlamaları da değildi.

Oh, yardım edin.

Kulübe görüldüğünde, Ally nefesini tutarak durdu. Bunu hiç hayal etmemişti. Çok güzeldi. L şeklindeki ahşap kulübenin etrafını saran bir sundurması vardı ve bu sundurma hiç şüphesiz binanın hemen ötesinde görebildiği göle bakıyordu. Kulübenin ön tarafı camla kaplıydı ve bol miktarda doğal ışığın mekânı doldurmasına izin veriyordu. Bir yükselti üzerinde yer aldığından, yaklaşan herhangi birini fark edebilmesi için mükemmel bir konumdaydı. "Bu Vay canına. Sadece vay canına."

Derren biraz gülümsedi. "Dışını beğendiyseniz, içini de seveceksiniz."

Haklı olduğu ortaya çıktı. İki katlı çalışma odası taş şöminesi, köşe kanepesi, sandığa benzeyen sehpa ve duvardaki devasa televizyonuyla muhteşemdi. Oradan, küçük yemek alanı ve mutfakın üzerinde yer alan ve çalışma odasına bakan çatı katındaki yatak odasını görmek kolaydı.

Meşe döşeme, meşe mutfakla eşleşerek tüm alan boyunca devam etti. Kulübenin arka tarafında yatak odası ve banyoya giden bir merdiven bulunuyordu. Yatak odasının sağ duvarı tamamen camdı ve mekana bol miktarda ışık veriyordu. Ama . . . "Bu cam yansıtıcı, değil mi?" diye sordu yatağının ayak ucuna valizini yerleştirmekte olan Derren'e.

Derren eğlenerek, "Evet, kimse içeriyi göremez," dedi. Onunkinden daha büyük ama tasarımı daha basit olan kendi kulübesini işaret etti. "Ben gölün karşısında yaşıyorum." Sonra kendini ağzından geçirirken buldu: "Çocukluk sürün neden öldürüldü?" Bir anda yüz ifadesi değişti. "Bunu yapma," dedi. Nedense onun üzerine kapanması fikri onu rahatsız etmişti.

Anılar Ally'ye çarptı. Çıgıllıklar. Uluyor. Tırnaklarını sakırdatırken-

Ally anıların üzerine bir kapı çarptı. Sonunda konuştuğunda sesi düzdü. "Bunun hakkında konuşmuyorum. Asla."

Merdivenlere yöneldiğinde, Derren fiilen kovulduğunu fark etti. Bu hiç hoşuna gitmemiştir. Ve eğer Derren onun kolayca halledilebileceğini düşünüyorsa, büyük bir sürprizle karşı karşıyaydı. Onu mutfağa kadar takip etti ve orada kahve makinesini çalıştırdı. "Bu konuda sana baskı yapmayacağım." Şimdilik. "Ama bilmem gereken başka bir şey var."

Sonunda kupaların saklandığı dolabı buldu ve ısrarcı pisliğe kalmasının hoş karşılanmayacağını belirtmek için sadece bir tane aldı. Sinir bozucu bir şekilde, bu onu eğlendirmiş görünüyordu. "Bu da ne?" dedi.

Tezgâha yaslandı, bu kadının onu rahatsız edecek kadar yoğun bir şekilde farkındaydı. Gözleri onun tatlı ağzına takıldı; o ağızla neler yapabileceğine dair görüntüler beyinde titreşti. "Collingwood Sürüsü'nde gerçekten ne oldu? Cain'den biraz dinledim ve Matt'in anlattıklarını da duydum ama seninkileri duymadım." Ve onun Rachelle'i alt edişini izlediğinde, Ally'nin ona arkadan saldırmasına gerek kalmayacağı apaçık ortaya çıkmıştı. Belki de Ally haksız yere suçlanmıştı.

"Bilmen gereken her şeyi biliyorsun. Onu öldürmeye çalıştığımı söyledi. Ben öldürmedim."

"Dahası da var." Cain sürünün ona zor zamanlar yaşattığını söylemişti. "Seni korumakla görevlendirildim. Her şeyi bilmezsem bunu yapamam." Ve evet, o da meraklı davranıyordu. Kadının bardağına kahveden çok süt doldurmasını izlerken gülümsemesi genişledi.

Arkasını dönerek içkisiyle birlikte dışarı çıktı. "Artık Collingwood kurtlarından uzaktayım, önemli olan tek şey bu." Verandada bir hamak gören Ally, burada dinlenerek çok zaman geçireceğini biliyordu.

Derren onu takip ederek verandanın basamağında oturduğu yerin önüne geldi. Bruce onun yanına yerleşti, sallanan kuyruğu güverteye vuruyordu. "Gerçekten seni rahat bırakacaklarını mı sanıyorsun? Belli ki Zeke'in sana baktığında yüzündeki sahiplenme duygusunu görmemişsin." Derren'in kurdu bu anı hatırlayınca hırladı. "Seni hâlâ kendisinin sayıyor ve ne o ne de kurdu birinin seni alıp götürmesinden hoşlanmayacak."

Zeke'in ona hâlâ değer verdiğine inanıyordu ama bunu bırakmakta zorlandığını sanmıyordu; özellikle de Rachelle'in yalanlarına inanıp Ally'nin tayinini reddettiğinden beri. "Eğer bu doğru olsaydı, bana o şekilde sırt çevirmezdi."

"Güven bana, henüz gitmene izin vermedi. Eşine gelince, senin gitmene gerçekten çok kızdı." Ally'ye doğru tek bir adım attı, ona dokunmak için çok zor direndiği kötü bir dürtüyle zorlandı. Aldığı her nefeste onun baştan çıkarıcı kokusunu içine çekmesinin de bir faydası olmamıştı. "Anlat bana."

Onun karanlık bakışlarının gücüne kapılan Ally de öyle yaptı. Zeke'in Rachelle'le tanışmasından başlayıp sorgudan sonra Zeke'in söylediklerine kadar tüm hikâyeyi anlattı. "Sanırım eninde sonunda idam edilmemi istedi. Ama henüz değil. Yaptığı şey, asıl olaya yaklaşıırken esirine fiziksel işkence yapan birinden pek de farklı değildi." İçini çekti ve ayağa kalktı. "Eh, geç oldu. İyi geceler."

Yine kovuldu. Derren kızın bileğini tutmaya çalıştı ama kız irkilerek ondan uzaklaştı ve dokunuşundan zehirli bir yılan gibi kaçtı. Bu onu rahatsız etmemeliydi. Küçük bir parça bile. Ama tam kurdu dizginleri çekiştirirken içinden bir hırıltı sızdı, reddedilmekten rahatsız olmuş ve öfkelenmişti. "Sorun mu var?" diye homurdandı.

"Bana dokunmadığın sürece olmayacak."

Aralarında sadece birkaç santim bırakarak onun kişisel alanına doğru adım attı. "Öyle mi? Peki neden?" Ve neden umurundaydı?

"Acıtacak."

Hem o hem de kurdu hareketsiz kaldı. "Dokunuşum seni incitecek mi?"

"Birinin duyguları yeterince güçlüyse, dokunma yoluyla sistemime kanayabilir. Bana çok kırgınsın, çok acımasısın. Etrafında olmak bile yeterince rahatsız edici. Bu duygular içinde akarken bana dokunursan canın yanar." Ve onun ihtiyacının bedenine akması, kendi ihtiyacına eklenmesi, Ally'yi öylesine tahrik ederdi ki titrerdi. Ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Derren başkalarının duygularını algılamamanın Kahinler için fiziksel hislere neden olduğunu duymuştu ama bunun acı verici olabileceğini bilmiyordu. "Ellerimi kendime saklayacağım." Neden bir parçasının bu fikre karşı çıktığını bilmiyordu. Kurdu öfkeden kudurmuş bir halde karnını acımasızca tırmaladı. "Son bir şey daha. Kaçmayı aklından bile geçirme."

Böyle bir şey yapacağından şüphelenmesine şaşırarak, "Neden kaçayım ki?" diye sordu.

"Sanırım buradaki herkesin Shaya kadar misafirperver olmayacağını anlamışsındır. Kaçmanı istemiyorum."

Küçümseyerek, "Ben kaçmam. Sana güvenmiyor olabilirim ve güvende olup olmadığım ile ilgilendiğine ikna olmamış olabilirim ama Cain'e ve onun kararlarına güveniyorum."

Son sözlerdeki inanç ve şefkat, kurdunun içinde zaten var olan kıskançlığı daha da artırdı. Kıskanç bir insan olmayan Derren, kurdunun kıskançlığı karşısında her zaman gözlerini devirebilmişti. Ama şu anda bunu paylaşıyordu. Bu dişi onun duygularını olduğu kadar kafasını da karıştırıyordu.

"Eğer ikiniz de birbirinize bu kadar güveniyor ve değer veriyorsanız, neden sizi sahiplenmedi? Neden eşinin başka erkeklerle çıkmasına göz yumuyor? Ve sen neden bunu isteyesin ki?" Yüzünde bir duygu titreşti ama Derren'in tanımlayamayacağı kadar çabuk kayboldu.

"Neden içinde o kadar çok öfke ve acı var ki, bununla delirmemiş olman tamamen bir mucize?" diye karşılık verdi. Onun yapacağını bildiği gibi, adam kendini kapattı.

Gölüşü mizahtan yoksundu. "Kendi işinizi paylaşmak istemiyorsanız, bana benimkini sormayın."

Tersine, onun meydan okuması kurdu olduğu kadar onu da eğlendiriyordu. Bu, kendi ayakları üzerinde durabilen, saçmalıklara tahammülü olmayan bir dişiydi. Derren buna saygı duyabilirdi, her ne kadar sorularına cevap bulamamak onu rahatsız etse de. "Unutma: kaçmayı düşünme. Zaten fazla uzağa gidemezsin. Kokunu aldım." Onu, sikini ve kurdunu baştan çıkarmak için tasarlanmış gibi görünen bir koku.

Sesi sertleşti. "Sizi temin ederim ki, herhangi bir noktada buradan ayrılmaya karar verirsem, yapacağım şey tam olarak bu olacak. Ama kaçmayacağım. Sen izlerken buradan çıkıp gideceğim."

"Sınıra yaklaşmadan seni durdururdum." Ally gülümsemesinin biraz vahşi olduğunu biliyordu. "Deneyebilirsin."

Derren'in ağzı kıvrıldı. "Bir Beta'ya meydan okumaktan daha iyisini bilmelisin." Bununla birlikte, topuğunun üzerinde döndü ve Bruce'u da yanına alarak uzaklaştı.

O gözden kaybolduğunda Ally derin bir iç çekti. Derren'e bu kadar yakın olmak soğukkanlılığını zorluyordu. Sadece duyguları onu hırpaladığı için değil, aynı zamanda vücudundan onu endişelendiren cinsel tepkiler çıkardığı için.

Cain'in onun eşi olduğunu varsaydığını fark etmemişti ama Cain çok korumacı olduğu için bunun onun için kolay bir sıçrama olduğunu düşünmüştü. Bir an için onu düzeltmeyi düşünmüştü. Ama içgüdüleri onu durdurmuştu. Merkür kurtları Cain'in onun eşi olduğunu düşünse de, onu kendi haline bırakmaya daha meyilli olacaktı. Ne de olsa, şekil değiştirenler eşleri için büyük çaplı savaşlar başlatabilirdi.

Yalan söylemeyi sevmezdi ama bu, kimseye zarar vermeyecek ama onu yabancıları sevmeyen, Görenleri sevmeyen ve onu burada istemeyen bu insanlardan koruyabilecek ufacık bir ihmal yalanıydı.

Elbette, bir anlamda Cain'in arkasına saklanıyordu. Gururu -her baskın dişi kurt kadar güçlü olan gururu- bu yüzden kırılmıştı. Ama gururu, Cain'in ona yardım

edeceğini düşündüğünde de

Collingwood Sürüsü'nden aylar önce ayrılmıştı ve bakın bu onu nereye getirmişti. Eğer Cain'in itibarının arkasına saklanmak onu güvende tutacaksa, öyle olsun.

CHAPTER FOUR

A Ertesi sabah ana kulübeye girerken başını dik tuttu. Başka zaman olsa

kendi kulübesinde küçük bir kahvaltı yapardı. Birincisi, sabah insanı olmaktan çok uzaktı. İkincisi, eğer şekil değiştirenler Derren'in tahmin ettiği kadar misafirperver değillerse, hepsinin etrafında olmak fiziksel olarak rahatsız edici olacaktı. Bununla birlikte, Shaya'nın davetini geri çevirmek sadece kabalık olarak değil, aynı zamanda sürüyle yüzleşmekten korkuyormuş gibi görünecekti. Ally onların onayını ya da saygısını kazanmak için anlamsızca çabalamakla ilgilenmese de, kendisinin omurgasız olduğunu düşünmelerine izin vermeyecekti. Şekil değiştirenler zayıflıkların üzerine atlar.

Mutfakta Shaya, Eli ve iki erkek uzun masaya oturmuş, Kathy ise ocağın başındaydı. Shaya'nın yüzü gülüyordu. "Günaydın! Gel otur!" Yanındaki koltuğu okşadı. "Çocuklar, bu Ally."

Ally bu iki itaatkâr erkeğin eş olduğunu hemen hissetti. Otururken "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi ve sert ses tonundan dolayı içten içe irkildi. "Kahve içtiğimde daha arkadaş canlısı görüneceğim." Masanın üzerindeki kahve fincanına uzandı ve önündeki bardak altlığı üzerinde duran fincana biraz kahve doldurdu.

Kara kurt çenesini eğdi, ağzında hafif bir kavis vardı. "Ben Caleb. Bu da Kent." İkisinde de herhangi bir

hoş olmayan hisler. Bunun yerine, onun varlığı konusunda tarafsız görünüyorlardı.

Dikenli saçlı erkeğin sözleri beklenmedikti. "Bu uzun, ipeksi saçlara bayılıyorum."

"Um, teşekkürler." Bacaklarına bir şeyin sürtündüğünü hissederek masanın altına baktı. Bruce. Ayaklarının dibine yerleşmiş, bir dilim pastırmayı çiğniyordu.

"Kent de benim gibi eskiden kuaförlük yapıyordu. Böylesine sağlıklı, muhteşem saçlar görmek onun duyularına bir darbe gibi geliyor." Shaya kendi kahvesinden bir yudum aldı. "Locanı nasıl buluyorsun?"

Ally gülümsedi, sevincinin belli olduğunu biliyordu. "Bayıldım buna." Bir gece önce eşyalarını yerleştirdikten sonra form değiştirmiş ve yeni kokular karşısında çılgına dönen ve etrafı keşfetmek isteyen kurdunu rahatlatmak ve sakinleştirmek için etrafta hızlı bir keşif yapmıştı. Bundan sonra hem Ally hem de kurdu kendilerini daha sakin ve hafif hissetmişlerdi. Ve Ally burada kaldığı sürece -hoş karşılanmasın ya da karşılanmasın- kulübenin onun sığınağı olacağını biliyordu.

Shaya'nın sonraki sözleri alçak sesle oldu. "Derren senin için iyi miydi?"

Vücuduna kötü şeyler yapma isteği uyandırması dışında mı? "Evet, neden?"

"Her zaman en iyi ilk izlenimi bırakmıyor."

Onun ısrarcı ve inatçı davranışlarını hatırlayarak, "Haklısın, öyle değil," dedi.

Shaya kıkırdadı. "O iyi bir adam. Pek çok açıdan zor biri olsa da, tanıdığım en iyi adamlardan biri. Öyle olmasaydı Nick onu Willow'un vaftiz babası olarak asla seçmezdi. Derren ona tapıyor, tıpkı onun da ona tapması gibi. Ve sürüsünü kolluyor, istemediği bir rolü itaatkâr bir şekilde yerine getiriyor. Ama Görenler hakkında bir fikri var. Bu onun için kör bir nokta. Söylemeye çalıştığım şey şu: onun somurtkanlığını kişisel olarak almayın."

Ama Ally bunu nasıl kişisel algılamazdı? Doğasının Kahin tarafı ayrı değildi. Eğer onun olduğu şeye karşı bir şeyler hissediyorsa, bu kesinlikle kişisel bir şeydi. Bunun yerine

"Burada kalmama izin verdiğiniz için teşekkürler" dedi.

Kathy boş bir tabağı Ally'nin önüne koyarak onun dikkatini çekti. "Demek sen bir Kahinsin." Kathy "Kahin" kelimesini "seri katil" için kullanılabilecek bir tonda söylemişti. Kadının antipatisi yine bir ustura darbesi gibiydi.

Ve böylece başlar. "Ben varım."

Kathy'den kibirli bir koklama. "Çok fazla baskın Kahin bulamazsınız. Çoğunlukla itaatkârdırlar."

"Baskın Kahinler itaatkâr olanlardan daha mı güçlüdür?" Eli ağzına biraz mısır gevreği attı. Kuşkusu ve güvensizliği onu terk etmemişti, bu da kızın kafa derisinin yeniden karıncalanmasına neden oldu.

"Bildiğim kadarıyla hayır." Ally tabağına biraz yemek doldurdu. "Sanırım bu sadece kişiye bağlı." Emin olmak için diğer Görenlerin yanında yeterince zaman geçirmemişti. Biri çocuk olmadığı sürece iki Kahin'in aynı sürüde bulunması zordu. Yetişkin Kahinler, tıpkı iki alfa erkeğin sürü alfası olmak için savaşması gibi, bu pozisyon için çatışmaya ve savaşmaya meyilliydi.

"Bir Kahin gibi görünmüyor ya da davranmıyorsun." Caleb dirseğiyle arkadaşını dürttü. "Öyle mi?"

Kent başını salladı. "Asla tahmin edemezdim." Üç erkek içeri girdi, kendi aralarında gülüşüyorlardı. Shaya onlara gülümseyerek, "Ally, bunlar Bracken, Jesse ve Zander. Üç infazcımız."

Ayrıca çok da ateşliydi ama üçü de tenini kaşındırarak kadar ihtiyatlı davrandıkları için Ally pek etkilenmedi. "Merhaba" demesi sert baş sallamalarla karşılandı.

"Ayrıca iki infazcımız daha var, Roni ve Marcus," diye ekledi Shaya, "ama onlar bu sabah burada değiller. Onlarla birkaç gün içinde tanışacaksınız."

Görünüşe göre işi bitmemiş olan Kathy, Ally'ye dik dik bakarken bir elini kalçasına koydu. "Ben açık sözlü biriyim, bu yüzden Beta dışınızı öldürmeye çalışmadığınıza ikna olmadığımı hemen söyleyeceğim."

Ally omuz silkti. "Sorun değil. Umurumda olduğuna ikna olmadım." Bu insanlara pençeleri olduğunu ve hiçbir saçmalığa müsamaha gösterilmeyeceğini göstermek zorundaydı.

"En azından omurgalı birisin. Ama bu sana burada saygı kazandırmaz. Sen bu haldeyken olmaz."

"Sıkıldım mı demek istiyorsun?" Ally'nin kurdu yaşlı dişiye dişlerini gösterdi ama Brezilya kahvesi çekirdekleri, meşe kabuğu ve sıcak seks kokusu duyularını gıdıklayınca öfkesi yerini hemen beklentiye bıraktı. Bir dakika sonra Derren mutfağa doğru adım atıyordu. Kurdunu tahrik ederek hırlatan bir amaç duygusuyla yürüyordu. Dürüst olmak gerekirse bu Ally'yi de biraz telaşlandırmıştı.

Her zamanki olumsuz duygularının parıltıları ona çarparak vücudunu ürpertti. Yine de bu ürperti, adamın içinde nabız gibi attığını hissettiği ihtiyaç tarafından hafifletildi - iç uyluklarına bir vuruş gibi etki etti. Oturduğu yerde kıpırdamamak için kendini zor tuttu. Onun yanındaki sandalyeye yerleşen adam, ona bakmadan önce herkesle selamlaştı. Koyu kadife gözleri onu içine çekti.

Sessizce, "Seni buraya getirmek için kulübene gittim," dedi.

Bu bir uyarıydı. Sanki iyi bir küçük kız gibi onu beklemesi gerekiyormuş gibi. "Neden elimi tutmana ihtiyacım olduğunu düşündüğünden emin değilim."

Bu yorum Derren'i sinirlendirmiş olmalıydı ama kendini onun huysuz tavrına gülümsemek isterken buldu. Kathy'nin ona hırladığını fark edince kaşlarını kaldırdı. "Sorun mu var?"

Kathy omuz silkti. "Ben de tam Ally'ye bizimle birlikteyken herhangi bir imgelem görürse bunu duymak istemediğimizi söylemek üzereydim."

"Sadece açıklığa kavuşturmak için"-Ally koltuğuna geri oturdu, kollarını kavuşturdu

-"İçinizden birinin tehlikede olduğuna dair bir imgelem görsem, bilmek istemez miydiniz? Bu bilgiyi kendime saklamamı mı tercih ederdiniz?" Kathy cevap vermekte tereddüt ettiğinde ya da diğer kurtlar huzursuzca yer değiştirdiğinde şaşırmadı. Onun ne olduğundan hoşlanmayabilirlerdi ama

onu kullanmakta bir sorun görmüyorum. Bildiğim iyi oldu.

Sonunda Kathy şöyle cevap verdi: "Biz güçlü bir sürüyüz. Dışarıdan gelecek yardıma ihtiyacımız yok."

Shaya yorgun bir şekilde içini çekti. "Kathy, iyi niyetli olduğumu biliyorum. Ve sadece bizi kolladığını da biliyorum. Ama görünüşe göre burada kimin Alfa dişi olduğunu unutuyorsun." Azarlama nazıkçe yapılmıştı ama yine de Shaya'nın gücüyle çınliyordu.

Boyunu dikleştiren Kathy, kısa kahverengi saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Unutmadım." Bakışları Ally'ye döndü. "Ama kızımın bir Kahin yüzünden eşini neredeyse kaybettiğini de unutmadım. O sürük ona yalan söyledi, gerçek eşinin bambaşka bir dişi olduğunu söyledi - ona her şeyin yanlış bir tanımını verdi. Bunu Marcus'a sahip olabilmek için yaptı. Roni'nin şansına, işe yaramadı. Beni dinliyor musun sen?"

Ally gözlerini iki kez kırptırdı. "Öyleydim. Birazcık. Ama sonra çenendeki tüyler dikkatimi dağıttı." Boğulma sesleri duyan Kent'in öksüren Eli'nin sırtını sertçe sıvazladığını fark etti.

Kathy onu işaret etti. "Sırf Derren'in koruması altındasın diye bana hakaret etmende bir sakınca olduğunu sanma. Roni'm buna izin vermez ve haftanın herhangi bir günü seni kolayca alt edebilir."

Derren bundan pek emin değildi. Roni ölümcüldü ama Ally'nin ne kadar hızlı hareket ettiğini görmüştü. Gerçekten iyi refleksleri vardı. Hiçbir şey olmasa bile Roni'yi durdurabilirdi. Ally'nin Kathy'nin sözlerine sinirleneceğini düşünmüştü; bu sadece bir hakaret değil, aynı zamanda üstü kapalı bir tehditti. Bunun yerine, hafifçe eğlenmiş ama aynı zamanda can sıkıntısının eşiğinde görünüyordu. Ally söz konusu olduğunda asla bir şey "beklememesi" gerektiğini çabucak öğreniyordu. Onu okumak ya da tahmin etmek kolay değildi. "Yeter, Kathy," dedi ona sertçe.

Kadın onun uyarısını görmezden geldi. "Ben sadece Kahinlere güvenmediğimi belirtmeye çalışıyorum."

Ally nazikçe gülümsedi. "Sorununuzu kabul etmek iyileşmenin ilk adımıdır."

Kathy bir an için hiçbir şey söylemedi; anlaşılan sözcükler onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Derren bunun pek sık olmadığına tanıklık edebilirdi. Sonra Kathy nefesinin altında bir şeyler mırıldanarak yerine oturdu. Derren Ally'ye döndü. "Bu raundu sen kazandın."

Ally hayal kırıklığını gizleyerek omuz silkti. Şimdiye kadar önyargılara alışmış olmalıydı ama bu durum sinirlerini bozmaktan asla vazgeçmedi. Kahvaltı lokmaları arasında Merkür kurtları kendi aralarında konuşuyorlardı. Shaya hariç herkes Ally'yi kasıtlı olarak sohbetin dışında tutuyordu. Onların bu toplu reddi Ally'nin başının ağrmasına neden oluyordu.

Nick kucağında Willow'la içeri girdiğinde yemeğini henüz bitirmişti. Ally'yi görünce adımları duraksadı ama hafifçe başını salladı; bu bir selamlamadan çok bir onaylamaydı. Yine de Ally karşılık verdi. Nick'i gücendirmek Shaya'yı gücendirmek anlamına gelirdi ve Ally Alfa dışısından hoşlanıyordu.

Bebeği Nick'ten alan Shaya onu kucakladı. "Daha iyi hissediyor musun meleğim?"

İşte o zaman Ally küçük kızın bir oyuncağı çiğnerken ne kadar solgun ve yorgun görüldüğünü fark etti. "Onun nesi var?"

"Sadece diş çıkarıyor, ama bu bebekler için hoş bir zaman değil."

"Bırak yardım edeyim." Ally, Willow'un yüzünü nazikçe kucakladı ve bebeğe biraz iyileştirici enerji verdi. Ally'nin az önce açtığı aynı bağlantı aracılığıyla, Willow'un acısı ona ulaştı. "İşte oldu." Geri çekilen Ally, kıkırdayarak saçını çekiştiren bebeğe gülümsedi.

"Ne yaptın sen?" Shaya'da hiç gerginlik yoktu. Ally Willow'a dokunduğu anda kaskatı kesilen diğerlerinin aksine. Sanki bir çocuğu incitmiş gibiydi.

"Acıyı dindirdi." Ally kendi çenesini kavradı ve yüzünü buruşturdu. "Gerçekten acıyor."

Sonra Derren konuştu. "Yani ne zaman birini iyileştirsen, onun acısı senin acın mı oluyor?" Kurdu onun acı çekmesi fikrinden hoşlanmamıştı.

"Evet, ama çok çabuk geçiyor. İşte. Çoktan geçti."

Bracken çatalını yere bıraktı. "Tamam, sormam gerek... Bir sosyopatın eşin olması nasıl bir şey?"

"Ve şimdi işimiz bitti." Shaya ayağa kalktı. "Bir tura ne dersin, Ally?" Alfa dişisi Bracken'a alaycı bir bakış fırlattı.

İnfazcı ellerini kaldırdı. "Sadece bir soruydu."

Derren Shaya'ya sordu, "Tur öğle yemeğinden sonraya kalabilir mi? Bu sabah yapmam gereken bazı işler var."

"Bizimle gelmene gerek yok." Shaya, Willow'u nazikçe Nick'e geri verdi.

"Ally burada olduğu sürece benim korumam altında."

"Benimleyken ona bir zarar gelmeyecek. Zaten kendi başının çaresine bakabileceğinden de oldukça eminim."

Ayağa kalkan Ally, Shaya'ya gülümseyerek güvenoyu için teşekkür etti. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım." Derren yine itiraz edecekmiş gibi bakınca Ally gözlerini devirdi ve kendine bir hırıltı kazandırdı. Ne kadar büyük.

"Bekle," dedi Derren. "Bana telefonunu ver." Ally kaşlarını çatı. "Neden?"

"Çünkü içine numaramı yazmam gerekiyor." Artık onun koruması altındaydı ve bu, ona ihtiyacı olduğunda orada olması gerektiği anlamına geliyordu. Omuz silkerek telefonunu ona uzattı. Adam numarasını tuşladı, sonra kızın cep telefonunu kullanarak kendi telefonunu aradı, bu da ona kızın numarasını verdi. "Tamamdır." Telefonu elinden alırken ona dokunmamaya dikkat etti ve bu da kurdun dişlerini kızgınlıkla göstermesine neden oldu. "Bir sorun olursa beni ara."

Eğer bir sorun çıkarsa, Ally bunu kendisi hallederdi. Dominant kadınlar her zaman kendi sorunlarıyla ilgilenir.

Tartışmak yerine, "Elbette" dedi.

Shaya önce Ally'ye ana kulübeyi gezdirdi; yatak odalarını, oyun odasını, lüks banyoyu ve son olarak da kapalı yüzme havuzu ve barı olan bodrum katını gösterdi.

"Roni boğulmak üzereyken öldüğünden beri kimse kullanmadı," dedi Shaya. "Bu uzun bir hikâye. Özetlemek gerekirse, bir çakal sürüsüyle başımız belaya girdi; bölgemizi işgal ettiler ve Roni Alfa ile savaştı. Onu boğmaya çalıştı. Marcus bunu hâlâ tam olarak atlatabilmiş değil."

"Ve onlarla birkaç gün içinde mi buluşacağım?"

"Evet, zamanlarını burası ve en iyi arkadaşımın sürüsü arasında paylaşıyorlar, çünkü Marcus oralı. Onu ve Roni'yi Phoenix Sürüsü ile paylaşıyoruz. Duymuş muydunuz?"

"Alfaları duymuştum. Alfa dışı hayatının büyük bölümünde gizliydi, değil mi?" Bu duyulmamış bir şeydi.

"Bu doğru. Taryn'in kurdu daha sonra ortaya çıktı." Bunu büyük bir gururla söylemişti. "Collingwood Beta'larının size daha fazla sorun çıkaracağını düşünüyor musunuz?"

"Hayır." Ne yazık ki sesi tam olarak ikna olmuşa benzemiyordu ve Shaya bunu fark etti.

"Ama?"

"Ama Derren biliyor."

"Umalım da yanılıyor olsun. Gerçi Derren nadiren yanılır. Bu biraz can sıkıcı. Hadi, görecek daha çok şey var."

Shaya, Ally'ye Mercury Sürüsü bölgesinin etrafında rehberlik ederek araziye, sınırları, her bir kulübenin nerede olduğunu ve muhteşem şelaleyi gösterdi. Yürürken Shaya ona sürünün köklerinden, her bir üyenin nereden geldiğinden ve Nick'in Phoenix Alfa erkeğiyle nasıl kan bağına vardığından bahsetti.

Öğle yemeğinden hemen önce, Derren'in infazcılarını eğittiğini gördüler - beş erkeğin hepsi de sadece kot pantolon giymişlerdi ve çok etkileyici karın kasları ortaya çıkmıştı.

Ally iç çekerek, "Göze hoş göründükleri kesin," diye yorum yaptı.

Shaya gülümsedi. "Evet. Beni yanlış anlama, artık çiftleştığım için başka bir erkeğe asla ilgi duymam. Ama bu kör olduğum anlamına gelmiyor."

Kurdu, Derren'in Zander ile düellosunu merak ve hayranlıkla izledi. Zander inanılmaz derecede hızlı olmasına rağmen Derren'in menzilinden kaçamadı. Yine de bu Derren için kolay bir galibiyet değildi, daha sonra yerdeki su şişelerinden birinden su içmek için kısa bir mola verdi. O anda bakışları -karanlık, ateşli ve düşünceli- Ally'nin üzerine dikildi. Ally'nin teni bu bakışın ağırlığı altında yandı, içi ihtiyaçla burkuldu ve ağzı kurudu.

Oh, yardım edin. Bu hiç adil değildi.

"Ah, kahretsin!" diye küfretti sesi genizden gelen biri. Ally onun Bracken olduğunu hemen fark etti; dikkatinin dağılmasından memnundu.

Shaya gülerek Eli'ye, "Yine burnunu mu kırdın?" dedi.

Eli en ufak bir pişmanlık duymuş gibi görünmüyordu. "Beni rahatsız ediyordu."

Ally iç çekerek yaklaştı. "Bırak yardım edeyim." Bracken ona saatli bir bombaymış gibi baktı. Ally meydan okuyan bir kaşını kaldırarak Bracken'ın gururunu okşadı ve geri adım atması için ona meydan okudu.

İnfazcı omuzlarını yuvarlayarak meydan okumaya hazırlandı. "Pekâlâ."

Burnunu kavradı ... ve sonra tekrar yerine oturttu.

"Siktir!" diye bağırarak geriye doğru tökezledi. Sersemlemiş bir halde Ally'ye baktı.

Bir omzunu silkti. "Yardım edeceğimi söyledim. Seni iyileştireceğimi söylemedim."

Eli güldü. "Seni orada yakaladı, Bracken."

Kandırıldığını anlayan Bracken ona gülümsedi. Gülümsedi mi? Tuhaftı. Ama baskın erkek kurtlar genellikle öyledir.

"Hadi," diye kıkırdadı Shaya, dirseğiyle Ally'yi hafifçe dürttü. Ally bu dokunuşa aldırmadı. Shaya yatıştırıcı biriydi,

sakinleştirici bir insandı. Ancak Ally, durum gerektirdiğinde Alfa'nın tehlikeli olabileceğini hissetti.

Derren'e son bir kez bakma isteğine direnen Ally dönüp Shaya'yı takip etti. "Tur bitti mi?"

"Evet ve Willow'un yanına dönmem gerekiyor. Zaten neredeyse öğle yemeğı vakti geldi. Geliyor musun?"

Ally ona zayıf bir gülümseme verdi. "Sana karşı dürüst olacağım Shaya, senin kulübende fazla zaman geçirmem pek olası değil."

Alfa dişi neredeyse somurtuyordu. "Neden? Sürü bu sabah sana çok kötü davrandığı için mi? Müdahale ederdim ama bunu takdir edeceğini düşünmedim.

-Bu seni zayıf gösterirdi."

"Olabilirdi ve bunu kendi başıma halletmeme izin verdiğin için memnunum. Ama bu onların davranışlarıyla ilgili değil. Burası onların sürüsü, onların evi ve nasıl hissediyorlarsa öyle hissetmeye hakları var." Bu onu kızdırmış ve sinirlendirmiş olsa bile. "Kahin olmanın bir parçası da son derece empatik olmaktır. Tüm bu olumsuz duyguların üzerime akması fiziksel olarak canımı yakıyor - kurdumu kızdırmaktan bahsetmiyorum bile."

Shaya'nın omuzları çöktü. "Özür dilerim."

"Özür dilemenizi gerektirecek bir şey yok. Harikaydınız ve bu kadar misafirperver olduğunuz için gerçekten minnettarım. Ama acı çekmeden sürünün etrafında fazla zaman geçiremiyorum. Ve bu onlar için de adil değil. Kendi evlerinde bu kadar rahatsız hissetmek zorunda kalmamalılar."

"Kendilerine gelirler."

Şüpheli. "O zamana kadar çoğunlukla kulübemde olacağım, ki bu hiç de zor değil. Orayı gerçekten çok seviyorum."

"Tamam. Ama her gün geleceğim. Zaten buzdolabınız için taze stok getirmem gerekecek."

Ally gülümsedi. "Willow'u da getirmeyi unutma." "Getireceğim."

"Şimdi git ve güzel kızını gör."

Yollarını ayırdıklarında, Ally kulübesine geri döndü. Aslında orası kendi kulübesi değildi, sadece misafirleri için

ayrılmış bir kulübeydi ama, hey, bu onunla yaptığı bir konuşmaydı

Kendisi, böylece burayı istediği gibi sahiplenebilirdi.

Sonunda orada, kafasında bir sürü saçmalık varken sık sık yaptığı şeyi yaptı: yemek pişirdi. Bu onu rahatlatıyor, tüm duyularını yatıştıran ve onu endişelerinden uzaklaştıran yaratıcı bir çıkış noktası oluyordu.

Ally'ye yemek yapmayı öğreten Cain'in en küçük amcası Sam'di. Bir arabaya düz kontak yapmayı ve fermuarlardan kaçmayı da. Cain'in dördü de hâlâ çiftleşmemiş olan amcaları küçük bir kızla ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Onu yetiştirme biçimleri ona "önemli yaşam becerileri" öğretmek olmuştı.

On bir yaşına geldiğinde araba kullanmayı, hayvanların derisini yüzmeyi, kilit açmayı ve bira yapmayı biliyordu. Ayrıca askeri alfabeyi ezbere biliyor ve Rusça, İspanyolca, İtalyanca, Almanca ve Mandarin dillerini konuşabiliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, bunların çoğu bir noktada işe yaramıştı.

Sığır eti kızartması bittikten sonra Ally yemeğini dışarı çıkardı ve göle bakan verandanın basamağına yerleşti. Sabah yemeğinin tam tersine, ortam sakin ve huzurluydu, sessizliği bozan sadece ormanın sesleriydi.

Birkaç dakika sonra çimenlerde bir hışırtı duyuldu. İri gri bir kurdun burun deliklerini açarak temkinli bir şekilde yaklaştığını görünce kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. Kokusunu alınca onun Bracken olduğunu anladı. Birkaç adım ötede durmuş, gözlerini tabağına dikmiş, dudaklarını yalıyordu.

Gözlerini devirdi. "Tipik erkek." Ona bir parça sığır eti fırlattı. "Şimdi git." Gitti ama birkaç dakika sonra başka bir gri kurt belirdi, bu seferki daha genişti. Duyguları ona Jesse olduğunu söylüyordu. "Hepiniz aynısınız." diye homurdandı. Ona bir parça et fırlattı, o da kaçmadan önce çenesini ete geçirdi. Tam o sırada üçüncü bir kurt belirdi; kahverengi ve gri karışımıydı. Zander. "Sizde hiç utanma yok mu?" Hırlayarak ona da bir parça et fırlattı. "Yeter artık. Gidin."

Öğle yemeğini bitirince, pişirdiği kurabiye tabağını almak için içeri girdi. Basamağa yerleştiği sırada üç kurt yan yana yeniden belirdi. "Oh, Tanrı aşkına."

Derren öğle yemeği için ana kulübeye vardığında, Ally'den hiçbir iz bulamayınca şaşırıldı. Turdan sonra Shaya'ya eşlik edeceğini düşünmüştü. Öğle yemeğini yarılادığında Ally hâlâ ortalıkta görünmeyince cep telefonunu aramak üzereydi. Ama sonra Shaya aniden konuştu.

"Ally gelmiyor."

Kafası karışan Derren, "Gelmiyor mu?" diye yineledi.

"Muhtemelen burada fazla zaman geçirmeyeceğini söyledi."

Bracken bardağını yarısına kadar ağzına götürmüşken durdu. "Neden?"

"Çünkü hepiniz o kadar soğuk ve kötüsünüz ki etrafınızda olmak fiziksel olarak acı veriyor." Shaya hepsine hayal kırıklığına uğramış bakışlar fırlattı.

Sertçe yutkunurken, Bracken biraz suçlu görünüyordu. "Canını mı yakıyor?"

Shaya, "Olumsuz duygular Görenlere acı verir," diye açıkladı.

"Vay canına." Jesse gözlerini kırptırdı. "Bunu bilmiyordum."

Kathy, Zander'in bardağını yeniden doldururken, "En iyisi misafir locasında kalması," dedi. "Yemeğinizde bir sorun mu var?" Bracken ve Jesse'ye baktı. "Siz ikiniz de pek bir şey yememişsiniz."

Bracken ensesini kaşıyarak, "Buraya gelmeden önce biftek ve kurabiye yemiş olabiliriz," diye itiraf etti. "Ally bu dev çikolatalı kurabiyeleri yapar ve, Tanrım, neredeyse gözlerim yaşaracaktı." Jesse'nin iniltisi orgazma yakındı.

Zander neredeyse hülyalı bir şekilde gülümseyerek yavaşça başını salladı. "Gerçekten çok iyidiler."

"Biftek mükemmel pişmişti," diye ilan etti Bracken, gözlerinde uzaklara dalan bir bakışla.

"Demek mutfakta becerikli, öyle mi?" diye sordu Kathy sertçe.

Gözleri faltaşı gibi açılmış olan Bracken ağzından bir şeyler kaçırdı. "Tabii ki senin kadar iyi değil." Kathy sadece ofladı. Kadın arkasını döner dönmez, "Ally'nin yemekleri çok daha iyi," diye mırıldandı.

"Bunu duydum, Bracken!"

Kathy'nin arkasından bakakaldı. "Ben bir şey demedim!"

Eli kıkırdadı. "Annemin kafasının önünde, arkasında ve yanlarında gözleri var."

Shaya, Willow'a iğrenç bir lapa yedirmekte olan Nick'e baktı. "Bu tavrının Ally'ye acı çektirmesi umurunda değil mi?"

Nick ona yan gözle baktı. "Bunun onu inciteceğini bilmiyordum ama nasıl hissettiğime engel olamıyorum."

"Kızımızı iyileştirdi. Bu bir şey sayılmaz mı?"

"Evet, öyle. Ve minnettarım, Shay. Ama küçük bir eylem Görenler hakkında hissettiklerimi değiştirmeyecek."

Sürünün geri kalanı orada burada fikirlerini sunarken Alfa çiftini konuyu tartışmaya bırakan Derren yemeğini bitirdi ve Ally'nin kulübesine doğru yola çıktı. Sadece onu kontrol etmek için, dedi kendi kendine. Bunun kurdunun ona gitmesi için peşinden koşmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Derren'in kendisinin de onu görmek istemesiyle hiçbir ilgisi yoktu... çünkü.

Ön kapıyı çaldığında cevap alamayınca kulübenin etrafını dolandı ve onu hamakta uzanmış iPod'unu dinlerken buldu. Her şeyi dinliyor muydu? Kadının kokusu adamın etrafını sarmış, sikiinin canlanmasına neden olmuştu.

Müziği kapatarak "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Tişörtü biraz yukarı sıyrılıp göbeğindeki girdaplı dövmeyle ona gösterdiğinden beri - hayır, bu iyi değildi

hepsi. Kendini diliyle izini sürmek isterken buldu. "Shaya bana burada kalmayı planladığını söyledi."

"Bunun herkes için işleri kolaylaştıracağını düşünüyorum."

Derren bunun onun için hiç de kolay olmayacağını biliyordu. Şekil değiştirenler dokunsal yaratıklardı; sosyal ve cinsel dokunuş onlar için önemliydi. Bundan mahrum kalmak ruhsal durumları, özellikle de hayvanları için iyi değildi. "Bu senin için zor olacak, bunu sen de biliyorsun."

Ses tonu kuruyunca tatlı bir gülümsemeyle, "Evet, sensiz hayat çok zor ve bunaltıcı olacak. . . senin etrafta olmanla neredeyse aynı olacak." Gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı ama ağzı eğlenerek kıvrıldı. "Her zaman tamamen yalnız kalacak değilim ya. Shaya beni görmeye gelecek. Onun yanında olmaktan zarar gelmez."

İçinde suçluluk duygusu filizlenmeye başladı. Onu incitmek istemiyordu. Aslında, içindeki her şey bu fikirden tiksiniyordu. Ve sadece yakınında olmanın bile ona acı verdiğini bilmek

. . . bu onu bir piç gibi hissettirdi.

"Benden neden nefret ettiğini söyle, Derren."

Kelimeler onu şok etti. Onun, hiçbir anlam ifade etmeyen adını söylemesi hoşuna gitmişti. "Senden nefret etmiyorum." Etmek istiyordu, çünkü bu, ona olan çekiminden kurtulabileceği anlamına geliyordu.

"Başka şekilde ifade edeyim: Neden benim türümden nefret ediyorsun?"

Bu konuda konuşmak istemiyordu ama kendini şöyle açıklarken buldu: "Eski sürümün Kahini bir imgelem hakkında yalan söylemeseydi, tüm sürümü bana karşı kıskırtmasaydı ve sonra bir insan mahkemesine çıkıp aleyhimde tanıklık etmeseydi islahevine düşmezdim diyelim."

O kadar çok acı ve öfke vardı ki, sanki ciğerlerine buz kıracakları saplanmış gibiydi ve onu bu şekilde görmek Ally'nin kurdunu sızlatıyordu. Kahin'in hangi yalanı söylediğini bilmeseydi de, Ally Derren'in öfkesinin derinliğini anlayabiliyordu. Islahevinin nasıl bir yer olduğunu Cain'den dinlemişti.

"Orada hiçbir hakkın yok," demişti Cain ona.
"Hayatında söz hakkın yok, mahremiyetin yok, kurt olarak kaçabileceğin bir yer yok, sana yardım edecek kimse yok."

yaşayıp yaşamamanız umurumda değil. Kendinizi savunamazsanız, savaşırsanız, asla hayatta kalamazsınız. Eğer gardiyanlar seni ele geçirip seninle eğlenmezlerse, diğer mahkumlar, özellikle de 'mahkum kurallarını' çiğnersen, seninle eğlenebilirler. Kimse oradan sağ çıkamaz, Ally. Hiç kimse."

Kim bunları yaşadığı için, gençliğinin büyük bir kısmını kaybettiği için öfkelenmez ki? Sürekli gözlerinin üzerlerinde olduğu, düzeni sağlaması gereken gardiyanlar tarafından defalarca incitildikleri bir yerde kapana kısılmış olmak? Derren'in bunların hiçbirini hak etmediğini, yapmadığı bir şey için suçlandığını da eklersek, içinde bu kadar çok acı, öfke ve karanlık olmasına şaşmamak gerekirdi.

Ally onun ıslahevinde yaşadıklarını anlayamayabilirdi ama hiçbir dahli olmadığı bir suçtan dolayı suçlanmanın, herkesin ona karşı cephe almasının ne kadar acı verdiğini biliyordu. Eğer kendisine Rachelle'i düşündüren, o anıları canlandıran biriyle karşılaşırsa, Ally'nin o kişinin etrafında olmaktan pek de mutlu olacağı söylenemezdi. Ve eğer onları korumakla görevlendirilmiş olsaydı, Ally kesinlikle bundan pek hoşlanmazdı. Yani, evet, Derren'in ona karşı tepkisini anlayabiliyordu.

Hamağın dengesini bozmamaya dikkat ederek dik oturdu. "Başına gelenler için üzgünüm-"

"Merhamet istemiyorum," diye tersledi.

"Güzel, çünkü sana hiç vermeyeceğim." ıslahevinden sağ çıkabilen herkes saygı ve takdire değerdi, acınmaya değil. "Gücün yozlaştırdığı ve bazı Kahinlerin yeteneklerini kötüye kullandığı doğru. Ama aynı şey Alfalar için de söylenebilir. Alfaların konumlarını ve güçlerini kötüye kullandıklarını kaç kez duydunuz? Ya da baskın kurtların titreşimlerini daha az güçlü kurtları bastırmak ve iradelerine karşı boyun eğmeye zorlamak için kullandıklarını? Bana bundan suçlu en az bir kişi tanımadığınızı söyleyemezsiniz."

Derren itiraz etmek istedi ama onun haklı olduğunu biliyordu. Sadece daha önce bu şekilde düşünmemiştir.

"İnsanlar böyle şeyleri pislik oldukları için yaparlar, Derren. Kahin, Alfa ya da dominant oldukları için değil. Her şey bireyle ilgili."

İtiraz etmek istedi, öfkesine tutunmak istedi.

. . . ama yapamadı. Yine haklıydı.

Her ne kadar kolay olmayacak ve kurdu bundan hoşlanmayacak olsa da, Ally kızmadan teklif etti, "Bak, ben senin yolundan çekilsem, sen de benimkinden çekilsen nasıl olur?"

Bu muhtemelen en iyisi olacaktı ama Derren uzun süre idare edemeyeceğini biliyordu. Bu dişi onu kendine çekiyordu, kurdunu mıknatıs gibi çekiyordu. Bir gece önce onu rüyasında görmüştü, taşaklarının içine girdiğini, dişlerinin boynunu deldiğini, elinin göğsünü kavradığını hayal etmişti. Sadece bu anı bile sikini sertleştirmişti. Birdenbire keskin bir nefes aldı ve boynu ile yüzü kızardı. O zaman onun tahrik olduğunu hissedebildiğini anladı.

Ally boğazını temizledi. "Bence gitmelisin."

Bir kez daha haklıydı; gerçekten yapmalıydı. Ama Derren her zaman yapması gerekenin aksine istediğini yapan bir insan olmuştu. "Nasıl bir his?"

Şaşkınlıkla, "Ne?" diye sordu.

"Duygular senin için fiziksel hislere neden oluyor, değil mi? Seni istediğimi hissedebileceğini biliyorum." Ona doğru birkaç adım attı. "Bu sana nasıl hissettiriyor?" Onun için nasıl bir his olduğunu biliyordu. Ona duyduğu açlık yumuşak, uysal ya da romantik değildi. Kısır, keskin kenarlı ve ısırtıcıydı. Dişleri ve pençeleri olan ham bir çaresizlikti ve onu sıkı bir kısılcın içine almıştı. "Nasıl bir his?" diye tekrarladı.

Sanki dişleri meme uçlarını koparıyordu ama bunu ona söyleyecek değildi. Sonra adamın yüzünde çarpık, memnun bir gülümseme belirdi ve kadın irkildi. "Bunu yüksek sesle söyledim, değil mi?" Adamın kıkırdaması buna cevap oldu. "Güle güle, Derren." Onun kendisiyle alay ettiğini düşündü ama adam dönüp uzaklaştı ve ağaçların arasında kayboldu.

Kurdu bir hırıltıyla yere uzandı, şüphesiz onun yokluğuna küsmek niyetindeydi. Ama hayvan bile anlamıştı ki

Derren'in içinde onu kabullenemeyeceği kadar çok karanlık vardı. Kötü bir insan değildi, öyle olduğuna inanıyor gibi görünse de. Ama birçok yönden yanlış yönlendirilmişti, bir seviyede kırılmıştı. Ve o bir Kahin olmasaydı bile, ona asla güvenemezdi. Güven ve kabul Ally için önemliydi.

Derren ona ikisini de veremezdi.

CHAPTER FIVE

Karanlıktı. Çok karanlık. Karanlıktan nefret ederdi.

Soğuktan ve korkudan titreyerek, önüne yuvarlanan dev kayaları itti. Bir santim bile kımıldamadılar. Kapana kısılmıştı.

"Sorun yok Ally, her şey yoluna girecek."

Hayır, olamazlar. O anlamadı. Onun sahip olduğu şeyi görmemişti. "Buradan çıkmalıyız." Küçük elleriyle kayaları daha sert itti ama kayalar hâlâ hareket etmiyordu. İçini panik kapladı ve dişleri takırdayacak kadar titremeye başladığında onları tırmaladı.

Koluna dokunan bir el onu geri çekti. "Ally, dur, kendine zarar vereceksin."

"Dışarı çıkmak zorundayız! Onları uyarmalıyız yoksa ölecekler!"

Islak ve sert bir şey yanağını sıyırdığında, Ally bir solukla sarsılarak uyandı ve iri siyah bir kurdun ona sokulduğunu fark etti. Ally onu itmeye fırsat bulamadan kurt geri çekildi. Geçen hafta boyunca kötü bir rüyanın etkisiyle hamakta uyandığında siyah kurdun orada dikildiğini ilk kez görmüyordu. Onu mu izliyordu? Meraklı mıydı? Bilmiyordu.

Artık iyi olduğuna ikna olmuş gibi, her zaman yaptığı gibi hızla uzaklaştı. Onu karanlıktan çıkardığı için Derren'e minnettar olsa da, ne kadar zarar gördüğünü bilmesinden nefret ediyordu. Onu savunmasız görmesi hoşuna gitmemişti.

Ally bazen bir kâbustan sonra tekrar uykuya dalmayı başarabilse de, ne yazık ki o sabah bunu başaramadı. İç çekerek kalktı, sistemini kafein ve küçük bir kahvaltıyla doldurdu.

Geçen hafta Ally için hemen hemen aynı geçmişti. Kahvaltıdan sonra kurt formunda koşuya çıkıyordu. Bundan kısa bir süre sonra Shaya birkaç saatliğine Willow'u ziyaret ederdi. Öğle yemeğinde Bracken, Jesse ve Zander'ın kurtları ortaya çıkıyor ve artıklar için yalvarıyorlardı. Ally günün geri kalanını kitap okuyarak, yemek pişirerek ya da televizyon izleyerek geçirirdi. Sonra akşam yemeğini yer, verandadaki hamağına uzanıp iPod'unu dinler ve sonunda uykuya daldı.

Derren'i sık sık kulübesine gidip gelirken görüyordu ama onunla hiç konuşmamıştı. Az sayıda arkadaş onu rahatsız etmemişti. Çoğunlukla yalnız olmak onu diğer insanların saçmalıkları tarafından bombardımana tutulmaktan alıkoymuştu. Bu onu neredeyse normal bir insan gibi hissettiriyordu. Kahinler genellikle aşırı duyuşal yüklenme yaşarlardı ve her birinin gerektiğinde dünyayı bloke etme yolları vardı. Müzik dinlemek Ally'ye bu konuda yardımcı oluyordu.

Sadece Shaya ve Willow'un ziyaretçi olarak gelmesine o kadar alışmıştı ki, o sabah Kent ve Caleb onlara eşlik edince şok oldu. Her iki erkek de kibar ve arkadaş canlısıydı. Belki de Ally her gün Willow'un rahatsızlığını giderdiği için bunu takdir ediyorlardı. Ya da belki Shaya onları zorladığı için - Ally'nin gerçekten hiçbir fikri yoktu.

Her halükarda, çiftleşen erkekler daha sonra Kent'in kulübenin içini ne kadar güzel döşediğini gösterebilmesi için Ally'yi kulübelerine davet etti. Ally'nin kulübesine hiçbir kişisel dokunuş eklememiş olması Kent'i dehşete düşürmüştü. Onun sadece bir misafir olduğu gerçeği Kent için önemsizdi. Ona göre, Ally buraya bir çeşit damga vurmalı, kendi bölgesini bir şekilde işaretlemeliydi. Şaşırtıcı bir şekilde Shaya da aynı fikirdeydi. Ancak Ally iç tasarımın ona göre olmadığını açıkladığında, Kent bu görevi onun yerine yapmasına izin vermesi için ona yalvardı.

Shaya Willow'u ögle uykusu için eve bıraktıktan sonra, Ally Shaya, Kent ve Caleb tarafından Kent'in iç tasarımı ne kadar iyi olduğunu görmek için erkeklerin kulübesine götürüldü. Neredeyse oraya vardıklarında, Derren'in bir açıklıkta infazcılarla eğitim seansı yaptığını gördüler. O ve diğerleri izlemek için durakladılar ve Ally infazcılarının çok iyi teknikleri olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Jesse Bracken'ı kışının üstüne yatırdığında Shaya, Kent ve Caleb irkildi.

Ally ise Bracken'ın Jesse'nin kazanmasına neden izin verdiğini sormak istiyordu. Bütün gözler ona çevrildiğinde zayıfça gülümsedi. "Bunu yüksek sesle söyledim, ha."

Jesse bir omzunu döndürerek, "Kazanmama izin vermedi," diye homurdandı.

"Bunu Bracken'ın yaptığını düşündüren ne?" Derren'in ses tonu kuşkulu değil meraklıydı.

Ally, "Jesse'nin söyleyecekleri var," diye cevap verdi. "Bracken'ın onları izleme şekline ne olduklarını bildiği belliydi. Ama bazen bunu yapabilecek kadar hızlı olmasına rağmen Jesse'nin hamlelerinden kaçamadı." Shaya'nın, kurdunun zehirli bir hayvanı avlamasının ardından Jesse'nin yakın zamanda geçirdiği bir hastalıktan dolayı hâlâ iyileşmekte olduğunu söylediğini hatırlayan Ally, Bracken'ın bu nedenle sürü arkadaşının üzerine fazla gitmeyip gitmediğini merak etti.

"Çok iyi," diye övdü Derren, sesi gerçekten etkilenmiş gibi geliyordu.

Jesse Beta'sına doğru döndü. "O raundu adil bir şekilde kazandım." Bakışları Ally'ye dönerken, "Beni birkaç kez dövüşürken izledin ve şimdi de tekniğimi herhangi bir ipucum olup olmadığını anlayacak kadar iyi bildiğini mi düşünüyorsun?"

Ally basitçe, "Evet, biliyorum," dedi.

Jesse kıs kıs güldü. "Eğer gerçekten kolay lokma isem-"

"Ben öyle demedim," diye araya girdi Ally sıkılmış bir sesle

İç çek.

"-Neden buraya gelmiyorsun ve biraz teke tek konuşmuyoruz?"

"Jesse, bırak onu," diye ısırdı Derren.

Ama infazcı yapmadı. Masumca omuz silkti. "Sadece dostça bir dövüş olacak."

"Ben antrenman yapmam," dedi Ally ona. "Ben dövüşürüm - kural yok, sınır yok, geri durmak yok."

Jesse'den bir sırtıma. "O zaman bu eğlenceli olacak."

Derren onu durdurmak için bir elini Jesse'nin göğsüne koydu. "Bırak onu." Ally'yi korumak isteyen kurdu üstünlük sağlamak için hamle yaparken kelimeler gırtlaktan çıkmıştı. Eğer adam ona zarar verirse, Derren de ona zarar vermek zorunda kalacaktı. Ally'nin ona bazı gerçekleri söylediği geceden beri, söylediği şeyleri çiğnemiş ve ona karşı haksızca bir eşek gibi davrandığı gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalmıştı. Konu Kahinler olduğunda mantıksız davrandığını biliyordu ama bu bir mazeret olamazdı. Söylediği gibi, güç yozlaştırırdı ama bu kişiye bağlıydı, statülerine değil.

"Merak etme, onu mahvolmuş halde bırakmayacağım." Jesse'nin gülümsemesi tamamen dişliydi. "Ben kadınlara kötü davranmam. Ama onun güçlü olduğunu söyleyebilirim. Ne kadar güçlü olduğunu bilmek istiyorum."

Shaya ona döndü. "Ally, bundan emin misin?" "Geri adım atmayacak. Ben de öyle." Bu Ally değildi. Jesse'nin karşısında Bracken'ın yerini aldı, ayaklarını omuz genişliğinde açtı. "Normalde uyarıda bulunmam. Ama gerçekten benimle dövüşmek istemiyorsun, Jesse."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü seni yeneceğim. Bundan zevk alacağım. Ve bu sabah zaten bir dayak yemiş olan gururunu ezeceğim."

Sırtışı genişledi. "En iyi atışını yap, küçük Kahin." O aldı
üzerinde a savaşmak duruş,
onun gözler Pırıltı ile

Heyecan.

Derren, sinsi kurdunun yüzeye çıkmasını engellemek için mücadele ederek Shaya'nın yanına gitti ve "Bunu durdurmayacak mısın?" diye sordu.

O da en az onun kadar endişeli görünüyordu. "Eğer müdahale edersem, bu ona kendini koruması için güvenmediğimi söylemekle aynı şey olur. Burada işler onun

için yeterince zor zaten. O da

meydan okuyup kaybettiği için, geri adım attığı için olduğundan daha fazla saygı duyacaktır."

Shaya'nın haklı olduğunu biliyordu, herhangi bir müdahalenin sadece Ally'nin altını oymaya ve onu kızdırmaya yarayacağını biliyordu. Sakinleşemeyecek kadar kızgın olmasına rağmen kurdu bile bunu anlamıştı.

Derren, Ally'nin ayakkabılarını tekmeleyip kıpırdamadan durmasını, gözlerini Jesse'ye dikmesini izledi. Sonra infazcı harekete geçti, yumruğu Ally'nin çenesine doğru uçarak nakavt edici bir yumruk atmaya çalıştı. Hamle hızlı ve sertti... ama Ally onun yanından sıyrıldı, vücudunun üst kısmını büktü ve pençelerini onun böğrüne sapladı. Ally için süslü, alıştırılmış hareketler yoktu. Her yumruk kirli ve acımasızdı ve Derren her birinde Cain'in etkisini görüyordu. Jesse ona darbe üstüne darbe indirirken pençelerini ona doğru uzatmıyordu; pençelerini bıçak gibi kullanıyordu; dilimliyor, saplıyor ve acımadan oyuyordu.

Kanlar içindeki Jesse defalarca aparkatlar ve etkileyici tekmelerle Jesse'nin üzerine yürüdü ama Jesse bunların çoğundan kaçtı... Jesse'nin yorulmasına, uyuşukluk ve kan kaybıyla zayıflamasına izin verdi.

Derren etkilenmişti. Kurdu mu? Pek değil. Hayvan Jesse'ye öfkeliydi ve bu öfke, erkek kaburgalarına sert bir tekme attığında daha da kötüleşti. Bu-

Bracken, "Kutsal mavi olan her şeyin anası, bunu nasıl yaptı?" diye haykırdı.

Derren'in hiçbir fikri yoktu ama yine yapmıştı. Kendisi görmemiş olsaydı bunun mümkün olduğunu düşünemezdi. Ally bir saniye içinde kurt formuna geçmiş, Jesse'nin omzunu derinlemesine ısırması ve aynı hızla insan formuna geri dönmüştü. Bu o kadar hızlı olmuştu ki, tişörtünü ve şortunu hafifçe yırtmak dışında kıyafetlerini etkilememişti.

Jesse'ye sapladığı bıçaklar ve vurduğu darbeler arasında, kısa bir an için defalarca form değiştirerek kurdunun gücünü, hızını ve dişlerini kullanmasını sağladı. Bu o kadar şok edici ve dikkat dağıtıcıydı ki Jesse'nin

hatalar. Bu, acımasız vuruşları ve keskin refleksleriyle birlikte, dövüşteki hakimiyetini kazanmak için yeterliydi.

Jesse'nin beyaz bir kurt tarafından yere yatırılması an meselesiydi, çenesi omzuna kenetlenmişti. Bir saniye sonra Jesse'nin üzerine eğilen Ally'ydi. Ayağa kalkarken ona "Beni dinlemeliydin," dedi.

Jesse, zaten yaralı olan gururunda bir çöküntü hissetmeyecek kadar şokta görünüyordu. "Bunu nasıl yaparsın?"

Herkes ona yaklaşırken Derren, "Cain sana dövüşmeyi öğrettiğini söyledi," dedi, "ama o şekilde formdan forma geçemez." Bu mümkün olmamalıydı. Hayvanı böyle bir savaştan defalarca geri çekilmeye hazır olmamalıydı. Kurt üstünlük için Ally'yle savaşmalı, meydan okuma ve tehlikeyle kendisi başa çıkmak istemeliydi. Bunun yerine, Ally ile o kadar uyumlu çalışmıştı ki su gibi şekil değiştirmişti.

"İşe yarıyor çünkü kurdum ve ben tamamen barış içindeyiz," diye açıklıyor Ally. "Birbirimize güveniyoruz. Biz bir takımız."

Zander, "Kurdun da buna saygı duyuyor ve sen istediğinde geri çekilecek kadar saygı gördüğünü hissediyor çünkü senin onu kavgadan kaçtırmayacağını biliyor," dediğinde Ally başıyla onayladı.

Eli uzun bir nefes verdi, etkilenmiş görünüyordu. "Nick kurduyla uyum içinde ama o kadar değil."

"Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim." Shaya Ally'ye gülümsedi. "Roni bunu izlemeyi çok isterdi."

Jesse'nin hafifçe irkildiğini duyan Ally kendini kötü hissetti. "Seni iyileştireceğim." Jesse başını salladı.

"Hayır, bunu hak ettim. Kibirliydim, ve seninle alay ettim. Ama teklifin için teşekkürler. İyi dövüştün." Diğer infaz memurları başlarını sallayarak onayladılar.

Saygıları teninde losyon gibi kayarken, içten içe gülümsedi. "Eğer fikrini değiştirirsen, Jesse, ben

Loca." Shaya'yla yüzleşmek için döndü . . ancak güçlü, sağlam ve fazlasıyla çekici bir vücut tarafından yolunun kesildiğini gördü.

Saçındaki kanı fark eden Derren, "Kafanda kötü bir kesik olmalı. Dur bir bakayım."

Geri adım attı. "Sorun yok."

Derren sesini yükseltmeden, "Bir bakayım," diye ısrar etti. "Yararı kontrol etmem gerek. Tenine dokunmayacağım." Ellerinin altında nasıl hissedeceğini bilmeyi ne kadar çok istese de.

Zorlukla yutkunarak başını salladı. "Sadece saçım." Tenine dokunmadığı sürece, duyguları onun içine sızmayacaktı. Yine de ... kısa süreli parıltıların bugün o kadar keskin ve ısırtıcı olmadığını fark etmekten kendini alamadı. Görünüşe göre iyi bir ruh hali içindeydi.

Parmakları saçlarını nazikçe ayırdığında, Ally'nin midesi şiddetli bir ihtiyacın içinden süzülmesiyle sıkıştı. Adamın sadece saçlarına dokunuyor olması önemli değildi. Vücudunun onun alanını kaplaması, sıcak nefesinin alnında olması, düşünceli gözlerinin sadece ona odaklanması Bu anın yoğunluğu ve samimiyeti onu şaşırtmıştı.

Derren onun saçlarını bıraktı ama geri adım atmadı. Onu içine çekti ve o tatlı kokunun ciğerlerine yerleşmesine izin verdi. "Kanaması durdu ama derin. Temizlemeniz gerekecek."

Bu çok fena acıtacaktı. "Duş almak için kulübeme gidiyorum."

"Seni geri götüreceğim."

"Sorun yok." Gitmek niyetiyle bir adım uzaklaştı. "Ben -" Tuhaf, uğursuz bir ses havada uğuldayınca sözünü kesti. "Ne-" Sağır edici, delici bir patlama ciğerlerindeki nefesi şok etti ve aniden sıcakla kaplandı. Havada savrulurken alevler tenini sıyırdı ve sert zemine çakıldı. Bir çatırtı duydu ve bunun kafatası olduğunu hemen anladı.

İçine dolan adrenalin, kulaklarındaki çınlamayı, mantığını bulandıran yönelim bozukluğunu ve onu ele geçirmeye çalışan acıyı görmezden gelmesine yardımcı oldu. İçgüdüleri ona ayağa kalkmasını ve hareket etmesini söylüyordu.

Sırtını kavuran sıcaktan ve etrafına çöken ağaçlardan sürünerek uzaklaştı. Bir el aniden kolunu yakaladı ve onu daha hızlı hareket etmeye zorlayarak ileri doğru sürükledi. El onu bıraktığında, ön tarafının üzerine yığıldı. Bir yüz onunkine bakıyordu. Tanıdığı bir yüz. Derren.

Adam onun sırtına mide bulandırıcı bir bakış attı ve kadın orada ne gördüğünü merak etti. "Burada bekle, hemen döneceğim."

Orada beklemek mi? İçgüdüleri bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyordu. Hareket etmeye devam etmeli, tehlikeden olabildiğince uzaklaşmalıydı. Caleb önünde çömelmiş, ona anlamadığı sorular sormasaydı tam olarak bunu yapacaktı - sırtındaki ağrı o kadar fazlaydı ki düşünemiyordu.

Bir küfürler ve acı homurtuları korosunu hemen birkaç kişinin daha ortaya çıkması izledi. Yanlarında iki kurt taşıyorlardı; bunlardan biri öksüren ve ağır yaralı bir Eli'ydı. Ally, yanına bir ceset atıldığında şaşkınlıkla gözlerini iki kez kırpiştırdı.

"Bir şeyler yap!" diye emretti sert bir erkek sesi. Jesse. "Onu kurtarabilirsin!"

Ama yapamadı. Shaya -vücudu kıpırdamıyor, gözleri kocaman açık, derisi kavrulmuş, kızarmış ve kabarmış- çoktan gitmişti.

"Ona yardım edin!"

"Yapamam! O öldü." Artık çok geçti. Ally vücuduna aldığı duygusal ve fiziksel darbeye karşı gözlerini kapattı. Ellerin üst kollarını çektiğini ve çıplak tenini buza buladığını hisseden Ally bir solukla gözlerini açtı ... ve Derren'i karşısında endişe dolu bir görüntüyle buldu.

"Ally! Ally, cevap ver bana!"

İçgüdüsel olarak, onun dokunuşundan gelen soğukluk ve  lıktan kaçarak omuz silkti. Etrafına bakınca ateş olmadığını gördü. Isı yoktu. Devrilmi  a a  da yoktu. Etrafındaki erkek gözleri merakla ona bakıyordu.

"İyi misin?"

Tanıdık sesi duyan Ally yanındaki kızıl saçlı kadına baktı.  lmemi ti ama yaşıyordu. Ally bir anda farkına vardı ve deh ete kapıldı. "Kımıldayın! Hemen harekete geçmeliyiz!" Shaya'nın kolunu yakaladı ve dönüp koşarken sertçe çekti.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Zander.

Adımlarını kesmeden, omzunun üzerinden çok kısa bir süre ona baktı. "Yanmak istemiyorsan, kaç!" Erkekler ona ayak uydururken arkasındaki ayak sesleri g mb rdedi ve-

Bir ateş patlaması. Yerde bir gümbürtü. Sirtına yayılan ısı. A a lar  arpıyor.

Onu yere yuvarlayan şeyin ne olduğundan emin değildi. Patlamanın etkisi mi? Yerdeki yankılar mı? Tehlikeden uzaklaşmak için kendi içgüdüsü m ? Umurunda değildi, sadece iki şeyden memnundu: Birincisi, imgelemde hissettiği acıyı hissetmiyordu. İki, Shaya çok olmuş ve korkmu  olsa da hayattaydı.

"Siktir!"

Sert bir haykırış duyan Ally, Eli ve Caleb'ın Derren'i yere indirirken a ırlı ını desteklediklerini görmek için yanına baktı.  n tarafına yaslanan adam tıslayarak nefes verdi. Bacaklarına baktığında bo azındaki safra yükseldi, kot yırtılmış ve kötü yanmış deriye yapı mı tı.

Arkadaşı cep telefonundan Nick'i ararken Kent, "Beni korudu," dedi. "Derren beni yere itti ve üzerimi örttü." Ve Kent'e yönelik yaraları aldı.

"Onu iyile tirebilirsin, değil mi?" Bracken Ally'ye sordu.

Derren'in sert "Hayır" sesiyle irkilerek oturur pozisyona gelmeye çalıştı.

"Derren, bırak sana yardım etsin," diye cesaretlendirdi Eli.

"Hayır," diye tekrar bağırdı, bayılmak üzereydi. Gözleri kızın gözlerinde parladı. "Canını yakacak. Sana dokunduğumda zaten acıyor."

Evet, yaralarının acısını hissetmek durumu daha da kötüleştirecekti ama ... "Benim işim bu, Derren. Şimdi kapa çeneni ve kıpırdama."

Ellerini nazikçe adamın bacaklarına, yanmış kotun üzerine koydu. Soğuk, sıcak ve acının zıt bir kombinasyonu sistemini istila etti, sinir uçlarını sızlattı. Acıyı görmezden gelerek iyileştirici enerjiyi onun bedenine itti. Aralarındaki döngü açıldığı anda, adamın acısı ona aktı. Ona ne kadar yatıştırıcı enerji verirse, derisi o kadar yanıyor, geriliyor ve kendini yiyip bitiriyormuş gibi hissediyordu.

Omzuna yumuşak bir el indi. "Ally, artık durabilirsin."

Oh, güzel. Sonra yere yığıldı.

Derren diğerlerini görmezden geldiği gibi misafir odasının kapısının çalınmasını da duymazdan geldi. Bunun yerine, üç saat önce baygın Ally'yi yatırdığı yatağın yanındaki sandalyede tembellik etti. Onun kül rengi yüzünü ve gözlerinin altındaki koyu lekeleri görmek kurdunu çılgına çeviriyordu. Bir kez bile dönmemiş ya da savrulmamıştı. O kadar hareketsiz duruyordu ki, göğsünün hafifçe inip kalkması olmasaydı, öldüğünden endişelenebilirdi.

Bir kapı daha çalındı; bu seferki daha yüksek sesle, daha sert ve sabırsızdı. "Derren, aç kapıyı!" Shaya.

Alfa çiftinin kulübesi olmasına rağmen, Ally'nin şu anda ne kadar savunmasız olduğunu düşünerek onların ya da başka birinin odaya girmesine izin vermemişti. Ona zarar vermek isteyebilecek insanlarla aynı çatı altındayken, soğuktan donmuş bir halde orada yatıyor olması hem Derren'i hem de kurdunu tedirgin ediyordu. Hayvan çok gergindi, volta atıyor ve Ally'nin uyanması için endişeleniyordu.

"O benim arkadaşım Derren, onu görmek istiyorum! Onun için endişeleniyorum!"

Eğer vicdanı bu kadar gelişmemiş olmasaydı, Shaya için üzülebilirdi. Ancak şu anda sadece Ally ile ilgileniyordu. Sürüsünden herhangi birinin ona zarar vereceğine gerçekten inanmıyordu ama koruyucu içgüdüleri bunu göze almasına izin vermiyordu. O savunmasızken, ona göz kulak olacaktı.

Kadınısı bir huff kapıdan içeri girdi. "Taryn buraya doğru geliyor. Eğer Ally'nin onun iyileştirme becerilerine ihtiyaç duyabileceğini düşünüyorsa, buraya gelecek ve onu durdurmak mümkün olmayacak. Tabii Ally'yi bizzat gördüğüme ve iyi olduğuna dair onu temin edebilirsem o başka."

Derren lanet okuyarak kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çekip açtığı anda sürünün çoğunun kendini beğenmiş görünen Shaya'nın arkasında toplandığını gördü. Onun kendisiyle oynadığını biliyordu ama haklı olduğunu da biliyordu. Güçlü bir şifacı olan Taryn, Shaya gerekli olmadığı konusunda onu ikna edemezse Ally'yi kontrol etmek isteyecekti. Shaya için kenara çekildi. "Sadece sen." Diğerlerinden gelen şikâyetleri duymazdan gelerek kapıyı kapattı.

Yatağa yaklaşırken kızıl saçlı kadının yüz ifadesi endişeyle buruştu. "Bilinci gidip geliyor mu?"

"Hayır. Bir santim bile hareket etmedi." En azından Jesse'yle olan kavgasında kafasında açılan yara iyileşmişti.

Shaya nazikçe onun bileğini tuttu. "Nabızı güçlü. Sanırım iyileşme sürecinde sistemi kapandı. Çok fazla güç harcamış."

O da aynı şeyi düşünüyordu. "Taryn neden buraya geliyor?"

"Roni'yi aradık ve olanları anlattık. Taryn duyunca Roni ve Marcus'la birlikte gelmek için ısrar etti."

"Trey'i mi getiriyor?" Eğer öyleyse, bu bir sorun olurdu. Marcus'un onlara söylediği gibi, Trey Kahinlerden nefret ederdi. Derren, Ally'nin bundan sonra önyargılardan uzak durması konusunda kararlıydı.

"Bilmiyorum, Roni söylemedi."

Kapı bir kez daha çalınınca Derren iç geçirdi. "Git başımdan."

"Bizi içeri alın, sadece onu görmek istiyoruz," diye homurdandı Kent.

Derren Shaya'ya homurdandı, "Onu kendi kulübesine götürmeliydim." Ya da onunkine. Kendine ait bir alanı ve mahremiyeti olan bir yere. Alfa dışısının yüzündeki gülümsemeyi fark edince kaşlarını çattı. "Ne?"

"Görüyorum ki ona karşı tavrınız bir seksen derece değişmiş.

Zamanı geldi."

Ally'nin yanına gelerek saçının bir tutamını parmaklarının arasında düzeltti. "O beni iyileştirdi."

"Şaşkın görünüyorsun."

"Davranışlarımdan sonra, ben acı içinde kıvrılırken arkasına yaslanıp keyifle izleseydi onu suçlamazdım."

"Ally huysuzdur ve saçmalıkları pek hoş karşılamaz ama aynı zamanda ahlaklı ve adildir."

Evet, anladı. "Patlamayı önceden görmüş."

"Sanırım öyle. Bir saniye önce iyiydi, bir saniye sonra boşluğa bakıyordu ve gözbebekleri beyaza dönmüştü."

"Kendine geldiğinde ve senin yanında olduğunu gördüğünde sana nasıl baktığını gördün mü?"

Shaya sertçe yutkundu. "Sanki bir hayalet görmüş gibi."

Bu da Ally'nin imgeleminde ne gördüğü hakkında çok şey söylüyordu. Ve ona ne kadar borçlu olduklarını.

"Shaya!" diye seslendi Caleb. "Roni ve Marcus Anka Sürüsü'nün bir kısmıyla birlikte burada!"

"Geliyorum!" Shaya Derren'e zayıf bir gülümseme verdi. "Eğer uyanırsa, beni çağır."

Kadın gittikten sonra yerine döndü ve ellerini çenesinin altında kavuşturarak Ally'yi izlemeye devam etti. Yanaklarına biraz renk gelmeye başlamıştı ama bu onun hoşuna gidecek kadar değildi. Onu en çok endişelendiren şey Ally'nin bu kadar hareketsiz olmasıydı. Onu birçok kez hamakta uyurken görmüş, uykusunda korkunç bir şekilde kıpırdandığını fark etmişti - özellikle de kâbus gördüğünde.

Bu kâbusların ne hakkında olduğundan emin değildi ve sormaya da hakkı yoktu. Ama onun bu kâbuslardan bu kadar sık muzdarip olması hem ilgisini çekiyor hem de onu endişelendiriyordu. Kendisini ilgilendirmedeği gerçeği içgüdüleri ya da kurdu için önemli görünmüyordu. Ve yavaş yavaş Derren için de önemli olmamaya başlıyordu.

Göz kapakları titrerken ve bir bacağı doğrulurken düşünceleri kesildi. Sonra badem yeşili gözleri onunkilerle buluştu. Etrafına bakınırken ifadesinde şaşkınlık, temkinlilik ve şaşkınlık üstünlük için savaşıyordu. "İyisin," diye güvence verdi ona. "Nick ve Shaya'nın kulübesindesin."

Dudaklarını yalarken bakışları onunkilere döndü, şimdi daha uyanık görünüyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

Cevap vermeden önce uzun bir süre geçti. "Tamam."

"Ne olduğunu hatırlıyor musun? Patlamayı hatırlıyor musun?"

Bir süre sonra başını salladı. "Neydi o?"

"Bir tür tüfek bombası olduğunu düşünüyoruz." Nick'in soruşturmasına pek katkıda bulunmamış, onun yerine Ally'yle kalmak istemişti. "Beni iyileştirdin. Sana zarar veriyordu. Bunu hissedebiliyordum." Bundan nefret etmişti. O baskın bir kurt değiştirendi; dişileri ve çocukları, özellikle de doğrudan kendi koruması altındakileri korumak onun yapısında vardı. Ama istese de istemese de onun acı çekmesine neden olmuştu. Ve o yine de isteyerek onunkini almıştı. "Ama sen geri çekilmedin. Benim acımı aldın ve kendi acına ekledin. Neden?"

Yutkundu. "Çünkü yapılacak en doğru şey buydu."

"Yardımlarını hak etmedim."

"Oh, bunu biliyorum."

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Yaptığın şey için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Benim işim bu."

Görünüşe göre övgü Kahinini rahatsız etmişti. "Yine de minnettarım."

Dik oturarak bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Ne zamandır baygınlığım?"

"Üç saatten biraz fazla. Şaşırmış görünmüyorsun. Bu normal mi?"

"Sadece iyileştiğim yaralar çok büyükse."

Üçüncü derece yanıkların ciddi sayıldığını söylemek yanlış olmazdı. "İmgelem gördüğünüzde gözleriniz hep beyazlaşır mı?" Birkaç Kahinle tanışmış olmasına rağmen, hiçbiri imgelem görürken orada bulunmamıştı.

"Bildiğim kadarıyla, evet."

"Seni öyle görmek hoşuma gitmedi. Sanki başka bir yerdeymişsin gibiydi." Sanki ruhu bedenini boşaltmış, soğuk bırakmıştı. Kurdu paniklemişti. "Shaya imgelemde öldü, değil mi? Onu sen kurtardın." Ally konuşmak için ağzını açtı ama o sırada kapı tanıdık bir sesle, ritmik bir şekilde çalındı ve Alfa erkeği olduğunu anladı. "Ben Nick. Ziyaretçi kabul ediyor musun?"

Ally omuz silkti. "Elbette." Asıl istediği gitmek ve kulübesine geri dönmekti. Kendini halsiz ve sinirli hissediyordu, bu da onu kimse için iyi bir arkadaş yapmazdı. Derren'in kapıyı açıp Nick'in içeri girmesine izin vermesini ve sonra da kapıyı orada toplanan yüzlerin üzerine kapatmasını izledi. Kent, Caleb ve Bracken'ı gördüğünden emindi; hepsi de Derren'e kaşlarını çatmıştı.

Ally daha iyi oturabilmek için bacaklarını yataktan kaldırdı. Derren onun yanına döndü, duruşu garip bir şekilde koruyucuydu.

Nick, Ally'ye dönmeden önce kaşlarını kaldırarak bunu not etti. "Nasıl hissediyorsun?" Nick'in kınaması ve kızgınlığı eriyip gitmiş, yerini Ally'nin tenini ısıtan bir takdir duygusu almıştı.

"Tamam."

"Diğerlerinin bana anlattıklarına bakılırsa, bir imgelem görmüşsünüz. Bu doğru mu?"

Başını salladı, Shaya'nın ölü bedeni zihninde canlanırken bir ürpertiye zorlukla bastırmayı başardı.

"Bana ne gördüğünü söyleyebilir misin?"

"Orada tam olarak ne olduğunu gördüm. Bir patlama."

"Ama imgelemde hepiniz oldukça kötü yaralanmıştınız." varsayıldı.

"Shaya'nın hayatını kurtardı," dedi Derren, Alfa erkeğinin ve arkadaşının Ally olmasaydı bugün neler kaybedebileceğini tam olarak takdir etmesini ve kabul etmesini istiyordu.

Nick bakışlarını kısa bir süreliğine Derren'e çevirdi. "Sana borçluyum, Ally. Ve bunu unutmayacağım."

Ona bir borcu olmadığını, geçici olarak sürüsünde kalmasına izin verdiği için ona borçlu olduğunu söyleyecekti. Ama o çoktan ayrılmış, kapının dışında duran kurtları ilerlemeleri için yönlendiriyordu.

Tekrar yalnız kaldıklarında Derren, "Kendi kulübenize dönmeye hazır mısınız?" diye sordu.

Gözlerini kapattı ve bir elini kaldırdı. "Dur."

"Ne?"

"İyi olmak. Bu garip."

Ağzı hafifçe kıvrıldı. "Piç olduğumda beni daha mı çok seviyorsun?"

Bakışlarını onunkilere sabitledi. "Ben hâlâ bir Kahinim, Derren. Evet, seni iyileştirdim. Ve evet, Shaya'nın hayatını kurtardım. Ama bunlar olmadan önceki halimden farklı değilim."

"Biliyorum." Derren içini çekti. "Son konuştuğumuzda söylediğin her şey Haklıydın. Sana karşı çok kötü davrandım ve artık buna bir son vereceğim."

"Yani artık benden nefret etmiyorsun, öyle mi?" Ses tonunda ağır bir şüphe vardı.

"Senden hiç nefret etmedim." Onun önünde çömeldi. "Bir şeylerin farklı olduğunu hissetmiyor musun?"

"Seni ölçmek her zaman zor olmuştur." Kabul etmek gerekir ki, hissettiği geçici duygular ağırlıklı olarak minnettarlık, pişmanlık ve güçlü bir koruyuculuktu; bunların hepsi de ona en yumuşak kürkün sürtünmesi gibi geliyordu.

"O zaman bırak kanıtlayayım. Sakın kaçma." Derren işaret parmağıyla gözünün altındaki siyah gölgenin izini sürdü. "Acıdı mı?"

Şok edici bir şekilde . . . "Hayır." Biraz bile değil. Aslında tam tersi. Dokunuşun tüy kadar hafif ve baştan çıkarıcı olmaktan uzak olması önemli değildi. Vücudunun sıcaklığı tenine bir damga gibi vurmuş, ihtiyacının midesinin derinliklerinde pıhtılaşmasına neden olmuştu. Ve adam bunu hissetmeden önce oradan çıkması gerekiyordu. Ayağa kalktı ... ve adamın şimdi kasıklarıyla göz hizasında olduğunu fark ettiğinde kızardı. Adamın kokusunu kolayca alabileceği bir şey için onu kızdırmak üzere olduğunu hissederek, "Yapma" diye ısırdı.

Dik durarak ellerini kaldırdı. "Ben bir şey söylemedim."

"Buna gerek yoktu." Gülümsemesini bastırmaya çalıştığı belliydi. Sessiz ama eğlenerek onu odadan çıkardı ve sahanlık boyunca merdivenlere götürdü. Ally oradan, alt kattan gelen -bazıları tanıdık olmayan- birçok ses duyabiliyordu. İnsanlarla dolu olduğu belliydi. Hiç de büyük değil.

"Muhtemelen doğruca pansiyonuna dönmek istediğini biliyorum," dedi Derren, "ama bu insanlar meraklı herifler ve Shaya'nın hayatını kurtaran kişiyi görmek istiyorlar. Sadece gelip bir merhaba de, sonra seni buradan çıkaracağım."

Şaşırtıcı bir şekilde Derren, Ally'yi mutfağa götürürken koruyucu bir hareket gibi görünen bir şekilde hafifçe önünde durdu. Bir anda odaya bir sessizlik çöktü ve Ally'nin içine başta merak olmak üzere pek çok duygu hücum etti.

Shaya'nın yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. "Uyanmışsın." Doğruca Ally'ye yöneldi ve onu minnettarlık ve şefkatin Ally'nin sistemine sızmasına neden olan sıkı bir kucaklamayla selamladı. "Çok daha iyi görünüyorsun." Shaya gülümseyerek, çoğu masada oturmakta olan diğerlerine döndü. "Millet, bu Ally. Ally, bunlar Roni ve Marcus."

İnce dişi ona küçük bir baş selamı verirken, esmer, inanılmaz derecede ateşli arkadaşı Ally'ye sessiz bir "Selam" dedi. Ally ikisine de küçük bir el salladı.

Shaya devam etti, "Ve bu kurtlar da Anka Sürüsü'nden." İki erkeği işaret etti. İri yarı olanı

Atletik yapılı erkek ona temkinli bir şekilde bakarken, onun gerçekten huysuz bir havası vardı. "Bu Ryan, bir Phoenix infazcısı ve Tao da onların Baş İnfazcısı. Duvara yaslanmış, çatık kaşlı, tamamen yırtık adam ise onların Alfa'sı, Trey." İnfazcılar çoğunlukla tarafsız görünürken, Alfa'nın ondan -ya da daha büyük olasılıkla onun ne olduğundan- nefret etmesi derisinin kaşınmasına neden oldu.

O anda arka kapı açıldı ve iki kurt içeri girdi. Shaya, "Bu muhteşem kadın onların Beta'sı, Ja-" dedi.

"Aman Tanrım, Ally!" Uzun samur saçlı, tanıdık, uzun boylu kadın, gözleri hem şaşkınlık hem de tanıma duygusuyla kocaman açılmış bir şekilde ona doğru uçarak geldi. "Hey, nasılsın?"

Ally memnuniyetle Jaime'nin sarılmasını kabul etti. "Ben harikayım. Ya sen?"

Geri çekilerek, "Senden 'Kahin' diye bahsedip durdular ama bunun sen olabileceğin hiç aklıma gelmedi!" dedi.

"Yani," diye araya girdi kahverengi gözlü kas kulesi. Jaime'nin yanında belirdi, "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Jaime, "Ally on sekiz ay kadar bizim eski sürümüzle birlikteydi," diye cevap verdi. Bakışlarını Ally'ye çevirdi. "Bu neredeyse altı yıl önceydi, değil mi?"

Ally başıyla onayladı. "Artık Anka Sürüsü'nün bir parçası mısın?"

Jaime gururla gülümsedi ve kahverengi gözlü erkeğe doğru eğildi. "Bu benim eşim, Dante."

Ally onun Jaime'nin birçok kez bahsettiği Dante olup olmadığını sormak istedi. Jaime'nin eski sürüsünden henüz bir gençken ayrılmış olmasına rağmen, Jaime ona olan aşkını asla unutamamıştı. Şu anda çiftleştikleri gerçeği bir şey ifade ediyorsa, bunun nedeni gerçek eşler olmaları ama o zamanlar bunu bilmemeleri olmalıydı.

Jaime Dante'ye kardeşini kastederek, "Ally bir keresinde Gabe'in bir grup şahin şekil değiştiren tarafından saldırıya uğrayacağını görmüştü," dedi. "Bu onu kurtardı."

"Gerçekten mi?" Dante'nin kaşları yavaş yavaş çatıldı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Ally."

Shaya rahat bir nefes aldı. Ama sonra keskin kömür grisi gözleri olan küçük bir sarışın Ally'nin önüne dikilince tüm vücudu dondu. Shaya boğazını temizledi. "Ally, bu Taryn, Anka Sürüsü'nün Alfa dişisi." Taryn'in kurnaz bakışları Ally'yi tepeden tırnağa değerlendirdi ve tekrar geriye döndü.

"Taryn," dedi Derren, Taryn'in de Görenlere karşı eşinin taşıdığı önyargıyı taşıma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu.

Derren'e bir el salladı. "Sakin ol Hudson. Ona bir bok vermeyeceğim. En iyi arkadaşımın hayatını kurtardı ve vaftiz kızımı iyileştirdi. Bana kalırsa suyun üzerinde yürüyor." Taryn ona saygıyla başını salladı. "Bir şeye ihtiyacın olursa sorman yeterli." Taryn'in onay damgası infazcılarının beklediği şey olmalıydı, çünkü Tao ve Ryan Ally'yi selamlarken başlarını salladılar.

Shaya eliyle sarışını işaret etti, onu tanıştırmaya isteksiz görünüyordu. "Bu da bir başka Phoenix infazcısı, Dominic."

Sırtışı genişledi. "Merhaba, benim büyük ayaklarım var." Gülen Jaime ve hırlayan Derren dışında herkes inledi.

Shaya ona, "Dominic, Ally'ye sevimsiz sohbet cümleleri söyleme alışkanlığını gerçekten kullanmamalısın," diye öğüt verdi. "Derren biraz ... korumacıdır."

Phoenix infazcısı masumiyet timsaliydi. "Sadece bir sonraki kız arkadaşıma çok benziyor."

Derren yine homurdandı. "Shaya'nın tavsiyesini dinle ve Ally'yi rahat bırak."

Dominic, Ally'ye göz kırpmadan önce ona sırttı ve Ally de gülümsemekten kendini alamadı. Belli ki adamın başı beladaydı.

"Şimdi hepiniz onu gördünüz, o yüzden geri çekilin," diye emretti Derren. "O gidiyor."

Ally saçlarına bulaşan kanı işaret etti. "Bir duşa ihtiyacım var."

Jaime ona bir kez daha sarıldı. "Burada olduğun sürece benden bol bol ziyaret bekle." Ally buna gülümsedi. Jaime her zaman iyi bir arkadaşıtı.

Shaya, "Herkes evine gittiğinde seni görmeye geleceğim" dedi.

Ally Derren'i mutfaktan çıkarken takip ederken, Merkür kurtları ona ya bir "merhaba" dedi ya da başlarını sallayarak teşekkür etti. Bu durum, geçici olarak bile olsa kendisini kabul etmeyen ya da içermeyen bir sürünün parçası olmayı zor bulan kurdunu tatmin etti.

Kulübesi görüldüğünde, Ally içten içe rahat bir nefes aldı. Şimdi tek yapması gereken, yanındaki inatçı, yılmaz ve sinir bozucu derecede ateşli erkekten kurtulmaktır. Ama onun bir yere gitmeye niyeti olmadığını hissettiğinden ve başkalarının ne istediğine aldırmayan bir adam olduğundan, bunun kolay olacağından şüpheliydi.

CHAPTER SIX

E Ally ceketini kanepenin üzerine attı ve merdivenlere yöneldi. Derren'in o sırada "Artık gidebilirsin." dedi. "Ayaklarının üzerinde durana kadar olmaz." Derren'in istediği

Onunla birlikte yukarı çıkmak, temizlenmesine yardım etmek, onunla ilgilenmek... Bu garip duygu, kurdunun da aynı şeyi yapma isteğiyle daha da güçlendi. Ama onunla bu düzeyde bir yakınlığı hak etmemişti ve her halükarda bu dürtüyü görmezden gelmesi herkes için en iyisiydi.

Ally hâlâ biraz zayıf olduğunu inkâr edemezdi ama bunu yüksek sesle itiraf ederse lanetlenirdi. "Bir bakıcıya ihtiyacım yok."

"Güzel. Zaten onu gönderirdim."

Söylediklerini bilerek yanlış anladığını bilen Ally gözlerini devirmekle yetindi. Sahip olduğu azıcık gücü onunla tartışmak için harcamak istemediğinden, düşunu alırken onu mutfakta bıraktı. Başındaki yara iyileştiğinden beri, saçını şampuanladığında neredeyse hiç acımıyordu. Biraz daha oyalanmak, sıcak spreyin gerginliğini alıp götürmesine izin vermek istedi ama çok yorgundu.

Eşofmanlarını giyerek aşağıya indi. Derren hâlâ mutfaktaydı ve görünüşe göre kendine bir sandviç yapmıştı. "Kendini evinde hissetmekten çekinme." Kadının sözlerindeki alaycı ifade onu gülümsetmişti.

Sandviçi yemek masasının üzerine koydu. "Otur. Ye."

Midesi guruldasada da bu onu kızdırdı. "Emirlere pek iyi yanıt vermem."

"Evet, bunu öğreniyorum." Daha da yaklaştı, hindistan cevizi sabunuyla karışmış nefis kokusunu içine çekti. "Bir şeyler yemen gerek. Öğle yemeğini kaçırdın ve çok fazla enerji harcadın. Ye."

Beta'nın ses tonu sinir bozucu olsa da, yüzüne inat burnunu kesecek bir tip değildi. Bu yüzden oflayarak yerine oturdu ve aslında oldukça iyi olan sandviçine yumuldu. Karşısındaki kurdu görmezden gelerek tüm dikkatini sandviçe verdi. Ama sert kaslarla dolu ve rafine edilmemiş bir cinsellikle donanmış, 1.80 boyundaki bir erkeği görmezden gelmek zordu. Özellikle de söz konusu erkek onun dikkatini çekmek istiyorsa.

"Her zaman böyle midir?" diye sordu Derren. Kızın sorgulayan bakışları karşısında ekledi: "İmgelemler. Her zaman gerçek gibi mi görünürler?"

"Evet." Uyurken bile, asla belirsiz ya da rüya gibi değillerdi.

"Tanıdığın, hatta belki de değer verdiğin insanların ciddi şekilde yaralanmasını ya da ölmesini izlemek zor ve korkutucu olmalı." Ayağını kasıtlı olarak masanın altında onunkine sürttü, neredeyse onun sitem dolu dar gözlü bakışına gülümsüyordu. "Sanırım işin diğer tarafı da onları kurtarabiliyor olman."

"Hepsi değil." Onun spekülatif bakışları karşısında küfretti.

Bunu yüksek sesle söylemek istememişti. "Kimi kurtarmayı başaramadın?"

Oraya gitmeyecekti. Sandviçini bitirince ayağa kalktı. "Biliyor musun, sanırım gidip biraz hamakta dinleneceğim. Yoruldum."

"Beni kovmak o kadar kolay değil, Ally. Eminim bunu şimdiye kadar anlamışsındır."

Vardı. Bu, bir yanının hayranlık duyduğu sinir bozucu bir özellikti. "Bakın, bilincim yerinde değilken bana göz kulak olduğunuz için minnettarım. Ama şimdi iyiyim. Kalmana gerek yok."

"Biliyorum." Ama yine de kalacaktı; yüz ifadesi bunu açıkça gösteriyordu.

"Tamam. Ne istersen onu yap."

"Yapacağım." Hep öyle yapardı. Bu onu yetiştirmesi zor bir evlat yapmıştı, çünkü ailesi-

Derren, onların ve ihanetlerinin anısını, ruh halini karartmaya fırsat bulamadan hemen zihninden uzaklaştırdı.

Verandaya çıktığında, Ally'nin hamakta uzanmış, gözleri kapalı, iPod'unu dinlediğini görünce gülümsemek zorunda kaldı. Ve onu bir kez daha etkili bir şekilde reddetti. Dünyayla arasına mesafe koymaya niyetli, inatçı, huysuz küçük bir şeydi. Bunun neden ilgisini çektiğini gerçekten söyleyemezdi. Ama Derren'in ilgisini çeken çok az şey vardı ve bunu yapabiliyor olması onu en az kokusu ve nefis vücudu kadar cezbediyordu.

Artık ona kara bir kızgınlık ve şüphe bulutunun arkasından bakmadığı için bunu kendine tamamen itiraf edebiliyordu. Artık içinde düğümlenmiyor, onu ne kadar çok istediği için ne ona ne de kendine mantıksızca kızmıyordu. Bu sayede onu daha net görebiliyordu; keskin, güçlü iradeli, tehlikeli bir yanı olan ve kendisine aynısını vermeyen bir sürüye sadakat ve nezaket gösterebilen yaralı dişiyi görebiliyordu.

Bu tek hareketiyle onun sadece saygısını değil, sadakatini de kazanmıştı. Hatta belki de güveninin bir parçasını. Bu, kurdunu memnun etti ve rahatlattı.

Ayak seslerini duyunca, Shaya ve Nick köşeyi dönerken o da döndü. Derren Ally'nin saçını hafifçe çekiştirerek dikkatini çekti. Yeni ziyaretçilerini fark edene kadar kaşlarını çattı.

iPod'unu kapatıp kulaklıklarını çıkaran Ally doğrulup oturdu. "Hey. Bu da ne?" Shaya'nın elindeki folyoyla kaplı tabağa baktı.

Shaya gülümsedi. "Kathy öğle yemeğini kaçırdığını biliyordu ve senin yemek yapmak istemeyeceğini düşündü."

Şaşırın Ally kaşlarını kaldırdı. "Barış teklifi mi?"

"Hayır, sürüler böyle yapar. Biz kendi başımızın çaresine bakarız."

"Yemeğini çoktan yedi," dedi Derren, Ally'ye başka bir kurdun bakmasından mantıksız bir şekilde rahatsız olmuştu. "Ona bir sandviç yaptım."

Ally tabağı Shaya'dan dikkatle alarak, "Bana zorla yedirdi," diye homurdandı. Folyoyu biraz sıyırıp makarna ve salatayı ortaya çıkarınca burnunu çekti.

Nick'in kaşları çatıldı. "Ne yapıyorsun?"

"Zehir olup olmadığını kontrol ediyorum."

Shaya gözlerini devirerek tabağı geri aldı. "Buzdolabına koyacağım. Acıktığında çıkarırsın."

Ally, Shaya'nın hayatını yeteneğini kullanarak kurtarmanın ona kabul edilmesini sağlamasının biraz ironik olduğunu düşündü, oysa sürünün başlangıçta bu kadar misafirperver olmamasının nedeni söz konusu yetenektir. Ally'nin görüşlerini paylaşmasını istemediğini açıkça belirttiği için bu durum Kathy'yi şüphesiz bir şekilde kızdıracaktı. Yine de kadına karşı adil olmak gerekirse, hemen geri adım atmış ve kabulünü sunarak hatasını kabul etmişti. Ally buna saygı duyabilirdi.

Verandada yeniden ortaya çıktığında Shaya Ally'ye, "Kathy hiçbir zaman Görenlerden hoşlanmayacak ama sen artık bir istisnasın. Ve lütfen seni sonsuza dek seveceğimi bil. Kızımın büyümesini kaçırmış olabileceğimi, Nick'in de benimle birlikte ölmüş olabileceğini düşünmek ..." Ürperdi, gözleri parlıyordu.

Arkadaşına iyice sarılan Nick, onun şakağına yumuşak bir öpücük kondurdu. Sonra Ally ile konuştu. "Yaptığın şeyi unutmayacağız."

"Patlamaya kimin sebep olduğu hakkında bir fikriniz var mı?" Ally ona sordu.

Nick, "Eli ve infaz memurları el bombasının atıldığı yönde keşif yaptılar," diye cevap verdi. "Kuvvetli tilki kokusu alan bir noktaya rastladılar ama hiç iz yoktu."

Derren gözlerini kırptırdı. "Tilkiler mi?" İnfazcılara katılmak yerine Ally'nin yanında kaldığı için şimdiye kadar bir güncelleme almamıştı.

Nick başını salladı. "İzler yüz metre sonra bayatladı. Onları avlamak ve parçalara ayırmak için yola devam etmemek için her şeyimi verdim," diye gürledi.

Ally kaşlarını çatı. "Neden yapmadın?"

"En son biri sınırimızı geçtiğinde erkekleri ana kulübeden uzaklaştırmak içindi, böylece dişiler savunmasız kaldı. O gece Roni neredeyse ölüyordu." Nick'in çenesindeki bir kas gerildi. "Kanı ne kadar çok istesem de o hatayı bir daha yapmayacağım. Özellikle de tüm içgüdülerim bana eşime ve çocuğuma yakın durmamı söylerken."

"Zehirli hayvanlar ve tüfek bombası bir şekilde bağlantılı olmalı." Shaya şakağını ovuşturdu. "Birbirleriyle bağlantılı olmadıkları sürece iki saldırının birbirine bu kadar yakın gerçekleşebileceğine inanmak bana çok zor geliyor."

Derren kabul etti, ama ... "Yine de iki farklı saldırı biçimi kullanmak hiç mantıklı değil. İnsan silahı kullanmanın da bir anlamı yok." Şekil değiştirenler dişleri ve pençeleriyle savaşırdı, tilkiler bile, her ne kadar sinsi ve hilekâr olsalar da.

"Aşırılık yanlıları olmadığı sürece." Shaya omuz silkti. Belirli bir aşırılık yanlısı grubun lideri aynı zamanda Nick ve Derren'in hapsedildiği şekil değiştiren çocuk ıslahevinde gardiyanlık yapıyordu. O zamanlar Nick'in kendisini taciz etme girişimlerine karşı koyduğunda onu ağır yaraladığı için Nick'ten nefret eden gardiyanın aşırılar grubu Nick'i hedef almıştı ve bu da o piçlerin ölümüne yol açmıştı.

Dış dünyaya göre grup gizemli bir şekilde "ortadan kaybolmuştu." Elbette diğer şekil değiştiren karşıtı aşırı gruplar bundan Nick'in sorumlu olduğunu düşünüyordu ve diğer grupları misilleme yapmaktan alıkoyan da ondan duydukları korkuydu. Ama belki de korkuları artık yollarına çıkmıyordu.

"Bunun aşırılık yanlıları olduğuna ikna olmadım," dedi Nick. "Bence birileri bizimle oynuyor. Kiminle karşı karşıya olduğumuz konusunda kafamızın karışmasını istiyorlar."

Shaya dudaklarını büzdü. "Eğer öyleyse, işe yarıyor demektir."

"Eli ve infaz memurları tilkilerin kokularını sınırın hangi tarafında buldular?" Derren Nick'e sordu.

"Miranda'nın bölgesine doğru akan taraf." Nick elini Shaya'nın kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Bu da onun izinsiz girenleri avlamaya çalışacağı anlamına geliyor."

Shaya Ally'ye, "Miranda Whitney Sutherland Sürüsü'nün Alfa dişisi," dedi.

"Onun hakkında bir şeyler duydum." Ally bir sivrisineği uzaklaştırdı. "Sürüyü tek başına yönetiyor, değil mi?" Çiftleşmemiş dişi bir kurdun sürüyü yönetmesi yaygın bir durum değildi.

"Evet," diye onayladı Shaya, ağzı tiksintiyle gerilmişti. "Ondan hoşlanmıyorum. Ama en yakın komşumuz olduğu için samimi ve medeni davranıyoruz."

Ally bunu anlıyordu. Komşular genellikle birbirlerini kollar, izinsiz girenleri kovalar ve herhangi bir şüpheli faaliyetten birbirlerini haberdar ederlerdi. Cep telefonunun çaldığını duyunca izin isteyip kulübeye girdi. Ceketinin cebinden cep telefonunu çıkarırken ekranda "Zeke" yazısını görünce gerildi. Collingwood Sürüsü'nden ayrıldığından beri onu ilk kez aramaya çalışmıyordu. Ne yazık ki, onun bu girişimleri görmezden gelmesi onu caydırmamıştı. Sonunda cep telefonu çalmayı kesti ve derin bir nefes aldı.

"Kimdi o?"

Topuğunun üzerinde dönerken, Derren'in kendisine sertçe baktığını gördü. "Meraklı küçük piç, değil mi?"

İki kararlı adımla aralarındaki küçük mesafeyi kapattı. "Kimdi o?" Kadın cevap vermeyince Derren telefonu elinden kaptı ve Zeke'ten cevapsız bir arama olduğunu görünce şaşırmadı. Farkında olmayabilirdi ama konu ne zaman Collingwood'a gelse yüzünü hep aynı ifade kaplıyordu

İhanet, acı ve yorgunluk içeren bir beta. Derren'in ve kurdunun koruyucu içgüdülerini harekete geçirmekte asla başarısız olmadı.

Ally elini uzattı. "Ver."

Olabilirdi, ama sonra bir bip sesi ve hemen ardından ekranda "1 Yeni Mesaj" yanıp sönmeye başladı. Kız telefona el koyamadan, adam mesajı açtı ve yüksek sesle okudu. "Ally, neden benimle konuşmuyorsun? Sadece iyi olduğunu bilmek istiyorum." Derren, telefonu elinden çekip alırken onun kızgın ve dar gözlü bakışlarıyla karşılaştı. "Onun aramalarını görmezden geliyorsun. Güzel. Böyle devam et."

Omurgası kilitlendi. "Kiminle konuştuğum beni ilgilendirir."

İçinden çıkabilmeniz için bir merdiven getireyim mi?"

"Seninle iletişime geçmesini istemiyorum." Kadının zamanının tek bir zerresinin bile o şerefsiz için harcanmasını istemiyordu.

"Sence ben biliyor muyum?"

Hayır, yapmadı. Bu konuda ondan daha kızgın görünüyordu. Belki de Beta'yla biraz sohbet etmesinin zamanı gelmişti - kurdu bu fikri tamamen destekliyordu. Derren'in niyeti yüzünden okunuyor olmalıydı çünkü kadın başını salladı.

"Yapma, Derren. Eğer beni rahatsız etmenin ona bir tepki getireceğini düşünüyorsa, bunu yapmaya devam edecektir."

Derren'in kurdu hırladı. "Seni taciz etmesini görmezden mi gelmeliyim?"

Bunun mantıksız bir istek olduğunu ima etmesiyle kafası karışan Ally kıs kıs güldü. "Evet, yapmalısın. Ben senin için hiç kimse değilim."

Adamın eli bileğine dolanarak onu sahiplenmişti. "Yanlış." Onun için kadının ne olduğunu bilmiyordu ama "hiç kimse" değildi.

Adamın ifadesi kararırken ve sahiplenme duygusu adamın teninden kadınınkine sızarken kadın gerildi. Talepkâr, bölgeci eller gibi onun üzerinde geziniyordu. Adamın gözleri Ally'nin ağzına kayınca, ihtiyacı Ally'nin içine doğru ilerledi.

Onunla alay etti ve klitorisine bir fiske gibi davrandı. Dizleri büküldü. Oh, yardım edin. "Sesini alçalt," diye bağırdı.

Onun sıcaklığının kokusunu alan Derren içten içe gülümsedi. "Şimdi ödeştik. Seni daha sonra kontrol edeceğim."

Ve Ally'nin kurdunu memnun etmek için yaptı. Ally'yi ana kulübede akşam yemeği için kendisiyle gelmeye ikna edemediğinde, onunla kaldı. Küçük pislik de yemeğinin yarısını yedi. Sonra verandanın basamağından kalktı ve elini uzattı. "Benimle gel."

Ally gözlerini kıstı. "Nereye?"

"Sana bir şey göstermek istiyorum."

"Ne?" Tedirginlik kelimeyi kapladı.

"Bu kadar şüpheli olmayı bırak. Benimle gel," diye tekrarladı Derren.

Gözlerinde Ally'nin omuzlarını dikleştiren bir cüret vardı. Herhangi bir zayıflık gösterirse lanetlenirdi. "Peki." Elini onun elinin içine koydu, açlığı ve tatmini gözeneklerini istila etmiş gibi görünürken zorlukla yutkundu ve adam onu ayağa kaldırdı. "Şunu içeri koyayım." Boş tabağı lavaboya koyduktan sonra verandaya döndü. "Nereye gidiyoruz?" Belli belirsiz sinirlenmiş gibi görünmeye çalışıyordu ama aslında merak ediyordu. Gülümsemesi de bunu bildiğini gösteriyordu.

"Göreceksin."

Adam onu ormana doğru götürürken, kız kulübesine doğru gittiklerini hemen fark etti. Ama adam onu içeri götürmedi. Onu Merkür bölgesinin derinliklerine götürdü. Küçük bir açıklığa ulaştıklarında, onu yanına çömelmeye çağırdı.

"Bak."

"Neye bakmam gerekiyor?" Hiçbir şey görmüyordu. Pek çok vahşi yaşamın kokusunu alabiliyordu ama hiçbir şey göremiyordu.

"Şuradaki küçük kaya çıkıntısını görüyor musun? Yakından izleyin."

Dakikalar geçmesine rağmen hâlâ bir şey görememişti.
"Hiçbir şey yok-"

"Susun. Onlara bir dakika verin."

Onlar mı? Onu tekrar sorgulamaya gitti ve tam o sırada küçük bir hareket fark etti. Kayanın altından bir şey sürünerek çıkıyordu ... siyah kürklü küçük bir şey. Ve sonra, kısa bir mücadeleyle dışarı çıktı. Bir başkası da ona katıldı. Ve bir tane daha. "Ne kadar da sevimliler," diye fısıldadı hayranlıkla. Ally küçük kurt yavrularının yaklaşık dört haftalık olduğunu tahmin ediyordu.

Birkaç dakika sonra, olgun bir dişi kurt onları delikten dışarı kadar takip etti. Kahretsin, burası bir kurt iniydi. "Derren, gerçekten burada olmamalıyız." Tam kan kurtlar şekil değiştirenlerden pek rahatsız olmazdı ama yavrularının yanında olmalarından hoşlanmazlardı.

"Sorun yok," diye ona güvence verdi.

Hayır, değildi -özellikle de dört yetişkin kurt daha ine yaklaştığından beri. "Gitmeliyiz." Derren ayağa kalktığı anda rahatlamış bir iç çekti. Ama sonra intihara meyilli olduğu anlaşılan bok kafalı kurtlara doğru ilerledi.

Onu durdurmak için elini tuttu. "Ne yapıyorsun?"

"Gel hadi."

"Ne?" Sesi boğuk bir ciyaklamaydı. "Daha yakından bakmak istemiyor musun?"

"Hayır. Yetişkin kurtlar tamamen çıldırarak." Onları korkutma fikrinden hiç hoşlanmamıştı. Ya da onları kızdırıp saldırıya uğramak. Derren ona ipeksi gülümsemelerinden birini verdi.

"Korkaklığı bırak." "Korkak değilim."

"O zaman hadi," diye meydan okudu. Ally söz konusu olduğunda asla bir şey beklememesi gerektiğini bilse de, Derren onun her zaman meydan okumalara karşılık verdiğini öğrenmişti. Beklediği gibi, Ally omuzlarını dikleştirdi ve ayağa kalktı.

"Eğer bir kurt sürüsü üzerime saldırırsa ve beni onları savunmak için onlara zarar vermem gereken bir konuma sokarsanız

boğazını keserim."

Gülümsemesi genişledi. "Elinden gelenin en iyisini yapabilirsin."

Ally, daha iyi düşünmesine rağmen Derren'i ağaçların arasından takip etti. Kurtlar yukarı baktı ve burunlarını uzattı. İki şekil değiştirenin kokularını aldıkça burun delikleri alevlendi ve iri siyah bir erkek yavaşça Derren'e doğru ilerledi. Erkek hırlayarak uyarmak yerine Derren'in bacağına sürtündü. "Onların etrafında daha önce de bulundun," diye fark etti.

Derren başını salladı. "Kulübeme oldukça yakın bir noktada nehre geliyorlar. Elini uzat." Kızın tereddüt etmesine fırsat vermeden ellerinden birini tuttu ve Alfa erkeğine doğru uzattı. Kurt yumuşak bir homurtu çıkarmadan önce uzun uzun kokladı. "Kokum senin üzerinde, yani onun onay damgasını taşıyorsun."

Derren onu yavrulara doğru çekiştirdiğinde Ally topuklarını sıktı. "Bu yetişkinleri çok zorlamak olur." Derren onu görmezden gelerek kendi tarafına çekti. Derren yavruların birkaç adım ötesine çömeldiğinde hiçbir kurt itiraz etmedi. Kız ona bakakaldı. "Yavrularının yanına yaklaşmana izin mi veriyorlar?"

"Beni sürülerinin bir parçası olarak görüyorlar. Bu yüzden verandama işeyip duruyorlar." Öndeki yavru havayı kokladı ve Derren'e doğru bir adım attı. Yavru yavaş yaklaştı ve Derren'in elini ısırana kadar yaklaştı. Diğer iki yavru da yavru arkadaşlarının izinden gitti ve çok geçmeden hepsi Derren'in elini kemirmeye ve kalçasını mincıklamaya başladı.

Sevimli küçük böceklerle karşı koyamayan Ally, Derren'in yanına çömeldi. Yavrular ilk başta biraz geri çekildiler, yeni varlık karşısında tedirgin olmuşlardı. Ancak, tıpkı Derren'e yaptıkları gibi, kısa süre sonra araştırmak için yaklaştılar ... mavi gözlerle ona baktılar. Onunla oynadılar, uzattığı eline vurdular. "Ben de bir tane istiyorum."

Derren sessizce kıkırdadı, Ally'nin gülümsediğini görmekten mutluydu. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim." Nedenini anlamıştı vardı. Bu bir çeşit özürdü. Onun yanıtı kısa bir

Başını salladı.

İtirazlarına rağmen Derren onu kulübesine kadar götürdü. Bunun sadece koruyucu bir davranış olduğunu iddia ederse yalancı durumuna düşerdi. Gerçek şu ki, onunla biraz zaman kazanmaya çalışıyordu. Onu terk etmek zorunda kalmasını geciktirmiş olabilirdi ama

. . . "Yorgun görünüyorsun." Gözlerinin altında hâlâ koyu lekeler vardı ve zeytin rengi teni her zamanki sağlıklı ışıltısından yoksundu.

"Uzun bir gün oldu. Sabaha kadar iyi olurum."

"Güzel." Kız içeri girmek için döndü ve Derren onun gitmesine izin veremeyeceğini anladı - onu bir kez olsun tatmadan olmazdı. Eli fırladı, kızın omzunu kavradı ve onu etrafında döndürdü. Sonra onun üzerine çıktı. Ağız kızinkini yutarken elleri kızın saçlarında dolaşıyordu. Dili onun ağzını yağmaladı, kendi ağzını süpürdü. Tadı da tıpkı kokusu gibiydi: egzotik ve tatlı. Ve daha önce hiçbir şeyin tadı bu kadar güzel olmamıştı.

Şok geçiren Ally ona karşı sertleşti. Bir yanı -Zeke'le yaşadıklarından yara almış olan yanı- onu uzaklaştırmak ve aralarındaki mesafeyi korumak istiyordu. Diğer bir yanı ise parmaklarını adamın siyah saçlarının arasından geçirip öpücüğüne karşılık vermek istiyordu.

İkinci kısım kazandı ve Ally'nin vücudu canlandı. Güçlü bir el boğazını sıkarken, Derren'in göğsünden çıkan tatmin edici bir hırıltı göğüs uçlarını titretti. Bu sahiplenici hareket karşısında öfkelenen Ally, pençeleriyle adamın kafa derisini kaşıdı. Hırlayarak elini daha da sıkı tuttu ve-

Bir uluma havayı yararken nefes nefese ağızları birbirinden ayrıldı. Düşünce süreçleri lapa gibi olan Ally'nin bunun tam kanlı bir kurdun uluması olduğunu anlaması bir anını aldı; bu bir alarm değildi. Kendini Derren'in saçlarını bırakmaya zorlayarak kollarının yanlarına düşmesine izin verdi. Ama geri çekilmedi - bu sahip olduğundan daha fazla güç gerektiriyordu.

Derren onu kulübeye geri götürüp her santimini tatmaktan ve keşfetmekten, onu buraya getirdiğinden beri her gece yapmayı hayal ettiği gibi içine girmekten başka bir şey istemiyordu. Ama yorgundu ve

ihtiyacı olan şey dinlenmekti. Eğer onu içeri kadar takip ederse, bu alacağı son şey olacaktı. Ayrıca, onu istemesine rağmen, hâlâ ona karşı temkinli olduğunu görebiliyordu. Sonunda ona sahip olduğunda gözlerinde ihtiyaçtan başka bir şey olmamasını istiyordu.

Başparmağını kızın ağzının üzerinde gezdirdi. "Tadın şimdiye kadar tattığım her şeyden daha güzel." Ve daha fazlasını istedi. Daha fazlasını istiyordu. Ama şimdi değil. "Biraz uyu." Derren sahip olduğunu bilmediği bir itidalle oradan uzaklaştı.

CHAPTER SEVEN

R Nick'ten onu ofisine çağıran bir mesaj alan Derren, memnuniyetle kâğıt işlerini bıraktı, Saat akşamın sekizini geçtiği için hemen oraya gitti. Nick, Shaya, Eli ve infazcılarını içeride beklerken buldu. Nick'ten yayılan karanlık enerji Derren'in sertleşmesi için yeterliydi. "Başka bir şey mi oldu?"

Yanında Shaya olduğu halde masasının arkasında duran Nick içini çekti. "El bombası olayından bir gün sonra Donovan'la temasa geçtim ve ondan başka sürülerin de aynı türden sorunlar yaşayıp yaşamadığını araştırmasını istedim. Benim teorim, eğer suçlumuzun tarzı çeşitli saldırı biçimleri kullanmaksa, bunun daha önce yaptıkları bir şey olacağı yönündeydi. On dakika önce benimle temasa geçti. Diğer sürülerin de aynı deneyimi yaşadığına dair bir işaret yok. Ama başka bir şey buldu." Nick durakladı, Shaya'nın kolunu aşağı yukarı ovuşturarak elinden güç alıyor gibiydi. "Bir ölüm listesindeyiz."

Bu açıklamanın ardından şaşkın bir sessizlik oldu. Derren olanları açıklayabilecek pek çok farklı olasılık düşünmüştü ama bunu hesaba katmamıştı.

Sonunda konuşan Roni oldu. "Tekrar edebilir misiniz?"

"Bir ölüm listesi." Nick'in sesi sertleşti. "Biri bizi istiyor Ölü. Ve sadece biz değil. Phoenix'e de bir saldırı var."

Paketle."

Küfürler ofis boyunca çınladı. "Trey biliyor mu?" Marcus gürledi.

Nick başını salladı. "Henüz değil. Toplantımız biter bitmez onu arayacağım."

"Bu her şeyi açıklıyor." Eli herkesten çok kendi kendine konuşuyor gibiydi. "Farklı saldırı biçimleri kullanan tek bir kişi değildi. Ödülden para kazanmaya çalışan farklı insanlardı. Zehirlenen hayvanlardan sırtlanlar sorumluydu ve tilkiler gerçekten saldırdı."

"Tüfek bombasının kullanımını bile açıklıyor," dedi Zander. "Çoğu isabet ateşli silahlarla hallediliyor."

"Saldıran sırtlan ve tilkilerin hepsi muhtemelen yalnız şekil değiştirenlerdi." Marcus, sanki ona dokunmak onu sakinleştiriyormuş gibi Roni'nin kül sarısı buklelerinden birini parmakladı. "Genellikle kiralık silah olurlar."

Derren'in şokuna öfke karıştı ve sesi hırıltıya dönüştü. "Bizi kim vurdu?"

"İşte bu kadar, bilmiyoruz." Nick'in çenesi sertleşti.

Derren gözlerini kırptırdı. "Bilmiyor musunuz?"

Nick, "Başlarına ödül konmuş kişilerin veya sürülerin listesini veren bir web sitesi var," diye açıkladı. "Bu ödüllerden herhangi birini tahsil etmek isteyen herkesin sadece eylemi gerçekleştirmesi ve sonrasında bunu kanıtlaması gerekiyor. Sorun şu ki, web sitesini yöneten kişi, listede yer almak için talepte bulunan kişilerin kimliklerini koruyor. Kimliklerini yalnızca web sitesinin arkasındaki kişi biliyor."

"Yani bu kişiyi bulmamız gerekiyor," dedi Bracken.

"Donovan denedi." Nick masasına yaslandı.

"Aslında halihazırda üzerinde çalışan bir grup şekil değiştiren var. Ancak site, yaratıcısının kimliğini koruyan bir tür yüksek teknolojili, süper gelişmiş anonimlik ağı üzerinde çalışıyor. İşleri daha da zorlaştırmak için, sitede ayrıca hacklemeye çalışan herkesi algılayan her türlü 'tuzak telleri' var

ve anında kullanılan bilgisayarı çökerten virüsler gönderir."

"Kahretsin," diye ısırdı Eli. "Bu çakalları bulurken yaşadığımız sorun gibi olmayacak; sunucuların ya da IP adreslerinin izini sürmek için hackerlara güvenemeyiz." Kardeşinin başıyla onaylaması üzerine Eli, "Peki şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Donovan denemeye devam edeceğini söyledi, ancak ona göre bu tuzak tellerini aşması yıllar alacaktı - çünkü tuzak telleri hareketli bir labirent gibi sürekli değişiyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmediğini söyledi. Bize yapılan saldırı bir şekil değiştiren, bütün bir sürü ya da bir tür organizasyon tarafından yapılmış olabilir. Şu anda tek bildiği, Anka Sürüsü'ne yapılan saldırıdan da onların sorumlu olduğu."

Bracken ensesini kaşıdı. "İki sürünün de her bir üyesinin ölmesini mi istiyorlar?"

Nick başını salladı. "Her birini."

Jesse ılık çaldı. "O zaman bu çok kişisel."

Eli kollarını göğsünde kavuşturdu. "Yani soru şu . . . iki paketten de bu kadar nefret eden kim?"

"Her iki paketin de iyice sinirlendiği biri." Marcus derin bir nefes verdi. "Bu, kim olduğunu bulmamızı kolaylaştıracaktır."

"Hâlâ sırtlanlar olabilir," diye düşündü Bracken. "Yani, son savaşta çakallara eşlik ettikten sonra birçoğu burada bizim ellerimizde öldü. Anka Sürüsü de savaşta bize katıldı ve onlar da çok sayıda sırtlan öldürdü."

Roni başını eğdi ama ikna olmuş görünmüyordu. "Başka kim sorumlu olabilir?"

"Aşırılık yanlıları." Kendisine yöneltilen şüphecî ifadeler üzerine Jesse ekledi, "Bir düşünün. Şekil değiştirenleri öldürmek için diğer şekil değiştirenlerden daha iyi kim kullanılabilir? Özellikle de kimse bunu aşırılık yanlılarının yapmasını beklemeyizken."

Shaya kaşlarını çatarak başını salladı. "Aşırılık yanlıları şiddeti seviyor, bize zarar vermekten hoşlanıyorlar. Onlar için

başkası onlar için yapar."

"Konsey'i düşünmeliyiz," dedi Derren. "Çok şey biliyoruz. Üyelerinden birinin çakalları kendi saldırı köpekleri olarak kullandığına dair kanıtlarımız var."

Shaya başını salladı. "Konsey ellerini kirletmekten hoşlanmıyor. Bizi vurmak onların tarzı."

Nick iç geçirdi. "Bunun kim olduğunu bulup ortadan kaldırırsak kadar, suçluları avlamak için dağılmak yerine güvenliği artırmalı ve bölgemizi savunmalıyız."

"Ayrılmayı göze alamayız," dedi Shaya, endişesi sesine yansımıştı. "Özellikle de sürümüz bu kadar küçükken."

"Ve avlanmak için bölgemizden ayrılırsak, bu bizi daha kolay hedef haline getirir." Nick bir kolunu Shaya'ya doladı. "Kendi bölgemizde daha güçlüyüz. Bu yüzden ayrılarak ödülü almayı umanların işini kolaylaştırmayız. Onları bize gelmeye zorluyoruz. Sonra da üzerimize gelmeye çalışan herkesi öldürürüz. Yakında, ödülü almaya kalkışan herkesin ortadan kaybolacağı haberi yayılacaktır."

Marcus onlara, "Anka Sürüsü de muhtemelen aynı şeyi yapacaktır," dedi.

"Trey'i olanlardan haberdar edeceğim," dedi Nick. "Ondan sonra da sürümüzün geri kalanını bilgilendirmemiz gerekiyor. Uyanık olmalarına ihtiyacımız var."

Böylece, toplantı için herkesi ana kulübenin mutfağına çağırdıktan sonra, tam da bunu yaptılar. Kathy, Kent ve Caleb açıkça endişeliydiler. Derren'e göre Ally her şeyden çok kızgın görünüyordu. Ally'nin burnunun kenarını çimdiklediğini ve kaşlarının acıyla çatıldığını görünce, şu anda öfkeyle titreyen bir grup şekil değiştirenin etrafında olmanın Ally için zor olacağını düşünmediği için kendine lanet etti.

Derren ona doğru eğilerek alçak sesle, "Buradan çıkmak ister misin?" diye sordu.

"Ben iyiyim." Acısını gizlemeye çalışırken yüz ifadesi yumuşadı ama bunu tam olarak başaramadı.

"Hadi gel." Ayağa kalkarken Shaya'nın dirseğini kavradı ve onu ayağa kaldırdı. "Ally'yi kulübesine geri götürüyorum," dedi Shaya'ya.

Ally'nin yüzündeki gerginlik çizgilerini fark eden Alfa dışisinin ifadesi değişti. Shaya ona sempatik bir gülümseme verdi. "Kafan patlamadan önce git."

Kelimenin tam anlamıyla kulübeden dışarı sürüklendiği için hayal kırıklığına uğrayan Ally, Derren'e ofladı. "Ben gayet iyi idare ediyordum." Derren ona sadece ters ters baktı. "Ve kimsenin beni eve bırakmasına ihtiyacım yok." Bunu ona defalarca söylemişti ama o her seferinde bunu yapmış, mırıldanmalarını duymazdan gelmişti. Kendisine eve kadar eşlik etmesi için ısrar etmesinden rahatsız olduğunu söylemek isterdi ama aslında onun arkadaşlığından hoşlanmaya başlamıştı. Evet, başlangıçta yanlış yönlendirilmiş bir pislikti. Ama onda hayranlık ve saygı duyduğu pek çok şey vardı; özellikle de sadakatini bir kez gösterdi mi, bu mutlaktı. Collingwood kurtlarının, özellikle de Zeke'in ihanetinden sonra, bunun ne kadar önemli bir özellik olduğunu anlamıştı.

Sanki onu düşünmek kaderi kışkırtıyormuş gibi, tam kulübesine ulaştığı sırada Zeke'den bir mesaj aldı. Diğer mesajlarında da aynı şeyleri söylüyordu ve artık sıkıcı olmaya başlamıştı.

Ally'nin yüz ifadesinin birkaç gündür görmediği bir şekle dönüştüğünü fark eden Derren, "Zeke?" diye sordu.

Başını kaldırdı. "Nereden biliyorsun?"

"Yüzündeki bu ifade sadece o olduğunda ortaya çıkıyor."

"İyi geceler." Bu konuyu tartışmak istemiyordu.

Zeke. Ama Derren, Derren olduğu için onu kulübenin içine ve mutfığa kadar takip etti. Israrcı küçük piç.

Tek bir fincan kahve yaparken tezgâha yaslanmış güçlü bedenini görmezden geldi ve zamanının dolduğunu bildirdi. Bunun onu rahatsız etmesini beklediğinden değil. Aslında, ondan kurtulmaya çalıştıkça daha çok

kalmaya kararlı hale geldi. Derren başa çıkılabilecek biri değildi.

Adam onun kişisel alanını işgal etmişti ve Ally kendini tutamayıp gerildi. Onu yakınında istemediği için değil, istediği için. Ve bu hiç de iyi bir şey değildi, çünkü adam Ally'nin bedenini bir ihtiyaç birikintisine dönüştürme yeteneğine sahipti. Teni onunkiyle her temas ettiğinde - temas ne kadar kısa sürerse sürsün- onun uyarılmışlığı kızın sistemine sızıyor ve kendi uyarılmışlığını artırıyordu.

"Dur tahmin edeyim," diye söylendi Derren, Zeke'in onu yalnız bırakmayı reddetmesi fikri karşısında hırlamasını güçlkle bastırarak. "Sürüye geri dönmeni istiyor ve bu sefer farklı olacağına ve söyleyeceklerini dinlemeye istekli olduğuna söz veriyor."

Gözlerini kırptırdı. "Vay canına. Bu iyiydi. Başka bir şey yap.

Şu anda ne düşünüyorum?"

"Beni çıplak hayal ediyorsun." Kendine engel olamayan Derren, kızın yanına yaklaştı ve bütün gün yapmak istediği gibi burnunu kızın boynunun kıvrımlarında gezdirdi. "Kokun . . . Seni ısırmak istememe neden oluyor." Zihnindeki bir ses ona geri çekilmesini söyledi, onun başka bir adamın eşi olduğunu hatırlattı. Kurdu buna hırladı, başka bir erkeğin ona sahip olması fikrine karşı çıktı. Ama bu herhangi bir erkek değildi, lanet olsun, bu Cain'di. Ve Cain onun arkadaşıydı ve ... "Siktir et, yeni arkadaşlar edinebilirim."

Derren'in ağzı Ally'ninkinin üzerine kapanınca Ally şaşkınlıkla nefesini tuttu, dili kızın ağzına girip kendi dilini okşamaya başladı. Bir eli saçlarında dolanırken diğeri kalçasını kavradı ve onu tezgâha doğru sıkıştırırken vücudunu onunkiyle aynı hizada tuttu. Görebildiği, hissedebildiği, tadabildiği ve koklayabildiği tek şey oydu. Vücudu anında ona karşılık verdi; ağzı onun talepkâr öpücüğüyle buluştu, elleri saçlarının arasından geçti ve sert horozuna karşı sürtünmeye başladı.

Çılgınca, sert ve çaresizdi; daha önce hiç **böyle** bir şey yaşamamıştı. Bu onu yeterince korkuttu.

onu itip kakmasını sağladı -ki bu sadece onu gafil avladığı için işe yaradı- ve aralarına biraz mesafe koydu.

"Buraya gel, Ally. Seni istiyorum."

Bu sözler midesinin sıkışmasına neden oldu. "Öyle mi? Zeke'le olanlardan sonra, biriyle ilişkiye girmek isteyeceğim son şey." Kendini daha fazla acıya hazırlamayacaktı.

"Seksten daha fazlası olmak zorunda değil." Ama bunu söylerken bile Derren bunun duygusuz bir sevişme olmayacağını biliyordu. Saygı duyduğu, sadakatini kazanmış ve hatta güveninin bir kısmını kazanmış biriydi. Bunların hiçbirisi onun için önemsiz değildi.

Alay etti. "Zeke de başlangıçta öyle demişti."

Aralarındaki mesafeyi bir adımda kat eden Derren, parmağını dudaklarına götürdü. "Onun adını söyleme."

Onu tekrar öpmek üzereyken, kadın göğsüne engelleyici bir el koydu. "Benim türümden nefret ediyorsun, unutma."

Onun çenesini kavradı. "Sana artık öyle hissetmediğimi söyledim." Onun olaylara bakış açısını değiştirmişti. "Ciddiydim."

Ally ona inandı. Adamın samimiyeti yumuşak bir ipek gibi üzerinde yumuşarken nasıl inanmazdı ki? Koyu kadifeden gözleri çiğ, vahşi bir ihtiyaçla parlıyordu - kendisinininkini hissettiği kadar kesin bir şekilde hissedebildiği bir ihtiyaç. Onun tehlikeli cazibesine karşı gözlerini kapadı, çünkü hiçbir zaman iyi olmadığı bir şey cazibeye direnmekti.

Derren kızın boğazını yaladı ve dilini kızın nabzının etrafında döndürdü. "Sikimi içinde görmek istiyorum. Girip çıkmasını izlemek istiyorum. Seni almasını." Sonunda.

O da aynısını istiyordu. Hayır, bunu arzuluyordu. Ve sorun da buydu. Ally onu başka bir erkeğe karşı hissettiği hiçbir şeye benzemeyen bir çaresizlikle istiyordu. Bu onu ürkütüyordu, özellikle de kurdunun ona duyduğu açlık

aynı derecede yoğun. Buna bir de Cain'in, onu küçük kız kardeşi gibi gören arkadaşının kendisini "kullandığını" düşünerek çılgına döneceğini eklersek... "Bu iyi bir fikir değil," diye fısıldadı Ally, gözleri hâlâ kapalıydı.

Derren onun nabzını ısırdı. "Hayır, bu harika bir fikir."

"Ama Cain-"

Alt dudağını sertçe ısırdı. "Bu seninle ve benimle ilgili, Ally. Başka kimseyle değil. Bana bak." Sonunda gözlerini açtı. "Sadece ikimiz. Anladın mı beni?"

Gözlerindeki yoğunluk ve sıcaklık onu tuzağa düşürdü, ne istediğini sordu. Diğer herkesi unutabilir miydi, bunu neden yapmaması gerektiğine dair tüm nedenleri unutabilir miydi? Belki, belki de unutamazdı. Ama bunu çok istiyordu. "Bir gece." Kendisine izin verdiği tek şey buydu.

"Bir gece," diye kabul etti Derren. Çenesini kavrayarak onu uyardı: "Ama bu gece sana sadece bir kez sahip olacağımı sanma." Ağzını tekrar aldı, onun tadına, vereceği her bir cevaba ihtiyacı vardı.

Pençelerinin uçları şortunun üzerinden kalçasına batarken Ally tısladı. Birbirlerinin ağızlarını yalayarak, emerek, ısırarak ve hiç ara vermeden ziyafet çekerlerken giysileri çabucak çıkarıldı. Onu kendine o kadar yakın tutuyordu ki nefes almak neredeyse zordu. Elleri sert, amaçlı ve sahipleniciydi, onu çürütecek kadar sert bir şekilde kavradı ve kavradı.

Pençelerini adamın sert karın kaslarında gezdirdi, diliyle çukurların ve çukurlukların izini sürme dürtüsü hissetti. Sıcak, huzursuz ve boş hissediyordu. İhtiyaç alevleri onu yalıyor, gerilimi artırıyordu. Bir eli saçlarını kavradı ve bir meme ucunu ağzına alabilmek için vücudunu kavislendirdi; her çekiş o kadar sertti ki acı veriyordu. Her hareketinde bir aciliyet vardı, sanki bunun için çok uzun süre beklemiş gibiydi. Kontrolden çıkmışlardı ve o da bunu biliyordu.

Ally dengesini sağlamaya çalışarak geri çekildi. "Bekle-" Beklemedi; hırladı ve tekrar ağzını aldı - bu sefer

Daha sert, daha kaba ve daha ısrarlı. Hızlı bir hareketle onu meşe zemine sırt üstü yatırdı, güçlü vücudu onu sardı. Hiç de nazik olmayan bir şekilde parmağını içine soktu.

"Kahretsin, benim için çok ıslaksın." Derren inleyerek bir parmağını daha içine soktu. Sıkı bir uyum olacaktı. Parmaklarını kızın içine sokup çıkarıyor, makaslıyor ve onu geriyordu. Amcığı parmaklarının etrafında sıkışmaya başladığında, boşalmak üzere olduğunu anladı. "İşte bu, bebeğim. Gel. Bana istediğimi ver." Dilini meme ucunun etrafında kıvırdı ve sertçe emdi. Birkaç dakika sonra boşalırken haykırdı.

Kahretsin, onun tadına bakmak istiyordu ama kendini daha fazla tutacak kontrolü yoktu. "Senin içinde olmalıyım." Buna o kadar çok ihtiyacı vardı ki neredeyse titriyordu. Kadının bileklerini kavrayarak ellerini başının üzerinde birleştirdi. "Bana bak." Kızın gözleri onunkilerle buluştuğu anda, adam kızın içine daldı. Kızın amcığı onun etrafında kenetlendiğinde inledi. Sıkı. Kaygan. Sıcak. Mükemmeldi. Adam kızın amından çekilirken vücutlarının birleştiği yeri izledi, sonra da taşaklarını kızın içine soktu. "Sikimi içinde görmek hoşuma gidiyor."

Adam çılgınca Ally'nin içine girip çıkarken, Ally onu tutan ellere karşı mücadele etti. Ama hem kendisi hem de kurdu bu şekilde hükmedilmekten çekinirken bile Ally bacaklarını adamın kalçalarına doluyor ve onun ateşli hamlelerine doğru eğiliyordu. "Bırak ellerimi," diye hırladı.

Üst dudağı kıvrıldı ve bileklerindeki tutuşu sıkılaştı. "Hayır."

"Şimdi, Derren." Onun yerine hızını artırdı. Dişlerini kırarak adamın çenesini sıyırdı. "Bırak dedim." Bırakmadı.

Ally ona tekmeler savurup küfredip hırlarken, Derren meydan okumayı umursamadığını, Ally'nin onun hâkimiyetine karşı koymasını umursamadığını fark etti. "Hayır. Seni yere sermemden hoşlanıyorsun." Bu onun hırlamasına neden olan bir alaydı. "Ve seni sertçe becermemden hoşlanıyorsun, değil mi bebeğim? Sikimin içinde olmasını seviyorsun."

Ağız nabzının etrafına kenetlenip iz bırakacak kadar sert emdiğinde, "Sakin beni damgalamaya kalkma!" diye hırladı. Piç kurusu onu ısırdı. Daha da kötüsü, dişleri Ally'nin içine girerken onu bırakmadı. Ama Ally'nin orgazmı öyle bir güçle içine işledi ki, bayılacağını sandı.

Kadın çığlık atarken ve amcığı adamın sikinin etrafında dalgalanırken, Derren kadının boynuna doğru küfretti. Aletini gidebildiğı kadar derine sürerek içinde patladı. Onu doldurdu. Ve hem Derren'in hem de kurdunun içine derin bir erkeksi tatmin duygusu yerleşti.

Uzun dakikalar boyunca ne o ne de Ally konuştu. Sessizliğı bozan Ally oldu. "Beni ısırdın." Ve kurdu bundan hoşlandı, hain.

"Ben de öyle yaptım." Geri çekilmeye başladı ama Derren onun bedenini henüz terk edemediğini fark etti. Bir iniltiyle birlikte usulca tekrar içeri daldı. "Tekrar."

Derren uyandığında kendini yalnız bulduğuna hiç şaşırmamalıydı. Mutfakta bir tur daha attıktan sonra, Ally'yle birlikte yatak odasına geçmişler ve orada yatmadan önce onu diliyle boşaltmıştı. Bir süre sonra uyandı ve onu tekrar aldı. Ona bir kez daha uzanmaya niyetlenmişti ama o gitmişti.

Havanın hâlâ karanlık olduğunu görünce mutfağı gitti ve onu aramaya çıkmadan önce kot pantolonunu giydi. Onu tam olarak bulacağını bildiğı yerde buldu: hamakta. Yüzü acıyla buruşmuştu ve huzursuzca kıvranıyordu. Bu onu daha önce uykusunda birçok kez gördüğü bir şeydi.

Koruyuculuk duygusu içinde kabardı ve kurdu endişeyle sızlandı. Derren onun önünde çömeldi ve ağızına hafif bir öpücük kondurdu. Göz kapakları titreyerek açıldı ama bakışları bulanık ve uzaktı. Kızın tam olarak uyanmadığı, onu gerçekten görmediğı hissine kapıldı. "Güvendesin,

bebeğim," diye mırıldandı. Uykusunda nereye giderse gitsin, orası güvenli değildi.

"Dışarı çıkamadım," diye mırıldandı, o kadar sessizdi ki onu duyması bir mucizeydi. "Onları uyarmak için dışarı çıkamadım." Sonra göz kapakları bir kez daha kapandı.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama onu burada yalnız bırakmayacağını biliyordu. Onu kollarının arasına alarak, üzerine örttüğü hamağa yerleştirdi. Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve diğer elini sırtında gezdirerek ona istediği gibi dokunabilmenin keyfini çıkardı. Bu . . . onu dengeledi, bir şekilde yatıştırdı.

Kendini tutarak, ona dokunma dürtüsüne direnerek geçirdiği onca zaman, hiçbir anlam ifade etmeyen bir şekilde acı vericiydi. Bu onu zihinsel ve fiziksel olarak sınırda bırakmıştı.

. . sanki yıllardır ten tene temas eksikliği çekiyormuş gibi. Ama açlığını çektiği tek dokunuş onunkiydi. Ve bunu şiddetle hissetmişti.

Eğer kızın bir başkasının eşi olduğunu bilmeseydi, Derren onun kendi eşi olup olmadığını merak ederdi. Bu, başından beri var olan sahiplenme duygusunu açıklayabilirdi. Kurdunun ona olan takıntısını açıklardı. Derren'in ona duyduğu açlığın derinliğini açıklayabilirdi.

Daha önce hiçbir kadını, hatta hiçbir şeyi Ally Marshall'ı istediği gibi istememişti. Daha önce hiç bu tek şeye sahip olmazsa delirecekmiş gibi hissetmemişi.

Artık Derren sonunda ona sahip olduğuna göre, artık onun içinde olmanın ve etrafında parçalanmasının nasıl bir şey olduğunu bildiğine göre, açlığının teknik olarak azalması gerekirdi. Ama azalmamıştı. Ham, jilet gibi keskin ihtiyaç hâlâ eskisi kadar güçlüydü. Onunla bir gece geçirmek yeterli değildi.

Derren'in gözleri kızın boynundaki ısırık izine -kendi izine- takıldı ve kurdu memnuniyetle hırladı. Damga, sahip olmanın bir sembolüydü ve bir şekil değiştirenin bir başkasında damga bırakması, aslında geçici bir hak talebiydi. Belli bir seviyede,

Derren daha ilk hamlede bir geceden fazlasına ihtiyacı olduğunu anlamıştı. Ve belki de üzerinde bıraktığı izler onun da aynı şeyi hissettiğini gösteriyordu. Ama şekil değiştirenlerin seks yeterince vahşiyse iz bıraktıkları bilinirdi ve aralarında yaşananların vahşi ve ilkel olduğunu inkâr etmek mümkün değildi.

Ally'nin onu işaretlemesinin ardındaki motivasyon ne olursa olsun, ondan uzaklaşmıyordu. Bir geceden fazlasına ihtiyacı vardı. Elbette Ally istese de istemese de buna itiraz edecekti, çünkü Ally ürkekti. Ama Ally'nin hızlı bir bağımlılık haline gelme potansiyeli olsa bile, ona karşı gelmeyeceğini ve onu yalnız bırakmayacağını biliyordu.

CHAPTER EIGHT

T kahve kokusu Ally'yi uyandırdı... bu garipti, çünkü kahveyi değiştirdiğinden emindi...

Derren'in ağzı onunkinde. Parmakları saçlarının arasından geçiyordu. Sikini içine sokuyordu. Dişleri sıyırıyor ve ısırıyordu.

Dün geceki olayların tamamı zihninde canlanırken inledi. Hiçbirinden pişmanlık duymasa da, yine de zayıf olduğu ve ona teslim olduğu için kendine lanet ediyordu. Ya da daha doğrusu, kendine teslim olduğu için. Kurdu bu konuda son derece kendini beğenmişti.

Ally onun oyalanmasına şaşırmıştı. Onu, kendisi uyurken kaçacak ve sabahki garipliklerden kurtulacak bir tip olarak düşünmüştü. Bunu daha iyi bilmeliydi. Derren hiçbir şeyden kaçmazdı. Hayattaki her şeyle yüzleşir, neredeyse dünyanın üzerine gelmesine cesaret ederdi.

Öte yandan o, tek gecelik ilişki sonrası herhangi bir rahatsızlıktan kaçınmaktan mutlu olurdu. Bir şekil değiştiren olarak, sıradan seks konusunda hiçbir takıntısı yoktu. Ne de olsa bir kızın yemek yemesi gerekiyordu. Yine de tek gecelik ilişki onun için yeni bir şeydi. Ertesi sabah görgü kurallarını bilmiyordu.

Teşekkür edip gitmesini mi ima etti? Ona kahvaltı hazırlaması mı gerekiyordu?

Bunu tartışmaları mı gerekiyordu? Ölüm sonrası muayenelerin pek bir anlamı olduğunu düşünmüyordu.

Bunu doğru yapmak önemliydi çünkü önümüzdeki birkaç ay boyunca bu adamı her gün görmek zorunda kalacaktı. Bu noktadan sonra aralarında garip ve rahatsız edici şeyler olmasını istemiyordu.

Gereksiz bir utanç okyanusunda boğulup kendini aptal durumuna düşürmemeyi umarak kulübenin içine yöneldi. Derren tamamen giyinmiş ve gecenin büyük bir bölümünü onunla sevişerek geçirmiş bir adam için hiç de şık olmayan bir şekilde mutfakta duruyordu. Ona bir fincan kahve ikram ederken bakışları onunkilerle buluştu, sıcaklık ve farkındalıkla doluydu.

"Günaydın," diye selamladı, saçının bir tutamını parmağının etrafında döndürerek. "Mutfakta iyi değilimdir, bu yüzden yemek yapmaya zahmet bile etmedim."

Garip hisler yok, huzursuz bir sessizlik yok. Şaşırان Ally bardağı aldı. Adamın yoğun bakışlarının ağırlığı beklenmedik bir şekilde yanaklarının kızarmasına neden oldu. Kendini savunmasız hissediyordu ama nedenini açıklayamıyordu. Boğazını temizledi. "Gittiğini sanıyordum."

Gözleri hafifçe kısıldı. "Şimdi mi yaptın?"

Adamın bakışları boynuna indiğinde, onu oradan nasıl ısırdığını hatırladı. "Sana beni işaretlememeni söylemiştim."

"Ben de senin işaretini taşıyorum." Derren omzunu geriye atarak, pençelerini kan akıtacak kadar derine nasıl sapladığını hatırlattı.

Yüzü daha da kızardı. "O benim kurdumdu." Hayvan ona doğru hamle yapmış, onu damgaladığı gibi onu da damgalamak istemişti.

Ağzını bir gülümseme kapladı. "Kurdunu mu suçluyorsun? Tut, tut, tut."

Evet, bu alçakçaydı. Ve evet, tamam, kurdunun onu damgalama dürtüsüyle savaşmadığını söylemek doğru olur. Bu onu çok kızdırmıştı çünkü lanet olsun. "Ben sahiplenici bir insan değilim."

"Ben de değilim." Parmaklarını kızın köprücük kemiği boyunca gezdirdi. "Ama sen . . . seninle farklı."

Onun gözlerindeki kararlılık parıltısını görünce sertçe yutkundu. "Bunun sadece bir gece olacağı konusunda anlaşmıştık, Derren."

"Yaptık. Ama ben fikrimi değiştirdim. Daha fazlasını istiyorum."

İç çekti. "Bak, dün gece iyi değildi demiyorum. Öyleydi-"
"İnanılmazdı. Ve tekrar olacak."

"Olanları unutmamız gerekiyor. Eğer Cain
_"

"Sana ne söyledim?" Adam kadının çenesini kavradı. "Bu sen ve ben hakkında. Başka kimseyi değil." Ne Derren ne de kurdu onun başka birini düşünmesini istemiyordu, özellikle de eş adayını. Cain'in adını her söylediğinde Derren'in içinden kıskançlık geçiyordu. "Bizim hakkımızda ne düşüneceği ya da hissedeceği benim için hiç fark etmez."

Onun elinden kurtuldu. "Öyle olmalı. O senin arkadaşın ve bu arkadaşlığı riske atmış olursun." Cain, arkadaşının, küçük kız kardeşi olarak gördüğü kızı "kullanmasına" çok kızacaktı; o böyle görüyordu.

"Evet, bu da seni ne kadar çok istediğimi gösteriyor olmalı."

Bir elini saçlarının arasından geçirirken gözlerini kapattı. Adam o kadar inanılmaz derecede inatçıydı ki bu onu çıldırtıyordu.

"Bana bak, Ally. Dürüst ol, bu Cain'le ilgili değil. Tereddüt ediyorsun çünkü Zeke ile olanların tekrarlanmasını istemiyorsun. Bunu anlıyorum. Ama ben o değilim. Sana asla böyle sırt çevirmem."

"Hayır, yapmazdın," diye kabul etti. O bunun için fazla sadıktı. Böyle bir durumda eşine sahip çıkacaktı, evet, ama Ally'ye bir yabancıymış gibi davranmayacaktı. İhtiyacı olduğunda Ally'yi destekler ve savunurdu. "Ama başka birini eşine kaptırmak gibi bir niyetim yok. Tekrar bir kenara atılmak istemiyorum."

Derren güldü ama gülüşünde acı bir yan vardı. "Eşimi tanıma olasılığım neredeyse yok denecek kadar az." Bir keresinde çiftleşme bağının bir frekansa benzetildiğini duymuştu. Şüphe gibi şeylerle sıkışmış olsaydı,

korkular ya da bir baskı bağı olsaydı, şekil değiştirenler bunu algılayamazdı. Derren'in içi eşini hissedemeyecek kadar berbattı.

Ally'nin neden böyle düşündüğünü sormasına gerek yoktu. "Güvenle ilgili sorunların var." Nick'e hizmet etmekle o kadar meşguldü ki kendi hayatını tam olarak yaşayamıyordu. Alfa'sına neden bu kadar borçlu hissettiğini sorma zahmetine girmedir. Derren sadece paylaşmak istediğinde paylaşmayı seçtiği şeyleri paylaşıyordu ve buna saygı duyuyordu çünkü o da başkalarına güvenmeyi sevmiyordu.

"Demek istediğim, Zeke'in başına gelenler tekrarlanmamalı," dedi Derren, son kelimesi hırıltılıydı.

Belki ama fark etmediği şey, bunun sadece Zeke'i eşine nasıl kaptırdığıyla ilgili olmadığıydı. Ally aynı zamanda hayatını da kaybetmişti. Bir anda kendini yalnız yaşarken bulmuş, saygı görmekten çok acınan biri haline gelmiş ve sonunda statüsü de dahil olmak üzere her şeyini kaybetmişti.

"Fazla düşünmeyi bırak, Ally. Bu karmaşık olmak zorunda değil; burada kalıcılıktan bahsetmiyoruz. Ama boş bir kaçamaktan da bahsetmiyoruz. Senden hoşlanıyorum, sana saygı duyuyorum."

Başka bir deyişle, bu sıradan ve geçici olsa da, onun için anlamsız bir seks de olmayacaktı. Bu fikir Ally'nin onu tekrar reddetmekte tereddüt etmesine neden oldu. Duygusuz kaçamaklar onun yapabileceği bir şey değildi; seksi duygulardan ayırabilen insanlardan biri değildi. Derren'den hoşlanmaya başlamamış olsaydı, onunla asla yatamazdı. Bunu ancak geçici ilişkileri kişiliksiz ve soğuk olmayacaksa kabul edebilirdi.

Derren'in cep telefonunun çalması söyleyeceklerini yarıda kesti. Zil sesinden arayanın Nick olduğunu anlamıştı. Derren, Ally ile göz temasını kaybetmeden cep telefonunu kot pantolonunun cebinden çıkardı. "Evet?"

"Ana kulübeye gelin."

Alfa'sının ses tonundaki aciliyeti duyan Derren kaskatı kesildi ve kurdu uyanık hale geldi. "Sorun mu var?"

"Olabilir." Nick telefonu kapattı.

Derren telefonunu cebine geri koyarak Ally'ye "Gitmem gerek," dedi. Ally'nin ensesini kavradı ve bakışlarını kendi bakışlarına sabitledi. "Şunu anla Ally. Bir şey istediğimde engel olarak gördüğüm çok az şey vardır. Ve bir şeyi seni istediğim kadar çok istediğimde, hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin beni bundan alıkoymasına izin vermem. Seni işaretledim ve bunu küçük bir şey olarak görmüyorum. Ya sen? Bir erkeği damgalamak sık yaptığın bir şey mi?" diye gürledi.

Uzun bir süre sonra, "Hayır" diye itiraf etti.

O da böyle düşünmüştü. "Bunu ikimiz de istiyoruz, Ally. Değil mi?" Bunu ikisine de itiraf etmesini istiyordu.

Gözleri ona yalan söyleme cesareti verdi ama o söylemedi. "Evet."

Derren gülümsedi. "Aferin kızıma." Onu sertçe öptü, açlığının ve kararlılığının her zerresini içine akıttı. Sonunda geri çekildiğinde, başparmağını boynunda bıraktığı iz üzerinde gezdirdi. "Sakın üstünü örtme."

Dakikalar sonra Derren, sürünün çoğunun etrafta durduğu ana kulübenin yaşam alanına doğru ilerliyordu. Kaşlarını çatı. "Neler oluyor?" diye sordu Nick'e.

"On beş dakika önce ana kulübeye giden yolun dışında bir araba durdu," diye yanıtladı Alfa. "Bizim bölgemize girmede ama herhangi bir hareket belirtisi de göstermiyor. Eli ve Bracken araca yaklaşımadan yakından baktılar. İçeride bir adam var ve hem yaralı hem de bilinci yerinde değil."

"Ayrıca yolcu koltuğunda oturuyor," diye ekledi Eli, "bu da onu oraya birinin götürdüğü ve sonra da terk ettiği anlamına geliyor."

"Ölmediğinden emin misin?" Derren Eli'a sordu.

Cevap veren Bracken oldu. "Göğsü inip kalkıyor. Küçük bir hareket ama orada."

Shaya Willow'u kucakladı. "Bu kadar yakınımızda yardımımıza ihtiyacı olabilecek yaralı bir adam olduğunu bilmek bana pek iyi gelmiyor. Onu orada öylece bırakma fikri hoşuma gitmiyor. Ama her şey bana ters geliyor."

Zander başını salladı. "Bir tuzak gibi."

"Ya da dikkat dağıtıcı bir şey," diye düşündü Derren, içgüdülerini ona saplanmıştı. "Biri bize başka bir açıdan yaklaşırken bizim başka bir yöne bakmamızı sağlayacak bir şey."

Nick'in gözleri büyüdü. "Siktir."

Bunun karmaşık olması gerekmez.

Derren haklıydı, dedi Ally bardağına biraz daha kahve doldururken kendi kendine. İlk tanıştıklarında bunu hiç beklemezdi ama arkadaş olmuşlardı. Sırlarını ya da anılarını paylaşan türden bir arkadaş değillerdi - arkadaşlıkları Nick ve Roni'yle olduğu gibi samimi değildi; Ally'nin Cain'le olduğu gibi. Ama Derren'le aralarındaki etkileşim, karşılıklı saygı ve sevginin olduğu sıradan bir arkadaşlığa dönüşmüştü.

Bu tür bir arkadaşlığa dayalı bir kaçamak Ally için işe yarayabilir. Birbirlerinden talepleri olmayacak, beklentileri olmayacak ve duygularını, korkularını, fikirlerini ya da umutlarını paylaşmalarına gerek kalmayacaktı. Evet, bu ikisi için de iyi olabilirdi. Çünkü Ally her ne kadar daha çok bağlanma yanlısı bir kız olsa da, şu anda bunu kimseye verebilecek duygusal yeteneğe sahip değildi.

Bununla birlikte, Derren'le ilişkiye girmemek için pek çok neden olduğu da inkâr edilemezdi. Bir kere, Cain çılgına dönerdi; onu çok korurdu, onu küçük kız kardeşi olarak görürdü ve kendi eşi ve ailesi olmasını isterdi. Ally'nin sıradan bir seks tipi olmadığını biliyordu ve bu durumu Derren'in onu kullanması olarak görecekti. Ama tüm bunları Derren'e açıklamak imkânsızdı çünkü o bunları duymak istemiyordu.

Derren'le geçici bir ilişkiden uzak durmak için bir başka neden de kurdunun onu damgalama arzusuna karşı koyamamış olmasıydı. Hele ki Ally'nin kendisi de diğer dişilere, kendisine ve kurduna Derren'i paylaşmadığını açıkça göstermek için onun üzerinde bir sahiplenme işareti bırakmak istemişken.

Ally cep telefonundan gelen bip sesiyle iç çekti. Arayanın yine Zeke olduğuna şüphe yoktu. Derren'le kaçamak yapmaktan kaçınmak için bir neden daha vardı: Sonu çok kötü bitebilirdi. Bip sesini duymazdan gelerek kupasını aldı ve verandanın basamağına yerleşti. Zeke de gece yarısı ona bir mesaj göndermişti ve bunu ancak Derren gittikten sonra fark etmişti. Zeke'in onu özlediğini söylediği o mesajı okuyana kadar, Derren'in haklı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Belki de Zeke onu bırakmakta zorlanıyordu.

Şekil değiştiren erkekler sahipleniciydi. Baskın erkekler daha da baskındı. Zeke de ona karşı neredeyse Derren kadar sahiplenici davranıyordu. Zeke haftanın her günü eşini Ally'ye tercih etse de, o ve kurdu Ally'den aniden ayrılmaya alışmakta hâlâ zorlanıyor olabilirdi.

Bu, sorduğunda neden onu sürüden transfer etmek istemediğini açıklıyordu. Eğer durum buysa, yapabileceği en iyi şey onun kendisiyle konuşma girişimlerini görmezden gelmeye devam etmektir. Onu endişelendiren şey, bunun onu gelip kendisini görmeye itebilecek olmasıydı.

Tiz bir sesle düşüncelerinden sıyrılan Ally elindeki fincanı yere bıraktı ve ayağa fırladı. Bu bir ağlamaydı... bir bebek ağlaması. Willow. Hiç düşünmeden ya da tereddüt etmeden ormana doğru koştu ve korkmuş çığlığı takip etti. Zihni Kent ve Caleb'in kulübesine doğru gittiğini uzaktan fark ediyordu ama Ally'nin odaklandığı tek şey bebeğe ulaşmaktı. Ally ileride görebildiği ağaçların arasındaki açıklığa yaklaştıkça Willow'un feryatları daha da yükseliyordu. Ally küçük açıklığa daldı ve-

"Ally, hayır!" Boğuk uyarı Kent'le birlikte yere yığılmış olan Caleb'dan geldi. İkisi de ağır yaralıydı ve ikisi de kan içindeydi. Ne oluyor lan?

Ally'nin kafası Willow'un çığlığına doğru gitti... ama orada Willow'un olmadığını ve lanet olası bir

puma şekil değiştiren bir ağaç dalından atlıyordu, kedigil bakışlarını Ally'ye dikmiş-

Isı parmaklarını haşlayınca irkilen Ally, kahve fincanını tezgâha geri bıraktı. Anlayış çabucak ortaya çıktı. "Lanet olsun!" Tezgâhın ucundan cep telefonunu kaparak Caleb'in numarasını çevirdi.

Sadece iki kez çaldıktan sonra cevap verdi. "Hey, Ally, nasılsın-" "Kulübenden ayrılma! Ne olursa olsun, ne olursa olsun

duyduğunuzu sanıyorsanız, kulübenizden ayrılmayın. Bu Willow değil, bir tuzak." Aramayı sonlandırıp hemen Derren'i aradı. Telefon çalmaya devam etti ve o da lanet okudu. "Hadi ama, hadi ama."

Sonra onun sesi geldi. "Bebeğim, şu anda konuşamam."
_"

"Pumalar."

"Ne?"

"Bölgemizde puma değiştiriciler var!" Puma Çıgıllıklar genellikle bebek ağlaması ya da kadın çılgılığı gibi duyulabiliyordu. "Bir imgelem gördüm! Kent ve Caleb'in kulübesinin yakınlarındalar!" İçindeki yırtıcı hayvan kedigilleri takip etmek ve öldürme niyetiyle Merkür bölgesine izinsiz girdikleri için hepsinin kıcını tekmelemek istiyordu.

"Ally, kımıldama. Peşlerinden tek başına gitme."

Yapmazdı, çünkü bu pumalara istediklerini verirdi. Ama kulübesine de kapanmayacaktı.

"Ciddiyim, Ally. Orada kalmanı istiyorum. Shaya ve Willow'u sana getiriyoruz."

"Ne? Neden?" Ama adam telefonu çoktan kapatmıştı. Hızlıca yıkanıp uzun gömleğini beyaz, uzun kollu bir tişört ve solmuş mavi kot pantolonuyla değiştirdiğinde, kafile kulübeye varmıştı. Sadece Derren, Bracken, Kathy ve kucağında Willow'la Shaya içeri girdi.

"Neler oluyor?" Ally onlara sordu.

"Sınırın dışında park etmiş olanları göz önünde bulundurarak ana kulübede kimseyi bırakmaya hazır değildik."

Derren cevap verdi.

Bu Ally'ye hiç mantıklı gelmedi.

Derren kararlı bir bakışla onu kıstırdı. "Kapıları kilitleyin ve içeride kalın. Hiçbir şey için ayrılmayın." Kurdu onu terk etmek istemiyordu ama hayvan bile sürüyü koruma ihtiyacının hayati olduğunu anlıyordu. Kafasını bölgelerine yönelik tehdide odaklamak isteyen Derren, onu öpme isteğini görmezden geldi ve zihnini mevcut meseleye zorladı.

Ally, Derren'in dışarıdaki sürünün geri kalanına katılmasını izledi. Hep birlikte kurt formlarına büründüler ve ormana doğru ilerlediler. Kafası karışmış bir halde Shaya'ya döndü. "Ne hakkında konuşuyordu?" Derren'in istediği gibi, Ally kilitleri kapattı.

"Birisi ana kulübeye giden yolun dışına bir araba park etmiş." Alfa dişisi yavaşça volta atıyor, kızı kalçasında dengede duruyordu. "Yolcu koltuğunda yaralı ve baygın bir adam vardı."

"Tuzak," diye tahmin etti Ally.

"Ambulans çağırdım," diye araya girdi Kathy kanepeden. "Kulübeden ayrıldığımızda sağlık görevlileri onu götürüyordu."

"Tahminimce pumalar aracı dikkat dağıtmak için kullanıyorlardı." Bracken'in bakışları pencerelerden çevresini tarıyordu. "Nick'in Beta'sını ve infazcılarını ana kulübeye çağırıp onlara neler olduğunu anlatacağını bilmeleri gerekiyordu."

Shaya başını salladı. "Pumalar fark edilmeden sınırı geçebildiler ve bu da bölgemize dağılmış olan sürümüzün diğer üyelerini onlara karşı savunmasız bıraktı."

Ally onlara, "Willow'un ağlamasını taklit ediyorlardı," dedi. "İmgelemde yani."

Bracken ona kısa bir süre baktı. "Akıllıca. Bu puma şekil değiştirenlerin bazen kullandığı bir numara. Hiçbir şekil değiştiren -itaatkâr ya da baskın- bir bebeğin ağlamasını görmezden gelmez. Hemen yardıma koşarlar."

Ally'nin yaptığı da tam olarak buydu. "İmgelemimde, yardım çağırmayı bile düşünmedim. Tek düşünebildiğim Willow'a ulaşmaktı."

Bracken şaşırmış görünmüyordu. "Bu özel yemleri kullandıklarında, buna güveniyorlar. Amaçları Willow'un çığlıklarını taklit etmekse, muhtemelen ana kulübede olmayan sürü üyelerini kendilerine çekmeyi umuyorlardı."

"Sürüden yavaş yavaş kurtuluyorum." Puma köpekleri gerçekten de hilekâr piçlerdi. "Kent ve Caleb imgelemimde ölüyorlardı. Sıradaki ben olabilirdim."

Bracken'ın çenesindeki bir kas gerildi. "Küçük bir sürünüz varsa, üç üyenin kaybı savaşta büyük bir fark yaratır."

Shaya, "Ve bu, öfkeyle hareket etmenize neden olabilecek duygusal bir darbe," diye belirtti.

"Dışarıda kaç tane puma var?" Bracken, Ally'nin yanında durup herhangi bir tehdit olup olmadığına bakarken ona sordu.

Ally omuz silkti. "İmgelemimde sadece bir tane gördüm." Ama Caleb ve Kent'in vahşice saldırıya uğradığı düşünüldüğünde, bir pumanın tek başına çalıştığından oldukça şüpheliydi. Tek bir pumaya karşı koyabilirlerdi.

Bracken ona tuhaf bir bakış attıktan sonra sessizce sordu: "Peki, buranın neden sen, Derren ve seks koktuğunu söylemek ister misin?" Kızın kaşlarını çatması üzerine yüz ifadesi masumlaştı. "Sadece bir soruydu."

Alfa erkeği açıklıktan güvenli bir mesafede durduğunda, siyah kurt da aynısını yaptı. Sürü için pumaların izini sürmek kolay olmuştu. Sadece sahte çığlıkları takip etmişlerdi. Alfa siyah kurda baktı ve başını sola doğru salladıktan sonra ters yöne gitti. Siyah kurt emri anlamıştı. Kurtların yarısını bir yöne götürürken, Alfa'sı diğerlerini başka bir yöne götürdü. Sürü gizlice ve sessizce hareket ederek, bir çember oluşturdu.

Temizleme. Etraflarını sarmak ve avlarını tuzağa düşürmek daha önce de kullandıkları bir taktikti.

Siyah kurt beş puma değıştiricinin varlığını hissetti. Kedigiller yerde değildi. Her biri bir ağaç dalının üzerinde duruyordu.

Alfa'sı onun önünde yer değıştirirken, gri-beyaz kurt -Siyah kurt Derren'in baskınlık istediğini hissetti. Geri çekildi ve kontrolü insan yarısına verdi.

Yer değıştirdiklerinde Nick, Derren ve Eli'a, "Birimizin onları ağaçların arasından çekip çıkarması gerek," diye fısıldadı. "Eğer yapmazsak, tırmanabildikleri kadar yükseğe tırmanıp ağaçtan ağaca zıplayacaklar."

Derren de aynı fikirdeydi. Sesini alçak tutarak, "Ben ve Eli geri çekileceğiz ve sonra panik içindeymiş gibi gürültülü bir şekilde açıklığa doğru kaçacağız," dedi.

Eli başını salladı. "Beş kişi saydım. Biz sekiz kişiyiz. İhtimaller bizim lehimize."

Kurtlardan çok daha güçlü oldukları için puma değıştiriciler bire bir dövüşte avantajlıydı. Ancak beş kişilik bir sürüye karşı sekiz kişilik bir sürü potansiyel olarak kazanabilirdi, ancak ciddi yaralanmalar olmadan değil.

"Ben hariç herkes eşleşecek," dedi Nick. "İki kurda karşı bir puma galip gelecektir." Zaman kaybetmeye hiç niyeti olmayan Derren yer değıştirdi. Eli da onu takip etti.

Siyah kurt ve gri-beyaz kurt ormanda gürültüyle koşmaya başlamadan önce biraz uzaklaştılar. Açıklığa daldılar, ağaçları tararken anında sırt sırta verdiler. Pusu kurmak puma şekil değıştirenlere özgü bir şeydi.

Sahte çığlıklar anında kesildi. Ağaçların arasından tıslayarak ve hırlayarak beş puma fırladı. Hepsi erkekti ve hepsi de baskındı. Siyah kurt dudaklarını geriye kıvrarak dişlerini ve diş etlerini ortaya çıkardı ve sürüsüne zarar vermek isteyen izinsiz girenleri uyarmak için hırladı. Önündeki, diğerlerinden daha iri olan puma öne doğru tek bir adım attı. O da

Kurdun tüyleri diken diken oldu ve dişlerini tekrar hırlayarak gösterdiğinde kulakları düzleşti. Pumaların her biri karşılık olarak hırladı.

Bir uluma havayı yararak pumaların donup kalmasına neden oldu. Ağaçlarda saklanan sürünün geri kalanı açıklığa doğru koştu. Hiç tereddüt etmeden saldırdılar. Pumalardan dördü kendilerini savunmak için iki büklüm oldu. Ama beşincisi siyah kurda odaklanmıştı.

Gri-beyaz kurt vücudunu hafifçe siyah kurda sürttü. İki kurt hırlayarak tıslayan pumanın etrafında dönmeye başladı. Sonra kurtlar saldırdı ve pumanın yanlarına çarptı. Ağır bir pençe siyah kurdun ağzına vurdu ve keskin pençeleriyle onu tırmıkladı. Kan kokusu havayı doldurdu. Siyah kurt başını sallayarak geri çekildi.

Puma iki büklüm oldu ve çenesini kırarak diğer kurdun üzerine atladı. Baş İnfazcı bir çığlık attı ve yere kan sıçradı. Siyah kurdun içindeki öfke kabardı ve pumanın sırtına atladı. Kedi, pençeleri ve dişleri ona batarken çığlık attı. Gri-beyaz kurt acımasızca pumanın kulağını kopardı. Bir ığlık daha.

Kara kurdun üzerine aniden ağır bir yük çöktü ve puma üzerindeki hakimiyetini kaybedip yere çarpmasına neden oldu. Sonra ikinci bir puma hırlayarak onun üzerinde durdu. Kurdun açıkta kalan karnını yarmak için hamle yaptı ama koyu gri bir bulanıklık pumaya çarparak onu kenara savurdu.

Siyah kurt hızla kendini toparladı ve ona yardım eden dişi Roni'ye yardım etmek için harekete geçti. Ancak eşi şimdi onun yanına ulaşmıştı. Dişinin yardımına ihtiyacı olmadığından emin olan siyah kurt ilk rakibine döndü. Puma çenesini gri-beyaz kurdun kafasına dolamaya çalışıyordu. Siyah kurt böyle bir hareketin sürü arkadaşının kafatasını ezebileceğini biliyordu. Tam zamanında Baş İnfazcı geri çekildi ve eneden kurtuldu. Sonra her iki kurt da pumaya tekrar çarptı.

Kedigil, iki çift diş ve pençe ona batarken çığlık attı. Siyah kurdun böğrüne vuracak kadar döndü, pençeleri kürkünü ve derisini yırttı. Ama iki kurt da onu bırakmadı. Birlikte kediye yere yatırıp sırt üstü yatırdılar. Pumanın üzerine binen siyah kurt, pençeleriyle karnını yararken boğazını da yırttı. İki kurt da zafer çığlıkları attı.

Siyah kurt arkasını döndüğünde sürü arkadaşlarının etrafta dikildiğini gördü; birkaç yaralarından kan sızarken yanları şişiyordu. Kendisi de kanıyordu ve nefes nefese kalmıştı. Acı içindeydi. Yorgun.

Dört sakatlanmış, cansız puma yere yayılmıştı. Beşincisi, siyah kurdun Alfa'sı gibi insan formuna geri dönmüştü. Derren'in hâkimiyet istediğini hisseden siyah kurt kontrolü devretti.

Derren ayağa kalkarken dişlerini sıkarak tısladı. Kanlar içindeydi ve canı çok acıyordu -özellikle de yüzündeki ve yanlarındaki yaralar yüzünden- ama acıyı bir kenara bıraktı. Nick'e yaklaşan Derren, beşinci pumanın ölmekte olduğunu fark etti; birkaç yarasından kan akıyor ve ağzından damlıyordu.

"Kimdi o?" Nick şekil değiştirenin yanına çömelerek sordu.

Şekil değiştirenin üst dudağı kıvrıldı. "Bilsem bile sana söylemezdim," diye öfkeyle hırıldadı.

"Buradaki arkadaşlarının ölmüş olması hoşuna gitmiyor mu? O zaman benim ve sürümün peşinden gelmemeliydin. Daha iyi bilmen gerekirdi."

"Bizi kimin vurduğunu bilmiyor mu?" diye sordu Derren.

"Öyle diyor."

"Sence doğruyu mu söylüyor?" diye nefes nefese kaldı Jesse. Kulağındaki sert ısırık izi, göğsündeki ve sırtındaki derin yaralarla en kötü yaraları almıştı.

Nick başını salladı. "Tüm bunların arkasında her kim varsa anonim kalmak istiyor. Eğer öyle yapmasalardı, kim olduğunu

Şimdi. Ama Donovan hala öğrenemiyor. Ve Donovan her şeyi öğrenebilir."

"İnsanlar gelmeye devam edecek," diye hırladı puma, terleyen yüzünde çirkin bir sırıtma belirdi. "Bunu yapmak için yüz binlerce nedenleri var."

Nick ona baktı. "Ama artık risk almaya değmeyeceğini biliyorsun, değil mi? Ve gelen herkes de öyle olacak." Sürüye döndü. "Haydi gidelim. Arkadaşım endişeden delirmek üzere." Nick çiftleşme bağları sayesinde bunu hissedebilirdi.

Ally'nin kulübesine yaklaştıklarında Shaya koşarak dışarı çıktı ve kendini Nick'e attı. Nick ona sıkıca sarıldı ve kulağına fısıldadı. Derren verandada bıraktığı giysileri giydi -ki giysiler yaralarına sürtündükçe canı çok acıyordu- ve içeri yöneldi. Bakışları çaresizce Ally'ye kaydı, onu görünce gözleri irileşti. Evet, yüzünün berbat görünmesi gerektiğini biliyordu. Ona doğru bir adım attı ve onu iyileştirmek üzere olduğunu biliyordu. "Yapma." Durdu, incinmiş görünüyordu. Sanki onu reddetmiş gibiydi. "Yardıma ihtiyacı olan ben değilim."

O anda, ikisi de içeri doğru tökezlerken Zander Jesse'nin ağırlığını destekledi.

Bracken infazcı arkadaşı ve dostuna göz kırptı. "Kahretsin, Jesse."

Ally yüzünü buruşturdu, infazcının yaralarının ne kadar derin olduğuna şüphesiz sempati duyuyordu. "Oturt onu, Zander."

Ally çıplak Jesse'nin önüne oturmak için hareket ettiğinde Derren onu kolundan yakaladı. "Bekle." Kendi tişörtünü çıkarıp infazcıya fırlattı. Anlayan Jesse kasıklarını kapattı, yüzünde küçük bir gülümseme vardı. Ally gözlerini devirerek Jesse'nin önünde diz çöktü ve ellerini göğsünün üzerine koydu. Derren bu manzara karşısında gerilmekten kendini alamadı. Onun başka bir erkeğe, özellikle de çıplak bir erkeğe dokunmasından hoşlanmıyordu ama Derren sürü arkadaşının iyileşmesini de yadırgamazdı. En azından tamamen değil.

Jesse'nin acısı içine akarken yüzünün acıyla kıvrandığını gören Derren, onu rahatlatmak ve sakinleştirmek için ellerini omuzlarına koydu. Kurdu onun acı çekmesinden nefret ediyor, onu bir şekilde değiştirmek ve yatıştırmak istiyordu.

Kathy içecekleri ve sandviçleri yerleştirdi. "Hepiniz yiyin. Gücünüze ihtiyacınız var." Kızına sert bir bakış attı. "Roni, sandviç. Marcus, biraz da diğerlerine bırak."

Kathy'ye sevimli bir gülümseme fırlatan Marcus kendisi için üç sandviç alırken, eşi cep telefonu ile Caleb ve Kent'i arayarak onları Ally'nin kulübesine çağırıyordu. Erkeklerin gelmesi sadece bir dakika sürdü.

"Peki orada ne oldu?" Bracken Nick'e sordu.

Ally, Nick'in anlattığı hikâyeyi ancak yarım yamalak dinleyebilmiş, dikkatinin çoğunu Jesse'yi iyileştirmeye vermişti. Adamın o kadar acı çekerken nasıl gülümsediğini asla anlayamayacaktı. İş bittiğinde Zander'a döndü, yardım teklif etmeye hazırdı. Ama sonra Derren onu çekiştirmeye başladı.

"Hepsi iyi Ally," diye ısrar etti Derren, acılarından dolayı zayıf düştüğünü biliyordu. "Yaraları çoktan iyileşmeye başladı."

"Evet ve süreci hızlandırabilirim. Jesse'nin yaraları derin ama kapsamlı değil. Daha fazla yardım sunmak için yeterli enerjim var."

Derren'i yavaş yavaş delirten inatçı kadın daha sonra Zander, Roni ve Eli'yi iyileştirmeye devam etti. Marcus ve Nick tamamen iyileşme yolunda ilerledikleri için Ally'nin kendilerini iyileştirme teklifini kibarca reddettiler. İşte o zaman Ally Derren'e döndü, solgun yüzü bir kararlılık maskesiydi. Diğerlerini iyileştirmekten yorulmuş olsa da, ona yardım etmeye kararlıydı. "Gücünü sakla Ally, ben iyiyim."

Bakışları adamın yüzünde dudaklarını parçalayan yarıkları inceledi. "Hayır, değilsin." Ve kendi başına iyileşmeye bırakılırsa çok kötü yara izleri kalacaktı. Ayrıca yanlarındaki pençe izlerini de gözden kaçırmamıştı.

"Olduğundan daha kötü görünüyor."

"O zaman seni iyileştirmem için fazla enerji gerekmeyecek, değil mi?" Ally kaşlarını çatıyordu çünkü bir

sandviç aniden

Elini.

Kathy uzaklaşmadan önce, "Yemek yemelisin," dedi.

Shaya herkesin dikkatini çekerek, "Düşünüyordum da," diye söze başladı. "Herkesin birbirinden bu kadar uzakta yaşaması hiç iyi değil. Caleb, Kent, Roni ve Marcus bir süreliğine ana kulübeye taşınmalı. Onların kulübeleri oradan en uzakta, bu da onları her türlü saldırıya karşı en savunmasız hale getiriyor."

Roni itiraz edecek gibiydi ama sonra teslimiyetle içini çekti. "Ve eğer saldırıya uğrarsak, sürü bize ulaşmak için ayrılmak zorunda kalacak."

"Aynen öyle. Bir sürü misafir odamız var." Shaya dudaklarını büzdü. "Aslında herkesin geçici olarak orada kalması ya da ana pansiyona en yakın olan pansiyonları paylaşması iyi bir fikir olabilir. Hiç değilse Willow'un iyiliği için. Etrafının onu koruyacak insanlarla çevrili olmasını istiyorum."

"Zander benim kulübemde yatabilir," dedi Eli. "Bracken Jesse ile kalabilir."

Jesse Eli'a kaşlarını çatı. "Onu benimle mi bırakacaksın?" Bracken Jesse'nin hayal kırıklığını komik buluyor gibiydi.

Eli omuz silkti. "Sürekli rahatsız etmediği tek kişi sensin."

Derren, "Yalnız kalmaması için Ally'nin kulübesine taşınacağım" dedi.

Yanındaki kadın sertleşti. "Sorun değil, ben-"

"Ya da sadece ana kulübede kalabilirsiniz," diye önerdi Derren. "Tüm bu insanlarla birlikte. Tüm o gürültü ve sürekli bir duygu bombardımanı. Eminim alanı paylaşmayı ve mahremiyetten tamamen yoksun olmayı seversiniz, bu yüzden-"

"Peki," diye ısırdı Ally. "Derren benimle kalacak."

Shaya gülümsedi. "Mükemmel. Yani kimse asla yalnız kalmayacak."

Ally, sadece Derren'in duyabileceği kadar alçak sesle, "Hiç kullanmadığım için yatağımı alabilirsin," diye fısıldadı.

"Oh, onu kullanacağız," dedi gülümseyerek. "İçeride uyumayı"

sevmiyorum."

"Uyuyacağımızı kim söyledi?"

Başını ona doğru salladı. "Sen tam bir pisliksin."

"Derren," diye seslendi Nick. "Bir dakika konuşabilir miyiz?" Bu

bir istek değildi.

Derren, Alfa'sını verandaya kadar takip etti. Nick'i bunun ne hakkında olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu, bu yüzden aptal numarası yapmaya zahmet etmedi.

"Ally ile yattın."

"Evet." İnkâr etmek istese bile edemezdi. Kendi kokusu ve seks kokusu lanet kulübenin her yerindeydi. Kurdu bundan hoşlanıyor, bunu bölgesel bir işaret olarak görüyordu.

"Cain'in eşini becermenin gerçekten iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Kız onun değil." İnkâr keskin ve ani oldu. "Eğer onu sahiplenmek istemiyorsa, bu onu özgür kılar."

Nick elini yüzüne götürdü. "O kadar basit değil, Derren." Hayır, değil. "Cain bunu bir ihanet olarak görecektir, özellikle de onun güvenliğini sana emanet ettiği için. Senin bu güvenden faydalandığını düşünecektir."

"Bana ona bir daha dokunmamamı mı söylüyorsun?"

"Bunun bir anlamı yok," dedi Nick. "Kimse sana istemediğin bir şeyi yaptıramaz. Ama neyi riske atacağını bir düşün. Cain senin için iyi bir arkadaş oldu, bir sosyopatın olabileceği tek şekilde. Gerçekten bu arkadaşlığı mahvetmek istiyor musun? Kendini onun öfkesinin hedefinde bulmayı gerçekten istiyor musun?"

"Bu onunla ilgili değil. Ben ve Ally ile ilgili."

"Evet, sen ve onun arkadaşı."

Kurdu hırladı. "O onun eşi değil."

"Cain'in normal olduğu başka bir hayatta, öyle olabilirdi. Ve bu sayılabilecek kadar yakın."

"Yıllardır başka erkeklerle çıkıyor."

"Evet, ama onunla çıkmıyorsun. Onu beceriyorsun. Bu farklı bir şey. Ve bu Cain için çok büyük bir fark yaratacak. Onunla yatmanın bu kadar zahmete değip değmeyeceğini düşün."

Eğer şimdi buna bir son vermezseniz, fırtına size doğru gelecek."

Herkes ayrılmadan önce en az yirmi dakika geçti. Yirmi dakika boyunca Derren Nick'in söylediklerini düşündü. Cain onun Ally ile birlikte olmasını bir ihanet olarak görecekti. Derren sadık olmakla övünürdü, özellikle de bu sadakati hak edenlere karşı. Cain de o insanlardan biriydi.

Ally ona yaklaştı, gözleri kısılmıştı. "Burada çok fazla düşünüyorsun. Şu anda sana eziyet eden çok fazla duygu var." Elleri adamın yüzünü kavradı ve sonra iyileştirici enerjiyi adamın içine iterken aralarında bir halka açıldı.

"Ally," diye uyardı.

"Kapa şu lanet çeneni." Sözlerinde hiç sıcaklık yoktu. "Canın yanacaksa seni öpemem, değil mi?"

Derren kollarını ona doladı ve onu kendine doğru çekti. Ve biliyordu ki, evet, onunla birlikte olmak başına açabileceği her türlü belaya değerdi. Ona anlamadığı, açıklamaya başlayamadığı ve üzerinde fazla düşünmemeyi seçtiği bir düzeyde ihtiyacı vardı.

Yaraları iyileştikçe karıncalanıyordu; kemiklerinde rahatlatıcı bir uğultu vardı. Daha sonra ıslak bir bezle yüzünü nazikçe temizledi. "Teşekkür ederim, bebeğim." Ağzı onunkini yuttu, yaladı, ısırdı ve alt dudağını emdi. Ellerini kalçalarının altından geçirerek onu kaldırdı; kadın bacaklarını onun etrafında kıvırdı. "Duş al."

Gülümsedi ve daha önce fark etmediği bir gamzesini gösterdi. "Beni soymak için herhangi bir bahane."

O da gülümsemesine karşılık verdi. "Elbette."

Onu duş duvarına yaslayıp bacaklarını beline kilitledikten sonra, sürünün güvenlik önlemlerini en iyi nasıl sıkılaştırabileceklerini tartışmak üzere Nick ve diğerlerinin yanına gitmek üzere ayrıldı. Bu nedenle Ally, Nick'in oyun odasında bir futbol maçı izlemek için çok daha sonra ana kulübeye gelene kadar Derren'i tekrar görmedi.

Adam yüzünde gergin bir ifadeyle karşısında belirdiğinde ana kulübeye doğru üç adım atmıştı bile. Tam ona sorunun ne olduğunu soracaktı ki -özellikle de elleri kalçalarına inip onu kelimenin tam anlamıyla geriye doğru itmeye başladığında- adam gülümsemeye zorladı ve "Belki de pansiyona geri dönmelisin" dedi.

Ally kaşlarını çattı. "Neden? Sorun ne?" Derin bir nefes aldı ve bir dizi koku aldı: Roni, Marcus, Jaime, Dante, Dominic, Tao ve ... başka biri. Tanıdık olmayan biri.

"Bu o mu?" diye bağırdı yüksek ve cadıvari bir ses.

Derren iç çekti. Ally'nin ağzına bir öpücük bırakarak, "Kendini hazırla," dedi.

Ally'nin şaşkınlığına rağmen, adam dönüp koruyucu bir şekilde onun önünde durdu. Ally gözlerini devirerek onun yanına doğru ilerledi ... ve tam o sırada yaşlı bir dişi kurt, yüzünde sabitlenmiş bir hırıltıyla yaşam alanından koridora çıktı. Diğer altı kurt da onu takip etti. Roni ve Jaime sinirli görünüyordu ama Marcus, Dante, Tao ve Dominic eğlenmiş gibiydi.

Yaşlı kadın ofladı. "Bu meşhur Ally olmalı," diye alay etti. Kadından düşmanlık, ekşilik ve öfke akıyor, Ally'nin ağzında ekşi bir tat bırakıyordu.

Jaime özür dileyerek Ally'ye gülümsedi. "Bu Greta. Trey'in büyükannesi." Ah. Jaime Skype konuşmaları sırasında Greta'dan bahsetmişti. Görünüşe göre çok antisosyal, biraz psikopat, aşırı tutucu ve "çocuklarına" - diğer adıyla Trey, Dante, Tao ve Phoenix infazcılarına- karşı çok sahipleniciydi. Ayrıca Kahinlerle de ciddi bir sorunu vardı çünkü Trey özel bir önsezi sayesinde kötü bir şekilde yetiştirilmişti.

Greta'nın üst dudağı kısa bir süre kıvrıldı. "Roni'mi iyileştirdiğiniz için size teşekkür ederdim ama Kahinleri bilirim, sizin bir ajandanız vardır."

Ally kaşlarını kaldırdı. "Bir ajanda mı?" "Kahinler hep öyle yapar," diye tükürdü.

"Gerçekten mi?"

"Sizin türünüze güvenilmez. Bu bilinen bir gerçek."

"Greta, Ally'nin öngöröleri ve iyileştirme becerileri çok değerliydi," diye devam etti Derren, sesine bir hırıltı sızarak.

Greta ona baktı. "Eminim öyledir. Yardım ediyor çünkü burada kalmasına izin vermeniz için hepinizi kazanmaya çalışıyor. Hepinizi manipüle ettiğini göremiyor musunuz?"

"Olan şey bu değil." Roni yorgun bir şekilde içini çekti. "Gündem falan yok. Manipölasyon yok. Komplo yok."

"Evet, var tatlım." Greta'nın ses tonu tartışmaya davet etmiyordu. "Sadece henüz göremiyorsun. Shaya ve Nick'i uyardım ama beni dinlediler mi? Hayır, dinlemediler. O hâlâ burada. Şu anda başınızda yeterince bela var. Bu küçük şıfıntı daha da kötüleştirecek!"

"Aşüfte mi?" diye yankılandı Ally. Bu durum onu eğlendirmeli miydi? Alınması gerektiğini düşündü ama bunun yerine Ally garip bir şekilde kendini gülmek isterken buldu.

Greta onu görmezden gelerek devam etti, "Bence kalmasına izin verdiğiniz için hepiniz delisiniz. Sizi iyileştirdi ve bazı imgelemler gördü diye ona hiçbir şey borçlu değilsiniz. Eminim sürüye başka hiçbir katkısı olmamıştır."

"Bu doğru değil. Gelmiş geçmiş en iyi çikolatalı keki o yapar," diye vurguladı Roni.

Greta'nın boynunda ve yüzünde bıkkın bir kızarıklık belirdi. "O bir Kahin!"

"Gelmiş geçmiş en iyi çikolatalı pastayı kim yapar?" diye tekrarlardı Roni. "Önemli olan şeyi kaçıyorsunuz." Marcus ve Dominic kıkırdadı.

"Bana yanında bir tane kaldığını bile söylemedin! Bunu benden nasıl saklarsın, Roni?"

Dante o zaman konuştu, sesi kuruydu. "Sanırım Roni aşırı tepki vereceğinden endişeleniyordu; belli ki bu anlamsız bir endişeydi." Tao kıs kıs güldü.

Derren'e doğru yürüyen Greta, Ally'ye sert bir bakış fırlattıktan sonra ona şöyle dedi: "O buraya ait değil! Ve onu Roni'min etrafında istemiyorum!"

"Ve bu umurumda değil, Greta." Derren'in sesi sert değildi ama kararlıydı. "Ally kalıyor. Bu kadar. Şimdi tüm bunları kes, çünkü bunu hak edecek hiçbir şey yapmadı."

Jaime, "Haklı," dedi ama Greta onu duymazdan gelerek tekrar Derren'le konuştu.

"Onu savunmana şaşırmadım. Kokusunu alabiliyorum. Bir Kahinle ilişkiye girmeyecek kadar mantıklı olduğunu sanıyordum."

Ally gülümseyerek Derren'e doğru eğildi. "Bir kere Kahin oldun mu, bir daha asla geri dönmezsin." Dominic'ten gelmiş olabilecek eğlenceli bir homurtu duyuldu.

"Taryn'in senden hoşlanmasına şaşmamalı." Üstün bir bakış takınan Greta, Ally'yi tepeden tırnağa inceledi. "Sen de tıpkı onun gibisin - sıradan, saygısız, sürtük."

"Bunlar benim en iyi özelliklerimden bazıları." Ally kahkahalarla gülmek için kendini zor tutuyordu. Yaşlı ejderha paha biçilemezdi.

Greta kamburunu çıkardı. "Taryn, Jaime ve Roni senden hoşlanıyor olabilir ama ben hoşlanmıyorum."

"Ve Bu sözde için yapmak Ben
hissediyorum, Ne?
Yıkılmış mı?"

Gözleri adeta öfkeyle dönen Greta, Derren'e döndü. "Gördün mü, büyüklerine hiç saygısı yok!"

"Saygı kazanılmalıdır," dedi basitçe. "Ve sen de ona karşı saygılı davranmıyorsun, değil mi?"

"Ona neden saygı duyayım ki? O bir Kahin!"

"Ve o kalıyor. Bırak gitsin," diye emretti Derren.

Doğrulan Greta derin bir nefes aldı; göğsü kabarmış gibiydi. "Eğer onu burada istiyorsan, tamam. Ama sözöme kulak verin, hata yapıyorsunuz." Devam ederken yüzü Ally'ye kilitlenen sert bir kaş çatmaya dönüştü, "Onları kandırmış olabilirsin, aşüfte, ama ben senin içini görebiliyorum. Bu yüzden seni şimdiden uyarıyorum, kartların işaretlendi."

Ally gülümsedi. "Bu olayın büyümesine izin vermediğimiz için çok mutluyum." Yaşlı ejderha bir kez daha mırıldanarak hışımla kulübeden çıktı. Jaime'ye bakan Ally kaşlarını kaldırdı. "Vay canına."

Beta dişi iç çekti. "Evet."

Derren Dante ile konuştu. "Bölgeni terk etmene şaşırdım."

"Onu Roni'nin iyi olup olmadığını görmek için gizlice dışarı çıkmaya çalışırken yakaladık." Dante öfkeyle başını salladı. "Ya onu buraya getirecektik ya da tekrar gizlice kaçmaya çalışmasını izleyecektik. Eğer tek başına dışarı çıksaydı, yaralanabilir ya da kaçırılabilirdi."

"Onu bir saat içinde geri getirirlerdi," diye mırıldandı Jaime. "Onları çıldırtırdı."

Dominic çapkın bir gülümsemeyle Ally'ye doğru bir adım attı; ancak Tao onu yakaladığında ve Derren uyarıcı bir hırıltı çıkardığında durduruldu. "Ne?" diye sordu sarışın masumca.

"Dom, hayır," dedi

Dante. "Ben de tam-"

"Hayır."

Ally'nin şaşkın ifadesini yakalayan Tao, "Senin için sevimsiz bir replik kullanacaktı," diye açıkladı.

"Değildim." Dominic'in sesi uygun bir şekilde gücenmiş gibiydi. "Ben sadece-"

Dante yine, "Hayır," diye patladı.

Sarışın infazcı iç çekti. "Peki, Jaime, sana soracağım."

Dante yüzüne vurdu. "Yapamayacaksın amına koyayım." Dominic sadece güldü, Beta'sının hayal kırıklığından memnun görünüyordu.

"Yani temelde arkadaşlarını çıldırtmayı mı seviyor?" diye tahmin yürüttü Ally.

Jaime gülümseyerek başını salladı. "Bir diğer infazcımız Trick, gelmiş geçmiş en kötü kızdırıcıdır. Ama Dominic erkekleri, özellikle de çiftleşmiş olanları dişileriyle flört ederek kızdırmaktan büyük keyif alıyor. Yani ya bir Cheerio kadar IQ'su var ya da bir tür ölüm arzusu. Henüz emin değiliz."

"Gitsek iyi olur, bölgemizden çok uzun süre uzak kalmamalıyız." Jaime Ally'ye sıkıca sarıldı. "Kendine iyi bak, tatlım."

Ally onun sırtını nazikçe sıvazladı. "Sen de." Sarışın ona sarılmak için bir adım öne çıktığında Derren'in Dominic'e saldıracağını düşündü. Ally kıkırdarak Derren'e, "Boş ver onu," diye öğüt verdi.

Derren ters ters bakarak, "Beni test etme sarışın," diye söylendi. Bu tehdit Dominic'i hiç rahatsız etmemiş gibiydi.

Derren ve Ally, Phoenix kurtlarını otoparka kadar yürüttüler. Dominic tam Chevy'ye binmek üzereydi ki, "Hey, Ally, hamburger ile oral seks arasındaki farkı biliyor musun?" diye bağırdı. Kızın kaşlarını çatması üzerine, "Hayır mı? Bir ara öğle yemeği yemek ister misin?" diye sordu.

"Aman Tanrım." Dante, gülen Ally ve cinayete meyilli görünen Derren'e özür dileyen bir bakış atmadan önce onu araca itti. "Keşke onun için bir mazeretim olsaydı ama yok."

Anka kurtlarının uzaklaşmasını izleyen Derren, Dominic'in pencereden el salladığını görünce homurdandı. "Biliyor musun," dedi Ally'ye konuşurcasına, "bir gün onu öldürebilirim." Ally yine güldü.

CHAPTER NINE

W "Bebeğimi fırlatmayı kes!"

Ally yaşam alanına girdiğinde Shaya'yı, Willow'u havada tutan Derren'e kaşlarını çatmış bir halde buldu; Bruce ise ayaklarının dibinde durmuş, heyecanla kuyruğunu sallıyordu.

"Buna bayılıyor." Derren bunu kanıtlamak istercesine Willow'u bir kez daha fırlattı ve kolayca yakaladı. Bebek kıkırdayarak bacaklarını deli gibi tekmeledi. Bruce eğlenceli bir havlama sesi çıkardı.

Shaya ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Evet, kızımın hiç korkusu olmadığını farkındayım. Ama benim var. Ve bunu yaptığında beni sinirlendiriyorsun."

Ally odaya doğru ilerlerken Derren'in bakışları ona kaydı. "Hey. Akşam yemeği için mi geldin?"

"Evet." Sürü kabul edildiğinden beri ana kulübeye giderek daha fazla geliyordu. Hâlâ zamanının çoğunu kendi kulübesinde geçiriyordu ama günde en az bir öğün sürüye katılıyordu.

Shaya bir elini buklelerinin arasından geçirerek içini çekti. "Ally, onunla sen ilgilen. O seni dinliyor."

Hayır, dinlemedi - Ally'nin büyük öfkesine rağmen. Derren kimseyi dinlemezdi. Shaya'nın kızgınlığının gerçek kaynağının o olmadığını biliyordu. "Kendi bölgenle sınırlandırılmakla pek iyi başa çıkamıyorsun, değil mi?"

Altı hafta olaysız geçmişti ama kimse tehlikenin geçtiğine bir an bile inanmamıştı. Donovan her türlü yüksek teknolojiyi kurmaları için bir güvenlik ekibi göndermişti.

Mercury bölgesinin çevresine dağılmış olan gizli ama yüksek kaliteli kameralar da dahil olmak üzere aletler. Buna ek olarak, herkesin cep telefonlarına GPS takip cihazları takılmıştı. Aynı şey Nick'in isteği üzerine Anka Sürüsü için de yapılmıştı.

Öyle olsa bile, insanlar aletlerin onları güvende tutmayacağını, sadece onlara yardımcı olacağını bilincindeydi. Ancak sürü bölgesinden ayrılmamak insanları çıldırtıyordu.

"Hayır, bu konuda hiç iyi değilim," diye itiraf etti Shaya. "Taryn'i ziyaret etmeyi çok istiyorum. Skype'tan konuşmak aynı şey değil."

Kanepeden Eli konuştu. Sesi nazik ama sertti. "Neden ziyarete gidemeyeceğini biliyorsun. Anka Sürüsü de en az bizim kadar tehlike altında. Orada burada olduğundan daha güvende olmazsın."

Şimdiye kadar Phoenix Pack'e iki başarısız saldırı olmuştu; bunlardan biri, suçluların güvenliği aşmasına yardımcı olmak için elektronik bir silindi, ancak yerleşik hackerları Rhett, saldırıya hızla karşılık vermişti. Donovan gibi yetenekli hacker da saldırıların arkasındaki kişinin kimliğini keşfetme konusunda şansızdı.

"Nick'in isteklerine karşı gelerek bölgemizi en son terk ettiğinde neler olduğunu hatırlıyor musun?" Eli Shaya'ya sordu.

Ally onun Shaya'nın çakallar tarafından hedef alındığı zamandan bahsettiğini tahmin etti.

"Gizlice kaçmayacağım," diye tersledi Shaya. "Ben aptal değilim."

"Nasıl hissettiğini biliyorum," dedi Bracken, en az onun kadar asık suratlı olan Alfa dışisine.

Roni homurdandı. "Mutsuz olmanın tek nedeni azgın olman."

"Mavi toplanla ölüm." Bracken başını salladı. "Bu şekilde öleceğimi hiç düşünmemiştim."

Willow saçlarını sıkıca kavrayınca Derren yüzünü buruşturdu ve Ally'nin gülümsemesine neden oldu. Zamanının çoğunu Willow'un

İşi sayesinde onunla yaşamak Ally'nin beklediğinden daha kolay olmuştu. Hâlâ bolca boş alanı ve yalnız zamanı vardı. Ayrıca her an seks yapabiliyordu ki bu gerçekten çok iyiydi.

Gecenin bir yarısı hamakta uyumak için onu sık sık terk ettiğinde şikayet etmedi. Onun dışarıda uyumayı tercih etmesini kabullenmişti ve sabah uyandığında bir noktada onun da kendisine katılmış olduğunu görüyordu.

Kurdu onun etrafta olmasını, kokusunu her yerde duymayı seviyordu. Hayvan Derren'e Ally'nin rahat edemeyeceği kadar bağlanmaya başlamıştı. Hayvan onu kendi kurdu olarak görüyordu ve Ally ne zaman yakın gelecekte onu terk edeceğini düşünse hırlıyordu. Ally dürüst olmak gerekirse, Cıva Sürüsü'nden ayrılma -Derren'den ayrılma- fikri onun da pek hoşuna gitmiyordu. Ama Ally kendini fazla kaptırmamaya dikkat ediyordu.

"Aman Tanrım." Eli'nin bakışları cep telefonundan Kardeşim. "Sen gerçek olamazsın!" Belli ki daha fazla şaka yapıyordu.

"O ne yaptı?" Marcus kıkırdadı. Roni yontulmuş tırnaklarını inceliyor, şüphe uyandıracak kadar masum görünüyordu.

"Yine Twitter hesabımı hackledi!" Eli, Marcus'a açıklamaya devam ederken ona ters ters bakıyordu. "Tweet atmış, 'Çenem beni öldürüyor. Bir daha asla top tıkaç takmayacağım!' Sürü arkadaşlarından gelen boşuk kahkahalar yüzünün kızarmasını derinleştirdi. "Bunun için seni geri alacağım, Roni."

"Hep öyle diyorsun." Tamamen ilgisizdi.

Yemekten çok sonra, sürünün çoğu oturma alanında dinlenirken, Zander Nick'i arayarak ziyaretçileri olduğunu haber verdi. Ziyaretçilerin kimlikleri herkesi sıkıntı içinde inletti.

"Miranda'nın neden geldiğini düşünüyorsun?" diye sordu Caleb. Shaya omuz silkti. "Sanırım yakında öğreneceğiz."

"Nasıl yalnız bir Alfa dişisi oldu?" Ally Shaya'ya sordu.

"Erkek arkadaşı Alfa erkeği yapıldığında, henüz çiftleşmemiş olmalarına rağmen bu pozisyona yükseldi. Ama sonra erkek arkadaşı gizemli bir ölümle karşılaştı. Pek çok erkek Alfa erkeği olmak için ona yeterince yaklaşmaya çalıştı ama hiçbiri uzun süre kalamadı." Shaya gülümseyerek ekledi, "Ayrıca tam bir puma, en az on yaş küçük erkeklere gidiyor. Derren'e karşı bir şeyler hissediyor."

"Betalara karşı bir ilgisi var," diye düzeltti. "Alfa olmakla ilgilenmediğini ve tek başına hükümdar olma konumunu tehdit etmeyeceğini düşündüğü ama aynı zamanda ona çekici gelecek kadar güçlü olan erkekler."

Ne Ally ne de kurdu, kendisinden başka birinin Derren'i çekici bulması fikrinden hoşlanıyordu.

"Bir kez olsun onu sinirlendirmemeyi deneyebilir misin?" Kathy kızına sordu. "Komşumuz olduğu için."

Marcus'a doğru eğilen Roni, "Sadece Derren'i rahat bırakırsa," dedi. "Ondan en az on yaş büyük bir kadının ona şeker gibi baktığını görmek tüyler ürpertici. Yaşlı bir kadının genç bir erkekten hoşlanması başka bir şey

-Bunu kabul edebilirim ve yargılamam. Ama genç erkekleri avlayan ve onları parmağında oynatan yırtıcı bir baştan çıkarıcı olması tamamen başka bir şey."

Evet, Ally bu kadını seveceğini sanmıyordu. Hem de hiç.

"Ayrıca," diye ekledi Roni, "bunu başlatan hep o oluyor."

Marcus eşinin eline masaj yapmaya başladı. "Çünkü senin baskınlık seviyenden dolayı kendini tehdit altında hissediyor, tatlım." Roni çok baskındı, öyle ki istese kendi sürüsünün Alfa'sı bile olabilirdi. Aynı şey eşi için de söylenebilirdi. Büyüleyiciydi ve çok rahat görünüyordu ama Ally onun tüm bu cazibesinin altında karanlık ve tehlikeli bir taraf olduğunu hissedebiliyordu.

Shaya içini çekti. "Umalım da Miranda buralarda fazla kalmasın."

Birkaç dakika sonra Miranda ve iki infazcısı yaşam alanına girdiğinde Derren kaskatı kesilmemek için elinden geleni yaptı. Dürüst olmak gerekirse, neden birdenbire bu kadar gerildiğini anlamıyordu. Miranda birkaç kez onun bölgesine gelmişti ve onun varlığından rahatsız olsa da hiçbir zaman

. . . tehdit edildi.

"Miranda, bu ne sürpriz," dedi Shaya, gülümsemesi aldatıcı bir şekilde hoştu ve kadının karşısındaki kanepeye oturmasını işaret etti. Miranda'nın infazcıları onun arkasında nöbet tutuyordu. Ally'nin kızgınlığına rağmen, Alfa dışisinin kusursuz yüzü ve hınzır kıvrımlarıyla güzel olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Yine de göz makyajını biraz fazla kaçırmıştı; lanet bir pandaya benziyordu.

"Shaya, benim için her zaman bir zevktir," diye yanıtladı esmer kadın. Bakışlarını odanın içinde gezdirerek herkesi selamlayan bir gülümseme sundu. Bakışları Roni'nin üzerine indiğinde sertleşti. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ erkek fatmaymışsın."

Roni başını eğdi. "Bir araştırmaya göre rimellerin yüzde yetmiş dokuzunun stafilokok enfeksiyonu içerdiğini biliyor muydunuz? Sadece impetigo, gıda zehirlenmesi, çıban ve selülite dikkat edin; bunlar semptomlardan bazıları."

"Roni." Marcus'un uyarısı sert değil, eğlendiriciydi.

Masumca göz kırptı. "Ne? Ne dedim ben?" Kadın infazcı, insanları itmek ya da sinirlendirmek için sık sık işe yaramaz ve tamamen rastgele gerçeklerden bahsederdi. Aslında işe de yarıyordu. Şimdi Miranda'yla olduğu gibi, insanlar Roni'ye tuhaf ya da sinir bozucu biriymiş ve bu yüzden de konuşmaya değmezmiş gibi bakıyorlardı.

Dikkatini Roni'den uzaklaştıran Miranda, Derren'i fark etti. Ona her zamanki geniş, boğucu gülümsemesini verdi; Derren'in hiç karşılık vermediği bir davetti bu. "Derren." Şehvetli mırıltıda hem zevk hem de baştan çıkarma vardı. "Seni görmek ne güzel."

Derren, eğer o bir Beta olmasaydı bu kadar ilgilenmeyeceğine bahse girerdi. Erkekler üzerindeki etkisini biliyordu; bundan zevk alıyor, bunu kullanıyor ve bunun kendisine erkekler üzerinde bir egemenlik sağladığına inanıyordu. Derren o kadar kolay yönlendirilebilen biri değildi. Güzel olsun ya da olmasın, kız onun için hiç çekici değildi. Sinsi, çıkarıcı, benmerkezci bir kadındı ve sanki bu başlı başına bir güç sembolüymüş gibi erkekleri peşinden sürüklemekten hoşlanıyordu. Kimsenin tasmaına takılmaya hiç niyeti yoktu. Gülümsemesindeki daveti yine görmezden geldi ama medeni bir tavırla çenesini ona ve infazcılarına doğru eğerek selamladı.

Nick aniden, "Neden buradasın?" diye sordu. Her türlü küçük konuşmayı kesip atacağına güveniyordu.

Miranda kıkırdadı. "Açık sözlülüğünü sevdiğimi fark ettim Nick. Neden geldiğime gelince. Bölgeye el bombası atan tilkilerin izini sürme konusunda bir şansın olup olmadığını öğrenmek istedim. Bazı adamlarım onları bulmaya çalıştı - bölgemde davetsiz misafirlere izin vermem, en azından komşularıma saldırmalarına. Ama izlerini bulamadık."

"Biz de öyle," diye itiraf etti Shaya.

"Bu çok garip görünüyor. Bir grup tilkinin size karşı bir garezi olsaydı, şimdiye kadar size meydan okurlardı diye düşünürdüm."

Ama bu kinle ya da meydan okumayla ilgili değildi, bir ödülü nakde çevirmekle ilgiliydi, yani durum çok farklıydı. Yine de Derren bunu yüksek sesle söylemedi.

"Başka saldırılar oldu mu?"

Shaya başını salladı, Miranda'nın bilgi edinme çabasını görmezden gelmeye niyetli olduğu belliydi. "Yok."

Miranda omuz silkti. "Belki de tek başına hareket eden birkaç serseriydi."

"Belki," dedi Shaya.

Miranda içini çekti. "Başka sorun çıkmadığını duyduğuma sevindim."

Miranda'nın bakışları kendisine döndüğünde, Derren kurt içgüdüsünü takip etti ve korumacı bir şekilde Ally'ye biraz daha yaklaştı.

İşte o zaman gerginliğinin nedenini anladı. Miranda tarafından kişisel olarak tehdit edildiğini hissetmesi değil, onu Ally için potansiyel bir tehlike olarak görmesiydi. Aslında bu paranoyadan başka bir şey olmayan bir varsayımdı ve ona Nick'in Shaya'nın etrafında yabancılar varken nasıl davrandığını hatırlatıyordu. Belli ki Alfa erkeği ona da bulaşmıştı.

Bu hareketi koruyucu bir jest olarak algıladığı belli olan Miranda'nın masmavi gözleri Ally'yi süzdü. "Peki bu kim Derren?"

Bu Ally'yi ve kurdunu kıllandırdı. Ona doğrudan hitap etmemek bir hakaretti. Derren cevap vermeden önce konuştu. "Ben Ally."

Miranda ona baktı, detay vermesini bekledi. Ally açıklamadı. Alfa dişisi Derren'e "Arkadaşın mı?" diye sordu.

Ally'yi şaşırtarak cevap veren Roni oldu. "Çok iyi bir arkadaş." İlişkinin cinsel içerikli olduğu iması, infazcının ses tonundan anlaşılıyordu. Bu Miranda'da güçlü duygular uyandırmıştı. O ana kadar Miranda'nın etrafındaki havayı hiçbir gerçek duygu kirletmemişti. Ama şimdi kin ve nefret Ally'nin üzerinde geziniyor, derisini günlerdir kaşıyormuş gibi çiğ hissetmesine neden oluyordu. Miranda'nın Derren'e duyduğu şehvet açgözlülükle kararmıştı. İsteddiği Derren'den çok ona hükmetme ve sahip olma fırsatıydı. Kurdu hırladı, kulakları düzleşti.

Miranda Ally'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Öyle mi?"

Ally soruyu görmezden gelmeyi düşündü. Ne de olsa, komşular arasındaki çatışmalar hiçbir zaman iyi sonuçlanmadığı için Roni'nin "hadi şu ürkütücü sürtüğü kızdıralım" oyununa dahil olmak pek akıllıca bir fikir olmayabilirdi; Merkür kurtları için sorun yaratmak istemiyordu. Ama Ally'nin ağzından çıkan şey şuydu: "Evet, öyle." Ve Roni daha mutlu görünemezdi.

Bu sözler Derren'i şaşırttı ve kurdundan tatmin edici bir hırıltı çıkardı. Ally'nin ilişkilerini alenen itiraf etmesi bir tür iddiaydı. Ancak Derren, Ally'nin bunu kabul edip etmediğini merak ediyordu.

ne yaptığını fark etti. Onu yakaladığı ilk geceden beri, onu bir daha işaretlememeye çok dikkat ediyordu ve bu da kurdunu kızdırıyordu. Derren de bundan pek hoşlanmıyordu, özellikle de onu tekrar tekrar damgalama dürtüsü damarlarındaki ateş gibi olduğundan.

Ally'yi zorlamak, iddiasını güçlendirmek için ne kadar ileri gidebileceğini görmek isteyen Derren, Shaya ayakakbılar hakkında konuşarak Miranda'nın dikkatini dağıtırken parmaklarını Ally'nin saçlarında sahiplenici bir şekilde oynatmaya başladı.

Sessiz meydan okumayı, onun geri adım atacağı beklentisini hisseden Ally, elini onun yerine kalçasına kaydırıldı. Shaya'ya söylediği gibi, Ally asla geri adım atmadı. Adamın yanıtı kulak memesini ısırmak oldu. Yanağını onun çenesine sürttü ve göğsünde titreşen alçak gümbürtüye gülümsedi. Bu gümbürtü Miranda'nın dikkatini çekti ve gözleri onlara dikildi. Kötülük bir kez daha Ally'nin üzerine çöktü.

"Her şeyin yolunda olduğunu duymak içimi rahatlattı." Miranda Nick'ten Shaya'ya baktı. "Bana güvenmeni beklemiyorum ama bir düşmana karşı desteğime ihtiyacın olduğuna karar verirsen sana destek vermeye hazır olduğumu tekrarlamak isterim."

Büyük olasılıkla ruhları pahasına, diye düşündü Derren. Ayağa kalkan Miranda, Derren'e bir kez daha ateşli bir gülümseme fırlattı.

"Belki bana ve infazcılara bölgenizin sınırına kadar eşlik edebilirsiniz."

Shaya hemen, "Nick ve ben bunu yaparız," diye önerdi. "Derren'in meşgul olduğunu biliyorum."

Miranda gider gitmez Ally'nin kurdu sakinleşti. Ally başka bir dışının Derren'e ilgi duyması fikrinden rahatsız olsa da, bunun Derren'de yarattığı rahatsızlık Ally'yi biraz eğlendirmişti. "Eee. Miranda . . . Senin için biraz yaşlı, değil mi Derren?" Ally alay etti. Diğerleri kıkırdadı.

Burun delikleri alevlendi. Bu konuda laf işitmekten gerçekten bıkmıştı. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ally'nin kıkırdaması serbest kaldı. "Oh, hadi ama. Durum tersine dönseydi sen de yapardın."

Yanlış. Çok kızardı. Başka birinin onu istemesi düşüncesi bile hoşuna gitmiyordu. Birinin Ally'ye göz dikmesi fikri kurdunu çileden çıkarıyordu.

Onu daha fazla kızdırma isteğine direnen Ally, "Ben kulübeme dönüyorum. Geliyor musun, yoksa yapacak daha çok işin mi var?"

Aslında Derren'in yapacak çok işi vardı. Ama Ally ile zaman geçirmek istiyordu. Daha doğrusu, Ally'yle baş başa kalmak istiyordu. "Bugünlük bu kadar yeter." Herkesle vedalaştıktan sonra, sıcak akşamın içinde gezintiye çıktılar. "Geri dönmeden önce biraz dolaşalım."

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu merakla. Adam cevap vermedi. Ormanda oldukça kısa bir yürüyüşten sonra, Ally'nin tanımadığı bir açıklığa yaklaştılar. Yakınlardaki nehrin sesini duyabiliyordu. "Cidden, nereye gidiyoruz?"

Derren kıkırdadı. Onun pek de sabırlı bir insan olmadığını çabuk öğrenmişti. Açıklığa doğru adım atarak işaret etti. "İşte. Bakın."

Evet, Ally gördü. Ağzı açık kaldı. "Bu ... vay canına." Nehrin bitişiğinde, bir kaya oluşumuyla çerçevelenmiş üç sıcak su kaynağı vardı. "Bunlar doğal mı?"

"Evet. Üçüncüsü en havalısı. Hadi, soyun."

İkisi de ayakkabılarını tekmeledi ve suya batmadan önce kıyafetlerini çıkardı. Su tam istedikleri sıcaklıktaydı ve Ally zevkle iç çekti.

"Şu anda o sesi çıkaramazsın," dedi Derren kollarını arkasındaki kayaların üzerine sarkıtırken.

"Neden?"

"Beni sertleştiriyor." Adam onu tadarken çıkardığı sesin aynısıydı bu.

Ally kıkırdadı. "Zaten sertleşmişsin."

"Tabii ki öyleyim. Çıplaksın." Dürüst olmak gerekirse, sadece onun kokusuyla bile siki kalktı. "Buraya gel. Üstüme çık." Gözleri kısıldı, şakacı bir şekilde parmağını salladı. "Nu-uh."

Burada seks yapamayız."

Homurdandı. "Belli ki." Yayları temiz tutmak önemliydi. "Ama sana dokunmak istiyorum." Onu yakınında istiyordu. "Ally." Gözlerini devirerek ona doğru yaklaştı. Adam ellerini kalçalarına doladı, onu kaldırdı ve üzerine oturttu.

"Şimdi mutlu musun?"

"Çok." Alt dudağını ağzına götürdü; vücudu onunkine doğru gevşediğinde göğsünden bir onay hırıltısı yükseldi. Büyüleyici zümrüt bakışlarıyla karşılaşınca başını eğdi. "O gözlerde ne çok sır var." Ally Marshall büyük bir gizemdi. Başlangıçta buna aldırmamıştı. Şimdi ise onun hakkında bilmediği bu kadar çok şey olması canını sıkıyordu. "Bana bir tane söyle."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Sana bir sır mı vereyim?"

"Evet." Son altı hafta içinde ona olan ilgisi bir parça değişmişti. Başka bir şeye dönüşmüştü. Daha fazla bir şey. Aralarındaki şeyin karmaşık olmak zorunda olmadığına dair anlaşmalarını tehdit edebilecek bir şey. Yine de buna karşı koymuyordu. "Bana neden dışarıda uyumayı sevdiğini söyle." Ellerini kızın kollarında gezdirdi. "Kâbuslar gördüğünü biliyorum. Nereye gidiyorsun?"

Yutkundu. "Karanlık."

"Onları uyarmak için dışarı çıkamayacağınızı söylemişsiniz. Ne demek istediniz?"

Ally gerildi. "Ne?"

"Bir keresinde kabus görüyordun, seni uyandırmaya çalıştım ve onları uyarmak için dışarı çıkamadığını söyledin." Ayrıntıya girmek yerine geri çekildi ve belirsizlikle gölgelenmiş bakışlarını kaçırdı. "Bir keresinde islahevindeyken altı insan gardiyan beni dövmüş, elektrikli çubuklar ve şok tabancalarıyla işkence etmişti." Gözleri tekrar onunkilere kaydı, belirsizliğin yerini öfke almıştı. "Bana işkence edeceklerini biliyordum."

ve önce bana tecavüz edeceklerini biliyordum. Eminim Cain size ıslahevi hakkında yeterince şey anlatmıştır, bunun alışılmadık bir şey olmadığını biliyorsunuzdur. Hayatta olmamın tek nedeni Nick'in araya girmiş olması."

Ally şimdi Nick'e neden bu kadar borçlu hissettiğini anlıyordu. Derren'e başına gelenler için üzgün olduğunu söylemek istedi ama bunun duymak isteyeceği son şey olacağını biliyordu. Merhameti kabul edemeyecek kadar maçoymdu. "Bunu benimle neden paylaştın?" Bu kişisel, özel ve acı verici bir anıydı.

"Çünkü bu tek yönlü bir şey değil. Ben seninle paylaşacağım, sen de benimle paylaşacaksın." Başparmağını elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Bana neden dışarıda uyduğunu söyle."

"Bu güzel bir hikaye değil."

"Benimkiler de öyle, bebeğim."

Ally dürüstlüğün dürüstlüğü hak ettiğini düşündüğü için açıkladı. "Çocukluğumun sürüsü bundan çok daha büyük değildi. Hep birlikte kocaman bir evde yaşırdık. Toplamda sadece beş çocuk vardı. Ben ve Cain en iyi arkadaşlık ve ailelerimizin yardımıyla kurduğumuz bir kalede birlikte oynardık. Her neyse, bir gece Cain beni kaleden dışarı kovalıyordu ve sürü evine ulaştığımızda büyük bir kurt sürüsü bölgemizi işgal etti." Çığlıkları, kanı ve kaosu hatırladıkça göğsünde bir ağrı oluşmaya başladı. "Sürümüzün hiç şansı yoktu."

"Katledildiği gece o gece miydi?"

Kadın başını salladı.

"Sen ve Cain kaçtınız mı?"

"Cehennemde bile kaçma şansımız yoktu ... ama sonra etrafımdaki savaş aniden sona erdi ve Cain'le birlikte kaleye geri döndüm. Bir imgelem gördüğümü fark ettim. Sorun şu ki, sürümü uyarmak için panikle dışarı çıkmaya çalışırken kayalardan birini yerinden oynattım. Kalenin ön tarafı çöktü."

Derren, "Onları uyarmak için dışarı çıkamayacağını söylerken kastettiğin buydu," sonucuna vardı.

"Evet." Kayaları tırmalamış, kazarak çıkmak için elinden geleni yapmıştı. "Orada saatlerce mahsur kaldık ve çok karanlıktı." Şekil değiştiren gece görüşünün net görmesini sağlaması önemli değildi; Ally çocukken karanlıktan hiç hoşlanmamıştı. "Çığlıklarını ve ulumalarını duyabiliyorduk. Dışarı çıktığımızda hepsi ölmüştü." Sürü evinin her yerinde yetişkinlerin ve yavruların parçalanmış bedenleri yatıyordu.

Elini kızın başının arkasına götüren Derren, onu kendine doğru çekti ve hafifçe öptü. "Hepsinin neden öldürüldüğünü öğrenebildin mi?"

Derin bir nefes aldı. "Görünüşe göre infazcılardan biri çiftleşmiş dişi bir kurda tecavüz etmiş. Şekil değiştirenler eşlerinin intikamını almak için bütün ülkeleri yakıp yıkarlar. Adam bunun peşini asla bırakmayacaktı. Ama sorumlu piçi öldürmek yerine, öfkeyle tüm sürümüzü öldürdü. Daha sonra kendini kötü hissetmiş olmalı, çünkü iki yavrunun hayatta kaldığını öğrendiğinde benim ya da Cain için gelmedi; işi bitirmeye çalışmadı." Cain'in amcaları adamın öfkesini anlamışlardı ama yine de kardeşlerinin intikamını almak için onun peşinden gitmişlerdi.

"Yaptığı şey için hiçbir mazeret olmadığını söyleyebilirim. Ama biliyorum ki dostum zarar görseydi, yapacağım son şey mantıklı olmak olurdu. Lanet olası dünyayı yok etmek isterdim." İlişkileri geçici olsun ya da olmasın, Ally'yi tehdit eden herkesin bağırsaklarını deşerdi. Her zamanki gibi, kurdu onun gitme fikrine karşı hırladı. "Kabuslar görmene şaşmamalı. Aileni kaybettiğin için üzgünüm bebeğim."

O da öyleydi. "Onları gerçekten takdir edemeyecek kadar gençken kaybettim."

"Sonra da Cain ile birlikte Brookwell Sürüsü ile yaşamaya mı gittiniz?"

Başını salladı. "Amcaları beni hemen hemen evlat edindi." "Sürü nasıl bir şey?"

"Büyük, gürültülü, kör kütük sarhoş olmak için her türlü kutlama bahanesini kullanırdı."

"Brookwell kurtlarından herhangi biriyle iletişim halinde misiniz?"

"Amcalarımla telefonda konuşuyorum. Onlar da fırsat buldukça beni ziyaret ediyorlar."

"Cain'in insanların radarından uzak durman için onları senden uzak tuttuğunu sanıyordum."

"Hayır, sürüden ayrılmak beni radardan uzak tuttu. Ama amcalarım hâlâ arada bir kaçıp benimle buluşuyor, tıpkı Cain'in yaptığı gibi. Beni nasıl aralarına aldıklarını ve kabul ettiklerini asla unutmayacağım." Yine de kendini her zaman başkasının ailesinin sırtından geçiniyormuş gibi hissetmişti. Amcalarını çok sevmesine rağmen, Ally hiçbir zaman oraya yerleştiğini hissetmemişti. Hiçbir zaman yerini bulamamıştı. Bu yüzden yıllar boyunca sürüden sürüye dolaşmış, yerini aramıştı. Ama asla bulamadı.

Kısa bir süre için Collingwood Sürüsü'nde aradığını bulduğunu düşünmüştü. Gardını biraz düşürmüştü, ama Zeke'le karşılaştığında bu onu kışından ısırmak için geri gelmişti.

"Onu düşünme." Derren onun yüzünü kavradı ve bakışlarını kendi bakışlarına hapsetti. "O senin zamanının bir gramına bile değmez."

Derren'in onu bu kadar iyi okuyabilmesi onu korkutmuştu. "Oturduğumdan falan değil. Bu-"

"Seni incitmemesi için ona güvendin ama o incitti. Ve şimdi artık kendi kararlarına güvenip güvenemeyeceğini merak ediyorsun." Derren bunu çok iyi anlıyordu.

Başını salladı. "Eğer kendine güvenemiyorsan, kime güvenebilirsin?"

Derren kollarını ona sımsıkı doladı. "Bana güvenebilirsin." Başlangıçta Derren'in tam bir pislik olduğunu düşünürsek, buna inanmakta güçlük çekeceğine şüphe yoktu. Ama doğruydı.

"Ve bana güvenebilirsin, ama güvenmiyorsun."

Kızın burnuna dokundu. "İşte burada yanıyorsun. Sana karşı tam bir piç kurusuydum ama beni iyileştirdin -yanıklar çok ağır olsa da ve çektiğim acının senin acın olacağını bilsen de bunu yaptın. Yapmak zorundaydın.

Bu kadar çok enerji kullanmanın seni bayıltacağını, güvenliğini sana karşı pek de misafirperver olmayan insanların ellerine teslim edeceğini biliyordun. Ama tüm bunlara rağmen, yeteneğiniz nedeniyle maruz kaldığınız tüm önyargılara rağmen, bu yeteneğinizi beni iyileştirmek için kullandınız. Sana güveniyorum."

Ally bunun görmezden gelmesi ya da hafife alması gereken bir şey olmadığını anlamıştı. Birinin ona böylesine inanması -özellikle de önceki sürüsünün güvenliğini geri çekmesinden sonra- içindeki küçük bir yarığı iyileştirdi. Ally alnını onunkine yasladı. "Buna sahip olduğum için onur duyuyorum." Ve bunu korumak istiyordu ama Cain'in onun eşi olduğu varsayımını düzeltmediğini fark ettiğinde bunu kaybedebilirdi. "Derren, bilmen gereken bir şey var. Cain hakkında-"

Derren onun sözünü bir öpücükle kesti. "Onun hakkında bir şey duymak istemiyorum."

"Ama-"

"Hayır."

"Bu çok önemli."

"Cain'in bizimle hiçbir ilgisi yok." Derren tekrar konuşacakken alt dudağını ısırды. "Onu burada istemiyorum."

Aramızda kalsın, demedi ama kız açıkça duydu. Onu zorlayarak ruh halinin daha da kötüleşmesini istemeyen Ally içini çekti. "Peki. Ama sana söylemeye çalışmadığımı söyleyemezsin."

"Bilmek istemiyorum."

Belki de bu onun için gerçekten önemli değildir, diye düşündü Ally. Ne de olsa ilişkilerinin geçici olacağı konusunda anlaşmışlardı, bu yüzden Cain'in onun eşi olup olmaması önemli değildi.

Derren onun boynunu ısırды, dikkatinin sadece kendisinde olmasını istiyordu. "Başka bir sorum daha var. Biçimler arasında bu kadar kolay geçiş yapmayı sana kim öğretti?"

"Annem bana kurdumla nasıl barışık olacağımı öğretti. Bu olmadan mümkün değil. Ama biri bunu başarabilirse, benim yaptığım şeyi yapması çok kolay."

"Yani bu bir Kahin olayı değil mi?" diye sordu. Kadın başını salladı. "İlk görünüşü ne zaman gördün?"

"Bilmiyorum. Kendimi bildim bileli var."

"Sen çocukken onlarla başa çıkmak zor olmalı." Şimdi de yeterince zor görünüyorlardı.

"Korkutucu olabilirler. Ama o zamanlar bile bir şey olduğunda ve bunun geldiğini görmediğimde beni daha çok rahatsız ediyordu. İnsanlar Kahinlerin her şeyi 'görmediklerini' anlamıyorlar." Başını iki yana sallayarak ekledi: "Kötü bir şey olduğunda birilerinin beni kaç kez suçladığına inanamazsınız. Hatta bazıları beni önsezim olduğu halde onları uyarmamakla suçladı. Çocukken bile."

Şaşkınlıkla gözlerini iki kez kırıştırdı. "Çocukken bir sürüye danışmanlık mı yapıyordun?"

"Büyükannem -ne yazık ki ailemle birlikte öldü- sürünün Kahini olarak kabul edilirdi, ama evet, paylaşılması gereken bir vizyonum varsa, doğal olarak bunu paylaşmam beklenirdi."

Derren parmağıyla kızın köprücük kemiğini yokladı. "Yani hediyeği büyükannenden mi aldın?"

"Evet, bir nesil atlıyor. En büyük Kahin her zaman çocuğu eğitir ve en az on sekiz yaşına gelene kadar ona rehberlik eder. Bu noktada, en büyük Kahin ya 'emekli olur' ya da içlerinden biri başka bir sürüye geçer. İki yetişkin Kahin, birbirlerinin boğazına sarılmadan aynı sürüde var olamazlar."

"İki Alfa erkeği ya da iki Beta erkeği gibi."

"Aynen öyle."

Bu ağza karşı koyamayan Derren, dilini kızın üst dudağının üzerinde gezdirdi. "Yani seni büyükannen mi eğitti?"

"Sürünün katledildiği o gece ölene kadar, evet."

Kadının sesindeki hüzünden hoşlanmayan Derren ellerini kadının sırtında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Cain'le birlikte amcalarının sürüsüne taşındığınızda size kim rehberlik etti?"

"Hiç kimse. Orada bir Kahinleri yoktu."

"Ve bahse girerim senden sürünün Kahini olarak hareket etmeni bekliyorlardı." Bu hoşuna gitmemiştir.

"Eğer bir vizyonum varsa, onu paylaşırım."

Altı yaşındaki Ally'nin sürüsünün güvenliğinden kısmen sorumlu tutulması fikri onu korumacı bir duyguya sürükledi. Sesi bu ya da başına gelen başka bir şey yüzünden hiç de kızgın ya da kırılgan gelmiyordu; buna hayran kaldı. "Bu bir çocuğa yüklenecek çok büyük bir sorumluluk."

Ally başını öne eğdi. "Sorumlulukları küçümsüyorsun, değil mi?"

Ah, demek bunu anlamıştı. "Ben de senin gibi kapana kısılmış hissetmekten hoşlanmıyorum." Kendisini hapsolmuş hissettiren hiçbir şeyden hoşlanamazdı, bu yüzden bir gün eş bulacağından kesinlikle şüpheliydi. Gerçek eşini bir şekilde tanısa bile, seçimlerini veya özgürlüğünü elinden alan herhangi bir şeyin parçası olma konusundaki isteksizliği, çiftleşme bağının tam olarak gelişmesini engelleyebilirdi.

"Kapana kısılmış hissetmek kapana kısıldığınız anlamına gelmez. Bu sadece hissettiğin şeydir. Gecenin çoğunu dışarıda uyuduğum için çok tuhaf olduğumu biliyorum."

"Karanlıkta kapana kısıldığınız bir kâbus gördükten sonra uyandığınızda havanın karanlık olduğunu görmek, tekrar uykuya dalmanızı zorlaştıracaktır. Pek çok insan kabuslardan sonra uyanık kalır. Siz bununla başa çıkmanın alternatif bir yolunu -nadir de olsa- buldunuz. Bu sizi tuhaf yapmaz."

"Sorumlulukların ağırlığını hissetmek de tuhaf değil, özellikle de bütün bir sürünün refahından sorumluysan." Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Sanırım hepsini hayal kırıklığına uğratacağından endişeleniyorsun."

Gülümsemesi yapmacıktı. "Vicdanım bunun için yeterince gelişmedi."

"Ve bence onların size olan inancını hak ettiğinize inanmıyorsunuz."

"Bilmiyorum. Bana güvenlerini verdiler. Ama geri veremem." Hepsine değil.

"Güvenmek istemiyorsunuz. Bu senin için kendini koruma meselesi. Yargılamıyorum, sadece bir noktaya değiniyorum."

Dilini kadının boğazının çukurunda döndürdü. "Ne demek istiyorsun?"

"Sorumluluklarının seni tuzağa düşürmediğini." Sözleri biraz soluk soluğa çıkmıştı, çünkü yaptığı şey çok iyi hissettiriyordu. "Sorumluluk almak, hayatının kontrolünü eline almak demektir. Seni tuzağa düşüren kendi kişisel bokun."

Belki de. Ama kaya gibi sertleşirken, gerçekten düşünebildiği tek şey onun içinde olmaktı. "Vaazını bitirdin mi?"

Burnunu ekti. "Bugünlük."

"Güzel. Senin içinde olmak istiyorum."

"nce beni yakalaman gerekecek." Sonra kaçtı, peşinden koşan adamın arkasından kfrettiğini duyunca güldü.

CHAPTER TEN

Tcep telefonunun zil sesi Derren'i evrak işlerinden uzaklaştırdı. O kaşlarını çatıat ve tanıdık olmayan Numara.

"Merhaba."

"Derren?"

Şok kaslarını kilitleyince tüm vücudu kaskatı kesildi. Kadın sesini tanıdı. Son duyduğundan daha yaşlı, daha sertti.

"Ben Roxanne." Ablası. "Annem ve babam . . . dün gece öldüler."

Öldü mü? Muhtemelen umursamamalıydı. Hep umursamayacağını düşünmüştü. Ama sormak zorundaydı. "Nasıl?"

"Babam kalp krizi geçirdi. Ve annem," diye boğuldu Roxanne, "çiftleşme bağı koptuktan sonra uzun süre dayanamadı." Devam etmeden önce boğazını temizledi, sesi artık sert ve resmiydi. "Cenaze yarın sabah saat 10'da, eğer katılmak istersen." O cevap vermeden telefonu kapattı.

Derren bir an için kıpırdamadan öylece oturdu. Sonra ani bir kaçma, dışarı çıkma ve temiz havayı içine çekme dürtüsü geldi. Derren kimseye tek kelime etmeden ofisinden ve ana locadan dışarı fırladı. Hangi yöne gittiğini hiç düşünmedi, sadece yürüdü. Bir tür duygunun ona çarpmasını bekledi.

Bir şeyler.

Herhangi

bir şey.

Ama hiçbir şey yoktu.

Ne kadar süre amaçsızca dolaştığından emin değildi ama bir noktada bilinçaltında Ally ile paylaştığı kulübeye doğru yol aldığını fark etti. Onu yemek masasında, saçları nemli bir bornoza sarınmış halde kahve içerken buldu. Gülümseyerek ona baktı. Bu gülümseme çabucak soldu.

"Derren." Ayağa kalkan Ally yavaşça ona doğru ilerledi, ondan gelen uyuşukluk kulağında sürekli bir uğultunun çınlamasına neden oluyordu. Bir şeyler çok yanılttı. "Derren, ne oldu?" Cevap vermedi. Orada öylece durdu, ifadesi boş ve gözleri soğuktu. Ellerini onun tişörtünün içine soktu. "Başka bir saldırı mı oldu?"

"Hayır." Sesi düz ve duygusuzdu. "Beklemediğim bir telefon aldım."

"Kim aradı?"

"Kız

kardeşim."

Tamam, bu duymayı beklediği son şeydi - özellikle de bir kız kardeşi olduğunu bile bilmediği için. Kaplıcadaki o günden beri Ally'yle daha fazla şey paylaşmıştı. Ama eski sürüsü konusuna hiç dokunmamıştı ve Ally de onun bu konuyu gizli tutma isteğine saygı duymuştu.

"Ailem öldü."

Ally topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Aman Tanrım." Ona ne diyeceğini bilemiyordu. "Özür dilerim" yeterli görünmüyordu. Konuşmak yerine kollarını adamın beline doladı ve ona sarıldı. Tişörtünün altındaki teni soğuktu. "Ailemi kaybettiğimi düşünürsek, yas tutan insanları teselli etmekte iyi olmalıyım." Ama yetişkinlerin yas tuttuğu gibi yas tutmak için çok gençti.

Kollarını gevşekçe ona dolayan Derren yanağını onunkine sürttü. "Senin yaşadığın acıyı ben yaşamıyorum bebeğim. Islahevine gönderilmeden önce ailemle hiç konuşmadım. Suçlu olduğuma inanıyorlardı." Ve hâlâ buna inanarak ölmüşlerdi.

"Bu yüzden kız kardeşin gelip yüzüne söylemedi," diye fark etti. Öyle bile olsa, birisine telefonda ebeveynlerinin öldüğünü söylemek, elden bir şey gelmediği sürece yapılacak boktan bir şeydi.

"Bana söyleme zahmetinde bulunmasına bile şaşırdım." Kız kardeşi onu tıpkı anne babası gibi açıkça ve kolayca reddetmişti. "Bana cenazeden bahsetmesi daha da şaşırtıcı."

"Ne zaman?" "Yarın sabah."

Ally onun boş bakışlarıyla karşılaştı. "Gitmek istiyor musun?" "Bilmiyorum."

"Gitmek zorunda olduğunu, bunu onlara borçlu olduğunu düşünme," diye ısrar etti Ally. "Eski süründe neler olduğunu bilmiyorum ama ailen sana sırtını döndüyse onlara hiçbir şey borçlu değilsin. Sadece istiyorsan git. Ve eğer gidersen, ben de seninle olacağım."

Derren başını eğdi. "Bunu neden yapasın ki?"

"Yalnız kalmanı istemiyorum."

Kadının sözleri onu ısıttı. Aralarındaki bu şey sıradan ve kolay başlamış olabilirdi ama giderek bundan uzaklaşıyordu. "Cenaze senin için iyi bir yer değil bebeğim. Tüm o keder sana zarar verir."

Sanki bunu umursuyormuş gibi. "Yalnız gitmene izin vermeyeceğim." Kurdu onu bu şekilde görmekten nefret ediyordu, ona sürtünüp rahatlatmak istiyordu. Ally kendini çok çaresiz hissediyordu. Fiziksel acıyı yeteneğiyle dindirebilirdi. Duygusal acı ise iyileştirebileceği bir şey değildi. "Nasıl yardım edebilirim? Ne yapabilirim?" Adamın karanlık bakışları kısa bir süre içinde soğuktan ateş gibi bir ihtiyaca dönüştü.

Derren onun sorusuna sert bir öpücükle cevap verdi, dudakları, dili ve dişleriyle ağzını harap etti. Onun içinde kendini kaybetmek, bir şeyler hissetmek istiyordu. Onunlayken tek yaptığı hissetmektir. Ally'yle ilgili her şey duyularını harekete geçiriyordu. Tıpkı sikini amının derinliklerine sokmak istediği gibi, dilini de ağzının derinliklerine soktu.

Derren geri çekilerek başparmağının ucunu kızın alt dudağında gezdirdi. "Bir gün, bu güzel küçük ağzı sikimin üzerinde tutacağım." Kızın gözleri meydan okurcasına kısıldı, o da kızın dudağını ısırdı. "Çünkü o benim." Tek bir çekişle bornozunun kemerini çözdü. Onu omuzlarından iterek yere düşmesini sağladı ve her mükemmel santimini ortaya çıkardı. "Seni sert ve derin bir şekilde becermek istiyorum. Ama henüz değil."

Açlığı onunkini çağırıyor, bedenini canlandırıyordu; aralarında her zaman böyle olmuştu. Ally bir el saçlarına dolandığında inledi ve sırtını hafifçe kamburlaştırdı. Bir meme ucunu ağzına almak için aşağı indi. Sıcak nefesi Ally'nin etini yakıyor, vücuduna ateş kıvılcımları gönderiyor gibiydi. Güçlü, nasırlı, kendinden emin bir el, ihmal edilmiş göğsünü kavradı. Onun tam olarak neyi ve nasıl sevdiğini biliyordu ve bunu her zaman ona veriyordu.

Adamın sanki ona hiç doyamayacakmış gibi dokunup yalamasını seviyordu; saldırgan ve çaresizdi ama gücünü ona karşı kullanmamaya dikkat ediyordu. Saçındaki el aşağıya doğru inerek kıcını kavradı ve onu sikine doğru çekti. Adam kotunun üzerinden klitorisine sürtünürken Ally ürperdi, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Teninin altında her zaman uğuldayan ham cinsel enerjinin bolluğu Ally'nin kontrolünü zorluyordu. Tişörtünü pençeleyerek vücudundan yırttı, ellerini şık ve sert kasların üzerinde gezdirdi.

"Ağzımda senin tadına ihtiyacım var." Amının kokusu Derren'i çıldırtıyordu. "Kımıldama." Kadının bacaklarını ayırdı ve dizlerinin üzerine çöktü. Başparmaklarıyla kaygan kıvrımlarını nazikçe ayırdı ve dilini aralarına kaydırды, tadıyla inledi. Ally'nin dili dudaklarında gezinirken Ally inledi; pençeleri Ally'nin omuzlarına kan akıtacak kadar sert battı. "İşte böyle Ally, tırmala beni." İşaretle beni. Dilinin ucuyla klitorisini okşadı, sonra da onu uçurumun kenarına itecek kadar sert bir şekilde emdi.

Ally nefes nefese adamın ayağa fırlayışını izledi; yüzü çiğ bir açlık maskesiydi ve yüzünde acımasız bir parıltı vardı

karanlık gözlerine. Bir an için o gözler kurt gibi parladı ve kendi kurdunun öne atılmaya çalışmasına neden oldu.

"Sikim içindeyken şu masanın üzerine eğilmeni istiyorum." Derren onu döndürerek bir elini beline koydu ve öne doğru itti. Kendini desteklemek için ellerini masaya vurdu ama omzunun üzerinden homurdandı; bu onun çok ileri gittiğine dair bir uyarıydı. O baskın bir dişi kurttu, bu yüzden elbette itilip kakılmaktan hoşlanmıyordu. Ally şaha kalkacakken, adam vücudunu onunkinin üzerine eğerek onu kafese kapattı.

Onun için zayıf bir nokta olduğunu bildiğinden, kulağının altındaki çukura doğru mırıldandı. "Benim için çığlık atana kadar seni becereceğim, Ally. Sikimi amının o kadar derinlerine sokacağım ki beni günlerce hissedeceksin."

Bileklerini kelepçeleyen ellere karşı mücadele etti. "Bırakın beni."

"Hayır. Sen güçlüsün bebeğim, bunu anlıyorum. Bunu reddetmiyorum. Ama ikimiz de yatakta baskın olamayız." Kadının onun baskınlığıyla mücadele etmesine aldırılmıyordu. Ama ilişkileri "gündelik" olmaktan çıktıkça, Ally onun baskınlığına karşı daha da sert savaşılmaya başlamıştı - sanki ilişkilerinin dönüşebileceği şeye karşı da savaşıyordu. Derren buna izin vermezdi.

Aralarında titreşen şeyi kabul etmesine, belli bir düzeyde boyun eğmesine ihtiyacı vardı. "Liderlik etmeme izin verecek kadar bana güvenmelisin." Bu güven olmadan bir güç alışverişi olamazdı. Omzunda bıraktığı bir izi yaladı. "Seninle ilgileneceğim, çok sert boşalmanı sağlayacağım. Ama benim yönetmeme izin vermelisin."

Erkekler daha önce de Ally'ye hükmetmeye çalışmış, ona kimin sözünün geçtiğini göstermeye çalışmışlardı. Ama Derren'in yaptığı bu değildi, hiç yapmadığı bir şeydi. Elinden geldiğince ona hükmediyordu, elbette. Ama bunu asla ona saygısızlık edecek şekilde yapmadı. Onun baskınlığıyla savaştı, orada olduğunu kabul etti. Ama onu daha önce hiç lanet bir masanın üzerine yatırmamıştı.

İtaatkâr pozisyon, baskın içgüdülerini harekete geçirerek kurdunun tüylerini diken diken etti. Tüm kontrolü devretmek güç ve güven gerektiriyordu. Gücü vardı ama güveni? Bunu ona verebileceğini sanmıyordu. Derren'e güvenemeyeceğini hissettiğinden değildi. Doğru kararlar vermek için kendine güvenip güvenemeyeceğini bilmemesiydi.

Onun çırpınışlarını hisseden Derren boğazına bir öpücük kondurdu. "Bana güvenebilirsin." Kalçalarını öne doğru sallayarak klitorisinin masaya sürtünmesini sağladı. Kızın nefesi onu içten içe gülümsetti. "Sana bir şey sormama izin ver. Sana zarar verebileceğimi düşünüyor musun?"

"Hayır."

"Aferin kızıma." Boynuna bir öpücük daha. "Seni her zaman güvende tutacağımı biliyorsun. Değil mi?"

Ally buna inanıyordu. Dürüsttü, güvenilirirdi ve ilk günden beri onu korumuştı; onun asla güvenemeyeceği biri olduğunu düşündüğü zamanlarda bile. "Evet."

Bu tek kelimeyle Derren'in savunmasındaki hafif bir çatlak kendini onardı. "Seni asla incitmeyeceğim. Ve kimsenin de seni incitmesine izin vermeyeceğim. Bana güvenebilirsin." Diliyle kızın kulağının kabuğunda gezindi. "Liderlik etmeme izin verecek kadar güven bana, Ally."

Söylemesi çok kolaydı ama yapması o kadar kolay değildi. Eğer ondan tam bir güven talep etseydi, onunla savaşırdı. Ama adam sadece yatakta ona boyun eğecek kadar güvenmesini istiyordu. Ona bu kadarını verebilirdi. Bu yüzden vücudunun masanın serin yüzeyine karşı gevşemesine izin verdi. Derren'den bir onay hırıltısı yükseldi. Kulağına tekrar konuşurken çenesindeki kirli sakal yanağını sıyırdı.

"İşte benim kızım." Sesi kalın ve sahipleniciydi. Derren ağırlığını yavaşça kızın üst bedeninden kaldırdı, kızın orada öylece durmasına, kendisine boyun eğmesine bayılıyordu - tam da istediği gibi. Bir parmağını kıvrımlarının arasında gezdirdi, onu kaygan ve hazır buldu. Parmağına karşı kıvranıyordu. "Bana ne istediğini söyle, bebeğim."

"Biliyorsun." İki parmağı amına girerken nefesi kesildi. Yavaşça içine ve dışına pompaladı. Bu oldu

Mutluluktı ama aynı zamanda işkenceydi çünkü yeterli değildi.

"Çok ateşli ve sıkı." Parmaklarını geri çekti. "Sanırım benim için hazırsın."

Yavaşça açılan fermuarın sesi Ally'nin omurgasında bir titreme yarattı. İçinde biriken beklenti şimdi acı veriyordu. Onun için, vücudunun ona verebileceğini bildiği cinsel serbest bırakma için acı çekiyordu. Aletinin başı kıvrımlarına çarptığında, aletini içine almaya çalışarak geriye doğru eğildi. Sırtının alt kısmındaki güçlü bir el onu bir kez daha masaya yasladı. "Derren . . ."

Çenesini sıkarak taşaklarını kadının içine doğru yumuşak bir şekilde itti. Kadının amciğı titreyerek sikinin etrafında sıkılaştı ve adamdan gırtlaktan bir inilti çıkardı. "Sikimi içinde kaydırmaya bayılıyorum."

Pençelerinin uçları Ally'nin kalçasına batarken, sert, damgalayıcı, güçlü vuruşlarla onun içine girip çıkıyordu. Bu sırada, bir eli sırtında yayılmış olarak kaldı ve onu yerinde sabitledi. Adamın eline karşı koyma içgüdüleriyle savaşmak zorunda kaldı ve adam hızını artırarak onu ödüllendirdi. Vücudu gittikçe daha sıkı sarıldı ve pençeleri masada derin oluklar bırakarak dışarı çıktı.

Parmaklarını kabaca kızın saçlarına doladı ve başını yukarı çekti. "Gel amına koyayım, Ally. Yap şunu." Sonra aşağı doğru hamle yaptı ve dişlerini Ally'nin boynunun kıvrımına geçirdi. Kız parçalandı ve adını haykırırken amciğı onun etrafında kasıldı. Derren geri çekildi ve patlarken sikini derine soktu. "Siktir."

Sanki gücünün her zerresini, boşalmasının her zerresiyle birlikte onun içine boşaltmış gibiydi, çünkü onun üstüne yığılmamak için dirseklerini masaya dayamak zorunda kaldı. Sonunda hareket edebildiğinde, kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurdu ve içinden çıktı.

Ally'nin doruk sonrası bulutu, güçlü kolların onu kaldırdığını ve sağlam bir göğse yaslandığını hissettiğinde dağılmaya başladı. Derren onu doğruca üst kata çıkardı ve yatağa yatırdı,

ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Adam banyoya girdi, ancak birkaç dakika sonra onu nazıkçe temizlemek için ıslak bir bezle geri geldi. Sonunda onun yanına uzandığında, onu kendine doğru çekti.

"Seni uyutmak için mi becerdim?"

"Hayır," diye mırıldandı, gözlerini zorla açtığında onunkilerde bir eğlence parıltısı buldu. "Ama çok yakındı."

Derren derin derin içine çekmeden önce boynuna bir damga vurdu. "Çok güzel kokuyorsun." Kulağının altındaki çukuru emdi ve kızın mutluluk dolu iç çekişi onun ödülü oldu. "Kurdum senin kokunu seviyor."

"Hislerimiz karşılıklı."

Bunun üzerine kurdunun kulakları dikildi. "Senin için mi yoksa kurdun için mi?"

"İkisi de."

Bu cevap doğasının her iki tarafını da tatmin etti.

"Güzel." Hayal kırıklığı ve kararsızlığının ipuçları Ally'nin gözüne çarptı, derisi kaşınmaya başladı. "Şokun etkisi geçmeye başladı, ha?"

Derren iç çekti. "Çocukken bana karşı çok iyidiler. İhanetlerinin geleceğini asla tahmin edemezdim."

Ne olduğunu sormak istedi ama henüz kabuk bağlamamış bir yarayı deşmek istemedi. Bunun yerine, kendi geçmişinden biraz bahsetti ve karşılığında kendi geçmişini paylaşıp paylaşmama kararını ona bıraktı. "Ailem hakkında pek bir şey hatırlamıyorum. Annem her zaman gülümserdi, her zaman hareket halindeydi. Babam çok aktif bir insandı, çok baskın bir kurttu. Alfa'nın onun Beta olmasını istediğini hatırlıyorum ama annem Beta dışısı olmak ya da bir işle bu kadar çok şey paylaşmak istemediği için babam bunu reddetti."

Derren, dişilerin eşlerinin Beta olmasına kızmasının alışılmadık bir durum olmadığını biliyordu, çünkü bu pozisyon onların zamanının ve enerjisinin büyük bir kısmını alıyordu. "Annem de babam da itaatkârdı."

Ally ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi?"

Başını salladı, ağzını hafif bir gülümseme kapladı. "Son derece itaatkâr. Benim gibi baskın bir oğlum olması şok etkisi yarattı. Annem serasında çok zaman geçirdi.

-Bir şeyler yetiştirmeyi severdi. Babam tam bir inekti. Star Wars fetişi."

"Ciddi misin?"

Derren başını sallayarak parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirmeye başladı. "Tahmin edebileceğiniz gibi, anne ve babamla çok fazla ortak yönüm yoktu. Ama onlar iyi insanlardı."

Yeterince iyi değil. "Peki ya kız kardeşin?"

"Onlar kadar olmasa da itaatkâr biri. Roxanne 'takipçi' diyebileceğiniz türden biri - kalabalığa uyuyor, her zaman kendi adına düşünmüyor." Bunun nedeni itaatkâr olması değildi. İster baskın ister itaatkâr olsun, bir şekil değiştiren güçlü iradeli, alıngan ve kararlı olabilirdi.

Özetle, baskın ve itaatkâr kurtlar arasında sadece iki fark vardı: baskınlar her zaman fiziksel olarak daha güçlüydü ve baskınlar kendilerinden daha az güçlü olan herhangi bir kurdu boyun eğmeye zorlayacak ağır titreşimler yayabilirdi, bu da tüm itaatkâr kurtları baskınlara karşı savunmasız hale getirirdi.

"Bu yüzden benimle iletişime geçmesine çok şaşırdım," diye devam etti. "Sürünün geri kalanı beni cenazede istemezdi. Onların beklediğini yapacağını ve bana söylemeyeceğini düşünürdüm."

"Ailenizi kaybedeli on yıldan fazla oldu. Bu süre içinde çok şey değişebilir. Belki artık o kadar kolay yönlendirilmiyordur. Belki senin suçluluğundan bile şüphe ediyordur."

Derren içten içe homurdandı. "Hiçbiri benim suçluluğumdan şüphe etmedi, Ally." Ses tonu ciddileşti. "Bu konuda bana güven."

Ally parmağının ucuyla adamın omzuna daireler çizdi. "O zaman Kahin'in çok iyi bir yalancı olduğunu anlıyorum. Belki de Rachelle ile akrabaydı."

"Suçlu olmadığımından nasıl bu kadar eminsiniz? Neyle suçlandığımı bile bilmiyorsunuz ama yine de masum olduğuma inanıyorsunuz."

"O zaman anlat bana." Aceleyle ekledi, "Sadece istersen. Baskı yok. Bu konuda konuşmamayı tercih edersen alınmam."

Kesinlikle bu konuda konuşmamayı tercih ederdi ama Ally'nin tepkisini görmek, ondan şüphe edip etmeyeceğini bilmek istiyordu. "Bir insan kıza tecavüz etmekle suçlandım."

Tamamen sersemlemiş olan Ally aval aval baktı.

"Sürüdeki arkadaşlarımdan biri, Wayne, onun arkadaşıyla çıkıyordu ve Julia ile bu şekilde tanıştım. Onu sadece birkaç kez gördüm. Aramızda hiçbir şey olmadı. İnsan bir erkek arkadaşı vardı ve benden hiç hoşlanmıyordu, kız arkadaşını istediğim paranoyasına kapılmıştı. Julia'yı son görüşümden birkaç hafta sonra tecavüze uğradı."

"Polise sen olduğunu mu söyledi?"

"Polise eve kadar bir kurt tarafından takip edildiğini söylemiş. Bir ara sokakta yürürken biri arkasından saldırmış, onu elleri ve dizleri üzerine çökmeye zorlamış ve tecavüz etmiş. Benden ilk bahseden erkek arkadaşımı; polise onu kışkandığımı, onu istediğimi söylemiş. Ne yazık ki o polisler şekil değiştirenlerden nefret ediyorlardı, bu yüzden ellerinde zerre kadar kanıt olmamasına rağmen beni hemen baş şüpheli olarak gördüler. Görünüşe göre Julia her şeyi temizlemişti."

"Ve sürünüzün Kahini onlara suçlu olduğunuzu mu söyledi?" Ally sordu. Onun başını sallaması üzerine, "Neden?" diye ekledi.

"Ona tecavüz eden oğlu Wayne'di. Wayne yıkıldı ve bana ve babasına itiraf etti. Ertesi gün polisler bölgemize geldi. Kahin Neil onları aramış ve ona tecavüz edenin ben olduğuma dair bir imgelem gördüğünü söylemiş. Oğlunu suçlamakla tehdit ederek onu sessiz kalmaya zorladığımı ama Neil'in sessizliğini daha fazla koruyamayacağını düşündüğünü söyledi." Derren acı acı gülümsedi. "İnandırıcı bir yalancıydı, hakkını vermeliyim."

"Ve polis bunu kabul etmekten mutlu mu oldu?"

"Şekil değiştirenlerden nefret ediyorlardı ve Julia için adalet istiyorlardı. Gerçeği öğrenmek istediklerinden daha çok suçlayacak birini arıyorlardı."

Bu Ally'ye Greg ve Clint'in onu nasıl sorguladıklarını düşündürdü; onun suçluluğu konusunda zaten kararlarını vermişlerdi, sadece bir itiraf istiyorlardı, gerçeği değil.

"Sürüden sürülmüşüm, bu yüzden şekil değiştiren yasal temsilcim yoktu. İnsan bir avukatım vardı ve o da şekil değiştirenlerden nefret ediyordu. Neil mahkemeye çıktı ve aleyhime tanıklık etti. Kendi sürünüz size karşı çıktığında, bu sizi hapse göndermek için yeterlidir."

Çünkü sürüler birbirlerine kenetlenir, birbirlerini yabancılardan korurlardı. Derren'e sırtlarını dönmek, onun suçlu olduğunu ilan etmekten farksızdı. "Sürüne masum olduğunu söyledin mi?"

"Tabii ki. Ama Neil zaten herkese sessiz kalmasının tek nedeninin, birine anlatırsa oğlunu suçlamakla tehdit etmem olduğunu söylemişti. Bu yüzden Wayne'e karşı konuştuğumda kimse şaşırmadı. Aksine, bu Neil'in ifadesine daha da ağırlık kazandırdı."

Ally'nin içinde öfke ve üzüntü yükseldi. "Sürünüzden hiç kimse Kahin'den şüphe etmedi mi?"

"Biliyorlarsa bile bunu kendilerine sakladılar."

"Ailen Kahin'in hikayesini öylece kabul mü etti?"

"Sanırım buna inanmak istemediler ama sonra Wayne suçu ona itiraf ettiğimi söyledi. Kız ya benim yaptığımı kendini inandırmıştı ya da polisler tarafından yönlendirilmişti, çünkü mahkemede benim sesimin ona 'çeneni kapa ve al' dediğini hatırladığını söyledi." Derren o gün neredeyse kendini kaybediyordu. Bu kadar tatsız bir şeyle suçlanmak onu hasta ve öfkeli hissettirmişti.

"Yani sadece sen haksız yere yargılanmakla kalmadın, kız da adaleti tam olarak sağlayamadı, öyle mi?" Ally bir nefes aldı

sakinleştirici bir nefes aldı, Derren'in şu anda onun öfkesine ihtiyacı olmadığını biliyordu. "Ve Wayne serbestçe dolaşıp daha fazla insana tecavüz edebilecek."

"Ben ıslahevine gönderildikten birkaç ay sonra kendini öldürdüğünü duydum." Bu durum Derren'i pek şaşırtmamıştı. Wayne zihinsel olarak hiçbir zaman güçlü olmamıştı.

"Ve bu insanların senin doğruyu söyleyip söylemediğini merak etmesine neden olmadı mı?"

"Eğer öyleyse, ıslahevinde kimse böyle bir şey söylemek için beni görmeye gelmedi."

"Pislikler," diye ısırdı Ally. Derren'i hiç beklemediğı bir şekilde tanıdığı için başka bir şey daha biliyordu. "Kahin'i sen öldürdün, değil mi?" Bir an için hiçbir şey söylemedi. Sonra başını salladı, gözleri kınamak için onunkileri arıyordu. Kadın iç çekti. "Güzel."

Derren merakla ona baktı. "Masumiyetim konusunda hiç şüpheniz yok, değil mi?"

Farkına vardı. "Şimdiye kadar bana söylemedin çünkü ona tecavüz ettiğinden şüphelenebileceğimden korktun."

Kızın alındığını hisseden Derren, "Sana bir şey sorayım: Biri sana Rachelle ile ne olduğunu sorsa, ona kolayca anlatır mısın?" dedi.

Hayır, neredeyse herkesin yaptığı gibi ona da inanmayacaklarını düşünürdü. "Anlaşıldı." Ally boş boş onun göğsünü okşadı. "Bunun kulağı boktan geleceğini biliyorum ama yaptıklarından sonra cenazeye gitmeyi düşünmene bile şaşırdım."

"Bir yanım 'siktir et onları' diyor. Ama bir yanım da Kahin sürüsü her şeyi mahvetmeden önceki anne babalarına saygılarımı sunmak istiyor."

O, kendisinden daha iyi bir insandı. "Nick gitmen gerektiğini düşünüyor mu?"

"Henüz bilmiyor. Senden başka kimseye söylemedim."

Bu ona dokundu. Uyuşuklukla savaşmak için bir şeye ihtiyacı vardı ve ona gitmişti. Alfa'sına ve en iyi, en güvenilir arkadaşına değil, ona.

"Bölgemizden ayrılmamam konusunda ısrar edebilir. Şu anda sürümüz için tehlikeli bir dönem."

"Seni ne yapmak istiyorsan onu yapacağını bilecek kadar iyi tanıyor. Ve eğer gidiyorsan, ben de seninle geliyorum. Sana söyledim, yalnız olmanı istemiyorum."

Derren yutkundu, onun desteğinden beklediğinden daha fazla etkilenmişti. "Nick muhtemelen benimle birlikte bazı infazcılar da gönderecektir."

"Bu, destek almakla aynı şey değil. İnsanlarla çevrili olup yine de yalnız hissetmek mümkündür."

O haklıydı. Ve gerçek şu ki Derren onu yanında istiyordu. Onu sakinleştirmenin, dengesini yeniden sağlamanın bir yolu vardı. O zamanki gibi. O buz gibi hissizliği eritmiş, durumla yüzleşmesine ve etrafıca düşünmesine yardımcı olmuştu. Dahası, ona inanmıştı. Onun masumiyetinden bir an bile şüphe etmemişti. Ondan uzaklaşmamış ya da ona farklı bir gözle bakmamıştı. "Sana yine ihtiyacım var." Her zaman ihtiyaç duyacağından şüphelenmeye başlamıştı.

Karanlıktı. Çok karanlıktı.

Daha da kötüsü, üşümüş ve kapana kısılmıştı. "Dışarı çıkmak zorundayız." Kayalardan oluşan duvarı olabildiğince sert itti ama kayalar hareket etmedi. Korku ve panik içinde dönüyor, titremesine ve kayaları tırmalamasına neden oluyordu.

"Sorun yok Ally, her şey yoluna girecek."

Gördüklerini herkese anlatmazsa olmazdı. Kayaları daha sert tırmaladı ve Cain'in eli aniden onu çekip aldı.

"Ally, dur, kendine zarar vereceksin."

"Dışarı çıkmak zorundayız! Onları uyarmalıyız yoksa ölecekler!"

"Ne demek ölecekler?"

"Ally," diye araya başka bir ses girdi. "Ally, uyan bebeğim."

Adamın elinden kurtulup silkindi ve tekrar kayalara saldırdı. Bir çıkış yolu bulmaya çalışırken pençeleri kırıldı ve parmakları kanadı. Kan kokusu havayı doldurdu.

"Hayır, Ally, o taraftan çıkamayız."

"Yapmak zorundayız!" Çünkü davetsiz misafirler geliyordu. Hepsini öldüreceklerdi.

"Ally, bu sadece bir kabus bebeğim. Gözlerini aç."

Birkaç yüksek sesli, meydan okuyan uluma havayı böldüğünde dondu kaldı. "Buradalar."

"Ally, uyan artık!" Bu talepkâr, otoriter ses görmezden gelinemeyecek kadar güçlüydü.

Ally rüyadan fırladı ve kendini koyu kadifeden tanıdık havuzlara bakarken buldu. Lanet olası bir kâbus daha, tam zamanında. Sanki onu bekliyorlardı.

Derren onun boynuna sarıldı. "Sorun yok, bebeğim." Kolları Derren'in boynuna dolanırken, sanki Derren onu olduğu yere sabitleyebilecekmiş gibi ağzı Derren'in ağzına çarptı. Bir kedi gibi vücudunu onunkine sürttü ve sikini canlandırdı.

Genelde Ally'nin kâbus gördüğünü hissetmezdi ama o sırada uyanıktı ve zihni kız kardeşinden aldığı haberlere kilitlenmişti. Ally kıvranmaktan ve kaşlarını çatmaktan başka bir şey yapmamıştı ama onun yine karanlıkta sıkışıp kaldığını hemen anlamıştı.

Kızın eli sikinin etrafında kıvrılıp pompalamaya başladığında homurdandı. Ağzı çaresizdi, sıcaktı ve -Ondan ne istediğini biliyordu: unutmak. Eğer istediği buysa, ona bunu verecekti.

Derren onu sırt üstü yatırdı. "Sus. Artık orada değilsin. Karanlık artık sana sahip değil." Bir elini onun kışının altına soktu ve kalçalarını eğdi. "Biliyorum." Sert ve derin bir şekilde itti, amı onun etrafında kenetlenirken inledi. Çok iyiydi. Bacakları adamın kalçalarına dolandı ve adam içine girip çıkarken pençeleri adamın sırtına saplandı. Kadının sert meme uçları göğsüne saplanıyor, ona tatlarının ne kadar tatlı olduğunu hatırlatıyordu.

"Daha sert," diye homurdandı, gözleri şehvetle parlıyordu.

"Sana ihtiyacın olanı vereceğim. Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim." Hızını alamayan adam onu yatağın içine doğru becerdi. Yatak başlığı duvara çarptı ama o

umurunda değildi. Eğer ihtiyacı olan şey buysa, onu alacaktı. Kukusu adamın sikinin etrafında çırpınmaya başladı. "Benim için boşalmaya hazır mısın?" Bir elini vücutlarının arasına soktu ve parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdirdi.

Onu ısırdı. Amcığı sikini sıkıp sağarken ayağa kalktı ve omzundan ısırdı.

"Orospu çocuğu," diye homurdandı, kendini onun içine boşaltırken son bir kez daha çarptı. Nefes nefese ve titreyerek ona baktı -şok olmuş ve onu işaretlediği için memnun olmuştu. Ağzının kenarından hülyalı bir gülümseme geçti ve sonra uykuya daldı. Derren onun başlangıçta gerçekten uyanık olup olmadığını bile merak etti. Kıs kıs güldü. "Küçük sürtük."

CHAPTER ELEVEN

Güzüntü çok karmaşık bir duygu paketi idi. Öfke, umutsuzluk, inançsızlık, pişmanlık, Korku, suçluluk, yalnızlık - hepsi Ally'nin etrafındaki insanlardan ve

Ona vuruyor, keskin ve şiddetli bir baş ağrısı veriyordu.

Tabutların toprağa indirilişini izlerken, Nick ve Roni yanlarında dururken o da Derren'in yanında durdu. Sürü bölgesinden ayrılmanın getirdiği tehlikelere rağmen, Nick ve Roni cenazede Derren'le birlikte bulunma konusunda kararlıydılar. Görünüşe göre, Ally dışında sürüde Derren'in başına gelen her şeyi bilen tek iki kişi onlardı. Bracken ve Marcus da gelmişti ama bölge sınırının dışında kalmışlardı. Nick'in cipinin hedef alınması ihtimaline karşı, infazcılara ayrı bir araçla takip etmelerini emretmişti. Bu iyi bir şeydi, çünkü Marcus zaten Roni'nin onsuz sürü bölgesinden ayrılmasına izin vermeyi reddetmişti.

Şok olmuş, gergin ve korkmuş olan Derren'in eski Alfaları, Derren kendi bölgelerine geldiğinde onu geri çevirmeye çalışmışlardı. Ama Nick, Derren'e kendi anne babasının cenazesinde bulunma hakkını vermezlerse hayatı onlar için zorlaştırabileceğini ve kesinlikle zorlaştıracağını söylediğinde, Alfalar pes etmişti. Akıllı olan hiç kimse Nick Axton'ı düşman olarak görmek istemiyordu.

Oraya vardıklarından beri Derren Ally'ye dokunmaktan kaçınıyordu, sanki duygularının Ally'ye bulaşmasından endişe ediyordu.

zaten hissettiği acıyı daha da arttırdı. Minnettar olmakla birlikte, ona dokunmak ve onu yatıştırmak da istiyordu - özellikle de eski sürüsü acımasızca davrandığı için.

Yetişkinler yavrularını koruyor, Derren'i gözlerinden saklıyorlardı ... sanki o hasta bir yırtıcıydı ve onu görmek bile çocukları travmatize edecekti. Onların şüpheciliği, tiksintisi ve korkusu dilinde asit gibi hissediyordu. Acınası, adaletsiz ve çıldırtıcıydı.

Derren'le düzgün bir şekilde göz teması kuran tek bir yetişkin vardı: gözleri ve saçları onunki kadar koyu olan minyon bir kadın. Ally onun kız kardeşi olduğunu tahmin ediyordu. Ne zaman arkadaşı onu Derren'e bakarken yakalasa, adam dirseğiyle onu dürtüyordu; o da hemen bakışlarını indiriyordu. Hayır, Ally ondan hiç hoşlanmıyordu.

Hiçbirinden hoşlanmıyordu ve Derren'in yakınında olmalarından da hoşlanmıyordu. Başından yeterince şey geçmişti. Yapmadığı bir şey yüzünden haksız yere cezalandırılmış, gençliğinin çoğunu ıslahevinde geçirmiş ve o berbat yerde büyük acılar çekmişti. Ve bu insanlar -on dört yaşındaki bir çocuğu bu kadar kötü bir şekilde yüzüstü bırakmış olan, sadece onun anlattıklarını dinlemeye istekli olsalardı tüm bunları önleyebilecek olan- ona bu şekilde davranmanın normal olduğunu mu düşünüyorlardı? Nu-uh.

Bir gece önce, masum olduğuna inandığı için ne kadar şok olduğunu gördüğünde kalbi onun için acımişti. Eski sürüsünün ihanetinin ona verdiği zararın ve acının boyutu onun için son derece açık hale gelmişti. Onu bir dişiye bu şekilde zarar veremeyeceğini bilecek kadar iyi tanımasa bile, Derren'in kendisi için bahaneler üreten biri olmadığını düşünmesi yeterliydi. Ally gibi o da yaptığı şeylerin sorumluluğunu üstlenmeye inanıyordu.

Eğer yapmadığını söylerse, ona inanırdı.

Ayin sona erdiğinde kalabalık dağılmaya başladı. Yas tutanların hepsi yanlarından geçerken Derren'e geniş bir alan bıraktı; gözleri korkudan irileşmiş, ağızları

hoşnutsuzluk. Ally durduramadan içinden bir hırıltı sızdı ve birkaçının sıçramasına neden oldu. Ha.

"Sorun yok," dedi Derren ona, sesi alçaktı. Ally ona baktı. "Hayır, aslında değil."

Tamam, hayır, değildi. Derren kendisine tecavüzcü damgası vurulmasından nefret ediyordu - görüldüğü yerde öldürülmesi gereken bir yaratık. Roni gençken neredeyse tecavüze uğruyordu ve buradaki şekil değiştirenler Derren'i ona saldıran şerefsizlerle aynı kategoriye koymuştu. Ama şu anda bu konuda heyecanlanmayı reddediyordu; kafasında yeterince sorun vardı. "Farklı bir şey bekliyor muydun?" Beklemiyordu.

"Belki son on buçuk yılda bir noktada biraz mantıklı davranmışlardır diye umuyordum."

Derren ona dokunma dürtüsüne direnmek için kendini zorladı, acısını daha da kötüleştirmek istemiyordu. "Hatalı olduklarını kabul etmeleri, hatta bunu kendilerine itiraf etmeleri, bu sabah buraya gelirken onlara tam olarak söylediğin şeyi kabul etmeleri anlamına gelir - 'cahil, kolay yönlendirilen, düşüncesiz piçler'. Kimse bu sıfatı istemez." Kadın sadece kamburunu çıkardı, bu da adamın zayıf bir gülümsemesine neden oldu. "Bu sabah her zamankinden daha kabasın, değil mi?"

Evet, olduğu gibi, öyleydi. Aslında Ally bugün kendini biraz dengesiz hissediyordu. Her zamanki gibi güçlü kollara sarılmış olarak uyanmıştı. Ancak hiç de olağan olmayan şey, yatağında uyanmış olmasıydı. Evet, bütün geceyi yatakta geçirmişti. Çocukluk sürüsünün katledilmesinden beri böyle bir şey olmamıştı. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Bir anlamı var mıydı ki? Fazla mı düşünüyordu? Muhtemelen.

Ally kadar kurtlara kızmış görünen Nick de Derren'e döndü. "Gitmeye hazır mısın?"

Derren başını salladı. Bir zamanlar çocukken sahip olduğu anne babasına saygılarını sunmuştu. Artık bir nedeni yoktu-

"Kahretsin, bu pislik ne istiyor?"

Roni'nin sözleri üzerine Derren onun bakışlarını takip ederek kısa bir mesafe ötede duraklayan iri yarı, yaşlı bir erkek şekil değiştireni gördü. Derren onun babasının eski bir arkadaşı olduğunu fark etti.

"Gelmemeliydiniz," dedi adam kararlı bir şekilde.

Ally bir el salladı. "Evet, evet, yürümeye devam et." Yaşlanan şekil değiştiren ona göz kırptı, açıkça şaşırmıştı. "Nasıl hissediyorsan öyle hissedersin. Bu duyguları başkalarına yükleyemezsin." Elleriyle onu uzaklaştırdı. "Kışt." Erkek gerçekten de öyle yaptı.

Elinde olmadan Derren onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Teşekkürler, bebeğim."

"İşte yine başlıyoruz," diye homurdandı Roni.

Başka bir şekil değiştiren onlara yakın durdu. Bu seferki bir dişiydi ve Derren onu kolayca tanıdı. Sertçe başını salladı. "Roxanne."

"Derren." Boğazını temizledi ve yüzünde kısa bir gülümseme belirdi. "Seni son gördüğümde çok daha uzunsun." Eşinin hızla yaklaştığını görünce hızla devam etti. "Annem ve babam . . . bir vasiyetleri vardı ve-"

"Onlardan hiçbir şey istemiyorum, Roxanne." Derren acı ya da öfkeyle konuşmuyordu. Sadece bir gerçeği ifade ediyordu. "Buraya sadece saygılarımı sunmak için geldim."

Arkadaşı elini omzuna koydu. "Tatlım, gitme vaktimiz geldi."

Roxanne başını eğdi. "Evet, Warren."

Warren Derren'e şüpheyile baktı. "Hakkınızda çok şey duydum."

Derren eminim öyledir.

"Ailenin ölümünü ya da cenazeyi nereden duydun bilmiyorum" -Roxanne hayatında bir kez olsun kalabalığa karşı çıkmıştı- "ama buraya gelmeye hakkın yoktu."

Derren başını eğdi, sesi sabit ve sakindi. "Fikrinizin benimle herhangi bir ilgisi olduğunu size düşündüren nedir?"

Roni, "Senden umursamanı beklemesi biraz tuhaf," diye onayladı.

Derren Warren'a, "Onlar benim ailemdi," dedi. "Cenazelerine katılmak için her türlü hakka sahibim. Mezarlarının başında yaygara kopararak bugünün içine ediyor olman

. . . Bunun için size teşekkür edeceklerinden emin değilim."

Roxanne arkadaşının kolunu çekiştirdi. "Gitmeliyiz."

Warren Derren'le alay etti. "Yanınızdaki bu kurtlar ne yaptığınızı biliyor mu?"

Ally konuştu. "İşlemediği bir suçtan dolayı yargılandığını biliyor musunuz? Evet, biliyoruz." Ona parlak bir gülümseme verdi. "Öyleyse hemen gidebilirsiniz."

Warren gözlerini ona dikti. "Körü körüne inanç tehlikeli bir şey olabilir."

"Evet, biliyorum." Ally, Roxanne'a anlamlı bir bakış attı ve Roxanne'ın yüzü kızardı. Anlaşılan kadın gerçekten de kardeşine yanlış yapıp yapmadığını merak ediyordu. Ally'nin kitabında "merak etmek" yeterli değildi. Roxanne bu şüphe kırıntısına göre hareket etmeliydi. Tanrı aşkına, o onun küçük kardeşiydi.

Roxanne arkadaşına, "Hadi gidelim," dedi.

"Evet, yapalım." Warren omuzlarını dikleştirdi. "Bu insanların huzurunda olmak istemiyorum."

Ally ona tekrar gülümsedi. "Senin için ne kadar harika. Hoşça kal."

Warren, Alfaların Derren'e "eşlik etmeleri" için görevlendirdiği iki hantal, boş yüzlü kurda baktı. Tercümesi: Onu yakından izlemek için oradaydılar. "Onları bölgemizden uzaklaştırın." Kurtlar, neredeyse hiç baskın olmayan ve bu nedenle üzerlerinde hiçbir otoritesi olmayan bir erkekten emir almaktan etkilenmiş gibi görünmüyorlardı. Bir bakışla onu reddettiler.

Derren gittiği için çok mutluydu. "Hadi buradan gidelim." Sürünün bölgesinin dışında bekleyen SUV'ye doğru ilerlerken Ally'nin elini tuttu. "Eskortlarına" çok dikkat etti. Biri önlerinde yürürken diğeri arkalarında yürüyordu.

Görünüşe göre onları hissetmeyeceğini düşünen başka kurtlar da ormanın sağında ilerliyor ve onlara ayak uyduruyordu. Nick, Roni ve Ally'nin ara sıra bakışlarını ormana doğru kaydırdıklarını fark eden Derren, sürü arkadaşlarının da onları hissettiğini biliyordu.

Sonunda sınırı geçtiğinde, Derren'in kurdu endişe içinde sinsice dolaşmayı bıraktı - yine de tetikte ve tetikte kaldı.

Roni, "Tam bir pislik sürüsü," dedi. "Biliyor musun Derren, eğer kız kardeşin sana karşı bu kadar sadakatsiz olmasaydı, o kendini beğenmiş piç kurusuna sahip olduğu için onun adına üzülürdüm."

Derren'in vücudu ona çarptığında Ally'nin nefesi ciğerlerini terk etti ve Derren "Yere yat!" diye bağırırken Ally cipin arkasında sertçe yere çarptı.

Küfürler, homurtular, havayı çatlatan yüksek sesler ve gıcırdayan lastik sesleri vardı. Ne olduğunu anlaması birkaç saniyesini aldı. Biri onlara ateş etmişti.

"Ally, iyi misin?" Derren vücudunda yara olup olmadığını araştırırken telaşla sordu.

"Evet, ama sen değilsin." Gömleğinin omzunda kırmızı bir leke oluşmaya başladığında Ally'nin midesini dehşet kapladı.

"Hemen cipe binmemiz gerekiyor." Nick'e ve topallayan Roni'ye bakarken onu ayağa kaldırdı. Evet, Derren'in ilk endişesi Alfa'sı için olmalıydı. Ama siyah bir minibüsün yolcu camından dışarı sarkan gümüş rengi bir parıltı yakaladığında, ilkel içgüdüleri onu Ally'yi korumaya itmişti.

Nick küfreden Roni'yi dikkatle cipin arkasına yerleştirdi. "Kalçasına bir kurşun yedi."

"Doğrudan geçti, iyi olacağım." Ama Roni'nin sesinde acı vardı.

Derren Ally için arka kapıyı açık tuttu. "Atla, bebeğim."

Görmedi; gözleri huzuru için çok fazla yayılmış olan kırmızı lekeye takılmıştı. "Derren, bir bakayım."

"Önce Roni'ye yardım et." Derren yolcu koltuğuna atlamadan önce onu neredeyse içeri itti. Nick hemen yola koyuldu.

Roni oturduğu yerde sarsıldı ve sonra bacağını kucakladı. "Orospu çocuğu! Jaime haklı. Vurulmak hiç eğlenceli değil."

Bu Jaime'nin söyleyeceği bir şeye benziyordu. Ally ellerini yaranın yanına koydu. "Bir şey yok. Sadece sakın ol."

"Bunu öngöremedin mi?" Nick'in sesi bir kırbaç gibiydi.

Ally bakışlarını Roni'nin yarısından ayırmadan ona şöyle dedi: "Kahinler her şeyi göremez. Bu işler böyle yürümez."

Derren yüzünü ona dönmeden önce, "Nick, kes şunu," diye bağırdı. "Bebeğim, bu senin hatan değil." Onun kendini suçlu hissedeceğini biliyordu.

Yara nihayet kapanırken Roni, "Ally'nin öngörülleri yüzünden kayıtsız kaldık," dedi. Ally'ye başıyla teşekkür etti. "Yanımızda olman çok iyi oldu." O anda Roni'nin cep telefonu çaldı. Marcus'un telaşlı sesi onu irkiltti. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Ally beni iyileştirdi, iyiyim. Sadece benim için o lanet herifleri getir." Bununla birlikte telefonu kapattı.

"Bracken ve Marcus minibüsü takip ediyorlar mı?" Ally sordu. "Evet." Roni telefonunu cebine geri koydu. "Onlar piçleri yakalasak iyi olur."

Derren homurdandı. "Marcus sürüyor. Az önce arkadaşının vuruluşunu izledi, yani evet, onları yakalayacaktır."

Ally koltuğunda öne doğru eğildi. Derren ona dokunamadan elini yakaladı.

"Hayır bebeğim, beni henüz iyileştiremezsin." Kurdu hırladı.

"Neden?"

"Kurşun çıkmadı."

"Siktir," diye tersledi Ally. Deri muhtemelen çoktan iyileşmeye başlamıştı.

"Geri döndüğümüzde onu çıkaracağım," diye hırladı Nick, öfkeyle.

Ana kulübeye döndüklerinde Nick sterilize edilmiş bir cımbız kullanarak tam olarak bunu yaptı ve Derren tek bir ses bile çıkarmamış olmasına rağmen Ally onun acı çektiğini biliyordu. Onu iyileştirdikten sonra temizledi ve Nick'in gömleklerinden birini giydirdi; Marcus ve Bracken'ın yakaladığı tetikçi piçleri görene kadar duş almayı kesinlikle reddediyordu.

"Yakında döneceğim." Derren, Kathy'nin yaptığı sandviçi kemirmekte olan solgun Ally'ye hızlı bir öpücük verdi. "Hepsini ye." Onun rahat edebileceğinden daha fazla enerji harcamıştı. Aklından geçenleri okuduğu anlaşılan Shaya'ya döndü.

"Onun icabına bakacağım," diye söz verdi Alfa dişisi.

Tatmin olan Derren, Nick ve Eli'a esirlerin tutulduğu alet deposuna kadar eşlik etti. Küçük bina ana kulübeden çok uzakta değildi.

Bracken ve Marcus onları dışarıda karşıladı. Gözleri sürekli kurt gibi parlayan Marcus öfkeden patlamaya hazır görünüyordu. Bu anlaşılabilir bir şeydi.

"Bir sorunumuz var." Bracken'ın kaşları öfkeyle çatılmıştı. "Rusça konuşuyorlar."

Nick kaşlarını çattı. "Rus mu?"

"İlk başta Amerikalı olduklarını ama bizi yanıltmak için farklı bir dilde iletişim kurduklarını düşündüm. Ama kimliklerini kontrol ettik. Moskova'dan gelen kutup ayısı değiştiricileriymiş."

Eli, "En azından biraz İngilizce konuşmaları gerekiyor," dedi.

Bracken, "Ben de öyle düşünüyorum," diye onayladı. "Bizi anlamıyormuş gibi davranıyorlar ama tahminimce aptalı oynuyorlar."

"Birbirleriyle bol bol Rusça konuşuyorlar," diye araya girdi Marcus, sesi zar zor insani çıkıyordu, "ama ne dediklerini bilmiyorum."

"Sorun değil." Nick omuzlarını dikleştirdi. "Onlarla biraz kaliteli zaman geçirdikten sonra bol bol İngilizce konuşacaklardır."

"Bu adamlar kolay kolay bilgi verecek tiplere benzemiyor," dedi Bracken. "İkisi de daha önce esir düştüklerini düşündürecek kadar yara iziyle kaplı. Ve kutup ayıları sert, inatçı piçlerdir." Bu da Bracken'ın haklı olduğu anlamına geliyordu: gerçekten de bir sorunları vardı.

Derren'in aklına aniden bir şey gelince, "Bir saniye bekle," dedi. Ana kulübeye döndüğünde Ally'yi hâlâ bir kuş gibi sandviçini karıştırırken buldu. "Bebeğim, Rusça konuşuyorsun, değil mi?" Onun, üvey amcalarının kendisine nasıl birkaç dil öğrettiğini anlattığını hatırladı.

Kaşları birbirine yaklaştı. "Evet."

"Benimle gel." Derren onun elini tutarak ve sorularını duymazdan gelerek onu alet deposuna götürdü.

Roni küçük binanın dışında diğerlerine katılmış, umutsuzca volta atan arkadaşını sakinleştirmeye çalışıyordu.

Marcus'un manik bakışları Ally'ye kilitlendiğinde başıyla onu onayladı. "Roni'yi iyileştirdiğin için teşekkür ederim. Tekrar."

Ally, Derren'e dönmeden önce ona yarım bir gülümseme verdi. "Tamam, neden buradayım?"

"Tutsaklar Rus," diye yanıtladı Derren. "Bizim için tercüme etmen gerekiyor. Bunu görmek için burada olmamanızı tercih ederdim - sorgulamalar hoş değildir. Ama bize kimin suikast düzenlediğini söyleyebilirler ve bunu bilmemiz gerekiyor."

Eli merakla Ally'ye baktı. "Rusça biliyor musun?"

"Beş dil biliyor," dedi Derren gururla. "Ve buna İngilizce dahil değil."

Bracken'ın kaşları havalandı. "Etkileyici."

"Hadi başlayalım." Nick harekete geçti ama Derren konuşunca durdu.

"Durun, bir fikrim var." Nick bu fikri duyup onayladıktan sonra Alfa altısını da kulübenin içine götürdü. Derren, Roni'nin sadece Marcus'un Nick onları sorgulamayı bitirmeden önce kutup ayılarının boğazını kesmesini engellemek için orada olduğunu tahmin ediyordu.

Ally, her biri bir sandalyeye sabitlenmiş olan ağır yapılı şekil değıştirenleri inceledi. Sıkılmış gibi görünüyorlardı.

Korkuyordu ama tedirginlikleri parmaklarına karıncalanma hissi veriyordu.

Bracken soldakini işaret ederek sessizliği bozdu. "Şuradaki Andrei. Onun yanındaki de Misha."

Nick bir avcının zarafetiyle yavaşça yürüyerek tam karşılarında durdu. "Kendimi tanıtmama gerek olduğunu sanmıyorum." Ayılar ona bakakaldı. "Tahmin edebileceğiniz gibi, size basit bir sorum var. Bize neden ateş ettiniz?"

İkisi de cevap vermedi; ikisi de Nick'i anlayamamış gibi şaşkın görünüyordu. Ama Ally onlardan böyle bir kafa karışıklığı hissetmedi.

"Bir kez daha soracağım," diye gürledi Nick. "Neden bize ateş ettiniz?"

Andrei, Misha'ya bir bakış fırlattı ve Rusça, "Görünüşe göre vurulduğunu bilmiyor," dedi.

Misha'nın gözlerinde kısa bir süre için eğlence parladı. Rusça cevap verdi: "Alfa o kadar da akıllı değilmiş."

Nick homurdandı, sesi gök gürültüsünü andırıyordu. "İngilizce bildiğini biliyorum, o yüzden benimle taşak geçme. Soruma cevap ver."

"Ve sanırım bunu yapmazsak bizi öldürecek." Andrey bıkkınlık içindeydi. "Konuşursak yaşamamıza izin vereceğine inanacak kadar aptal olduğumuzu mu sanıyor?"

Misha bir omzunu çok hafifçe silkti. "Bize ne yaparsa yapsın üstesinden gelebiliriz. Sanki daha önce dilimlenmemişiz gibi."

Nick çok yavaş adımlarla önlerinde yürümeye başladı. "Hiç 'Su Tedavisi' diye bir işkence yöntemi duydunuz mu?"

Andrey'in öfkesi daha da arttı. "Bir tedavi nasıl işkence olabilir? Bu şekil değiştiren bana hiç mantıklı gelmiyor."

Misha kısa bir süre arkadaşına baktı. "Dediğim gibi, zeki biri değil."

Ses tonu bir profesörünkine benzeyen Nick ayrıntılara girdi. "İşkenceciler esirlerinin burnunu kapatır ve boğazından aşağı bir tüp sokarlardı. Sonra işkenceciler tüpten aşağı kusmuk ya da sidik dökerlerdi. Esirleri bu şekilde

nefeslerini uzun süre tutamazlar, bu yüzden tüpün içindekini yutmak zorunda kalırlar."

Hem Misha hem de Andrei gerilirken Ally neredeyse gülümsedi.

Nick devam etti. "İ kenceciler bunu tekrar tekrar yaparlardı, sadece esir doydu unda dururlardı. Bu yeterince kötü de ilmi  gibi, i kenceciler daha sonra tutsak kusana kadar midesine vurmak için bir sopa kullanırlardı. Daha da kötüsü, i kenceciler bunu tekrar yapıyorlardı. Ve tekrar. Ve tekrar."

Andrey'in ağzı buru tu.  fkesi yerini endişeye bıraktı. Gözleri bir an için Misha'ya kaydı ve hâlâ Rusça konuşarak, " tiraf etmeliyim ki bunu hiç duymadım," dedi.

Nick kutup ayılarına gülümsedi. "Acımasız, değil mi? Ama o zaman - eminim duymu sunuzdur - ben de öyleyim, özellikle de sürümün güvenliği tehdit altında olduğunda. Kız karde imi ve Beta'mı vurdun. Sırf bu yüzden bugün burada  leceksin. Bu iki şekilde olabilir. Bize bilmek istediklerimizi söylersin, ben de cezayı infazcılarımdan birine veririm. Gördüğünüz gibi, arkadaşını vurdu unuzdan beri sizi yok etmek için can atıyor.  abucak halledecektir."

Andrei ve Misha, Marcus'a ihtiyatlı bir bakış attılar.

"Ama eğer sorularımıza cevap vermezsen, cezayı ben vereceğim. Ve seni tekrar tekrar incitmeye devam edeceğim. Bundan bir an bile şüphe etme. Ve eninde sonunda bana bilmek istediklerimi zaten söyleyeceksin. Bana kalırsa, bu içten sıyrılmak ve çabucak ölmek daha mantıklı. Ama tabii ki seçim sizin. Doğrusunu söylemek gerekirse, hemen cevap almaktansa sana acı çektirmeye daha hevesliyim."

Andrei Misha'ya baktı. "Blöf yaptığını mı düşünüyorsun?"

"Bence bunu yapar ve bundan zevk alırdı." Misha gergin görünmüyordu ama tedirginli i Ally'nin tenini sızlatıyordu.

"Sanırım kendinize sormanız gereken soru  u," diye başladı Nick. "Bize suikast düzenleyen kişi bu işkenceye değer mi?"

Misha kaskatı kesildi. "Vurulma olayını biliyor."

Andrey Nick'e ihtiyatla baktı. "O kadar da aptal değilmişsin. Ne talihsizlik."

Nick bakışlarını birinden diğerine gezdirdi. "Tek istediğimiz onun adı."

"Ne yazık ki Alfa için," dedi Misha, "kaçmayı ve hepsini öldürmeyi planlıyoruz. Botundaki bıçak hâlâ sende mi?"

"Hayır, kuduz görünümlü olan aldı." Andrei, o anda gerçekten de biraz kuduz görünen Marcus'a ters ters baktı.

Misha etkilenmiş görünmüyordu. "Önemli değil Andrei. Başka yollarımız da var."

Uzun bir sessizlik anından sonra, ayıların "İngilizce anlamıyoruz" numarasını sürdürmeye niyetli oldukları anlaşıldığında Nick başını eğdi. "Pekâlâ. Madem böyle oynamak istiyorsunuz. Hayal kırıklığına uğradığımı söyleyemem." "Belki onlar gerçekten Yapma. anlamak İngilizce,"

Eli önerdi, ama Ally onun buna inanmadığından emindi.

Bracken başını salladı. "Sadece inanılmaz derecede kalın kafalı biri hızlı bir ölüm yerine su tedavisini seçer."

Derren Nick'e doğru yaklaştı. "Biliyor musun, Maxim Barinov'a ulaşp bu adamları duyup duymadığını sorabiliriz." Maxim ıslahevinde tanıştıkları bir Rus kutup ayısıydı.

Misha'nın gözleri büyüdü. "Keskin Nişancı'yı tanıyorlar."

Derren Nick'le konuşmaya devam etti. "Onunla birkaç gün önce konuştum. Suikastı kimin düzenlediğini bulmaya çalışacağını söyledi. Eminim kendi türünden iki kişinin bu işten para kazanmaya çalıştığını öğrenince çok kızacak." Derren'in umduğu gibi, Ruslar uygun bir şekilde korkmuş görünüyorlardı. Maxim'in profesyonel bir keskin nişancı ve her yönüyle acımasız bir piç olarak ünü iyi biliniyordu.

"Evet," diye onayladı Nick. "Eğlenceye katılmak için buraya gelirse hiç şaşırmam."

Derren yüzünü buruşturarak, "İşkence söz konusu olduğunda hasta bir piç olabiliyor," dedi.

Andrey hemen arkadaşına, "Belki de onlara istediklerini vermeliyiz," diye öneride bulundu. "Maxim Barinov'la yüzleşmektense onların elinde ölmeyi tercih ederim. Gitmekle tehdit ederdi

ailelerimizden sonra. Ve doğruyu söylemek gerekirse, Su Tedavisi'nden uzak durmayı tercih ederim. İçimden bir ses, Alfa bir kere başladıysa, ona bir isim versek de vermesek de durmayacağını söylüyor. Gözlerindeki kana susamışlığa bakın."

Misha, "Ama onlara bir isim verirsek, isabeti iptal etmenin bir yolunu bulacaklardır," diye belirtti. "O zaman kimse ölümlerimizin intikamını alamaz."

"Bu doğru. Onlara sahte bir isim verebiliriz," diye önerdi Andrei. "Erkeksi bir isim. Belki de ölmesini istediğimiz biri. Bu kurtlar bir kadının sorumlu olduğunu asla düşünmeyecekleri için yalanı kolayca yutarlar. Ben de şaşırmıştım - ta ki bir Kahin olduğunu duyana kadar. İntikamcı yaratıklar olabiliyorlar. Onlara Rus kutbunun yaptığını söyleriz-"

Ally'nin duyması gereken tek şey buydu. "Bu bir kadın. O bir Kahin."

Roni gözlerini kırptırdı. "Kahin mi?"

Ally başını salladı. "Onun adını söylemediler; sana sahte bir isim vermek istediler - her şeyi nefret ettikleri bir adamın üzerine yıkmak istediler."

Andrei ve Misha, onlara omuz silkerek "Ne yani, başka dilleri sadece siz mi konuşuyorsunuz sanıyorsunuz?" diyen Ally'ye bakakaldılar.

"Bizi kandırdın," diye suçladı Misha, İngilizceye geçerek, tuhaf bir şekilde etkilenmiş görünüyordu.

Evet, kandırılmışlardı. Derren, Ally'nin Rusça bildiğini açıklamamayı önermişti; kimse onları anlamadığı için birbirleriyle rahatça konuşabileceklerini düşünmelerini sağlamak için. "O kadar da zeki değilsiniz, değil mi?" diye sordu onlara İngilizce olarak, Nick hakkındaki sözlerini yorumlayarak. Gözlerini kısmışlardı.

"Roni, bana tüpleri getir," diye emretti Nick. Roni mecburen bir alet tezgâhından iki tüp çıkardı. Ally'nin bunların sahne malzemesi mi yoksa Nick'in onları gerçekten kullanmak niyetinde mi olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu. Nick'in tamamen akli başında olduğundan emin olmadığı ve kız kardeşinin daha yeni vurulduğu göz önüne alındığında, ikincisi olması mümkündü.

Misha ve Andrei kaskatı kesildiler.

Nick onlara ters ters baktı. "Eğer bir isim bulamazsam cezanızın benim olacağına dair sizi uyarmıştım."

"Gerçeği biliyorsunuz." Andrei İngilizce konuştu. "Kadın sana söyledi."

"Aynen öyle, bana söyledi. Bana yalan söylemeye niyetliydin." Nick onlara onaylamayan bir bakış attı. "Bu çok hayal kırıcı."

"Hızlı bir ölüm istemiyorlar," dedi Ally Alfa'ya. "Kaçmayı planlıyorlar."

Derren kaşlarını kaldırdı. "Şimdi öyle mi?"

Nick, "Böyle bir şey olmayacak," dedi. Eli ve Bracken'a döndü. "Burunlarını emniyete alın. Marcus, karınları doyana kadar geride dur. Sonra onlara istediğin kadar sert vurabilirsin."

"Bekle," dedi Misha umutsuzca İngilizce, "sana bir isim vereceğiz." Andrei de aynı çaresizlikle başını salladı.

"Neden birdenbire bunu yapmak istedin?" Ally başını öne eğdi. "Daha önce istemediğini söylemiştin, çünkü vuruş iptal edilirse ölümlerinizin intikamını alacak kimse olmayacaktı."

"Bu ne yazık ki söylediğin tek bir kelimeye bile güvenemeyeceğim anlamına geliyor." Nick omuz silkti. "Ayrıca, bir isme ihtiyacım yok. Hem benim sürümden hem de Anka Sürüsü'nden, her ikisini de vuracak kadar nefret eden tek bir dişi Kahin var."

"Onu bulacağım ve öldüreceğim," diye yemin etti Roni.

Onun yanında, Marcus hırlarken yumruklarını sıktı. "Ama önce eşimi vurmaya cüret eden bu iki piçin icabına bakacağız."

Eli ayılara doğru yürüdü, belli ki kız kardeşi adına intikam almaya hevesliydi. "ile. Sikerek. Zevkle."

CHAPTER TWELVE

S Ya onun aptal olduğunu düşünüyordu ya da onu iyi tanımadığına inanıyordu.

Her iki konuda da yanılıyordu. Derren, Ally'yi kısa bir süredir tanmasına rağmen onu çoğu insandan daha iyi anladığına bahse girerdi. Birini yıllarca hayatınızda tutabilir ama asla gerçekten tanımayabilirsiniz; diğerlerini ise birkaç hafta içinde tanıyabilirsiniz.

Ally'nin okunması kolay bir insan olmadığını söylemek doğru olur. Duygularını yüzüne yansıtmazdı. Ama Derren onu o kadar iyi tanıyordu ki, tek bir bakışıyla yorgun mu, aç mı, kızgın mı ya da aklında bir şey mi olduğunu anlayabiliyordu.

Şu anda, tezgâha yaslanmış onun öğle yemeğini hazırlamasını izlerken, bir şeylerin ters gittiğini hissedebiliyordu. "Seni rahatsız eden ne?"

Badem gözleri bir anlığına onun üzerine dikildi. "Hiçbir şey."

"Yalan söylediğinde sol omzunu silkersin."

Ally'nin omuzları aniden yerine kilitlendi. "Yemek pişirirken beni rahatsız edeceksen mutfağımdan defol."

Derren onun yerine fincanından bir yudum aldı. Kadın mükemmel kahve yapıyordu. "Dünden beri yoktun." Sorgulamadan sonra, alışılmadık bir şekilde sessiz ve dalgın olmuştu. Adam onu sorguladığında, kadın iyi olduğuna dair güvence vermişti. Tabii ki adam tamamen

Yalan söylediğinin farkındaydı ama hazır olduğunda konuşacağına güvenerek ona ihtiyacı olan duygusal boşluğu vermişti. Ama . . . "Sana zaman verdim. O zaman doldu, bebeğim."

"Ne yapma zamanı?"

"Benimle kendi rızanla paylaşma zamanı." Kadın kızarmış tavuk bifteklerini ve patates püresini tabaklara koyarken adam ona doğru ilerledi. Onun acı çekmesine izin vermeye hazır değildi, "Seni rahatsız eden ne?" diye sordu.

Yutkundu. "Benim türüm sürünüze yine acı verdi."

Çenesini kavradı ve yüzünü kendi yüzüne çevirdi.

"Selam,

Bu senin suçun değil. Kerrie bunu Kahin olduğu için yapmadı. Kıskanç, acılı ve görünüşe göre intihara meyilli olduğu için yaptı. Her şey bireyle ilgili, unuttun mu?"

Ally bunun bilincindeydi. Ancak Merkür kurtlarının bunu görmesini sağlamanın çok zaman aldığına da farkındaydı. Kerrie'nin yaptıklarının Ally'nin yaptıklarını geri alacağından ve saygı duyduğu ve değer verdiği bu insanların ondan uzaklaşmasına neden olacağından endişe ediyordu. Bu durum kendisine bile itiraf edebileceğinden çok daha fazla canını yakacaktı.

"Kimse bunun için seni suçlamayacak, Ally. İşler başlangıçtaki haline geri dönmeyecek." Derren buna izin vermezdi.

Gözlerini kısmıştı. "Bilgin olsun, beni bu kadar kolay okumandan hoşlanmıyorum." Adamın genel olarak insanları okuma konusunda yetenekli olduğunu bilerek kendini rahatlatmış; etrafındaki dünyaya açık bir kitap haline geldiğinden değildi. Umarım.

Ağzı kıvrıldı. "Bu konuda bana güven: Sürüdeki hiç kimse artık senin hakkında Kerrie'nin olaya karıştığını öğrenmeden önce düşündüklerinden farklı düşünmeyecek. Güven bana," diye tekrarladı.

"İstiyorum."

Onun bunu hiç duraksamadan söylediğini duymak, hayatında ona böylesine inanan birinin olması hem baş döndürücü hem de rahatlatıcıydı. Ve Derren'in bundan vazgeçmeye, Ally'den vazgeçmeye hiç niyeti yoktu. Ona

duyduğu ilk merak

daha sonra hayranlık haline gelmişti, ama bu hayranlık değişmiş ve bir bağımlılık haline gelmişti. O, kurtulamadığı bir saplantıydı. Düşüncelerine hükmediyor, kurdunu tüketiyordu. Derren kendini her akşam onunla daha fazla zaman geçirebilmek için Beta görevlerini bitirmek için acele ederken buluyordu.

Ne kadar saçma olsa da, onu sürüdeki diğer kişilerle paylaşmaktan hoşlanmıyordu. Onun kokusu, görüntüsü ya da düşüncesi sikinin sertleşmesine neden oluyordu. Onu sürekli istiyordu, ona doyamıyordu - eğer yapabilseydi, yirmi dört/yedi onun içinde olurdu. Şu anda onun içinde olmak istiyordu.

Onun kendisine duyduğu yoğun ihtiyacı hisseden Ally gülümseyerek başını salladı. "Daha sonra. Önce yemek yiyelim."

Her zamanki gibi yemeklerini yemek için verandaya oturdular. "Roni ve Marcus Kerrie'nin yerini tespit ettiler mi?" Ally Derren'e sordu. Çiftleşen çiftin o sabah Marcus'un kız kardeşlerinden birinin de üyesi olduğu Kerrie'nin sürüsüne gittiğini biliyordu. Görünüşe göre Kerrie birkaç aydır sürüsü tarafından görülmemiştir. Ailesi onun başka bir sürüdeki arkadaşlarını ziyarete gittiğini ama kimi ziyaret edeceği konusunda kesin bir bilgi vermediğini söylemişti.

"Marcus, kız kardeşinin verdiği listede yer alan Kerrie'nin tüm arkadaşlarını aradı," diye yanıtladı. "Hepsi de aylardır onunla görüşmediklerini söyledi."

"Yalan söylüyor olabilirler."

"Elbette yapabilirlerdi ama Nick ava gitmek için sürümüzü ayırmayı göze alamaz. Bunun yerine oldukça kurnazca bir şey yaptı."

"Ne?" Ally ağzına bir çatal dolusu tavuk tıktırdı. "Bir saat önce, ya Kerrie'nin ya da Yakalayıp canlı getirilmesini ya da nerede olduğuna dair herhangi bir bilgi verilmesini istediğini açıkça belirtiyor."

Zekice. "Sence işe yarayacak mı?"

"Nick'in gözüne girmek isteyecek pek çok insan olduğunu düşünüyorum, dolayısıyla birilerinin ortaya çıkması çok olası."

Ally yemeğini yarıda keserek, "Bana biraz Kerrie olayından bahset. Marcus'un eşinin başka biri olduğu konusunda yalan söylediğini biliyorum çünkü onu kendisi için istiyordu. Ama reddedilmesini ve Roni'yle çiftleşmesini neden bu kadar kötü karşıladı?"

"Roni'den önce Marcus'un ilişkileri kısa ve basitti. Ama kadınları peşinden sürüklemeydi, kalıcı bir şey aramadığını her zaman açıkça belli ederdi. Dışarıdan bakıldığında, Kerrie ilişkilerini bitirdiğinde bunu kötü karşılamış gibi görünmüyordu. Hatta sıradan arkadaşlar olarak kaldılar. Ona eşini gördüğünü söyledi; ona yanlış bir tarif verdi, dışının ona ihtiyacı olduğunu ve annesine çok benzediğini söyledi - ki bu Marcus'un ödünü kopardı."

"Neden?"

"Tam olarak bilmiyorum. Bana bu konuda söylediği tek şey, çok iyi bir nedenden ötürü onunla temas kurmadığı." Derren kolasını yudumladı. "Yani Kerrie ona eşinin kabul etmek istemeyeceği biri olduğunu söyleyerek onu gerçek eşiyle çiftleşmeye karşı hale getirdi."

"Muhtemelen bunun onu başka bir dişiyle çiftleşmeye açık hale getireceğini umuyordur," diye tahmin yürüttü Ally. "Kerrie gibi."

"Evet. Ve Kerrie ona gerçek eşinin yanlış bir tarifini vererek, onu bulduğunda gerçek eşini tanımasını son derece zorlaştırmak için elinden geleni yaptığına şüphe yok."

"Kerrie onu gerçek eşiyle birlikte gördüğü konusunda yalan mı söyledi, yoksa gerçekten bir imgelem gördü ve onunla birlikte gördüğü Roni miydi?"

Derren cevap vermeden önce tavuğunu çiğnemeyi bitirdi. "Roni ikincisi olduğuna inanıyor. Kerrie'yle ilk karşılaştıklarında Kahin onu görünce dondu kaldı ve garip davrandı. Roni ve Marcus'un arasına girmeye çalıştı. Önce Marcus'un eşinin ona ihtiyacı olduğunu söyleyerek Roni'yi uzaklaştırdı. Daha sonra

Marcus'un babasına hikâyeler anlatmış, babası da onu görmeye gelmiş ve Roni'yi eşine tercih ettiği için onu azarlamıştı. O sırada Roni ve Marcus eş olduklarını çoktan anlamış ve birbirlerini sahiplenmişlerdi. Kerrie çok geç kalmıştı."

"Kerrie kışından konuştuğunu itiraf etti mi?"

"Hayır. Gördükleri konusunda doğruyu söylediğinde ısrar etti ve Roni'nin Marcus'u kendisine karşı kışkırttığını iddia etti." Yemeğini bitiren Derren tabağı bir kenara koydu.

"Bu yüzden Roni'den nefret ediyor ve büyük olasılıkla Marcus'tan da onu Roni'ye tercih etmediği için nefret ediyor. Planının işe yaramamasına kızgın." Ally içkisinden bir yudum aldı. "Birinin iki kişinin yaptığı bir şey için iki sürüyü yok edecek kadar ileri gitmesi pek olası görünmüyor diyeceğim ama intikam için bütün bir sürünün öldürülmesini isteyecek insanlar olduğunu ilk elden gördüm." Kurdu o geceyi hatırlayınca hırladı. "Ve derler ki cehennemde hor görülen bir kadın kadar öfke yoktur."

Derren başını salladı. "Haklılar." Kulübenin içinden bir dizi bip sesi geldi. Cep telefonunu tezgâhın üzerinde unuttuğunu hatırlayarak boş tabağını aldı ve ayağa kalktı. "Hemen döneceğim."

Çimenlerin hışırtısını duyan Ally, programa göre yakınlarda duran üç kurda bakarak gözlerini devirdi. Belli ki Derren haklıydı; sürü ona eskisinden farklı davranmaya niyetli değildi. Ya da en azından bu üç leş yiyicinin öyle bir niyeti yoktu. Yaptığı fazladan üç kızarmış tavuk bifteğini onlara fırlattı. Üç infazcı öğle yemeğinde kısa bir ziyaret yapmayı asla ihmal etmediğinden, onlar için her gün fazladan yemek pişirmeye başlamıştı.

Derren yeniden ortaya çıktığında, ondan öfke ve antipati parıltıları geldi - bu kombinasyon derisine batan çiviler gibiydi. Endişelenerek ayağa kalktı ve kurdu da aynı derecede endişeliydi. "Ne oldu?"

Derren'in çenesindeki bir kas gerildi. "Az önce Nick'ten bir mesaj aldım. Ziyaretçileriniz var."

"Ziyaretçilerim mi var?"

"Matt, Zeke ve Rachelle burada."

Oh, güzel.

Birkaç dakika sonra, Ally'nin Merkür kurtlarının kendisinden nefret etmeye geri döneceklerine dair tüm korkuları tamamen ortadan kalktı. O ve Derren ana kulübedeki masada ziyaretçilerinin karşısında otururken, sürünün çoğu hem destekleyici hem de koruyucu bir şekilde Ally'nin arkasında toplandı. Orada olmayan tek şekil değiştirenler, çevre görevinde oldukları için Zander ve Jesse ile Willow'u üst kata, yabancılardan uzağa götürmüş olan Kathy'ydi.

Ally'nin kurdu ziyaretçilere karşı dişlerini göstererek hırladı. Collingwood kurtlarını görmekten hiç memnun değildi; ihanetlerini, kendisinden nasıl uzaklaştıklarını hatırlıyordu. Hayvan artık ne Matt'e ne de Zeke'e saygı duyuyordu. Rachelle'e gelince. . kurdu ona saldırmak ve boğazını parçalamak istiyordu. Bu çok çekici bir fikirdi.

Matt'in gülümsemesi titrekti. "Seni görmek çok güzel, Ally.

Özlendin."

Bir inanmazlık homurtusu duyuldu ve Ally bunun Shaya'dan gelmiş olabileceğini düşündü.

Matt boğazını temizledi, gülümsemesi hafifçe soldu. "Nasılsın?"

"Ben iyiydim." Ally her birini yakından inceleyip duygularını gözden geçirirken koltuğuna gömüldü. Matt görüldüğü kadar gergin hissediyordu. Zeke aldatıcı bir şekilde sakın görünmesine rağmen, içinden hem gerginlik hem de ... özlem mi sızıyordu? Rachelle ise, her ne kadar hoş bir görüntü çizse de, düşmanlık ve nefret dalgaları yayıyordu. Orada yeni olan neydi?

Zeke yumuşak bir gülümsemeyle Ally'ye başını salladı. "Bunu duyduğuma sevindim."

"İyi görünüyorsun, Ally," diye iltifat etti Rachelle, sesi çok tatlı ve içtendi. Ally'nin dişlerini sıkmasına neden oldu, çenesi ağrıyordu.

Ally, "Neden buradasınız?" diye sorarken bakışlarını üçünün üzerinde gezdirdi.

Cevap veren Matt oldu. "Hiç değilse köprüleri onarabileceğimizi umuyorduk." Başka bir deyişle, Matt hâlâ Ally'nin koruyucusunun intikam peşinde koşacağından korkuyordu ve bu nedenle onunla iyi geçinmek istiyordu.

Derren kaşlarını kaldırarak, "Şimdi mi?" diye sordu.

Rachelle'in sinsi gözleri Merkür kurtlarını inceledi-

Bu şekil değiştirenlerin üç ziyaretçiyi hiç de hoş karşılamadığını anlamak için empati kurmaya gerek yoktu. "Ally, yalnız konuşabilir miyiz?"

Derren hiç vakit kaybetmeden Ally'ye cevap verdi.

"Hayır." Zeke'in gülümsemesi acıya dönüşürken odak noktası

Derren. "Doğru ya, kendini onun koruyucusu olarak görüyorsun."

"Bizden korunmaya ihtiyacı yok," dedi Rachelle, "biz onun sürüsüyüz." Yüz ifadesi çok üzgün olan Rachelle, sanki her şey omuzlarına çok ağır geliyormuş gibi derin bir iç çekti. Süper iyi bir oyuncuydu. Ally sadece Merkür kurtlarının bu yalancı kevaşenin gerçek yüzünü görmesini umuyordu. "Ally'yle aramızda bazı sorunlar oldu ama hepsi bu. Biz sürüyük ve bu benim için bir şey ifade ediyor."

"O artık benim sürüm değil," dedi Ally kesin bir ifadeyle. "Geri dönmeyi planlamıyorum."

"Eve dönmek konusunda neden çekingen davrandığını anlıyorum," diye araya girdi Matt, "ama bu sefer her Geyin farklı olacağına dair sana yemin edebilirim."

Sanki buna inanacakmış gibi. Sesi daha da sertleşerek, "Geri dönmeyi planlamıyorum," diye tekrarladı.

"Sen buraya ait değilsin Ally," dedi Zeke. "Sen bize aitsin, sürüne."

"Sana defalarca söylediği gibi," diye başladı Derren, sesi hırlamaya yakındı, "o artık senin sürünün bir parçası değil."

Yumruklarını sıkarak Zeke gözlerini Ally'ye dikti. "Derren sana ne söyledi bilmiyorum, Ally. Sürüsüne katılman konusunda kafanı saçmalıklarla doldurdu mu bilmiyorum. Ama Matt'e burada kalışının geçici olacağını söyledi."

"Öyle olacak," diye onayladı Ally, "ama sonra başka bir sürüye katılacağım." Kurdu bu yorum üzerine dişlerini sıkı -Kızgınlığı bu kez Ally'ye yönelmişti. Hayvan Derren'den başka hiçbir yerde olmak istemiyordu.

Rachelle Ally'nin elini tuttu ve Ally elini hemen geri çektiğinde uygun bir şekilde incinmiş görünüyordu. "Ally, lütfen Collingwood Sürüsü'nden ayrılmayı bir kez daha düşün. Seninle iyi bir başlangıç yapmadığımızı biliyorum. Beni gördüğün anda küçümsedin. Ama Zeke seni terk ettiğinde dünyanın nasıl yıkıldığını düşünürsek, bu pek de şaşırtıcı değil. Bu senin kurdun için de çok zor olmuş olmalı."

Şu anda Ally'nin kurdu pençelerini esnetmiş, Rachelle'e bir hamle yapmak istiyordu. Beta dişi çok anlayışlı ve olgun görünüyordu; ifadesindeki hiçbir şey, içinden akan ve Ally'nin derisini çelik bir bıçak gibi kesen nefreti ele vermiyordu.

"Kuşkusuz, eşimle ciddi bir ilişki yaşamış birinin yanında olmak beni rahatsız ediyordu. Kurdum da bundan kesinlikle hoşlanmıyordu." Rachelle ellerini kaldırdı ve ekledi: "Ellerimi kaldırıp dürüst olabilirim: Başlangıçta sana karşı pek de iyi bir insan değildim. Betaların sürü arkadaşlarına karşı sorumlulukları vardır ve ben bir Beta dişisinin olması gerektiği gibi senin yanında değildim. Seni bu şekilde görmezden gelmem çok adiceydi ve bunun için özür dilerim."

"Benim de sana bir özür borcum var," dedi Zeke. "Rachelle'i sahiplendiğimde acı çektiğini biliyordum ama seni kontrol etmedim. Beta olarak senin iyiliğin benim sorumluluğumdaydı ve ben bunu ihmal ettim. Belki de ihmal etmeseydim, her şey daha farklı olabilirdi."

Rachelle başını salladı. "Zeke ve ben her şey için kısmen suçluyuz. Bu olayların hiç böyle olacağını sanmıyorum."

"Eğer senin yanında olsaydık, olaylar bu kadar büyümecekti." Gözleri gerçekten de yaşardı. Gözyaşlarını kırıştırdı ve burnunu çekti. "Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum. O küçük, kaba, dikkatsiz insan ben değilim ve bu kadar alçaldığım için utanıyorum."

Tanrım, kadın çok iyiydi. Zeke ve Matt bunu tamamen yutmuştu. Ve Ally, belki odanın geri kalanı da yutar diye ciddi ciddi paniklemeye başladı. Rachelle kesinlikle diğer herkesi kandırmayı başarmıştı. Ally açıkçası Merkür kurtlarını Rachelle'in numarasına kandıkları için suçlamıyordu. Ama kendi kurdu suçlayabilirdi. Düşünce tarzında çok temel olan kurdu, bu durumdaki tüm karmaşıklıkları hesaba katmazdı. Eğer Merkür Sürüsü Rachelle'e inanırsa, bunu bir başka ihanet olarak görecekti.

Rachelle Ally'ye yalvaran bir bakış attı. "Lütfen geçmiş arkamızda bırakabilir miyiz bilmek istiyorum. Bana yaptığın şeyleri neden yaptığını anlıyorum, gerçekten. Zeke'i kaybetmenin ve onun beni sahiplenmesini izlemenin senin için nasıl bir his olduğunu ancak hayal edebilirim. Bunun bana saldırmanı mazur gösterdiğini söylemiyorum elbette, ama-"

Ally'nin canına tak etmişti. "Şaşırt beni, Rachelle; doğru bir şey söyle." Çılgın düvenin ağzı açık kalmıştı. "İkimiz de aslında neden burada olduğunu biliyoruz," diye ekledi Ally sakinçe. "Sen de bu sürüyü bana karşı kışkırtmaya çalışıyorsun. Beni tekrar izole etmeye çalışıyorsun." Başını öne eğdi. "Bundan hiç sıkılmadın mı?"

Rachelle'in hakkını yemeyelim, şaşkınlığını çabucak atlattı ve gösterisine devam etti. "Ally, lütfen niyetimin bu olmadığından emin ol. Kimseyi sana karşı kışkırtmak istemiyorum ve hiçbir zaman da istemedim."

Ally alay etti. "Kadın, sana kendi süpürgele vurmak zorunda bırakma beni. Saçmalamayı kes, büyük bir kız ol ve bana biraz dürüstlük göster." Herkese gerçek Rachelle'i göster. "Benden nefret ediyorsun."

Rachelle'in gözlerinde kısa bir an için öfke parladı. "Bu doğru değil."

"Bundan emin misin?"

"Zeke için önemli olan birinden asla nefret edemem."

Ally alaycı bir şekilde gülümsedi. "Sevdiğin o küçük şeyi ona öğrettiğimi söylediğimde bile mi?" Rachelle'in içindeki öfke patladı ve Ally'nin kafasına bir çekiç gibi indi. Onunla alay etmek işe yarıyordu. Ally'nin kurdu da bunu tamamen onaylıyordu.

"Bu çok çocukça ve yersizdi, Ally. Burada işleri düzeltmek için elimden geleni yapıyorum. İşlerin senin için bu kadar kötü hale gelmesindeki payımın sorumluluğunu üstleniyorum." Rachelle hâlâ doğru şeyleri söylüyordu ama sesi titrerken, yüzü sertleşirken ve gözleri parlarken artık o kadar da inandırıcı gelmiyordu. "Tüm bunları geride bırakmayı deneyemez miyiz? Yeniden başlayamaz mıyız? Tek istediğim bu: bunu düzeltmek, her şeyi yoluna koymak ve bu sefer senin için daha iyisini yapmak."

"Saçma sapan konuşma sırası bende mi?"

Zeke sakinleştirici elini Rachelle'in koluna koydu, muhtemelen o da Ally gibi arkadaşının öfkesinin arttığını ve kabardığını hissedebiliyordu. "Seninle tartışmak istemiyoruz, Ally. Sadece istiyoruz-"

"Biliyorsun Ally," diye araya girdi Rachelle, "Mia bana bunun anlamsız olacağını söyledi."

Rachelle şimdi de top oynuyordu. Yoksa neden bir zamanlar Ally'nin yakın arkadaşı olan dişi kurt Mia'nın ihanetine dikkat çeksin ki? Zeke ve Ally sık sık Mia ve eşiyle çifte randevulara giderlerdi. Rachelle sürüye katıldığında, Beta dişisinin bu randevularda Ally'nin yerini aldığını söylemeye gerek yok. Aynı zamanda Mia'nın arkadaşı olarak da onun yerini almıştı ve bu şekilde tamamen terk edilmek acı vericiydi.

"Bana özür dilemene imkan olmadığını, çok kıskanç ve acımasız olduğunu söyledi," diye devam etti Rachelle. "Ama ben buna inanmak istemedim."

"Ne tesadüf, ben de inanmıyorum."

Rachelle bunu görmezden gelerek devam etti. "Mia'nın yanıldığını umuyordum. Ama buradaki herkes gerçeği görebiliyor, Ally. Görebilirler."

ne kadar suratsız, saldırgan, nefret dolu, affetmez ve merhametsiz olduğunuzu görün."

"Çılgın, zehirli, zihin uyuşturan, standartların altında bir zekâdan geliyorsa ... bu kesinlikle bir bok ifade etmez." Ally omuz silktili. "Ama, hey, hakkımdaki tüm bu saçmalıklara inanmak kendini iyi hissetmeni sağlıyorsa ... o zaman, tüm güç senin sanırım."

Rachelle'in üst dudağı kıvrıldı. "Kıskanıyorsun."

"İşte yine başlıyoruz." Ally gözlerini devirdi. "Kendine bir hayat kur, Rachelle. Senin güvensizliklerinle uğraşamayacak kadar meşgulüm."

"Kıskanıyorsun, söyle işte!"

Ally kuru bir sesle, "Evet, teninin içine kaymak ve sen olmak istiyorum," dedi.

"Zeke'e sahip olmama katlanamıyorsun! Onun seni değil de beni istemesine dayanamıyorsun!"

Ally, Rachelle'in buna ya gerçekten inandığını ya da inanmak istediğini görebiliyordu; sanki bu onun minicik egosunu güçlendiriyordu. "O kadar kandırılmış ve deli olduğunu görmüyor musun ki, bu deliliğin ötesine geçiyor ve tamamen yeni bir delilik boyutuna giriyor?"

Rachelle yumruğunu masaya vurdu. "İtiraf et. Kıskanıyorsun!"

"Evine git, Rachelle. Senin saçma sapan hız trenine binmekten bıktım usandım."

İşte o zaman aptal düve saldırdı. Ally ayağı fırlamaktan başka bir şey yapamadan, Roni'nin eli Rachelle'in boğazına dolandı ve kevaşeyi önünde durması için sürükledi.

Sonra aynı anda birkaç şey oldu.

Zeke arkadaşını savunmak için masanın üzerinden uçtu ama yolu Derren ve Marcus tarafından kesildi.

Matt ayağı kalktığında Nick masanın üzerinden atladı ve Rachelle ya da Zeke'e yardım etmek için hareket edemedi Alfa'nın önüne dikildi.

Hırlayıp hırlayan diğer Merkür erkekleri Ally ve Shaya'yı arkalarına yerleştirerek koruyucu bir duvar oluşturdular.

Roni, Rachelle'in yüzüne doğru, "Sakin kıpırdama," diye homurdandı. "Beta olabilirsin ama ben senden daha baskınım. Bunu hissedebiliyorsun, değil mi?" Rachelle çırpınıp Roni'nin ellerini pençelediğinde, dişi infazcı ellerini daha da sıktı. "Benimle dövüşmek aptalca ve anlamsız olur. Senden daha zorlu şekil değiştirenleri alt ettiğimi söylediğimde bana güven."

"Bırak onu," diye homurdandı Zeke, anlamsızca dişilere ulaşmaya çalışarak.

Roni ona kısa ve ilgisiz bir bakış attı. "Hayır, bunu yapacağımı sanmıyorum."

Zeke yine Derren ve Marcus'u omuzlayarak geçmeye çalışınca, Derren onu neredeyse ayağını kaybetmesine neden olacak kadar sert bir şekilde geri itti. "Bunu eşin başlattı," diye homurdandı Derren, "ve şimdi diğer dişiler bitirecek."

O zamana kadar Derren -koruma içgüdüleri çılgına dönmesine rağmen- müdahale etmemiştir çünkü bu Ally için iyi olmazdı. Baskın bir kurt, düşmanı tam önündeyken başkasından onu savunmasını istemezdi. Ya o düşmanla yüzleşirler ya da boyun eğerdiler. Derren'in Ally'nin zayıf görünmesini sağlamak gibi bir niyeti yoktu.

"Nick ..." Matt'in sesi sakinleştiriciydi. "Burada şiddet olmasına gerek yok."

Nick diğer Alfa'ya dişlerini gösterdi. "Bunu kurtlarına anlat."

Rachelle kendisini yakalayan kadına hitap ederken sesi kararsızdı. "Bu Ally ile benim aramda."

Ally alaycı bir tavırla, "O zaman meydan oku bana," diyerek koruyucu erkek duvarının etrafından dolaştı. Shaya, Nick'in onaylamayan hırıltısını duymazdan gelerek onu takip etti.

Rachelle, Ally'nin meydan okumasına tepki vermek yerine tekrar Roni'yle konuştu. "Ally senin sürü arkadaşın bile değil."

Roni kaşlarını kaldırdı. "Bundan etkilenmiş görünüyor muyum?"

"Bırak onu," diye emretti Zeke.

"Ooh, eğer yapmazsam ayaklarını mı vuracaksın?" Roni

şaka yaptı.

Zeke bir kez daha arkadaşına ulaşmaya çalıştığında, Derren dişlerinin arasından, "Geri çekil," diye konuştu. Zeke aptalın teki olduğu için Derren'e bir yumruk savurdu. Derren hiç irkilmeden Zeke'in yumruğunu avucunun içine aldı. "Yapılacak en yanlış şey." Derren Beta'nın yumruğunu kemikleri çatlatacak kadar sert bir şekilde ezdi ve kurdu kimin daha baskın olduğunu anlamaya zorladı. Ancak Zeke'in vücudu gerginliğini biraz kaybettiğinde Derren onu serbest bıraktı. "Bununla dişiler ilgilenmeli."

"Eşime zarar vermelerini izlememi mi bekliyorsun?" diye sordu Zeke, diğer eliyle yaralı yumruğunu kavrarken.

Marcus homurdandı. "Roni ona zarar vermiyor; onu dizginliyor. Benim dostumun 'zarar verme' anlayışı rakibini kendi bağırsaklarından asmak gibi bir şey."

Shaya Roni'nin yanına sokuldu ve kurt gibi parlayan gözlerle Rachelle'e baktı. "Evime gelip arkadaşşıma saldıramazsın. Şiddete başvurmaman şartıyla sana bölgemize adım atman için izin verdik. Yine de bu sözü ihlal etmeye cüret ettiniz - misafirperverlik kurallarından bahsetmiyorum bile."

"Ally beni kızdırttı," diye suçladı Rachelle.

Shaya gülümsedi. "Hayır, sen saçma hikayenle bizi eğlendirmeye devam ederken o sana gerçekleri gösterdi. Sen iyisin ama biz Ally'yi tanıyoruz. Onun anlattığın kişi olmadığını biliyoruz."

Ally'nin tüm varlığı Shaya'nın inancı ve güveni karşısında ısındı.

Kurdu da bunun tadını çıkarıyordu.

"Onu tanıdığını sanıyorsun." Rachelle alt dudağını gergin bir şekilde yaladı. "O sadece seni kandırıyor."

Shaya ona acıyan bir bakış attı. "Buna gerçekten inanıyorsan, sadece kendini kandırıyorsun demektir."

"Onu tanı mıyorsunuz!" diye bağırdı

Rachelle. "Oh, ama biz tanıyoruz."

Rachelle'in hiçbir Merkür kurdunun numarasını yutmamasına ne kadar sinirlendiğini gören Ally ona gülümsedi. "Kimsenin sana inanmaması çok üzücü, değil mi?"

"Şimdi şöyle olacak Rachelle. Roni seni serbest bırakacak." Roni'nin surat asmasına aldırmayan Shaya devam etti. "İki infazcım size aracınıza kadar eşlik edecek. Matt ve Zeke de kendi eskortlarıyla arkanızda olacaklar. Sonra buradan ayrılacaksınız. Asla ama asla geri dönmeyeceksin. Ve Ally'yi bir daha asla rahatsız etmeyeceksin."

Roni, Rachelle ile burun buruna geldi. "Eğer yaparsan, senin için gelirim. Ally sürümüzde kalsa da kalmasa da senin için geleceğim. Seni takip etmesini isteyeceğin son kişi benim."

Korku Rachelle'den sızarak Ally'nin üzerine çöktü. Korktuğu için Rachelle'i suçlayamazdı. Korkmalıydı, çünkü Roni kesinlikle ölümcüldü ve her sözünde ciddiydi. Ally kadın infazcıyla sık sık tartışırdı, bu yüzden onun ne kadar sert ve acımasız olabileceğini çok iyi biliyordu. İntikamcı olmasından bahsetmiyorum bile.

Rachelle ancak Roni'nin tutuşunun izin verdiği ölçüde başını salladıktan sonra kadın infazcı onu serbest bıraktı. Roni ve Marcus hemen nefes nefese kalmış, yüzü kıpkırmızı olmuş Rachelle'i dışarı çıkardılar.

Eli ve Bracken Zeke'i götürmeye başlarken, Derren Beta'ya ters ters baktı. "Aynısı senin için de geçerli. Ally'den uzak dur."

Matt üzüntüyle başını sallayarak, "İşleri yoluna koymak istedik," diye yemin etti.

Matt'e eGlik eden Nick, "Belki de yaptın," diye izin verdi. "Ama senin Beta dışın yapmadı. İşleri senin için daha da kötüleştirdi." Ve Cain büyük olasılıkla çılgına dönecekti.

"Ally, bugün olanlar için gerçekten çok üzgünüm." Nick hırlayınca Matt ellerini kaldırdı. "Pekala, ben gidiyorum."

Derren Ally'nin yanına gitti ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "İyi misin, bebeğim?"

Bunu duyan Zeke'in başı dönerek onlara baktı. "O mu Telefonlarıma cevap vermemenin sebebi ne?"

Ally, "Onları görmezden geliyorum çünkü birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yok," diye cevap verdi.

"Ve sen"-Shaya parmağını Zeke'in göğsüne saplarken kendini onun önüne yerleştirdi-"sen arkadaşından bile daha kötüsün. Bugün buraya neden geldiğin belli değil mi sanıyorsun? Ally'yi özölüyorsun. Onu sürüne geri istiyorsun çünkü onu her zaman yanında tutmak istiyorsun. Çiftleşmiş olmanıza ve Ally'ye karşı duygularınız körelmiş olmasına rağmen onu bırakamıyorsunuz. Birine değer verdiğinizde, onu kapatmak zordur, bunu anlıyorum. Ama başka biriyle çiftleşirken onu yanında tutmaya çalışmak bencilce ve acımasızca."

Zeke bir şey söylemedi ama omuzları hafifçe çöktü.

"Ally demeyi kes," diye gürledi Derren. "O artık senin değil. Anladın mı beni?"

Collingwood Beta'sı cevap vermedi, Eli ve Bracken'ın onu dışarı çıkarmasına izin verdi. Ally'ye yönelik tehditlerin bölgelerinden ayrıldığını görmeye ve artık ona yakın olmadıklarına dair güvenceye ihtiyaç duyan Derren onları takip etti ve Nick'in yanına sokuldu. Collingwood kurtları sınırı geçtikten sonra Derren'in kurdu sakinleşti.

Eli ve infazcılar ana kulübeye döndüler. Derren tam onları takip etmek üzereydi ki Nick'in sesi onu durdurdu.

"Bu sadece senin için geçerli değil. Ally'ye her baktığında yüzüne sahiplenme damgası vuruluyor. Onu önemsiyorsun, değil mi?"

Evet, Derren yaptı. Bu beklenmedik bir şeydi, çünkü insanlarla bağlantı kuran bir tip değildi. Ama daha da beklenmedik olan şey, bundan pişmanlık duymaması ya da korkmamasıydı. Kız huysuzdu, savunmacıydı, çok temkinliydi ve ukala bir ağız vardı - bunların hepsini sevimli buluyordu. Onu daha çok

Ona çekici gelen, güçlü, güvenilir, tehlikeli, saçmalıklara tahammülü olmayan ve başkalarına karşılıksız yardım eden bir kadındı. Bu onu büyüleyen karmaşık bir kombinasyondur. "Onu tutuyorum."

Nick şaşırarak görünmüyordu. "Bunu biliyor mu?"

"Collingwood Sürüşü'nde olanlardan sonra biraz ürkek." Ortağının gerçek eşini bulup onu tekrar terk etmesini izlemek istemiyordu. Ally'nin anlamadığı şey, Derren'in onun gitmesine izin veremeyeceğiydi, hiç kimse için. Onu seçmişti. Onu işaretlemişti. Artık onun olmuştu. Ona çok fazla baskı yapmadan ciddi olduğunu açıkça göstermesi gerekiyordu. Sorun Derren'in ona karşı kurnaz olamayacak kadar sahiplenici olmasıydı.

"Yani onun kalmasını, sürünün bir parçası olmasını mı istiyorsun?" Derren kaşlarını kaldırdı. "Bu bir sorun mu?"

"Shaya ve Roni için yaptıklarından sonra, tabii ki hayır. Ona borçluyum. Ayrıca, Ally'yi severim. Sana kendi hayatını yaşıyor. Çok uzun zamandır benim gölgemdin. Hayatını kurtardım diye kendi hayatını bana borçlu değilsin. Benim Beta'm olman ve ailemi koruman yeterli."

"Cenazede seni korumadım." Sadece Ally'yi düşünmüştü.

"Çünkü sadakatiniz artık bölünmüş durumda. Bu kötü bir şey değil Derren. Bir erkeğin dışısı onun için her zaman önce gelmelidir." Nick kollarını göğsünde kavuşturdu. "Cain, Ally'yi sahiplenmek istese de istemese de onunla birlikte olmandan hoşlanmayacak."

"Bununla başa çıkmak zorunda kalacak." Derren'in kurdu homurdanarak onayladı. Cain'in Ally'ye bir bağlılığı vardı ve ona kendi tarzında değer veriyordu ama Cain'in hissedebildiği tek şey buydu. Derren ona Cain'in verebileceğinden çok daha fazlasını verebilirdi. "Asıl sorun o değil, Ally'yi kalmaya ikna etmek olacak. Toparlanmayı seviyor." Belli ki kendini hiçbir yere tam anlamıyla yerleşmiş hissetmemişti. Bunu değiştirmek için çalışması gerekecekti.

Nick homurdandı. "Shaya senin tarafındayken, bu düşündüğün kadar zor olmamalı. Shaya ona tapıyor ve

onun gitmesini istemiyor. Ally'nin baskıya açık olacağını düşünüyor musun?"

"Belki." Ama belki de değil. Tam olarak beyaz atlı prens sayılmazdı. Marcus gibi pürüzsüz ya da etrafta olması kolay biri değildi. Gezegende onu olduğu gibi sevebilecek bir insan olduğundan şüpheliydi. Ayrıca Beta olması, zamanının çoğunu işine ayırması anlamına geliyordu ki bu da bir kadının kendini ihmal edilmiş hissetmesine neden olabilecek bir şeydi.

Evet, Ally'nin onunla çiftleşmeyi seçme ihtimali zayıftı. Ama bu şans hala vardı. Ve o da bu şansı değerlendirecekti.

Nick, "Ya Cain buraya gelir ve fikrini değiştirdiğini söyleyip onu sahiplenmeye karar verirse?" diye sordu.

"Kenara çekilmeyeceğim." Ne onun ne de Ally için geri dönüş yoktu. Derren'e göre Cain şansını kaçırmıştı. Derren ona Ally ile bir şans daha verecek kadar asil değildi.

"O istese bile mi?" "O zaman bile olmaz."

O gece gözlerinde korkuyla uyandığında, Derren yine onun yanındaydı ve ona kâbusunu unutturup adını haykırmasını sağladı. Daha sonra başparmağını çenesinde gezdirdi. "Seni tutuyorum, Ally Marshall." Bunu kabul etmek zorundaydı çünkü adam gitmesine izin vermeyecekti. "Sen benimsin."

Kulağa neredeyse ... bağlayıcı gelen bu çok samimi duyuru karşısında irkilen ve korkan Ally bir an konuşmadı. "Senin mi?"

"Hepsi benim. Derimin altına girdin, takıntım oldun. Artık geri dönüş yok."

Sinirle yutkundu. "Benden ne istiyorsun?" "Vermek zorunda olduğun her şeyi. Ve ben de alacağım."

CHAPTER THIRTEEN

N

"O senin eşin değil, değil mi?"

Ally Shaya'nın sözleri karşısında dondu kaldı. Bu bir soru değildi; kesin bir ifadeydi. Willow'la birlikte Ally'nin oturma alanındaki halının üzerine oturan Ally, kanepede uzanmış olan Shaya'ya baktı. "Nasıl öğrendin?"

"Bir süredir bundan şüpheleniyordum. Nick beni hemen sahiplenmedi. Cinsel istekleri beni neredeyse çıldırtıyordu ve çiftleşme dürtüsüne direnmek onun için fiziksel olarak acı vericiydi. İlk günden beri sen bunların hiçbirinden muzdarip görünmüyordun. Yine de, çiftleşme dürtüsünün sen ve Cain için yerine gelmemesinin nedeninin, onun herhangi bir tür bağlantı kurma yeteneğine sahip olmaması olup olmadığını merak ettim. Ama hiç değilse, hiçbir zaman gerçek eşine sahip olamayacağın için hayıflanmalıydın. Nick'in beni asla sahiplenmeyeceğine inanmak içimde ölü hissetmeme neden oldu. Acı çektiğine dair hiçbir belirti vermedin."

"Derren Cain'in benim eşim olduğunu varsaydı ve ben de onu düzeltmedim," diye itiraf etti Ally. "İnsanlar Cain'in eşim olduğunu düşünürse, sürünüzün üyeleri tarafından hedef alınma olasılığımın azalacağını düşündüm."

Shaya'nın yüzünde herhangi bir yargılama ifadesi yoktu. "Anlaşılabilir. Derren artık gerçeği biliyor mu?"

"Hayır." Willow bir çingirakla bacağına vurunca Ally irkildi; belli ki yavru Ally'nin ona yeterince ilgi göstermediğini düşünüyordu.

Shaya devam etmeden önce Willow'un maskaralıklarına kıkırdadı. "Ona söylemelisin. Artık numara yapmana gerek yok. Tüm sürü seni kabul ediyor. Bizim için yaptıklarından sonra seni canları pahasına koruyacaklardır."

"Ona anlatmaya çalıştım." Ally bebeğin kurt oyuncağındaki bir düğmeye basarak onun ulumasını sağladı. Willow keyifle kıkırdadı. "Ne zaman Cain'den bahsetsem sözümü kesiyor."

"Muhtemelen seni çok sahiplendiği ve elinde tutmaya kararlı olduğu içindir."

"Evet. Bunu anlamıştım. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim." Onun kendisi hakkında böyle hissedeceğini hiç düşünmemişti. Bu onu ürkütmüş olsa da, ilişkiyi bitirmek isteyecek kadar korkutmamıştı. Kendini korumak için onu terk etmesi gerekiyordu ama bunu yapmayı her düşündüğünde göğsünde bir sızı oluşuyordu. Kurdu ayrılma fikri karşısında çılgına döndü.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" diye sordu Shaya.

"Kararsızım. Büyük bir parçam işlerin nereye gidebileceğini görmek istiyor ama onun nasıl hissettiğini bilmemek gibi bir sorunum var. Onunla birlikte olmamı istediğini biliyorum, sahiplenici olduğunu da biliyorum. Ama bana değer verdiğine dair hiçbir işaret vermedi."

Birkaç hafta önce yaptığı "Senden her şeyi istiyorum ve alacağım" açıklamasından beri Ally'ye o kadar yoğun ve ezici bir şekilde odaklanmıştı ki bu onun dengesini bozmaya yetmişti. Ama birinin tüm dikkatinin onun üzerinde olması da biraz baş döndürücüydü. Yine de, ona "takıntılı" olmak ve onu önemsemek iki farklı şeydi.

Shaya usulca homurdandı. "Sana değer verdiği çok açık. Derren seni, yapabileceğini düşünmediğim ölçüde sahipleniyor. Sana dokunmayı hiç bırakmıyor, sana karşı aşırı korumacı. Ve haftalar önce Nick'e seni kalıcı olarak sürümüzün bir parçası olmaya ikna etmeyi planladığını söyledi - bu arada ben de bunu tamamen destekliyorum. Derren pervasız ya da düşüncesiz değil. Her şeyi enine boyuna düşünür. Eğer o

Seni elinde tutmak için bu seçimi yaptığına göre, seninle birlikte olmak istediğinden yüzde yüz emin."

Derren Ally'ye imprinting'den bahsetmemiştir ama ilişkilerinin kalıcı olması için eninde sonunda birbirlerine imprinting yapmaları gerekecekti. Elbette, çiftleşme yoluna gitmeyen şekil değiştiren çiftler de vardı. Ancak böyle bir ilişki asla uzun sürmezdi çünkü içlerindeki kurtlar ancak her düzeyde -fiziksel, cinsel ve duygusal- tam bir bağlılıkla tatmin olabilirdi. Bunu elde edemezlerse, kurtları er ya da geç zayıf ilişkiden çekilir ve daha fazlası için insan taraflarıyla savaşırdı.

Shaya bir bacağını diğerinin üzerine attı. "Derren hakkında ne hissediyorsun?"

"Bakın, ben kendimin çok farkında bir insanım. Bir sürü kusurum olduğunu biliyorum. Duygularım ya da geçmişim söz konusu olduğunda pek açık sözlü olmadığımı biliyorum. Sürekli kabuslar görüyorum ve dışarıda hamakta uyumayı tercih ediyorum. Stresli olduğumda yemek pişiriyorum - aç olmasam ya da saat sabahın üçü olsa bile. Bir Kahin olmak, insanların duygularını her zaman hissetmek, bazen aşırı duygusal yüklenmeye maruz kalacağım anlamına geliyor ve bu yüzden alana, zamana ve mahremiyete ihtiyaç duyduğum günlerim olacak.

"Derren çok baskın, zorlayıcı, müdahaleci, benim işimin kendisine ait olduğunu düşünen ve her zaman kendi bildiğini yapmaya kararlı bir erkek. Ama ona bir şeyler anlatmam için beni zorlasa da, asla çok fazla zorlamıyor - benimle paylaşıyor ki ben de onunla paylaşayım. Aramızda mesafe olmasından hoşlanmasa da, ihtiyacım olduğunda kendi alanıma ve mahremiyetime sahip olmama izin veriyor. Ve benim yüzümden çok nadiren huzurlu bir gece uykusu uyuyabilse de, asla şikayet etmiyor ya da yanımdan başka bir yerde uyumuyor. Bu herifi nasıl önemsemeyebilirim?"

Shaya gülümsedi. "Derinlere inmesi ve hayatında kendine bir yer edinmesi seni rahatsız ediyor, değil mi?"

"Evet, çünkü bunun olacağını tahmin etmemiştim. Birinin bana tekrar bu kadar yaklaşmasına izin verebileceğimi bile düşünmemiştim.

Zeke'le olanlardan sonra olmaz. Ama Derren kendi yolunu çizdi."

"Derren istediğini elde etmek için çalışırken sinsi ve kurnaz olabiliyor."

Ally, Willow'a peluş ayılarından birini uzattı. "Zeke beni bir kenara bıraktığında, çiftleşmesine saygı duymama rağmen çok üzülmüştüm. Sanırım en kötüsü de sürünün geri kalanının da beni bir kenara atmasıydı. Her şeyimi bir anda kaybettim. Ama biliyorum ki Derren beni bir kenara bıraksaydı, bu beni tüm bunlardan daha fazla incitirdi. Kendimi toparlayabileceğimi sanmıyorum."

"Ah, tatlım, görmüyorsun, değil mi?" Shaya gelip halının üzerinde Ally'nin yanına oturdu. "Derren genellikle anlaşılması zor bir insandır. Nick ve senden başka kimsenin onu gerçekten tanıdığını iddia edebileceğinden emin değilim. Ama başkalarına güvenmenin Derren için son derece zor bir şey olduğunu biliyorum. Güven onun için diğer tüm duygulardan çok daha önemli. Ve o sana güveniyor. Bu onun için çok büyük bir şey. Onun için önemli hale geldin. Seni gerçek eşine tercih edecek kadar önemli. Bundan kaçma. Ona sıkıca tutun."

Shaya'nın tavsiyesi bütün gün Ally'nin aklından çıkmadı. Ve Ally akşam yemeğini yerken, sadece kendine bile olsa, Derren'le yaşadığı bu şeyden kaçamayacağını itiraf etmek zorunda kaldı. Kaçmak bile istemiyordu. Kendisine güvenen, saygı duyan, koruyan -her ne kadar buna ihtiyacı olmasa da- ve tüm hatalarına rağmen onu kabul eden bu insana çok fazla değer veriyordu.

Ondan uzaklaşmak, sahip oldukları her şeyin üzerine işemek, sadece ikisini de incitmekle kalmayacak, aynı zamanda onu bir korkak yapacaktı. O hiçbir zaman korkak olmamıştı. Şu anda onu umursamıyor olması, bu şekilde hissetmeye başlayamayacağı anlamına gelmiyordu, değil mi?

"Neredesin, bebeğim?"

Derren'in sesiyle düşüncelerinden sıyrılan Ally gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Woolgathering."

Yüz ifadesi ona yalancı dedi. "Gitmeye hazır mısın?"

Gözlerini kırıştırdı. "Şimdiden mi?" Henüz tatlı

yememişlerdi.

"Evet, zaten."

Dinleyiciler olmadan bir şeyler konuşmak istediğini düşünerek oturduğu yerden kalktı. Vedalaştıktan sonra sıcak akşamın içine doğru yürüdüler. Adam adımlarını bozmadan kızın bileğini kavradı, yüzünü ona çevirdi ve onu vücuduna doğru çekti -geriye doğru yürümeye zorladı. "Sorun ne?" diye sordu. Adam bu soru karşısında şaşırılmış görünüyordu.

"Hiçbir şey."

Ally kollarını onunkilerin altından geçirdi ve omuzlarının arkasını kavradı. "O zaman neden beni oradan bu kadar çabuk çıkarmak istedin?"

"Bugün seni neredeyse hiç görmedim. Seninle yalnız kalmak istedim. Ve seninle flört ettiği için Bracken'a vurmak üzereydim." Elbette Derren infaz memurunun asla kaçak avlanmayacağını biliyordu. Dominic'in aksine, o flört etmeyi çok ileri götürmüyordu. Ama yine de zaman zaman sinir bozucuydu. "Paylaşmıyorum."

"Gerçekten mi? Ama hiç de sahiplenici değilsin," diye alay etti.

"Ne kadar da ukala."

Adam onu aniden omzuna atarken hiç de Ally'ye benzemeyen bir çığlık attı. "Hey! İndir beni!"

Derren sertçe sıkmadan önce kışına bir şaplak attı. "Hayır."

"Kışıma şaplak atmayı kes!"

"O benim kışım. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın." Yeterince ısırılmış ve işaretlemişti.

"Ciddiyim!" O gülerken sert ve öfkeli görünmek imkânsızdı. Kendi kışını tokatladı ama adam umursamış gibi görünmüyordu. "Derren, indir beni!"

"İstemiyorum." Tanıdık bir zil sesi duyunca cebinden telefonunu çıkardı. "Sus bebeğim, ben bu aramayı cevaplarken." Ekranda yanıp sönen "Bilinmeyen Numara "yı gören Derren kaşlarını çatı. "Alo."

"Derren, benim."

Derren aniden durdu. Cain. Derren'in duymak istediği bir ses değildi. Neşesi kelimenin tam anlamıyla bedeninden kaçtı ve kurdu hırladı; hayvana göre Cain bir rakipti. "Hey." Kelime gırtlaktan çıkmıştı.

"Sürünüzün hâlâ sorun yaşadığını duydum." Her heceden tehlike damlıyordu.

Ally'yi ayağa kaldıran Derren, onun bilmiş bakışlarıyla karşılaştı; şekil değiştiren kulakları belli ki Cain'in sesini algılamıştı. "Suçlunun kim olduğunu biliyoruz. Onları yakalamamız an meselesi."

"İyi. Ally'm nasıl?"

İçinden gür bir hırıltı çıkarken kurdun kulakları yassılaştı. Hayvan, Cain'in "benim" kelimesini kullanmasından hiç hoşlanmamıştı. Derren de bundan pek hoşlanmamıştı. "Peki."

"Yakın mı?"

Yaklaştı mı? Daha fazla yaklaşılamazdı. "Evet."

"Giydir onu."

Derren tek kelime etmeden telefonu uzattı.

Onu alan Ally saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Merhaba." "Nasılsın tatlım?"

Derren'in göğsünde alçak ama şiddetli bir hırıltı yükseldi. Kurdu üst dudağını geriye kıvırdı, öfkesi neredeyse elle tutulur hale geldi ve hırçın öfkesi onu ele geçirmekle tehdit etti.

Ally sertçe yutkundu. "Güzel."

"Sürülerinden ayrıldığınızdan beri Collingwood kurtları sizi rahatsız etti mi?"

"Hayır. Hayır, beni yalnız bıraktılar." Ally, Derren'in bu yalan karşısında kaşlarının kalkmasını görmezden geldi.

"Merkür Sürüsü'nde işler nasıl? Derren sana iyi bakıyor mu?"

Bunu söylemenin bir yolu da buydu. "Korunmaya ihtiyacım yok."

Cain güldü. "Bunu söyleyeceğini nereden bilebilirdim? Uzun konuşamam, tatlım. Ama çok yakında buradan çıkacağım. O zaman daha çok konuşuruz."

"Tamam."

"Derren'i geri ver."

Cep telefonunu geri alan Derren, "Evet?" diye homurdandı. Kıskançlık onu ele geçirdiğinde, arkadaşına siktirip gitmesini söylememek için tüm kontrolünü kaybetmesi gerekti.

"Bana yalan söylüyor," diye hırladı Cain. "Collingwood şerefsizleri onu rahatsız ediyor."

"Evet," diye onayladı Derren, Cain'in sözleri karşısında irkilmesini izlerken.

"Hiçbirinin ona zarar vermesine izin vermeyin."

"Yapmayacağım." Derren bunun olmasına izin vermeden önce onları öldürürdü. Cain için değil, Ally'yi korumak için.

"Onu sana emanet ediyorum, Derren. Beni hayal kırıklığına uğratma." Hat kesildi.

Onu hayal kırıklığına uğratmak mı? Derren, dilini kızın ağzına ilk soktuğu anda Cain'i hayal kırıklığına uğrattığından emindi. Yine de onun için fark etmezdi. Olmalıydı, bunu biliyordu. Ama Derren'in ona muhtemelen onu korkutması gereken bir şekilde ihtiyacı vardı. Ama o bunu kabullenmişti.

Ally boğazını temizledi ve Derren'e zayıf bir gülümseme sundu. Bu çok garipti. Elbette, Derren Cain'in onun eşi olduğu izlenimine kapılmasaydı garip olmazdı. Vücut dilini rahat tutmaya çalışarak kulübeye doğru ilerledi. Adamın sözleri neredeyse kendi ayağına takılmasına neden oluyordu.

"Neden Cain seni sahiplenmedi?" Cain'in ses tonunda ondan bahsederken ve onunla konuşurken şefkat vardı. Derren'e göre adam ona çok değer veriyordu -ya da en azından bir sosyopatın birine değer verebileceği kadar değer veriyordu. Her erkeğin eş olarak sahip olmaktan gurur duyacağı bir dişiydi. Cain neden onu sahiplenmemeye karar versin ki?

Ally kıskançlık, öfke, belirsizlik ve sahiplenme duygularının titreşimleriyle irkildi ve soğuk terler döktü. Derren soğukkanlı görünebilirdi ama duyguları çalkantı içindeydi. Pekâlâ, gerçek zamanı.

Onunla yüzleşmek için dönerken derin bir nefes aldı. "Cain hakkında mı konuşmak istiyorsun? Güzel. Çünkü bunca zamandır sana anlatmaya çalıştığım şeyi sonunda duymanı sağlayabilirim." Sonraki sözleri aceleyle ağzından döküldü. "O benim eşim değil. Buraya ilk geldiğimde kendimi güvende hissetmiyordum, Shaya dışında herkes benden nefret ediyor gibiydi. Cain'in eşi olduğum varsayımını düzeltmezsem daha güvende olacağımı düşündüm. O yüzden devam edin, başlangıçta sizi düzeltmediğim için bana bağırın."

Onun karanlık bakışlarında parıldayan ihaneti ve incinmişliği görmek istemediği için gözlerini kapattı. Duygularının titreşimleri aniden kesildi ... hissizleşmiş gibi değildi, ama sanki o kadar şok olmuştu ki duyguları askıya alınmıştı.

Tek gözünü açıp baktığında, adamın kendisine baktığını gördü, yüz ifadesi tamamen boştu. Ama gözleri o kadar da boş değildi. İçlerinde ona kaçmasını söyleyen bir şey vardı. Korkudan değil. Hayır, korkmuyordu. Ama ilkel kaçma içgüdüğü yine de oradaydı ve kurdu onu destekliyordu. Sanki hayvan Ally'nin ona meydan okumasını, onu bir şey için uğraştırmasını istiyordu.

Kurdunu asla görmezden gelmeyen Ally yola koyuldu.

Tanrıya şükür hızlıydı, çünkü adam onu kovaladı. Ağaçların arasından hızla geçti, esintiyle dalgalanan dalların yanaklarının ve çıplak kollarının derisini nasıl aşındırdığını görmezden geldi. Yaban hayatı iki yırtıcının geldiğini hissedince telaşlandı.

Ally, Derren'in ona yaklaştığını ve yakında onu yakalayacağını biliyordu. Ama yine de nedenini anlamasa da işini kolaylaştırmamak önemli görünüyordu. Sadece şunu biliyordu-

Orospu çocuğu. Bir vücut etrafını sararak onu yere düşürdü ama düşmesini engellemek için yuvarlandı. Derren onu çimlerin üzerine sırtüstü yatırdı ve vücudu onu olduğu yerde sabitledi. Bu kez onun duygularını hissedebiliyordu. Duyguları ona zarar vermiyordu, sadece onu okşuyordu; bu da hoş bir değişiklik olmasına rağmen garipti. Sahiplenme duygusu hâlâ

oradaydı, hem de eskisinden çok daha güçlü bir şekilde. Ayrıca kararlılık, emin olma, şaşkınlık ve açgözlülük de vardı.

Koyu kadife gözleri bir amaç ve kararlılıkla parlayarak ona bakıyordu. "Sen onun değilsin," diye gürledi Derren. "Asla olmadım."

Onu ısırıldı. Sadece eğildi ve dişlerini boynunun kıvrımına batırdı, Ally'nin şok ve zevk içinde nefesini kesmesine neden oldu. Aynı anda, eli tişörtünün altından kıvrıldı ve göğsünün etrafına dolandı; o kadar sahiplenici bir tutuştu ki, ne kadar iyi hissettirmesine rağmen refleks olarak uyarıda bulundu. Adam da kendi hırıltısını çıkararak asi bir şekilde onu daha sıkı kavradı.

Şimdi memnuniyetle parlayan bakışlarını onunkilere çevirmeden önce izinin üzerini yaladı. "Bunu görmeliydim. Benim için kim olduğun gerçeği tam önümde duruyordu ama ben göremedim."

Ally başını hafifçe salladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Biliyorsun. Sen benim dostumsun, Ally." Onunla burun buruna geldi. "Ve sen de sahiplenilmek üzeresin."

Kadın onu sertçe itti ama adam kulak memesini cezalandırırcasına ısırarak dışında kıpırdamadı. "Bekle, bir dakika bekle."

"İnkâr mı edeceksin?" Adamın gözleri öfkeyle parlardı. "Dene. Lanet olasıca dene."

Ağzını açtı, tam da bunu yapmaya hazırdı. Ama yapamayacağını fark etti. İçindeki bir şey onu reddetmesine izin vermiyordu. Bu hiç mantıklı değildi. "Şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydık."

"Ben senin Cain için yaratıldığına inanırken değil." Ona Cain'in eşi olmadığını söylediği an, Derren'in tüm dengesini sarsacak kadar sert bir bilme duygusuna kapılmıştı. Sanki gerçek artık apaçık ortadaydı ve çiftleşme frekansı artık sıkışmıyordu. Hayatta kalmak için yiyeceğe ihtiyacı olduğunu bildiği kadar, onun eşi olduğunu da biliyordu.

İlk başta, onun sözlerini duygusal olarak algılayamayacak kadar şok olmuştu. Sonra kız ondan kaçmış ve onu

her türlü ilkel içgüdüsünü harekete geçirirken sersemlemişti. Sadece ona ait olanı.

Yüzünün her çizgisine kazınmış kafa karışıklığıyla o anda o kadar savunmasız görünüyordu ki göğsü sızladı. "Bu doğru, Ally. Bir parçan bunu zaten biliyor. Sen benim için yaratılmışsın." Ally'nin gözlerinde en ufak bir umut pırıltısı gördü ve Ally'nin istediği o olmadığı için bununla savaştığını fark etti. Yanılmaktan korktuğu için mücadele ediyordu; kendi yargılarına güvenmeyi bırakmıştı. "Bir dakikalığına dünyaya temkinli gözlüklerle bakmayı bırak bebeğim. İçgüdülerini dinle. Düşünme, Ally. Hisset."

Ally bir kez daha onun inancını çürütmeye çalışabilirdi ama kurdu onu sahiplenmek için o kadar çabalıyordu ki bunun bir anlamı olmalıydı, değil mi? Böylece kendine ve etrafındaki dünyaya olan güvensizliğini bir kenara itti ... ve işte gerçek oradaydı. İşte o zaman çiftleşme dürtüsü devreye girdi; hızlı, öfkeli ve düşünmeye yer bırakmayacak şekilde.

Derren'i şaşkına çevirerek şaha kalktı ve onu ısırıldı. Hafifçe değil, baştan çıkarıcı bir şekilde bile değil. Dişleri aniden deriyi delip geçti, derinin acımasına, zonklamasına ve kanamasına neden oldu. Sonra sertçe emdi ve Derren bir şey fark etti: Kadın onu sadece ısırmıyordu, ona sahip çıkıyordu. "Siktir."

Kontrolü dağıldı. Pençelerini kullanarak kadının giysilerini parçaladı ve kendisine ait olan bedenin her santimini ortaya çıkardı. Amını avuçladı ve bir parmağını kaygan kıvrımlarında gezdirdi. "Benim için çoktan ıslanmışsın. Neden biliyor musun? Çünkü vücudun benim olduğunu biliyor."

Ally ve kurdu için hırlamak, onun hâkimiyetine meydan okumak içgüdüselidi. "Kimse bana sahip değil." Bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdi ama adamın sert ve güçlü bedeninin ağırlığı bir şekilde onu tahrik ediyordu. Yüzü tam bir kararlılık maskesiydi ve gözleri kurdunu heyecanlandıran vahşi bir ihtiyaçla alev alev yanıyordu. Gerçek eşler arasındaki bir iddianın vahşi, acımasız, patlayıcı ve sınırsız olduğu söylenirdi.

yasaklandı. Ally onun yüzündeki ifadeden bunun da bir istisna olmayacağını anlamıştı.

"Yanlış. Senin her parçana sahibim." Kızın pençeleri uyarı amacıyla sırtını tırmalarken dişlerinin arasından tıslayarak iki parmağını kızın içine soktu.

Ally'nin nefesi kesildi, bacaklarını onun etrafında kıvrırdı ve kot pantolonunun üzerinden sikine süründü. Adamın ağzı Ally'nin ağzında sıcaktı. Açgözlüydü. Tüketiyordu. Tişörtünü pençeleriyle sıyırdı ve ellerini onun sıcak, belirgin göğsünde gezdirdi; pençelerinin uçları karın kaslarına batarken homurdandı. Ona duyduğu ihtiyaç, almak, sahip olmak ve sahiplenmek için şiddetli ve şiddetli bir dürtü ile daha da kötüleşen çığ, kabarcıklı bir ağrıydı. "Becer beni," diye homurdandı onun ağzına karşı.

Derren onun içinde olmayı o kadar çok istiyordu ki bunu tadabiliyordu. Kadının nefis kokusu şimdi uyarılmışlığıyla baharatlanmıştı ve onun etrafında dolanıyor, onu baştan çıkarıyor ve ona işkence ediyordu. Kot pantolonunun içinde sertleşmiş siki acıyla zonkluyordu. Ama başını iki yana salladı. "Seninle işim henüz bitmedi."

"O zaman beni boşalt."

"Hayır."

Ally ve kurdu hareketsiz kaldı. "Ne?"

"Benim olduğunu kabul ettiğinde gelebilirsin."

Bu sözler bir alay, bir meydan okuma ve bir talepti ve onu çok kızdırmıştı. Adamın göğsüne defalarca yumruk attı. "Lanet olası bok parçası!" Saniyeler içinde adamın bir eli kızın bileklerini başının üzerinde kavradı; diğer eli hâlâ kızı parmaklıyordu ve ritmi hiç bozulmamıştı. "Bırak beni!"

Bu emri görmezden gelerek meme ucunu ağzına çekti. Ona zevkle işkence etmeye kararlı olan adam, parmaklarını daha hızlı ve daha derine sokarken onun sevdiği şekilde sertçe emdi. Kadın, inlemek ve ona küfretmek arasında gidip gelirken, adamın altında kıvrıldı ve eğildi.

Kukusu parmaklarının etrafında çırpınmaya başladığında, ona uyarıcı bir bakış gönderdi. "Sakin gelme." Meydan okuma parladı

Gözlerinden doruğa ulaşmak için mücadele etmeyi planlamadığını anladı. Parmaklarını geri çekti, bu da kadının ona bir dizi küfür homurdanmasına neden oldu. Yüzünü onunkine yaklaştırarak bakışlarını sabitledi. "Seni uyarmıştım."

Hakimiyetle kaplı bu gümbürtü amcığının titremesine neden oldu. "Piçlik yapıyorsun!"

Ona deli diyebilirsiniz ama kızın ona sahip olma hakkı ve hâkimiyet için savaşmasını tamamen onaylıyordu. Kurdu onun gücünü sevdi, içindeki mücadeleyi sevdi. "Bana istediğimi ver, ben de sana istediğini vereyim. Bu iş böyle yürüyecek bebeğim."

Göt deliği her iki meme ucunun üzerine üflendiğinde, acı verici bir şekilde sıkıldılar. "Seni deşeceğim."

"Hayır, acımasızca sikileceksin." Parmaklarını tekrar kızın içine soktu. "Ama önce benim için yapman gereken küçük bir şey var." Boynundaki bir deri parçasını emdi. "Burası seni işaretleyeceğim yer." Dişleri tenini ısıırıyor, birazdan ona vereceği şeyle alay ediyordu.

Adam dişlerinin izini yaladığında kadın inledi. Nefesinin sıcaklığı, vücudunun ağırlığı, göğsünün sıkı meme uçlarına sürtünmesi ve parmaklarının içine pompaladığını hissetmesi - hepsi çok fazlaydı. Serbest bırakılması tekrar ona doğru yaklaştırmaya başladı ve bunu gizlemek için elinden geleni yaptı, ama sinir bozucu piç bunu hissetti.

"Söyle, Ally. Söyle yoksa gelemezsin." Kız konuşmayınca parmaklarını çekti. Tabii ki, vücudunun etrafına sarılmış olan tatlı bacaklar daha sonra onu tekmelemeye başladı. Bu yüzden kalçalarını salladı, horozunu klitorisine karşı keskin bir şekilde öğüttü. Bu hareket onu bir solukla hareketsiz bırakmaya yetti. "Benim olduğunu biliyorsun, Ally. Bunu biliyorsun. Tek yapman gereken bunu söylemek. Bu çok mu zor?" Gözlerini sıkıca kapattı ve ağzı acımasız bir çizgiye oturdu. Görünüşe göre küçük Kahin'ine boyun eğmek gerçekten de çok zor gelmişti.

Derren parmaklarını emerek temizledi, kızın tadı dilinde patlarken inledi. "Sikimi içinde istemiyor musun? İstemiyor musun?"

İkimizin de istediği şeyi vermemi ister misin?" Yanıt vermedi. Kadının bileklerini çözerek dizlerinin üzerine çöktü ve fermuarını yırtarak açtı. Göz kapakları açıldı. Ah, bu onun dikkatini çekti. Kalçalarını eğerek kendini sundu. Adam sikinin başını kadının açıklığına yerleştirdi ama içeri itmedi. "Eğer sen benim değilsen, ben de senin değilim." Kızın hırıltısına gülümsedi. "Boynumdaki iddia işareti hiçbir şey ifade etmiyor."

Bu onun kurdunu çok kızdırmıştı. Kuşkusuz Ally de bu yorum karşısında aynı derecede çileden çıkmıştı. Piç kurusu onundu. "Sen tam bir pisliksin." Kız doğrulup adamın omzunu cezalandırırçasına ısırmak üzereydi ama adam öne doğru eğildi ve boğazını sıkarak alt bedenini yere sabitledi. Acıtmamıştı ama tutuşu sert ve emindi. Bu iddialı hâkimiyet gösterisi kurdunu kıpırdatmak yerine sakinleştirdi.

"Benim sana ait olmamın tek yolu senin bana ait olman." Derren onu sikinin bir santimiyle besledi ama sonra hızla geri çekti. "Ve sen bana aitsin. Sen benim için yaratılmışsın. Öyle değil mi?"

Ally dudaklarını yaladı ve bir kez başını salladı. Boyun eğmek ona acı veriyordu ama adam ondan daha uzun süre dayanmış, ona sahip olma hakkını kazanmıştı.

"Aferin kızıma. Ama kelimeleri söylediğini duymam gerek. Söyle bana."

Garip, talepkar piç. "Ben senin için yaratılmışım." Adam eve çarpıp taşaklarını içine gömerken kadının sırtı eğildi. Kızın amcığı etrafında kasılırken, onu orada tutarken inledi. Sonra sikini kadının içine sokup çıkarıyordu. Sırtındaki kaslar ellerinin altında kasıldı ve esnedi. İticileri o kadar derin, sert ve sertti ki canını yakıyordu. Ama umurunda değildi; bunu istiyordu, onun vahşi, çılgınca ona sahip çıkma ihtiyacını hissetmek istiyordu. Gittikçe daha sıcak yanıyor, gittikçe daha sıkı sarılıyordu.

Eli kızın boğazını sıkı. "Bu vücut ve bu tatlı küçük kedi bana ait. Hep öyleydi, hep öyle kalacak. Anlıyor musun?" Sırtına batan pençeler deriyi kıracak kadar derine indi ve boğazının arkasından hırladı. "Anlıyor musun?"

"Evet," diye tısladı.

"Bu iyi." Kadının boğazını serbest bırakarak bacaklarını omuzlarına attı ve ona güç verdi. "Hepsi. Benim." Parmaklarını kızın saçlarına dolayarak başını yana yatırdı ve dişlerini sertçe kızın boynuna geçirerek emmeye, işaretlemeye ve sahiplenmeye başladı. Boğazından bir çığlık koparken ve amcığı onu kavrayıp sağarken vücudu eğildi ve sonra yerinde kilitlendi. Ona bir, iki, üç kez çarptı ve sonra içinde patladı - onu dişleriyle işaretlediği gibi boşalmasıyla da işaretledi.

Acı başını delip geçerken dünya tersine dönmüş gibi görünüyordu ama yerini hemen ilgilenmediği sıcak, bulanık duygular aldı çünkü hissedebildiği başka bir şey daha vardı: Ally. Onu içinde, dışında hissedebiliyordu; tıpkı onun içinde yaşadığı gibi Ally de onun içinde yaşıyordu. Beklendiği gibi, aralarındaki bağ henüz tam olarak oluşmamıştı. Bunun gerçekleşmesi için duygusal "adımlar" gerekiyordu. Ama aralarındaki bağ hâlâ güçlü ve belirgindi.

Sırt üstü yuvarlandı, onu da yanına alarak yüzünde beliren bir dizi duyguyu izledi - aralarındaki bağ sayesinde kendisinin de hissedebildiği duygular. Kadın memnun, doygun ve tatmin olmuştu ... ve biraz da sinirliydi. "Ne oldu?"

"Biz çok aptalız."

Ne demek istediğini anlayan adam kıkırdadı. "Gerçeği daha erken fark etmek gibi bir umudumuz yoktu."

O haklıydı, Ally biliyordu. İkisi de bunu hissedemeyecek kadar başka şeylerle uğraşıyordu. Çiftleşme bağı . . rahatlatıcı. Kısa süreli acı, Ally'yi ve kurdunu hem sakinleştiren hem de memnun eden sükûnet ve huzurla çabucak yok olmuştu. Ve Derren... sanki onun bir parçasıymış, onu hem dolduruyor hem de çevreliyormuş gibi hissediyordu.

Hepsinden iyisi, bir süredir endişelendiği bir şeyi hissedebiliyordu. "Beni önemsiyorsun."

"Elbette seni önemsiyorum." Derren parmağıyla iddia işaretini daire içine aldı, ona bakmayı ve bilmeyi seviyordu

geri dönölmez bir şekilde onun olmuştu. "Bunu zaten haftalar önce seni tutacağımı söylediğimde açıkça belirtmiştim."

Kaşlarını çattı, oturduğu yerden kalkarak onun üzerine oturdu; adamın elleri kalçalarının etrafında kıvrılmıştı. "Hayır, yapmadın."

"Evet, yaptım."

"Hayır, benim senin takıntın olduğumu söyledin. Bu 'önemsemek' değil." "Ayrıca benim olduğumu da söyledim. Ben bir şeyleri sahiplenmem ya da insanlar, Ally. Benim için önemli olan şeylere karşı korumacıyım. Ama sahiplenici biri değilim." Başparmaklarıyla kalça kemiklerinin üzerinde gezindi. "Ama bu sözleri söylememe gerçekten ihtiyacın varsa, tamam, seni önemsiyorum." Ağzını kavislendiren gülümsemenin kendini beğenmiş olduğunu biliyordu. "Ve sen de beni önemsiyorsun." Bunu hissedebiliyordu.

Tüm bu erkeksi tatmine bir de şaşkınlığın karıştığını hisseden Ally başını eğdi. "Yapmadığımı mı sandın?"

"Senden önce benim çok uğraşmam gerekeceğini düşünmüştüm. Başlangıçta sana karşı bir pislik olmam yeterince kötüydü. Buna bir de pislğin teki olduğumu, vicdanımın gelişmemiş olduğunu ve sayılamayacak kadar çok açıdan berbat durumda olduğumu eklerseniz, benimle ilgilenmek pek de kolay değil."

"Sen bir pislik değilsin"-gülümsedi-"her zaman." Adamın alaycı kaşlarını çatması gülümsemesinin genişlemesine neden oldu. "Berbat bir aşçı olduğun, dünyanda hataya çok az yer verdiğin, biraz yargılayıcı olabildiğin ve biraz fazla ciddi olduğun doğru. Ama aynı zamanda son derece destekleyicisin, sözün altın kadar değerli ve hatalı olduğunu sözlü olarak kabul edecek kadar kendi bokunu sahipleniyorsun - bunun baskın bir erkek kurt için ne kadar nadir olduğunu biliyor musun?"

Dik oturarak, iddia ettiği işarete bir öpücük kondurdu. Ona göre, onun kendisi hakkındaki parlak görüşünü hak etmiyordu. Ciddi miktarda yükü olan bencil, saldırgan bir piçti. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu; o onun eşiydi ve onu elinde tutacaktı. Gerçek eşi olmasaydı bile onu elinde

tutacaktı. "Yerleşmekte zorlandığını biliyorum bebeğim. Ama sen bana aitsin, bu da demek oluyor ki

buraya aitsin. Artık seni işaretlediğime ve sahiplendiğime göre buradan ayrılamazsın."

Bu emredici ses tonu onu hiç şaşırtmadı. "Şey, gidebilirim. Ama gitmeyeceğim, çünkü gitmek istemiyorum."

"Otoriteyle hep böyle ciddi bir sorunun mu vardı?"

"Şimdi bir şeyi açıklığa kavuşturalım." Ona sertçe işaret etti. "Sen burada Beta erkeğisin, evet. Ama sen benim Beta'm değilsin. Sen benim eşimsin." Aynı anda ikisi birden olamazdı. Denerse ilişkileri asla huzurlu olmazdı.

Bu son durumdan memnun olan adam gülümsedi. "Bu kadar iddialı olunca çok tatlı oluyorsun." Gücü, güvenilirliği ve insanlara sadakat aşılmasıyla mükemmel bir Beta dişisi olabilirdi.

"Sence sürü de bizim kadar şaşıracak mı?"

"Bilmiyorum. Yarın sabah öğreniriz. Bu gece için eşimle yalnız kalmak istiyorum." Onu kaldırdı ve sikinin üzerine yerleştirdi. "Sür beni."

"Ooh, bu planı sevdim."

CHAPTER FOURTEE

N

TErtesi sabah kahvaltıda, verdikleri haber şaşkın bir sessizlikle karşılandı. Sadece bir kişi Derren ve Ally'nin arkadaş olduklarından şüpheleniyordu.

Kolunu Ally'nin sandalyesinin arkasına dolayan Derren, Kathy'ye "Bundan şüphelenmene ne sebep oldu?" diye sordu. Nedenini anlamış olsa da, şüphelenmemiş olması onu dehşete düşürmeye devam ediyordu.

Ocakta Kathy öfkeyle başını salladı. "Derren, seni uzun zamandır tanıyorum. İnsanlarla nasıl ilişki kurduğunu, çıktığın kadınlarla arana nasıl mesafe koyduğunu gördüm. Gerçi sanırım 'çıkmaq' cömert bir kelime." Geçmişteki sıradan ilişkilerini onaylamayan bir tavır takındı. "Ally'ye farklı davranıyordun. Koruyucu ve sahipleniciydin ve tehlikeli bir durumda kaldığında ilk düşündüğün Ally'nin güvenliğiydi. İçgüdü'nü onu korumaktı. Nick'i -Alfa'n, arkadaşın ve sürü arkadaşın- değil, teknik olarak şimdiye kadar dışarıdan biri olan bir kurdu."

"Cain'in onun eşi olduğuna inanmasaydım," diye başladı Eli, "şüphelenirdim."

Heyecanlı bir Shaya Ally'ye gülümsedi. "Dün sabahki küçük sohbetimizden sonra bunu merak etmeye başlamıştım."

Bracken Derren'e baktı. "Ally'ye karşı oldukça ağır davrandığını fark ettim, ama ben sadece kuku kırbaçlandığını düşündüm." Derren'in homurdanması üzerine masumca omuz silkti. "Ne? Sadece söylüyorum."

Shaya'nın insan babası ve Nick'e işkence etmekten büyük zevk alan eski deniz komandosu Stone güldü. "Biraz kızımın eşine benziyor." O sabah erkenden ziyarete gelmişti ve sürünün içinde bulunduğu tehlikeden kendisini haberdar etmediği için Shaya'ya son derece kızgındı.

"Nick, Stone'un yorumunu duymazdan gelerek, "İkinizi de tebrik ederim," dedi. Ve sürüye hoş geldin, Ally."

Shaya alkışladı. "Seni zaten bizden biri olarak görüyordum Ally, ama artık resmi bir üyemizsin."

Bu yorum Ally'nin teninde güneş ışığı gibi hissettirdi. Gülümsedi. "Teşekkürler." Herkes tebriklerini sunarken sıcaklık daha da arttı. Kurdu onların kabulünden fazlasıyla memnundu.

Shaya Derren'e sırtıttı. "Ally'nin buraya gelmesi için tartıştığımıza sevinmedin mi?"

Nick gözlerini devirdi. "Evet bebeğim, mutluluğunu sana borçlu."

Shaya kahvesinden bir yudum almadan önce kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Kesinlikle öyle," dedi. "Roni bu haberi duyduğuna çok sevinecek. O ve Marcus Phoenix Sürüsü bölgesine gittiler."

"Gitmelerini istemedim," dedi Nick. "Ama Marcus onları bir süredir görmüyor ve onlar onun için aileden sayılır. Onlardan uzun süre ayrı kalmak kendisi ve kurdu için çok zor."

Stone, Bruce'a bir dilim domuz pastırması yedirirken, "Böyle sürüler arasında kalmak zor olmalı," diye düşündü. "Roni'nin burada kalması için ısrar etmemesine şaşırdım."

"Oh, denedi." Eli gülümsedi. "Aslında ona 'ana kulübede kal, orada güvende olursun' diye bağırıp çağırdı. Roni kıvranmaya başlayıp pes edene kadar ona öylece baktı."

Shaya, Taryn ve Trey'in aynı zamanda vaftiz oğlu olan küçük oğullarına atıfta bulunarak, "Bunu yaptığında bana Kye'ı hatırlatıyor," diye kıkırdadı. "Ona hayır dediğinizde asla ağlamaz ya da bağırmaz. Siz ona istediğini verene kadar sadece size bakar."

Kathy sırtarak yerine oturdu. "Nick üzerinde bile işe yarıyor."

Küçümsenen Nick kaşlarını çattı. "Hayır, öyle değil." Ama Shaya, Kathy ve Stone, Ally'yi çok eğlendirecek şekilde, hep birlikte yemek yerken onunla bu konuda alay etmeye devam ettiler. Cep telefonu çaldığında üç işkencecisini de boğmak üzereydi. Aramaya cevap vermek için odadan çıktı. Geri döndüğünde hem şaşkınlık hem de şüphecilik ondan yayılıyordu ... derisine iğne batması gibi etki ediyordu.

"Arayan Donovan'dı," diye duyurdu Nick herkesin dikkatini toplayarak. "Bize ve Anka Sürüsü'ne yönelik suikast iptal edildi."

"İptal mi edildi?" diye yankılandı Bracken.

Alfa erkeği başını salladı. "Birisi iki gün önce ödülü kaldırmış."

"Rahatlamış görünmüyorsun," dedi Stone. "Bu çok kolay görünüyor."

"Bunu o kadar da şaşırtıcı bulmuyorum." Kathy ayağa kalktı ve boş tabakları toplamaya başladı. "Kerrie'nin insanları vurgundan para kazanmaya ikna etme konusunda pek şansı yok gibi görünüyordu."

"Öylece pes edeceğine inanmakta zorlanıyorum." Derren eşinin saçlarıyla oynadı, ona dokunmadan duramıyordu.

"Belki de kayıplarını azaltmaya karar vermiştir." Ama Eli'nin sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu.

Shaya içini çekti. "Durum ne olursa olsun, en azından artık bir ödül yok. Bu da bir şeydir."

Derren, "Hâlâ tetikte olmalıyız," diye tavsiyede bulundu.

"Katılıyorum," dedi Nick. "Şimdi bu haberi Anka Sürüsü'ne iletteceğim."

Kahvaltı bitip de Derren'le birlikte mutfaktan çıktıklarında Ally, "Sanırım işe koyulsak iyi olacak, ha?" dedi. Adamın yüzündeki anlamsız ifadeyi görünce gözlerini devirdi. "Ben artık Beta dişiyim. Bu da sürüye karşı sorumluluklarım olduğu anlamına geliyor, tıpkı senin gibi." Ve Derren'in yükünü biraz hafifletmeyi umuyordu.

Söyledikleri karşısında şaşırان Derren'in yanıt vermesi bir an aldı. "Yardım etmene gerek yok bebeğim. Bütün Beta dişileri sorumluluk almaz." Çoğu alırdı ama hepsi değil, çünkü

doldurulması kolay bir pozisyon değildi. "Zaten zor bir iş var." Sürüde herhangi bir iyileştirme becerisine sahip başka kimse yoktu, bu da Ally'ye sadece tehlike uyarıları için değil, aynı zamanda iyileştirme yeteneği için de güvendikleri anlamına geliyordu. Bu da onu etkin bir şekilde şifacıları haline getirdiğinden, aslında her zaman nöbette olması gerekiyordu. "Enerjini birinin senin iyileştirme becerilerine ihtiyaç duyması ihtimaline karşı saklamayı tercih ederim."

Ally ellerini onun tişörtünün içine soktu. "Beni dinle Derren Hudson. Artık bu sürünün Beta dişisiyim ve bunun getirdiği görevleri üstleneceğim. Sadece yapmam gerektiği için değil, istediğim için." Onun ağzına hafif bir öpücük kondurdu. "Birini iyileştirmek için bana ihtiyaç duyulduğunda yorgun olmayı göze alamayacağım konusunda haklısın. Ama yine de bazı şekillerde yardımcı olabilirim."

Derren'in içi gururla doldu; eşi onun statüsüne kızmamıştı; bunu kabullenmiş ve artık paylaştığı bir statü olduğu gerçeğini benimsemişti. Bu, kim olduğunun kabul edilmesine ihtiyaç duyan kurdunu derinden tatmin etti. Derren onun yüzünü avuçladı. "İyi bir Beta dişisi olacaksın, biliyorsun."

Kazançlı bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki yaparım. Ben harikayım." Kıkırdadı. Ciddileşerek, "Evrak işlerini yapmak ve sürü ağını izlemek benim için sorun değil ama kafayı yemeden bir ofiste çalışamayacağım" dedi.

Sürü web sayfaları sosyal ağlardı ve tıpkı bir kişinin Facebook sayfasının arkadaşlarına özel olması gibi - sadece söz konusu arkadaşlarının "duvarına" gönderi yapmasına izin verir - bir sürünün web sayfası da sürü üyelerine özeldi. Sürülerin, tıpkı insanların başkalarının Facebook profillerine bakabildiği gibi, web üzerinden diğer sürülerin profillerini kontrol etmelerine izin verilirdi.

"Kulübemizde çalışabilir miyim?"

Derren sahiplenme işaretinin üzerini yaladı. "Eğer istediğin buysa."

"Sürüden herhangi birinin herhangi bir sorunu olursa, bana gönderin." İşareti emerken sesi utanç verici bir şekilde boğuklaştı ve nefes nefese kaldı. "Bununla ben ilgilenirim."

Bu konuda muhtemelen ondan çok daha iyi olacağını düşündü. Dudağını ısırdı ve sonra acısını dindirmek için dudağını yaladı. "Pekâlâ." Kıçını tokatladı. "Hadi başlayalım."

Derren, eşinin ne kadar yetenekli olduğunu bilmesine rağmen, üstlenmeye karar verdiği görevlerle iyi başa çıkıp çıkamayacağını merak etmişti, ne kadar akıl almaz derecede sıkıcı olabileceklerini fark ettiğinde, bu görevler hakkında hâlâ bu kadar güçlü hissedip hissetmeyeceğini merak etmişti. Ama onu kontrol etmek için kulübeye her gittiğinde, ona parlak bir gülümseme sundu. Evrak işlerini rekor sürede bitirdi, sürü ağını güncelleyip düzenledi ve Caleb'in Nick'e açmaya çekindiği birkaç küçük meseleyi halletmesine yardımcı oldu.

Derren uzun bir günün sonunda nihayet ona döndüğünde, kurt formlarında koşuya çıkmadan önce birlikte bir akşam yemeği yediler. Siyah kurt ve beyaz kurt saatlerce oynadı, boğuştu ve saldırdı. Kulübeye geri döndüklerinde insan formlarına geri döndüler.

Daha sonra hamakta yan yana uzanırken Ally, "Bir sorum var. Artık sürünün bir parçası olduğuma göre, kulübenize taşınmak için burayı bırakmak zorunda kalacak mıyım?"

Sesinde bir isteksizlik olmamasına rağmen Derren, Ally'nin evi haline getirdiği bu kulübeyi terk etmesinin ona acı vereceğini biliyordu. Burada rahattı, burayı sığınağı olarak görüyordu. Her ne kadar kendi kulübesini özleyecek olsa da, ondan burayı bırakmasını istemeyi kendine yediremiyordu. Ayrıca, ihtiyacı olan tek şey eşiydi; o nereden en mutlu olursa oraya giderdi. "Buraya kalıcı olarak taşınabileceğimi ve burayı evimiz yapabileceğimizi düşünüyordum."

Şok olmuş bir halde, "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Ona ne kadar bağlı olduğunu biliyorum. Verandaya ve hamağa."

Güldü. "Teşekkür ederim."

Onun ağzını usulca ama her zamanki gibi sahiplenerek aldı. "Benim gizli bir amacım var."

Şakacı tonu Ally'yi gülümsetti, çünkü kendisi pek de şakacı bir insan değildi. Adamın gardını indirmesi hoşuna

gitmişti.

onun için aşığı. "Oh? Bu da ne?"

"Her ne kadar huysuz doğanız beni eğlendirse de, mutlu olmanızdan daha çok hoşlanıyorum, çünkü o zaman sizi baştan çıkarmak çok daha kolay oluyor."

Yumuşakça homurdandı. "Baştan çıkarmıyorsun, alıyorsun."

"Bana ait olanı alırım." Kız gözlerini devirdiğinde, adam kıkırdadı ve kızın şakağına bir öpücük kondurdu. "Uyu."

Yoğun bir günün ardından bitkin bir halde ona sarıldı, gözlerini kapattı ve uykuya daldı.

Derren, Ally'nin krem şantiyle kaplı olduğu bir rüyanın ortasındaydı ki, hamak zıplamaya başladığında bir sarsıntıyla uyandı. O sırada Ally'nin sanki cehennem köpekleri peşindeymiş gibi kulübenin içine daldığını gördü. Onu takip ettiğinde oturma odasında cep telefonundan bir numara çevirirken buldu. "Bebeğim, ne oldu?"

Telefonu kulağına götürürken bir parmağını kaldırdı. Bir şeylerin çok ama çok yanlış gittiğini bildiğinden, cevap almak için onu dürtmemek için kendini zor tuttu. Şu anda, "bırak ben yapayım" bölgesindeydi. Kurdu yüksek alarmdaydı, onun korkusunu hissediyor ve buna neden olan şeyden onu korumak istiyordu.

"Haydi, Roni, cevap ver," diye homurdandı volta atarken. Ama Roni cevap vermedi. Ally başka bir numara çevirdi. Birkaç dakika içinde hattın diğer ucundan bir ses onu karşıladı. "Jaime, kapınızda kırmızı bir Chevy mi belirdi?" diye sordu Ally telaşla.

Derren Jaime'nin yanıtını kolayca duyabiliyordu: "Evet, Trey'in eski bir bağlantısı. Şu anda mağaralara doğru gidiyor. Kerrie'nin nerede olduğu hakkında bilgi sahibi olduğunu söylüyor."

"Sana ulaşmadan arabayı durdur, Jaime! İçinde lanet bir bomba var!"

Derren telaşla Ally'ye doğru ilerledi. "Bomba mı?" Kurdu alçak bir hırıltı çıkarmadan önce donakaldı.

Ally hızla konuşan Jaime'ye, "Bir öngörü gördüm," dedi. "Sana her şeyi açıklayacağım, söz veriyorum, ama önce durman gerek."

o araba." Jaime'nin bunu yapmasına izin vermek için aramayı sonlandırdı. "Ally, neler oluyor?" diye sordu Derren.

Çabucak açıklamazsa arkadaşının patlayacağını hisseden Ally ona şöyle dedi: "Uykumda bir imgelem gördüm. Roni, Marcus ve bazı Phoenix kurtlarını bir yeraltı otoparkında gördüm. Roni ve Marcus Phoenix Sürüsü topraklarındaydı, bu yüzden ilk tahminim olayın orada gerçekleşeceği yönündeydi. Kurtların hepsi kırmızı bir Chevy'nin yanaşmasını izliyordu. Sürücü arabadan inmek yerine, "Özür dilerim," diye bağırdı. Sonra bir kumandayı kaldırdı, bir düğmeye bastı ve bom."

"Siktir." Derren Anka Sürüsü bölgesini birçok kez ziyaret etmişti, park yerinin mağaraların dibinde olduğunu ve araçlarla dolu olduğunu biliyordu. Eğer orada bir bomba patlarsa, mağaraların temelleri yıkılabilirdi. Kesin olan tek bir şey vardı: Roni ve Marcus da dahil olmak üzere otoparktaki kurtları öldürebilirdi.

Eşinin titrediğini fark eden ve sıkıntısını hisseden Derren başının arkasını kavradı ve onu kendine çekti. Kollarını ona o kadar sıkı dolamıştı ki neredeyse canı yanacaktı. "Sorun yok, bebeğim." Boşta kalan eliyle sırtının alt kısmında yatıştırıcı daireler çizdi. "Her şey yolunda."

"O kadar gerçekçiydi ki." Yüzünü onun göğsüne gömdü, kafasından geçen ölüm dolu görüntüleri tüküremiyordu. "Patlamalarını izledim. Roni'nin çığlıklarını duydum. Yangın ..."

Derren yanağını onunkine sürterek kurdunun onu sakinleştirme ve yatıştırma ihtiyacını paylaştı. "Onları kurtardın." Geri çekilerek, "Bana bak Ally," dedi. Zümrüt yeşili gözleri damarlarına dolan endişeyle bulutlanmıştı. "İyi olacaklar."

Başını salladı, sakinleştirici bir nefes aldı, kendini toparlaması gerektiğini biliyordu. "Gidip Nick'e söylemeliyiz."

Rekor sürede yıkanıp giyindikten sonra ana kulübeye doğru yola çıktılar. Mutfağın içinde, Ally zar zor

Nick'in cep telefonu çaldığında, gördüğü rüyayı sürüye ve Stone'a anlatmayı bitirmişti.

Nick ekrana bir göz attıktan sonra onlara "Ben Trey," dedi. Anka Alfa'yı hoparlöre alan Nick hemen, "Bana kız kardeşimin zarar görmediğini söyleyin," dedi.

"O iyi." Trey'in sesinde, hepsinin bombacıya yönelik olduğunu bildiği, kaynayan bir öfke vardı. "Chevy'yi mağaraların yarısına bile gelmeden durdurduk. Sürpriz bir şekilde, sürücü ellerini teslim olmak için kaldırmış bir şekilde indi. Ailesinin kaçırıldığını, kendisine bir telefon geldiğini ve söyleneni yapmazlarsa öldürüleceklerini söyledi."

Trey'in ses tonunda hiç sempati yoktu. Belli ki Alfa, eşinin, oğlunun ve sürüsünün paramparça olduğu düşüncesine o kadar öfkeliydi ki, kendi bölgesine sahte bahanelerle girmekle kalmayıp pek çok kişinin ölümüne neden olan bu erkeği hor görmekten başka bir şey hissetmiyordu.

Nick'in kaşları birbirine çatıldı. "Bekle, bana adamın bir intihar bombacısı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet."

"Bu çok boktan bir şey," diye mırıldandı Bracken.

"Bunun arkasında Kerrie mi vardı?" diye sordu Derren, önceki planı işe yaramadığı için meseleyi kendi ellerine almaya karar verdiğinden şüphelenerek.

"Kadının adını tanımıyor," diye yanıtladı Trey. "Telefondaki sesin bozuk olduğunu ama bir erkeğe benzediğini söylüyor. Aramayı Kerrie yapmamış olsa bile, arkasındaki beyin o olabilir; ona yardım etmeleri için birilerini tutmuş olabilir. Başlarına bir şey gelmeden önce ailesinin izini sürmenin hiçbir yolu yok."

Stone içini çekti. "Her halükarda yaşamalarına izin verileceğinden şüpheliyim - onlar kendilerini kaçırانları teşhis edebilecek tanıklar."

Derren de aynı şeyi düşünüyordu.

"Bir yandan onun için üzüldüyorum," diye başladı Shaya, Willow'u kucaklayarak. "Diğer yandan, bu kadar çok hayatı tehlikeye attığı için onu parçalara ayırmak istiyorum."

Sonra telefona Taryn'in sesi geldi. "Selam tatlım. Ben de aynı şeyleri hissediyorum. Bir parçam onu kendi testislerinde boğulmaya zorlamak istiyor. Ama ne olursa olsun ailemi güvende tutmak için yapmam gereken her şeyi yapacağımı biliyorum. Ve onun için biraz üzülmemek elde değil; ailesinin başına geleceklerden o kadar korkuyor ki titriyor."

"Kahininize bizim adımıza teşekkür edin," dedi Trey. "Ona çok şey borçluyuz. O bomba hepimizi öldürebilirdi."

Derren gözlerini kırptırdı. "Vay canına, bu 'teşekkür' kulağa hiç de nankörce gelmedi." Merkür kurtları ve Taryn kıkırdadı.

Trey homurdandı. "Hayatın boyunca bir pislik gibi davranma, Derren." Nick diğerine, "O sadece arkadaşını savunuyor," dedi.

Gülümseyen bir alfa erkeği.

Kısa bir sessizlik oldu. "Baskı mı yaptılar?" diye sordu Taryn.

Cevap veren Shaya'ydı, sesi heyecanlıydı. "Hayır, gerçek eş oldukları ortaya çıktı."

"Gerçekten mi?" Taryn'in gülümsemesi sesine yansımıştı. "Ama ben Cain'in-"

Nick, Derren'in hırıltısını duyunca, "Evet, şu anda onun hakkında konuşmasak iyi olur," diye araya girdi.

Trey kıkırdadı. "Tebrikler Derren, sana ve Kahinine."

"Evet, tebrikler!" diye ekledi Taryn. "Bunun tamamen bencilce olduğunu biliyorum ama çiftleşme töreninizi yapmadan önce tüm bu saçmalıklar bitene kadar bekleyebilir misiniz? Gerçekten ama gerçekten gitmek istiyorum."

Ally gülümsedi. "Bekleyeceğiz."

Taryn, Ally ve Derren'e töreni ertelemeye razı oldukları için bolca teşekkür ettikten sonra görüşmeyi sonlandırdı.

Eli Nick'e döndü. "Kerrie'nin bütün bir şekil değiştiren ailesini tek başına kaçırmış olabileceği şüpheli. Tahminimce ya kendisine yardım etmesi için birilerini tuttu ya da

kaçıranlar

onun arkadaşları. Her iki durumda da, nerede olduğunu bilen insanlar var demektir."

Caleb, "Eğer kimse ödöl için yerini söylemek istemiyorsa, onu saklayan kişi yakın olduğu biri olmalı," dedi. "Bir aile üyesi ya da erkek arkadaşı."

Kent ona, "Marcus, ailesine ve sürü arkadaşlarına göre bir erkek arkadaşı olmadığını söyledi," diye hatırlattı. "Ve hem Donovan hem de Rhett araştırmalarıyla bunu doğruladılar."

Caleb, "Tek söylediğim, birilerinin bir şeyler biliyor olması gerektiği," dedi.

"Ama ona borçlu olan biriye, onu saklamaya devam etmeye istekli olabilirler." Derren, Cain'le olan deneyimlerinden birine borçlu olmanın, kabul etmeyebileceğiniz bir iyiliği kabul etmek anlamına gelebileceğini biliyordu. "Bir Kahin olarak, hayat kurtaran görümlere sahip olacak. Kendilerini ona borçlu hissedebilirler."

Cep telefonunun çaldığını duyan Ally onu cebinden çıkardı. Arayan Roni'ydi ve bu yüzüne bir gülümseme getirdi. "Selam."

"Neden Taryn'den Derren'le çiftleştğinizi duyuyorum?" diye sordu Roni, sesi biraz incinmiş gibiydi.

Ally yüzünü buruşturdu. "Başka birinden öğrenmeni istememiştim. Sana şahsen söylemek istedim."

Ally, Roni'yi yatıştırmaya çalışırken odadan çıkınca Derren Nick'e baktı. "Kerrie'yi hemen bulmalıyız. Eğer bombanın arkasında o varsa, peşimizden birini gönderecektir."

Nick'in çenesi sertleşti. "Ama geldiklerinde hazır olacağız. Ve onları yok edeceğiz."

Shaya başını salladı. "Ve sonra onu bulup yok edeceğiz-ve bundan zevk alacağız."

CHAPTER FIFTEN

F On iki gün sonra, artık Ally'yle birlikte yaşadıkları evde kalan eşyalarını yerleştirdikten sonra, Derren kahve kokusunu takip ederek aşağıya, mutfağa indi... tam da eşinin kedigillere özgü bir esneme hareketini izlerken, onu duvara çarpıp içine doğru itmek istedi

Onu.

Arkadaşı.

Onu bulmanın şoku hâlâ üzerinden atılmamıştı. Hayatında pek iyi şeyler yaşamamıştı ve bunun değişmesini beklemiyordu. Ve kesinlikle eşini bulma hediyesini de beklemiyordu, özellikle de kara kara düşünen, agresif bir orospu çocuğu olabileceği için. Eşinin Ally olduğunu keşfetmekten daha fazla gurur duyamaz ya da daha fazla tatmin olamazdı - ona nasıl bir şey olduğunu unuttuğu zaman nasıl yaşayacağını gösteren dişi. Onunla oynamasını, onunla yüzmesini, onu kovalamasını, onunla tartışmasını sağlamıştı. Tüm bunlar onu canlandırmıştı.

Onun içindeki karanlık yerleri kabul etti, yaralarını ve geçmişini kabul etti. Dahası, onu da tüm bunları kabul etmeye zorladı. Ona inanıyordu, onda gerçekten var olduğundan emin olmadığı bir iyilik görüyordu. Ona islahevi hakkında anlattığı karanlık hikayelere, orada hayatta kalmak için yaptığı şeylere rağmen, bir kez bile ondan uzaklaşmamıştı. Neil'in peşinden gittiği, onu öldürdüğü ya da bundan asla pişman olmayacağı için onu kınamamıştı.

Ally'nin yanında asla yargılama ya da korku yoktu. Onu olduğu gibi kabul etmekle kalmamış, aynı zamanda Beta dışı pozisyonunu da kabul etmişti. Bunu tamamen benimsemiş, sorumluluklarını seve seve üstlenmiş ve hatta formda ve zinde kalmak için her gün onunla, Eli'la ve diğer infazcılarla birlikte antrenman yapmıştı.

Onun teklif ettiği kabulü hak ettiğinden emin değildi ama yine de bencilce bunu istiyordu.

Gerçek şu ki, kız ondan uzaklaşmaya çalışsa bile Derren buna izin vermezdi. Bunu anlamış olsa bile, gitmesine izin vermezdi. Yapamazdı - ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Kız onun çok büyük bir parçasıydı, onun için çok hayatiydi; ihtiyacı olduğunu bilmediği ama şimdi onsuz var olamayacağını bildiği bir dayanak noktası.

Onun kurdu da tam bir gidiciydi - Ally'ye tapıyordu. O onlarındı ve Tanrı ona zarar vermeye kalkışan herkesin yardımcısı olsun. Derren onları gözünü kırpmadan katledecek ve bunun için bir saniye bile uykusuz kalmayacaktı.

Alfa'sının bir keresinde söz konusu eşler olduğunda her duygunun büyüdüğünü söylediğinde ne demek istediğini şimdi anlıyordu. Hayranlık, koruyuculuk, saygı, şefkat, açlık, kıskançlık, sahiplenme; hepsi Ally için hissettiklerine bağlıydı ve inanılmaz derecede yoğundu çünkü çiftleşme bağı her şeyi güçlendiriyordu. Ve Derren bu bağı korumak için, kendisi için her şeyden daha önemli olan ve her zaman öyle kalacak olan bu insanı elinde tutmak için yapmayacağı hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Onu fark edince, sikiinin kalkmasına neden olan bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Kahve?"

"Gerçekten sormana gerek var mı?" Onu kendine çeken Derren dudaklarını nazikçe onunkilere yapıştırdı. Dilini içeri soktu, tadına baktı ve alay etti. Ally'nin tüm sistemine yerleşmiş olan o eşsiz kokuyu arzulayarak yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü. "Çok güzel kokuyorsun. Egzotik, lezzetli ve benim." Kızarması onu gülümsetti. Bir hakareti kaldırabilirdi

Sıkılmış bir homurtuyla, bir darbeyi hiç irkilmeden kaldırılabirdi, ama bir iltifat? Küçük kahininin algılayamayacağı kadar büyük bir şeydi.

"Daha iyi kokuyorsun. Meşe kabuğu, Brezilya kahve çekirdekleri ve cidden ateşli seks gibi."

Kıkırdayarak ellerini aşağı kaydırды ve sevdiği kışını avuçladı. "Mükemmel." Hafifçe yüzünü buruşturdu. "Biraz acıyor mu?" Bir gece önce onu kanepenin üzerine yatırdığında birkaç kez şaplak atmıştı. Tabii ki küçük Kahini bundan pek memnun olmamıştı - ona küfretmiş ve pençelemişti. Bu yüzden onu tekrar tokatlamıştı.

Eğlenerek parlayan gözlerini kısmıştı. "Kendini beğenmiş görülmene gerek yok. Ve ellerini kışımdan çek."

"Sana kaç kere söylemem gerekiyor bebeğim? O benim kışım." Bir parmağını hafifçe kış yanaklarının arasından geçirdi, kot pantolonunun bir bariyer görevi görmesinden nefret ediyordu. "Seni burada kimse tuttu mu bebeğim?"

Sorunun içinde bir tehdit fısıltısı vardı ve Ally bunu çoğu şekil değiştirenin yaptığı gibi eşine saklamasaydı onu çok kızdıracağını biliyordu. Halbuki bunu onun için saklamıştı. "Hayır, yapmadılar."

Memnun olan Derren dilini kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Aferin kızıma. Bir gün bu kış alacağım." Bunu hayal ederken bile taş gibi olmuştu.

Ally bunu yapmasını istediğini kendine itiraf etmekten çekinmiyordu. Meraklıydı ve kurdu gibi, bir şekil değiştirenin yapabileceği her şekilde onu sahiplenmesini istiyordu. Ama Ally yine de bunun için onu uğraştıracaktı. Burnunu çekti. "Belki."

Bu tek kelimedeki meydan okumayı duyan Derren gülümseyerek burnunu onunkine sürttü. "Sen en-" Cep telefonunun çaldığını duyunca sözünü yarıda kesti ve çalışma odasındaki sehpadan telefonu almaya gitmeden önce kızın poposuna hafifçe vurdu. Arayanın Marcus olduğunu görünce, "Evet?" diye cevap verdi.

Marcus, "Ziyaretçilerimiz var," diye söylendi. Derren kaskatı kesildi. "Kim?" Eğer onlardan biri olsaydı Collingwood kurtları, o gidiyordu-

"Miranda ve iki infazcısı." Marcus'un sesinde büyük bir tedirginlik vardı. "Pek hoşuna gitmese de hepsinde silah ve bomba olup olmadığı kontrol edildi. Hepsi temiz."

"Tamam, o zaman gittiğinde beni ara. Onunla birlikte olmak için hiçbir isteğim yok." Derren'in bu yorumu Ally'nin mutfaktan ona şaşkın bir bakış fırlatmasına neden oldu. Tek parmağını kaldırdı.

"Senin de gelmeni istiyor. Ona göre, bunu duymak isteyeceksin." Hat kesildi.

Boğazından kısık bir sesle hırlayan Derren, elinde kupayla odayı geçmekte olan arkadaşına baktı. "Ana kulübeye gitmem gerekiyor. Uzun sürmez."

"Kim var burada?"

"Miranda ve iki infazcısı."

"Huh." Ally bardağı masanın üzerine koydu. "Gidelim o zaman."

Bu fikirden hiç hoşlanmayan Derren, eli istemsizce telefonun etrafında sıkılaşıırken kaşlarını çattı. Çiftleşme bağı tamamlanmadığı sürece, Ally'nin etrafında başkalarının - özellikle de yabancıların- olmasını zor bulacaktı çünkü bu durum kalıcı bir güvensizlik yaratıyor, onu her zamankinden daha sahiplenici ve korumacı yapıyordu. Onun güvenliğini riske atmazdı, atamazdı.

Dürüst olmak gerekirse, Miranda'nın Ally için gerçek bir fiziksel tehdit olduğuna inanmıyordu. Ne de olsa Ally'ye burada saldırmak aptallığın zirvesi olurdu. Miranda pek çok şeydi ama aptal bunlardan biri değildi. Yine de Derren şu anda arkadaşının etrafında yabancıların olmasını istemiyordu. Bu, çiftleşme bağları tam olarak gelişmediği için mantıksız ve paranoyak davrandığı anlamına geliyorsa, tamam. "Bebeğim, gelmene gerek yok."

"Muhtemelen hayır. Ama ben öyleyim."

"Ally."

"Derren."

"Burada kalmanı istiyorum."

Bu Beta tonu Ally'nin her zamanki gibi kıllanmasına neden oldu. "Ve Rachelle'in yavaş, korkunç, dayanılmaz bir şekilde ölmesini istiyorum - tercihen yakında ve gözlerimin önünde. Ne yazık ki hayat bize her zaman istediğimizi vermiyor." Derren'in bıkkın hırıltısına neredeyse gülümseyecekti.

"Miranda sinsi, kurnaz bir sürtük, Ally."

"Tabii ki öyle. Ama bana zarar vermeyecek, bunu sen de biliyorsun, o yüzden bu kadar dramatik olmayı bırak." Başını eğdi, gülümsemesi acıma doluydu. "Biliyor musun, beni korumana ihtiyacım olmadığını kabul etsen çok daha az stresli olurdun, çünkü ben zor durumdaki bir genç kız değilim."

Derren onun çenesini kavradı, gözleri kurt gibi parlıyordu çünkü hayvan kaynayan öfkesini açıkça göstermek istiyordu. "Seni korumaya çalışmamın seni kızdırdığını biliyorum. Anlıyorum. Kendini koruyabilirsin. Bunu ben de biliyorum. Ama bebeğim, son zamanlarda sürümüzün etrafında çok fazla tehlike var ve çiftleşme bağımız henüz kısmen gelişmiş durumda. Paranoyaklaşmam için bana biraz izin ver."

Derren'in endişesinden duyduğu kızgınlığın geçtiğini hisseden Ally, hem Derren'i hem de kurdunu yatıştırmak için çenesine bir öpücük kondurdu. "Bu kadar önemsediyine sevindim ve neden endişelendiğini anlıyorum. Ama benim de endişelendiğimi düşünmüyor musun? O kaltağın ne kadar sinsi olduğunu, seni ne kadar çok istediğini ve bu yüzden sana sahip olmaya hakkı olduğunu düşündüğünü biliyorum. Ama hem benim hem de kurdumun bunun gerçekleşmeyeceğini anlaması gerekiyor." Sürtüğün onun çiftleştiğini ve yasak bölge olduğunu görmesi gerekiyordu. "Benim yerimde olsan sen de aynı şeyi yapardın."

Bunu inkâr edemeyerek dişlerini sıktı. "Sadece güvende olmanı istiyorum."

"Ben de öyle, bu yüzden kendimi tehlikeye atmayacağım, değil mi?"

Derren içini çekti, onun kendisine eşlik etmesi fikrine hâlâ karşı çıkıyordu ama bundan geri adım atmayacağını da biliyordu. Geri adım atmak Ally'nin asla yapmadığı bir şeydi.

Hayranlık ve hayranlık duyduğu bu irade gücü aynı zamanda

zaman zaman kışında ağrı. "Tamam. Hadi gidelim." Kurdu pençelerini Derren'e geçirdi, hayvan anlasa bile teslim olmasından hoşnut değildi.

Birkaç dakika sonra ana kulübenin yaşam alanına girdiklerinde, Alfa çifti ile Eli, Roni, Marcus ve Zander'ı odanın etrafına dağılmış halde buldular. Miranda bir koltuğa uzanmış, iki infazcısı da arkasında duruyordu. Derren'e gülümsedi. "Bize katılabildiğine sevindim, Derren."

Ally'yi tanımıyor, onu önemsiz biri olarak görüyordu ki bu hiç de şaşırtıcı değildi. Kıskançlığı ve küçümsemesi Ally'nin derisini kavuruyor, neredeyse dişlerinin arasından bir acı tıslamasına neden oluyordu. Görünüşe göre Ally'nin nefes alması bile Miranda'yı kızdırmaya yetmişti. Bu oldukça tatmin ediciydi.

Derren, Ally'yi bir kanepenin ucundaki boş yere götürdü ve sonra yanında tetikte durdu, duruşu korumacıydı - Miranda'nın hoşlanmadığı bir duruş. "Bu da ne demek oluyor?"

Nick, "Komşumuz duymamız gereken bazı bilgileri olduğunu söylüyor," diye cevap verdi.

Derren kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi?" Miranda'nın, onca insan arasında, onlar adına Kerrie hakkında bilgi toplamasını beklemezdi. Başkalarının sorunlarını umursayacak bir tip değildi. Tabii karşılığında bir şey istemiş olması da kuvvetle muhtemeldi.

"Bunun için senin de orada olman gerektiğine inanıyor Derren," diye ekledi Shaya, şüpheli bakışları diğer Alfa dişisine kilitlenmişti. Shaya'nın endişesini anlayabiliyordu. Burada pek de doğru olmayan bir şeyler vardı. Kendi kurdu da benzer şekilde tedirgindi; Ally'nin onu bir dövüşte alt edebileceğine dair güvenine rağmen bu dişiye eşinden uzak tutmak istiyordu.

"Dışarıdan gelenlerin konuşmanın dışında tutulmasını tercih etmez miydiniz?" Miranda Shaya'ya anlamlı bir bakış atarak sordu

-Ve Ally'ye küçümseyici bir bakış.

Nick elini sabırsızlıkla sallayarak, "Miranda, devam et," diye ısrar etti.

"Ama bu sizin sürünüzün işi ve-" diye itiraz etti.

"Sabrımı fena halde zorluyorsun," diye hırladı Nick. "Sınırı geçmek için izin istedin, ben de verdim. Derren'i çağırmamı istedin, çağırdım. O burada. Şimdi konuş."

Miranda doğruldu, kusursuz yüzü sertleşti. "Nasıl isterseniz. Sürünüzde ve bölgenizde olup bitenlerin sizden başka kimseyi ilgilendirmedığının farkındayım. Ancak şok edici bir gerçeği keşfettim ve bunun bilmeniz gereken bir şey olduğunu düşündüm. Özellikle de kısa bir süre önce sürünüze yapılan saldırılardan sonra. Komşular olarak her zaman birbirimizi kollamalıyız."

Nick gözlerini kısmıştı. "Peki senin bu keşfin nedir?"

"Aranızda kimlerin olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok. Ama ben biliyorum." Miranda bir kez daha Ally'ye baktı. "Onun kim olduğunu bilseydin, onu bölgede barındırmazdın."

Bekle, ne? Bu Derren'in söylemesini beklediği en son şeydi. Hayır, bu Derren'in onun söylemesini hiç beklemediği bir şeydi. Volta atan kurdu durdu, dişlerini ve diş etlerini ortaya çıkarmak için üst dudağını geriye doğru sıyırdı. Miranda, hayvanın hırçın öfkesi için sıcak bir düğmeydi.

Miranda Derren'e baktı, gözleri elmas gibi sertti. "Ve gerçeği bilseydin onu kesinlikle yatağına almazdın."

Derren bu hakaret karşısında hırlamaktan kendini alamadı ve bu da Miranda'nın şaşkınlıkla irkilmesine neden oldu. Ally'yle olan çiftleşme bağlantısı sayesinde onun da Miranda'nın sözleri karşısında şaşırdığını hissedebiliyordu ama yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu.

Miranda daha sonra Ally ile konuştu. "Burada tanıştığımızda seni daha önce bir yerde gördüğümü biliyordum ama nerede olduğunu çıkaramamıştım. Ancak daha sonra hatırladım. Sen Holt'ların üvey yavrususun, değil mi?" Miranda birkaç kez başını salladı, her baş sallayışında çirkin bir gülümseme büyüyordu. "Doğru, kim olduğunu biliyorum."

Her kelimeyi kaplayan küçümseme Ally'nin kurdunu kızdırdı ve pençelerini açıp Miranda'ya bir yumruk indirdi. Sadece kendisini gücendirmekle kalmayıp eşine de göz diken bu kaltağa saldırmak istiyordu. Ally bunun hiç de kötü bir fikir olmadığını düşünse de, ona saldırma dürtüsüne boyun eğmedi. Hayır, Ally Alfa dışının bununla nereye varacağını görmek istiyordu.

Ally hiçbir tepki vermeyince Miranda Nick'e döndü. "Farklı bir isimle anılıyor olabilir ama o her anlamda bir Holt, bir Brookwell kurdu. Ve hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyoruz. Sürünüz için endişelendiğimden biraz araştırma yaptım. Yetişkin olduğundan beri sürüden sürüye dolaşmış. Büyük ihtimalle casusluk yapıyor, içeriden bilgi alıp suçlu ailesine aktarıyor. Ve şimdi de senin sürün hakkında içeriden bilgi alıyor. Bunu size söylediğim için üzgünüm ama bu doğru. Hepinizi kandırıyormuş."

Miranda, Derren'e özellikle sempatik bir gülümseme gönderdi ama bu gülümsemede kendini beğenmişlik de vardı. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, yaptığı büyük açıklama için Merkür kurtlarından sonsuz bir minnettarlık bekliyordu. Belli ki artık Ally'yi burada istemeyecekleri izlenimine kapılmıştı.

Bir an için tam bir sessizlik oldu. Derren sessizliği bozdu, sesi kuru ve soğuktu. "İşin bitti mi?"

Miranda'nın yüzü gevşedi. "Bana inanmıyor musunuz? Ya da Holt'ları hiç duymadınız, öyle mi?"

Shaya içini çekerek elini çok asil bir hareketle salladı. "Artık gidebilirsin Miranda."

Diğer Alfa dışısı başını salladı. "Anlamıyorsun-"

"Haklısın, anlamıyorum," dedi Shaya. "Neden sorun çıkarmaya çalıştığınızı anlamıyorum."

"Sorun çıkarmak mı? Bu istediğim son şey. Biz komşuyuz, düşman değil. Bunu değiştirmek gibi bir niyetim yok."

"O zaman bugün buraya neden geldin?" diye sordu Nick, sıkılmaktan öfkelenmeye başlamıştı. Erkek, Nick'in bu sözlerine

Yakın bir komşusu bile olsa, kurtlarından birine hakaret eden biri. "Çünkü Holt'lara güven olmaz. Buna bir de onun Bir Kahin ve bu kadın doğal olarak güvenilmez biri." Miranda'nın hoşnutsuzluğu Ally'nin kollarına doğru tırmandı. "Ben sadece bunun sürünüz için ne anlama geldiği konusunda endişeliyim."

"Endişelerinizin hepsi not edildi. Ve görevden alındı." Shaya Roni, Marcus ve Zander'a döndü. "Lütfen ziyaretçilerimize sınıra kadar eşlik edin."

Üç Merkür uygulayıcısı ayağa kalktı ama Miranda kıpırdamadı. "Senin zayıflıklarını öğrenen bir bitki olabilir!" Aniden farkına vardı. "Onun kim olduğunu zaten biliyordun, değil mi? Holtlar gibi olmadığına inanman için seni kandırdı mı?" Miranda Derren'e baktı. "Onlardan birinin yatağında olmasını istemen mümkün değil!"

Ally onu savunmaya geçmeden, Derren gözleri kurt gibi parlayarak konuşmaya -daha doğrusu hırlamaya- başladı.

"Eşim hakkında nasıl konuştuğuna dikkat et." Cümlesi dişlerini şaklatarak sona erdi. Kurdu onu uzun bir hırıltıyla destekledi.

Miranda ağzı açık kaldı. "Eşin mi?"

"Dostum," diye gururla onayladı Ally'nin saçlarıyla oynarken.

"Biliyor musun Miranda," diye başladı Ally, "bir zamanlar amcamın yatağına girmek için elinden geleni yaptığını düşünürsek, Derren'i yargılayacak konumda olduğunu sanmıyorum."

Shaya'nın ağzında bir gülümseme belirdi. "Gerçekten mi?"

Ally başını salladı. "Dan söyledi." Dan ailenin playboyuydu ve kadınlar söz konusu olduğunda hiçbir standardı olmadığı bilinen bir adamdı. Ama Miranda'yı geri çevirmiş, onun erkeklerin sapkın kuklacısı olduğunu anlamıştı. Kadın, onun hakkında yalan yanlış, aşağılayıcı dedikodular yayarak misilleme yaptı.

"Dan'i istediğimi mi sanıyorsun?" Miranda alay etti. "Tam tersi oldu. Bir Holt'un yatağına atlamaktan daha fazla gururum var."

"Aileme hakaret etmek gerçekten akıllıca değil. Tabii beni sana meydan okumam için kışkırtmaya çalışmıyorsan. Sanırım seninle düello yapmak eğlenceli olabilir." Ally'nin kurdu bu fikre cidden bayıldı.

Miranda güldü. "Ben bir Alfa'yım. Sen bir Beta'sın." "Bir şey mi demek istiyorsun?"

"Seni kolayca alt edebilirim," diye alay etti Miranda.

"Doğuştan bir alfa olsaydın yapabilirdin. Ama değilsin. Seni yere sererim ve bunu ikimiz de biliyoruz."

Miranda'nın gözleri kısıldı. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Ben tehdit etmem. Sıkıcı oluyorlar. Ben bir gerçeği ifade ediyorum. Eğer inancıma karşı çıkmak istiyorsanız, bunu yapmakta özgürsünüz." Ally, Derren'in yanı başında gerildiğini hissetti ve onu alt edebileceğine inansa da inanmasa da kimseyle kavga etmesini istemeyeceğini anladı. Gereksiz korumacılığı onu rahatsız etse de, bu kadar önemseyen birine sahip olmak güzeldi.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Sana şimdi ve burada meydan okusaydım hoşuna giderdi. Çünkü o zaman en yakın komşumu düşman edinmiş olurdum." Parmağını salladı. "Bunu yemem."

"Yüzünü kurtarmak için iyi bir yol."

Roni Ally'ye başıyla onay verdi. "Öyle, değil mi?"

Ally'ye sert bir bakış atan Miranda dikkatini Derren'e çevirdi. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi? Tüm sürünü ölüme mahkûm ettin. Holt'ların düşmanları yavrularının burada olduğunu anladıklarında onun için gelecekler. Onu kendilerine karşı kullanacaklar ve eğer bu ona ulaşmak için hepinizle savaşmak anlamına geliyorsa, tam da bunu yapacaklar."

Ve Ally, Miranda'nın bu düşmanların onun nerede olduğunu bilmesini sağlamaktan zevk alacağına bahse girerdi. Ama Miranda'nın hesaba katmadığı bir şey vardı. Ally ona gülümsedi. "Söylemeyeceksin."

Fazla kırılmış bir kaş yukarı kaydı. "Yapmayacak mıyım? Nedenmiş o?"

Ally omuz silkerek basitçe şöyle dedi: "Çünkü bunu yaparsan ölürsün. Bana yapılan her şeyin intikamını alacak bir eşim ve sürüm var. Tabii bu, ailemin onlardan önce davranmayacağını varsayarsak geçerli."

Gözleri parlayan Miranda alaycı bir ses çıkardı. "Holt'lardan korktuğumu mu sanıyorsun?"

"Evet, biliyorum. Olmalısın da. Çünkü Cain önce sana ulaşmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır." Bu yorum Miranda'nın gözlerinde tam da Ally'nin beklediği gibi bir korku tonu yarattı. "Sürünün seni ondan koruyabileceğini düşünüyorsan yanılıyorsun. Kurtlarınıza saldırmazdı, çünkü istediği siz olurdunuz. Eli boğazına dolanıp boynunu kırana kadar orada olduğunu bile bilemezsin."

Yüzü öfkeyle kızaran Miranda ayağa fırladı ve omzunun üzerinden infazcılarına baktı. "Sanırım gitme vaktimiz geldi."

"Bence gitmeniz gereken zamanı çoktan geçtiniz," dedi Roni ve arkadaşının gülümsemesini kazandı.

Omurgasını dikleştiren Miranda, Nick ve Shaya ile konuştu. "Eğer onu sürünüzün bir parçası olarak görmek istiyorsanız, bu sizin bileceğiniz bir iş ve ben buna saygı duyacağım. Ama ben hâlâ büyük bir hata yaptığınıza inanıyorum." Sonra Zander, Roni ve Marcus eşlik ederken o ve infazcıları dışarı çıktı.

Eli başının arkasını kaşıdı. "Şey... Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

"Gerçekten nerede olduğunu kimseye söylemeyeceğini mi düşünüyorsun?" Shaya Ally'ye sordu.

"Bence Miranda tahtını seviyor ve onu kaybetme riskini göze alacak hiçbir şey yapmaz," diye yanıtladı Ally.

"Bu iyi bir nokta," diye kabul etti Eli.

Ally ayağa kalkarak Derren'e döndü. "Hadi, yapmamız gereken Beta işleri var."

"Aslında," diye başladı Nick, "hepimiz bir sürü koşusuna çıkmayı düşünüyorduk. Var mısınız?"

Derren başını salladı, gerginliğini üzerinden atmak için omuzlarını geriye attı. "Kurdum biraz koşsa iyi olur."

Shaya, "Babam burada kalacak ve davetsiz misafirlere karşı gözcülük yapacak," dedi. Stone, sürüye yönelik tüm tehlike sona erene kadar ayrılmayı reddediyordu. "Birini görürse, işaret vermek için bir el ateş edecek."

Ally aklına gelen bir düşünce üzerine Derren'e, "Yer değiştirmemin iyi bir fikir olduğundan şüpheliyim," dedi.

"Neden?" diye sordu kollarını gevşekçe sararken Onu.

"Kurdun senden bile daha sahiplenici. Ben öyle değilim. Kurdumu sürünün diğer erkeklerinin yanında görmenin mantıklı olacağından eminim."

Derren onun haklı olabileceğini anlayınca içini çekti. Burnunu onunkine sürterek, "En azından bizimle gel," diye ikna etti. Eğer kız geride kalırsa, o da onunla kalacaktı.

Bir an için bunu düşündü. "Pekâlâ. Willow'u ben taşıyacağım, böylece o da gelebilir."

Bölgelerinin derinliklerine doğru yürüdükten sonra, sürü - ergenlik çağına kadar değişemeyecek olan Ally ve Willow hariç - kurt formlarına dönüştü. Willow'u kollarında tutan Ally, hem oyuncu hem de dikkatli bir şekilde etrafta koşuşturan kurtlara ayak uydurdu. Eşi ona yakın duruyor, sürekli ona sürtünüyor ya da elini yalıyordu. Gücü, kuvveti ve hâkimiyet seviyesi boyundan ve yaydığı titreşimlerden belliydi.

Sonunda kurtların hepsi bir açıklığa yerleşti. Bazıları yere yayılmış yatarken, diğerleri oynuyor ve boğuşuyordu. Ally, Willow'la birlikte bacaklarının arasına oturdu ama görünüşe göre bebeğin yerinde kalmaya niyeti yoktu. Sürünerek uzaklaştı ve hemen kırmızı bir dişi kurt ile büyük gri bir kurt olan Shaya ve Nick tarafından çevrelendi. Kurtlar onu her nazikçe kokladığında kıkırdadı.

Siyah bir kurt olan Derren, infazcılarla güreşmekle Ally'nin yanına uzanmak arasında gidip geliyordu.

parmaklarını kalın kürkünün içine soktu. Erkeklerden herhangi biri, hatta Alfa'sı bile Ally'ye çok yaklaştığında hayvan vahşi bir hırıltı çıkarıyordu.

Ally, Derren'in bu sözleri anlayacağını bildiği için siyah kurda, "O zaman insan formumda kalmakta haklıymışım, ha," dedi. "Bir dahaki sefere şekil değiştireceğim." Her ne kadar koşuya devam etmek onu ve kurdunu tatmin etse de, kurt formunda olsaydı yapacağı gibi onları rahatlatmıyordu. Siyah kurt arkasından koşarak gözden kayboldu ... ve sonra aniden çıplak bir erkek ona sarıldı, önü arkasına dönüktü. Evet, şimdi.

"Evet, haklıydın," diye itiraf etti Derren, sahiplenme işaretini yalayarak. "Kurdum buradaki erkeklerin her birini bağımıza tehdit olarak görüyor, çiftleşmiş olanları bile." Kurdunun kıskançlığı şimdi her zamankinden daha kötüydü, bu da ruh halinin normalden daha sinirli olduğu anlamına geliyordu. Kollarının altında ezilen göğüslerini sıkma isteğine zorlukla direnen Derren ona, "Bruce'a gösterdiğin ilgiyi bile kıskanıyor," dedi.

Ally kıkırdadı ve ona daha iyi erişim sağlamak için başını eğdi. Adam ona sokuldu ve derin bir nefes aldı. "Benim kurdum da aynı derecede kıskanç olabiliyor."

"Ama en azından mantıklı biri."

"İşte bu var." Bir kolunu adamın ensesinden geçirerek parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Adam vücudunu neredeyse onunkinin etrafına sararken, ona hem yatıştırıcı hem de saygılı bir şekilde dokunup öperken Ally onun içinde rahatladı. Gözlerini kapadı ve bu hislerin tadını çıkardı: Çenesine kondurulan bir öpücük. Parmaklar köprücük kemiği boyunca oynuyordu. Boynuna bir öpücük. Adamın elinin kolunda gezinmesi. Kulak memesine bir kıştırma. İddia izine bir yalama. Kulağının altındaki çukura bir öpücük.

Adam ensesini ısırarak ve yalamak için saçlarını kenara iterken, "Kurdunu yargılayacak bir konumda olduğunu sanmıyorum," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

Onun ses tonundaki masumiyet karşısında homurdandı. "Ne yaptığınızı bilmediğimi sanmayın."

"Ne?"

"Senin kokunu süründüğümünden emin oluyorsun."

Ense köküne doğru gülümseyerek, hiç pişmanlık duymadan itiraf etti: "Peki, o zaman benim gibi kokmanı istiyorum." Aynı şekilde kendi teninin de onun gibi kokmasını istiyordu. Yanağını onunkine değdirdi. "Her ne kadar kokunu olduğu gibi sevsem de, onu daha iyi yapacak bir şey var: benimkiyle karışırsa." Çiftleşme bağı bir adım ilerlediğinde, bu gerçekleşecekti; kokuları birbirine karışacak ve çiftleştiklerini ilan edecek eşsiz bir koku oluşturacaktı.

Bunu istiyordu ama nasıl yapacağından emin değildi. O ve Ally birbirlerine karşı tamamen çıplak olana kadar bağ tam olarak yerine oturmuyacaktı - bu her iki taraf için de bir teslimiyet biçimiydi. Çoğu çift için bu genellikle korkuların üstesinden gelmek, zor veya acı verici gerçekleri kabul etmek ve kişisel yaralarını ortaya çıkarıp aşmak anlamına geliyordu.

O ve Ally bunun için çalışıyor olsalar da, aralarındaki bağı ilerlemesi zorlanabilecek ya da aceleye getirilebilecek bir şey değildi. Bu onu kızdırıyordu, çünkü Derren söz konusu Ally olduğunda sabırlı bir adam değildi; her şeyi istiyordu ve bunu hemen istiyordu.

"Belki kurdun, tek bir koklamamın diğer erkeklere benim talep edildiğimi ve piyasadan çekildiğimi söyleyeceğini bildiğinde biraz sakinleşir."

Bundan şüpheliydi ama umut edebilirdi. "Belki sen de daha sakin olursun."

"Her zaman çok sahiplenici olacağım, Ally," diye uyardı onu, kimse bakmazken eli tatlı bir göğsü kavrayıp şekillendirdi, keskin nefesini sevdi. "Bu benim kişiliğimin bir parçası değil ama seninleyken böyleyim. Sana sahip olmak istemenin sağlıklı olmadığını söylemene gerek yok.

-Zihin, beden ve ruh. Bunu zaten biliyorum. Ve zaten her parçanıza sahip olmayı, ihtiyaç duyduğunuz ve istediğiniz her şey olmayı istemenin iyi olmadığını da biliyorum. Ama yine de istiyorum." Gözlerini kıstı

Gözlerini çok yaklaşan iri kurda dikti. "Siktir git, Brack."

Ally'nin gülümsemesine neden olan şakacı bir dış hareketiyle kurt sıçrayarak uzaklaştı; Jesse'nin kurduna çarptı ve sonra yere yuvarlandı.

Derren boğazındaki özellikle hassas bir noktayı yalayıp ısırdığında sessizce "Yapma," diye inledi. "Tüm bu insanların önünde orgazm olmamı istemiyorsan yapma." Derren'in uyarılmışlığı onun üzerinden akıp kendi uyarılmışlığını beslerken nefesi kesildi. "Aman Tanrım, bir parçan bu fikri seviyor."

Derren güldü. "Herkesin benim için ne kadar zorlandığını görebilmesi fikri hoşuna gidiyor mu? Evet, bir parçam istiyor. Ama bu olmasına asla izin vereceğim bir şey değil." Derren onun kulağına doğru konuşurken, meme ucunu acıtmadan hafifçe çimdikledi. "Boşaldığında nasıl görüldüğünü benden başka kimse göremez." Bunu, ihmal edilmiş meme ucunu keskin bir şekilde çekerek noktaladı.

Adamın ağzı nabzına yapışıp emdiğinde kadın içten içe inledi. "Şu anda bana dokunmayı ve alay etmeyi bırakmazsan bu hızla değişecek."

"Sen gelmeden duracağım."

Küçük piç. "Eğer bunu yaparsan tüm bu insanların önünde orgazm taklidi yaparım, böylece orgazm olduğumda nasıl görüldüğümü görebilirler."

Onun çenesini ısırdı. "Hey, sakın bana orgazm taklidi yapma."

Öfkelendi. "Kızlar bunu yaptığında erkeklerin neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum. Sizin cinsiyetiniz de gerçek bir ilişkiyi taklit edebilir."

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Oh, huysuzlanmaya ve sinirlenmeye başladın."

"Oldukça sık küstahlaşıyorum."

"Duygusal olarak temel ayarınızın bu olduğu doğru."

"Bunu neden onaylayarak söylüyorsun?"

"Huysuz olman hoşuma gidiyor, çünkü telaşlandığında çok seksi oluyorsun. Sinirlendiğinde daha da fazla." Onu sinirli görmek, adamda onu ölene kadar sikme isteği uyandırdı.

Kollarında kemiksiz ve rahattı - ve sık sık öyle olurdu. "O asabi ve sabırsız dış görünüşünün altında ne olduğunu bilmek de hoşuma gidiyor."

Ally'nin sert yüzeyinin altında büyük bir yumuşaklık ve duygusal güvensizlik bulmanın pek çok insanı şaşırtacağına bahse girerdi. Ally'nin kimsenin görmediği yönlerini görmesi, onun yanında kendini açık ve aslında savunmasız bırakması... bu onu ve kurdunu hem memnun ediyor hem de alçaltıyordu.

"Tıpkı benim senin ciddi, ketum ve nispeten hoşgörüsüz dış görünüşünün altında ne olduğunu bildiğim gibi."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırdı. "Peki neymiş o?"

"Beklenmedik bir şakacı yönün var." Bazen Willow'un üzerine titrerdi ama hiçbir zaman insanların onun ciddi yüzünün ardını görebileceği kadar değil. "Gardını almadığın zaman yanında olmak için oldukça rahatlatıcı bir insan olabiliyorsun. Ve harika bir şarkı söyleme sesin var. Ama merak etme, kimseye söylemem."

"Şaşırtıcı değil."

"Oh, bir de şu var." "Ne?"

"Konu yeteneklerinizi ortaya çıkarmaya geldiğinde oldukça utangaçsınız."

Derren kızın kulağının ucunu ısırды ve kızın kısıp bir çığlık atmasına neden oldu. "Beni gerçekten kızdırmamalısn, bebeğim. Tabii dün gecenin tekrarlanması istemiyorsan."

Sessizce tısladı. "Bir daha kışma şaplak atarsan, ben-"

"Bayıldım, tıpkı dün gece yaptığın gibi." Kızın hırıltısına kıkırdadı. "Hmm. Görünüşe göre bunu kanıtlamam gerekiyor." Ve o akşam tam olarak bunu yaptı ... bu da ona pençelerini göğsüne geçirmesini sağladı. Bu damga onu tatmin etmekten başka bir işe yaramadı.

CHAPTER SIXTEEN

Y Orospu çocuğu!"

Derren'in gözleri birden açıldı. Hamağın üzerinde, yüzü kuşku ve öfkeyle çarpılmış, çok tanıdık bir erkek kurt duruyordu ve Derren'in görmeyi umacağı son kişiydi. Diğer üç yüz meraklı ve acımasız bir şekilde Derren'e bakıyordu.

Ally ayağa fırladı ve neredeyse hamağı devirecekti. "Lanet olsun. Hepiniz burada ne yapıyorsunuz?"

"Sana sarılmış ne yapıyor?" diye sordu Cain, yumrukları sıkılıydı, göğsü düzensiz nefeslerle inip kalkıyordu. Derren bunun kötü olacağını biliyordu. Ally ile çiftleşmiş olmaları Kabil'i pek yatıştırmayacağından, onunla Kabil arasında bir savaş kaçınılmazdı.

Ellerini kaldırarak yumuşak bir sesle, "Hepimiz sakın olalım," dedi.

"Sakin mi?" diye yankılandı Cain inanamayarak. "Sakin mi?"

"Evet, bu iyi olur. Neden önceden arayıp geleceğini haber vermedin? Wyatt Amca," diye homurdandı açıkça kovboy görüntüsü vermeye çalışan bir şekil değiştirene, "Derren'e hırlamayı kes."

"Onu korumasını istediğin adam bu mu?" Wyatt Cain'e sordu, sesi yumuşaktı. "Hmm. Sanırım koruma rolünü biraz fazla ciddiye almış olabilir."

İkinci erkek, GQ dergisine aitmiş gibi görünüyordu. Armani takım elbisesi ve jöleli saçlarıyla Ally'ye baktı

merakla. "Betalara karşı bir ilgin falan mı var? Yani, kısa bir süre önce Collingwood Beta'sıyla birlikteydin. Şimdi de bu pislikle birliktesin."

"Dan haklı, Ally," dedi üçüncü ve cidden kaslı erkek. Dante'den bile daha iriydi. "Cain, bu adamın Görenlere karşı önyargılı olduğu konusundaki endişen gereksizdi. Müttefikimize çok yakın görünüyor."

Ally kas yığınının doğru tıslayarak, "Bunu daha da kötüleştirme," dedi.

Wyatt başını salladı. "O haklı Brad. Cain'in zaten olduğundan daha fazla heyecanlanmasını istemeyiz. Ayrıca, Ally yetişkin bir kadın; arkadaşının güveninden faydalanan bir kurtla ilişki kurmak istiyorsa, bu onun bileceği iş."

Bu erkekler çok iyiydi. Derren onların Cain'in tamamen öfkelenmesini istediklerini ve onu heyecanlandırmak için ellerinden geleni yaptıklarını anlayabiliyordu. Ve o da tam olarak öyle oldu.

Cain gözleri öfkeyle parlayarak Derren'e baktı. "Sen. Kalk ayağa." Sonra verandadan geri çekildi ve omuzlarını yuvarlayarak çimlerin üzerinde bir pozisyon aldı. "Vücudundaki her kemiği paramparça edeceğim!"

Ally elini Derren'in bacağına koyarak onu yerinde kalması için cesaretlendirdi. "Hayır, Cain, beni dinlemek zorundasın." Ama Cain ona hiç dikkat etmiyordu; gözleri sadece eşini görüyordu. Daha da kötüsü, Derren hamaktan atlamıştı ve o daha onu durduramadan verandadan dışarı çıkmaya başlamıştı. Ayağa sıçrayarak aralarına girdi. "Cain, beni dinlemen gerek!"

"Bir dakika içinde, Ally. Önce şu orospu çocuğuyla ilgilenmek istiyorum."

"Hayır, pişman olacağın bir şey yapmadan önce beni dinle."

"Bu sinsi pisliğin kıcını tekmelediğim için pişman olmayacağım, tatlım." Derren'in homurdanması üzerine Cain alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Ona böyle seslenmemden hoşlanmıyor musun?"

Hayır, Derren bilmiyordu ve kurdu da bilmiyordu; hayvan pençelerini Ally ile olan bağına bir tehdit olarak algıladığı bu erkeğe geçirdi. Derren kendini bir o kadar kızgın buldu. Hiç kimse Ally'yi ondan alamazdı. Ally onun kızıydı. Ve gerekirse onun için Tanrı'yla bile savaşırdı. "O senin 'sevgilin' değil, pislik."

Arkadaşının kışkırtıcı ses tonuyla dönüp ona baktı. "Derren, ne yapıyorsun? Bu durumu sakinleştirmeye çalışıyorum ve sen hiç yardımcı olmuyorsun."

Cain, Derren'e hırladı. "Ben bir pislik miyim? Ona göz kulak olman gerekiyordu! Onu kullanman değil!"

"Bekle," diye tersledi Ally Cain'e, "öyle değil, o benim _."

"Dan, yakala onu!" Cain amcasına işaret etti.

Dan ellerini kaldırdı. "Hayır, topum bende kalsın istiyorum."

Çuval. Ona çok fazla kirli hareket öğrettin."

"Onun güvenliği konusunda sana güvenmiştim!" Cain dişlerini göstererek Derren'e bağırdı.

Derren umursamazca omuz silkti. "O yaşıyor, değil mi?"

"Seni lanet olası piç!" Cain, Ally'yi atladı ve kendini Derren'e doğru fırlattı.

Öfkeli bir yumruk yumruğa çarpıştılar, hırladılar ve hırıltılar çıkardılar. Ally yumrukların etle buluşma seslerinden, acı dolu homurtuların her birinden irkildi. Endişeli kurdu içinde volta atıyor, eşi için endişeleniyor ama aynı zamanda yavruluklarından beri arkadaşı olan bu kurt için de endişeleniyordu.

Brad, Ally'ye dönerek, "Daha önce Cain'i yemleyen birini gördüğümü hiç sanmıyorum," dedi. "Akıllı başında birini seçmiş olamazsın, değil mi?"

Ally kavga eden erkekleri ayırmak için hamle yaptığında Wyatt koluyla onun yolunu kesti. "Bundan daha iyisini biliyorsun."

Öyle yaptı. İki erkek kurt birbirlerine böyle kilitlendiğinde, hazır olana kadar onları ayırmak mümkün değildi. Bu yüzden birbirlerine yumruk atmalarını, itip kakmalarını, kafa atmalarını ve saldırmalarını sadece izleyebildi. Cain'in pençeleri Derren'in çıplak göğsünü kesip

kan akıtınca ırkildi.

Eşinin gözleri kurt gibi parladı ve ardından iki erkek öncekinden daha da öfkeli bir şekilde birbirlerine saldırdı.

Sadece birkaç dakika sonra Alfa çifti, Eli ve infazcılar geldi ama Derren'den gelen bir işaret müdahale etmemelerini sağladı. Geride durup izlerken hiçbiri Derren adına endişelenmiş ya da iki erkek arasında bir kavga başladığına şaşırılmış görünmüyordu.

Shaya hızla Ally'nin yanına koştu. "Bizim bölgemizde olduklarını bile bilmiyorduk." Dan, Brad ve Wyatt'a selam verirken başını salladı ve isteksizce, "Siz iyisiniz," dedi.

Dan sevimli bir gülümsemeye, "Teşekkür ederim," dedi.

Shaya, "Anladığım kadarıyla Cain henüz tüm gerçekleri bilmiyor," dedi.

Ally'ye, iç çekerek.

Ally başını sallayarak, "Cain dinlemek için fazla heyecanlı. Derren de onunla dövüşmekten mutlu görünüyor."

Derren'in gerçeği açıklamak yerine karşılık vermesi onu kızdırmıştı ama Derren'in gerçek eş olduklarını bilmeden önce onun peşine düştüğünü düşünürsek, eşinin Cain'in birkaç vuruşu hak ettiğini düşünüp düşünmediğini merak etmek zorundaydı. Derren gibi sadakatin son derece önemli olduğu biri için aptalca ama anlaşılabilir bir durumdu.

Belki de Derren, erkeği çiftleşmeleri için potansiyel bir tehdit olarak gördüğü ve aralarına kimsenin giremeyeceğini anlatmak istediği için Cain'le kavga ediyordu. Miranda'yla olan deneyimlerinden, rakiplerin bir eşin yasak olduğunu anlamasını sağlama ihtiyacının kimsenin görmezden gelemeyeceği kadar güçlü olduğunu biliyordu.

Derren'den yediği sert bir aparkatın ardından kan tüküren Cain, sertçe Derren'i işaret etti. "Ona dokunmamalıydın."

"Kıskandın mı?" diye alay etti Derren, elinin tersiyle kanayan alnını sildi.

Cain dehşet içinde geri çekildi. "Ne? Hayır." Ses tonu, Ally'yle cinsel anlamda birlikte olmanın enstest gibi bir şey olacağını söylüyordu ama bu Derren'in kıskanç kurdunu sadece biraz yatıştırdı.

Derren omuz silkkti. "O zaman bunun sizi nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Ally benim için aileden biri. Bu da onu ve bu olayı benim meselem yapar." Sonra Cain yine ona doğru koşmaya başladı, yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü.

Ally, "Biriniz ciddi şekilde yaralanmadan durun!" diye bağırdı. Durmadılar. Bar kavgasına tutuşmuş iki sarhoş motorcu gibi kavga etmeye devam ettiler. Tek fark, birbirlerini tırmalıyor ve ısırıyorlardı ve deri giymemişlerdi.

Burnunu tekrar yerine oturtmak için duraklayan Cain homurdandı. "Bugünden sonra senin kışını bir daha görmek istemiyorum, seni iki yüzlü pislik. Ve Ally'den uzak duracaksın. Onu buradan götürüyorum-"

Nefes nefese kalan ve terleyen Derren başını salladı. "Bunu yapmana izin veremem."

Cain sustu. "Az önce ne dedin sen?" Derren'in kendini tekrar etmesi tehditkâr bir cüretti. Amcalarının irkilmesine neden oldu.

"Başka şekilde ifade edeyim. Bunu yapmana izin vermeyeceğim. Ally benimle kalacak."

"Seni öldürmemi mi istiyorsun, öyle mi?"

"Bir deneyebilirsin."

"Beni birlikte gitmekten alıkoyabileceğini sanma-"

"Nereye istersen gidebilirsin, gerçekten umurumda değil. Ama Ally kalıyor. O benim." Bu, yoğunluğuyla Cain'i şaşırtmış gibi görünen sahiplenici bir gürlemeydi.

Yine de erkek alay etti. "Senin mi?"

"Biz dostuz, Cain!" diye bağırdı Ally, Derren'in patlamış dudağını, şişmiş çenesini, pençelenmiş göğsünü ve alnındaki yarayı görünce midesi bulandı.

Cain tamamen dondu ve bir an için sessizliğe gömüldü. "Dostlar mı?" Şişip kapanmayan gözleri tekrar tekrar Ally'den Derren'e kaydı. Sonra Cain kanayan çenesini Ally'nin boynuna doğru eğdi. "Göster bana."

Tişörtünün yakasını çekiştirerek iddia işaretini ortaya çıkardığında, "İşte. Gördün mü? O değildi

güveninize ihanet etmek ya da arkadaşlığınıza saygısızlık etmek. Bu sıradan bir kaçamak değil."

"Siz arkadaş mısınız?" Derren'e baktı. "Onu kullanmıyor musun?"

"Biz arkadaşız," diye onayladı Derren. "Bu sıradanlıktan olabildiğince uzak."

"Yani eş olduğunuzu fark edene kadar ona dokunmadın mı?" Derren cevap vermeyince, Cain ona tekrar saldırdı.

"Cain!" diye hırladı Ally. Erkekler birbirleriyle güreşerek yere düşerken, Ally ellerini havaya kaldırdı. "Lanet olsun!" Kulübeye doğru yürüdü ve birkaç dakika sonra elinde bir kovayla yeniden ortaya çıktı. İçindekileri iki erkeğin üzerine savurduğunda, ikisi de sıçrayarak ayrıldı ve ayağa kalktı.

"Beni buz gibi soğuk suda boğdun," dedi Cain şaşkınlık içinde.

"Evet, söyledim." Ally ona doğru yürüdü ve kendini sakince konuşmaya zorladı. "Şimdi beni dinle, beni dinle. Sadece beni kolladığını biliyorum. Beni kullanılmış ya da saygısızlığa uğramış görmek istemediğini biliyorum. Tüm bunları takdir ediyorum, gerçekten. Ama ona bir daha vuramazsın."

"Neden olmasın? Hoşuma gidiyor." Sesi oyuncağı elinden alındığı için somurtan bir çocuk gibiydi.

Ally biraz gülümseyerek, "Çünkü onu tek parça halinde seviyorum. Kanamış ve morarmış değil."

"Güvenimi kırdı."

"Muhtemelen bir şekilde onun eşi olduğumu bildiği ve beni kendine çektiği içindir." Çekimi ilk andan itibaren hissetmişti; sadece kaynağını anlamamıştı.

Derren'in Kabil'i yatıştırma çabalarının işe yaramadığı açıktı; Kabil bir kez daha Derren'in üzerine atılmaya hevesli görünüyordu. "İstersen yine üstüme gel. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. O benim ve bende kalacak. Kimsenin onu benden almasına asla izin vermeyeceğim."

Cain'in morarmış çenesindeki bir kas kıpırdadı. "Senden daha iyisini yapabilir."

"Buna itiraz etmeyeceğim."

"Hey!" diye yakındı Ally, Derren'in kendisini hiçbir şekilde aşağılamasından hoşlanmıyordu. Her iki erkek de birbirlerine bakarken bir sessizlik çöktü, ifadeleri anlaşılmazdı.

Önce Cain konuştu ve parmağını sertçe Derren'e doğrulttu. "Eğer ona zarar verirsen, kışına öyle bir sopa sokarım ki boğazında hissedersin. Anladın mı beni?"

Derren düşünceli bir ifadeyle kaşlarını çatarak başını eğdi. "Pek sayılmaz, çünkü bu fiziksel olarak imkânsız." Beklediği gibi, Kabil kükreyerek ona tekrar saldırdı.

Ally, "Cain, burnunu değil!" diye bağırdı.

Yarım saat sonra, Ally ellerini yaralı göğsüne hiç de nazik olmayan bir şekilde koyduğunda Derren yüzünü buruşturuyordu. Eşi ona kulübelere girmesini emretmiş, herkes de onları takip ederek içeri girmiş ve etrafa dağılmıştı. Hem ona hem de Cain'e ellerinden geldiğince kurulanmaları için havlu verdikten sonra masaya oturmalarını emretti.

Cain onun karşısındaydı ve Derren'den daha iyi durumda değildi. İkisini de iyileştirmeyi geciktirmiş, kendisini dinlemediği için Cain'e ve durumu sakinleştirmek için ona yardım etmek yerine Cain'i kışkırttığı için Derren'e kızmıştı. Temel olarak, kendi yaraları için Derren'i suçluyordu.

İyileştirici enerjisi kemiklerinde mırıldanırken, elleri üzerinde kayarken her bir yarasına ulaşırken bile, onun öfkesini hissedebiliyordu. İsteddiği son şey onun herhangi bir şekilde üzülmesiydi. Onun ensesini kavrayarak, hem sahiplenici hem de özür dileyen kısa bir öpücük için onu aşağı çekti. Onun tadı onu ve kurdunu sakinleştirdi. "Şimdi daha iyi hissediyorum."

Ally sadece kamburunu çıkardı, onu affetmeye henüz hazır değildi. Her ne kadar Derren'in şartlar ne olursa olsun meydan okumadan geri adım atacak biri olmadığını anlasa da, bunu kabullenmek zorunda değildi. Eşi iyileştikten sonra

Cain'e doğru ilerledi ve onu tokatlamaya başladı.

Ellerini kolundaki derin kesiklerin üzerinde gezdirdi. Adam neredeyse hiç irkilmedi, bu da onu daha da sinirlendirdi. "Ne zaman serbest bırakıldın?"

Cain, Derren'e ters ters bakmaya devam etmeden önce ona yan gözle baktı. "Dün. Dün gece seni almaya gelmek ve güvenli bir yere götürmek için sızıştık."

"Ally benimle kalacak," dedi Derren yine kararlı bir şekilde. Cain hoşnutsuzluğunu homurdanarak dile getirdi ama bu kez Derren'in iddiasına itiraz etmedi.

"Buraya kadar insanlar tarafından mı takip edildin?" Nick, kolunu Shaya'nın sandalyesinin arkasına dolamış olan Cain'e sordu.

Cain Alfa'ya yüzünü buruşturdu. "Bana hakaret etme."

Shaya parmaklarını masaya vurarak sordu: "Neden bizim bölgemize gizlice girdiniz? Sizi geri çevirmezdik. Siz Ally'nin ailesisiniz."

Brad ona, "Meydan okumayı seviyoruz," dedi.

Shaya koltuğunda arkasına yaslandı ve bakışlarını amcalarının üzerinde gezdirdi. "Eğer üçünüz Ally'yi ailenizden biri olarak görüyorsanız, Derren'i onunla gördüğünde neden sadece Cain bu kadar kötü tepki verdi? Babam bana dokunan her erkeği paramparça ederdi."

Omuz silkerek cevap veren Wyatt oldu. "Çiftleştii."

"Ama ilk başta bunu bilmiyordun," dedi Shaya.

"Elbette gördüm. Durduğum yerden iddia izini görmek çok kolaydı." Brad ve Dan de başlarını sallayarak gördüklerini belirttiler.

Ally onlara ters ters baktı. "Ve bunu Cain'e açıklamama yardım etmeyi ve bu iki salağın kavga etmesini engellemeyi düşünmediniz mi?" "Sizin eş olduğunuzu kabul etmemiz, etrafınıza sarılmış herhangi bir erkeğin görüntüsünden hoşlandığımız anlamına gelmiyor.

bir sarmaşık," dedi Brad.

Dan başını salladı. "Senin için savaşması, seni koruyabileceğini kanıtlaması g e r e k i y o r d u ."

Ally içini çekti ve tamamen iyileşmiş Cain'den uzaklaşırken Shaya'ya döndü. "Erkekleri anlamıyorum."

Shaya onun elini okşadı. "Bunu yapmamız gerektiğinden emin değilim, tatlım."

"Haklı olabilirsin." İki bezi ıslatarak birini Derren'e, diğeri de Cain'e verdi, böylece kan ve kirden arınabileceklerdi. Her iki erkek de Derren'in temiz gömleklerinden birini giydi ama Cain bu durumdan pek hoşnut değildi.

"Adil ol," dedi Cain Ally'ye. "Bana gerçekleri tam olarak açıklamaya çalışmadı. Benimle kavga etmekten oldukça mutlu görünüyordu. Söylediği bazı şeyler boğaya kırmızı bayrak sallamak gibiydi."

Roni başını eğdi, sinirli bakışları Cain'in üzerindeydi. "Boğaların aslında renk körü olduğunu biliyor muydun? Bu, rengi ne olursa olsun her pelerinliye saldıracakları anlamına geliyor."

"Roni." Marcus'un azarlaması her zamanki gibi eğlence doluydu.

Masumca göz kırptı. "Ne? Ne dedim ben?"

Derren gülümsedi, Roni'nin Derren'i koruduğu için onun adına Cain'i kızdırdığını anlamıştı. "Ama onu kışkırttığım için beni affediyorsun, değil mi bebeğim?" diye sordu Ally.

Pek sayılmazdı ama daha sonra birden fazla orgazmı bunu telafi etmesini sağlayacaktı. Cain ve amcalarının homurtularını duyan Ally, Derren'e zayıfça gülümsedi. "Bunu yüksek sesle söyledim, değil mi?" O sadece kıkırdadı.

Cain iç çekerek Ally'ye döndü. "Pekâlâ, artık bizi iyileştirdiğine göre, Collingwood kurtlarıyla aranda geçen her şeyi bana anlatmaya ne dersin? Tüm hikâyeyi istiyorum."

Derren'in solundaki koltuğa oturdu ve Derren hemen parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Artık çözüldü. Unutun gitsin."

Cain homurdandı. "Bu işin peşini bırakmayı düşünmeyeceğimi çok iyi biliyorsun. Söyle bana."

"Kendini kaybedip sert bir şey yapmanı istemiyorum."

"Birkaç kurdun yaptığı bir şeye misilleme olarak asla bütün bir sürüyü öldürmeyeceğimi biliyorsun."

Mesele de buydu zaten. Tüm sürü ona sırtını dönmüştü. İhanetleri canını yaksa da, bir kevaşenin yalanlarına kanmanın ölümü gerektirdiğini düşünmüyordu. "Artık oradan uzaktayım. Artık bir önemi yok."

"Senin korumanı hak etmiyorlar, Ally," diye ısrar etti Roni, bir lolipopu açarken.

Derren eşine baktı, hikâyeyi paylaşmak konusunda neden isteksiz olduğunu anlıyordu ama ailesinin bilmesinin önemli olduğunu da biliyordu. Holtlar onun biyolojik akrabaları olmayabilirdi ama DNA aile yapmazdı. "Ya sen anlatırsın ya da ben anlatırım."

Ağzı açık kaldı. "Teşekkürler, Judas."

"Collingwood Sürüsü'nün toplu bir saldırıya uğramasını istemediğini anlıyorum ama senin güvenliğin benim için onlarınkinden daha önemli. İşin özü bu." Derren, Rachelle'in Ally'yi rahatsız etmekten vazgeçeceğinden emin olmak istiyordu ama o dışının eşine beslediği nefret öylece buharlaşıp gitmiyordu.

Ally boyun eğmiş bir iç çekişle başını salladı. Onlara Rachelle'in ilk suçlamasından, kevaşenin kısa bir süre önce Zeke ve Matt'le birlikte Mercury Sürüsü bölgesine yaptığı ziyarete kadar her şeyi anlattı.

İşini bitirdiğinde, dört Holt erkeği de kaşlarını çatmıştı. "Ne lanet bir kaltak," diye tükürdü Cain. "Ve bu Zeke denen herif de daha iyi değil."

"Alfa da bok kafalının teki," dedi Dan. "Seni koruması gerekirdi."

"Ödemeleri gerekiyor," diye homurdandı Brad. "Hepsinin."

Ally kayıtsız bir el salladı. "Bunlar 'sürünün başına ödül konması' meselesine kıyasla çok da önemli değil." Amcaları ve Cain şaşkınlıkla ona bakınca, Ally belli belirsiz gülümsedi. "Bundan haberin yoktu, ha?"

"Ödül mü?" diye yankılandı Brad.

Derren her şeyi açıkladıktan sonra ekledi, "Ödül kaldırıldı, ama o kadının

bizi vurma işi tamamlandı."

Bir anlık dalgın sessizliğin ardından Wyatt, "Tüm bunlar çözülene kadar kalacağız," dedi.

Ally ona, "Bunun gerçekleşmesinin ne kadar süreceğini bilmiyoruz," dedi.

Wyatt etkilenmemiş görünüyordu. "Holtlar kendi ailelerini korur, Ally. Sen bizim ailemizsin. Güvende olana kadar senin için buradayız." Brad, Dan ve Cain başlarıyla onayladılar.

Shaya, "O zaman hepinizi misafir localarından birine yerleştirsek iyi olacak," dedi.

Alfa dışı birkaç dakika içinde herkesi Ally ve Derren'in kulübesinden çıkarmış, Brookwell kurtlarını geçici konaklama yerlerine götürmeye niyetlenmişti. Cain, Derren'e daha fazla hakaret etmeden oradan ayrılmış olsa da, Derren'in Ally üzerindeki hak iddiası konusunda daha mutlu görünmüyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, ayrılmadan önce Derren'i uyaran kişi zarif görünümlü, kültürlü Dan olmuştu: "Ona iyi davranacaksın. Yoksa senin için gelirim. İnan bana, bunu istemezsin." Derren, Dan'in görüldüğünden çok daha tehlikeli olduğunu hissetmişti.

Kapıyı herkesin arkasından kapatan Derren, Ally'yi kendine çekti ve boğazına bir öpücük kondurdu. "Bana hâlâ kızgın mısın?"

"Belki biraz." Ama ellerini adamın sert göğsünden yukarı kaydırıp boynuna doluyordu. "Çiftleşmemizi korumanın senin için içgüdüsel olduğunu ve bir meydan okumadan geri adım atmadığını anlıyorum-"

"Mesele sadece bu değildi bebeğim. Cain'in bundan sonra her şeyin farklı olacağını anlamasını sağlamam gerekiyordu." Alt dudağını ısırdı ve sonra yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Hayatı boyunca senin koruyucun oldu. Senin üzerinde hakkı olduğunu düşünüyor. Artık senin koruyucunun ben olduğumu, bana ait olduğunu ve senden vazgeçmeye hiç niyetim olmadığını anlamasını istiyorum. Eğer bugün ayağa kalkıp onunla dövüşmeseydim, hayatındaki yerimi ve senin üzerindeki hak iddiamı açıkça belirtmeseydim, seni almaya çalışacaktı."

Bunun doğruluğunu inkâr edemeyen Ally başını eğdi. "Tamam. Ama artık onunla kavga etmek yok. İkinizin de incinmesini istemiyorum."

Derren onun Cain'e olan saygısını kıskanmış olabilirdi ama o ve kurdu bugünkü etkileşimlerini izledikten sonra bir şeyi anlamaya başlamışlardı. "O senin için bir kardeş gibi, değil mi?"

"Evet. Bana her zaman bir kardeş gibi baktı."

"Onu bir nevi sabitliyorsunuz, eski Cain'i biraz ortaya çıkarıyorsunuz."

"O her zaman bir dereceye kadar hayatımın bir parçası olacak," diye uyardı Derren. "Her zaman benimle ilgili bazı hakları olduğunu hissedeceğim çünkü o normal değil."

"Senin bana ait olduğunu anladığı sürece bunu kabul edebilirim." Aklının bir köşesinde onun Cain'le olan ilişkisi hakkında endişelendiğini ancak bugün fark etmişti. Derren adamın onun eşi olduğuna dair en ufak bir ihtimal olduğuna bile inanmıyordu. Hayır, ama Derren Cain'le yakın olduklarını biliyordu. Onu çocukluğundan beri tanıyordu, onunla birlikte korkunç bir olay yaşamıştı ve bunca yıldır koruyucusu oydu. Böyle bir şey çok güçlü bir bağ oluşturabilirdi ve Derren, çiftleşme bağlarının henüz tamamlanmadığı düşünülduğünde, söz konusu bağın Ally ile olan bağından daha güçlü olduğundan endişelenmişti.

Ama Derren'in artık böyle bir endişesi yoktu. Onu Kabil'in öfkesinden korumaya çalışmış, onurunu savunmuş ve gururla çiftleştiklerini ilan etmişti. Kabil'i iyileştirmeden önce Derren'i iyileştirmiş olması bile Derren'in onun için her şeyden önce geldiğini gösteriyordu. Derren'in, onun kendisi için olduğu kadar Derren'in de kendisi için önemli olduğunu, aralarındaki bağın, tamamlanmamış olmasına rağmen, Derren'in başka herhangi biriyle kurabileceği bağdan daha güçlü olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Onun yüzünü kavradı ve sevdiği badem gözlerine baktı. "Hiçbir şeyin benim için bu kadar önemli olabileceğini düşünmemiştim." Entelektüel olarak, eşini tanıyordu - eğer bulabilirse

onun için her yönden önemli olacaktı. Ama böylesine inanılmaz derinlikte bir duyguyu herhangi birinin, özellikle de kendisinin hissedebileceğini hayal etmemişti. Yanıldığı başka bir şey daha vardı. "Aşkın her zaman duygusal ve yapışkan olduğunu düşünmüşümdür. Ama öyle değilmiş." Ally'ye karşı hissettiği şey, muhtemelen onu korkutması gereken ama korkutmayan, vahşi, tıslayan, pençeleyen, sınırsız bir duyguydu.

Yüz hatları yumuşadı, kırılğanlaştı. "Beni seviyor musun?"

Gülümsedi. "Evet."

"Memnunum, çünkü tek taraflı ilişkilerin iyi gitmesi nadirdir."

Gülümsemesi genişledi. "Bu senin beni sevdiğini söylemenin çok kötü bir yolu mu?"

"Oldukça kötüydü, değil mi?" Burnunu onunkine sürterek, "Seni seviyorum," dedi. Sert bir iniltiyle ağzını sertçe onunkinin üzerine indirdi. Parmaklarını kalçalarına geçiren adam, dilinin her darbesi ve dişlerinin her kısırtışıyla ağzını domine edip tüketirken onu kendine doğru bastırdı. İhtiyaç bedeninde hızlı ve öfkeli bir şekilde ortaya çıktı, alevlendi ve ateşlendi.

Elini tişörtünün altına sokan Derren, sütyenini çekiştirerek indirdi ve sert bir göğsünü avuçladı. Eline mükemmel bir şekilde oturdu ve ona kızın kendisi için yaratıldığını hatırlattı. Kız onundu. Her zaman ona ait olacaktı. Ve onsuz asla bir bütün olamayacağını biliyordu.

Onun tadına baktı, onu okşadı ve onun içinde nefes aldı- duyularını onunla ateşledi ve doldurdu. Vücudu, içinden geçen erimiş şehvetle sıkılaştı ve daha fazlasına ihtiyaç duymasına neden oldu. "Benim için kayganlaşmanı istiyorum."

Adam onu duvara yaslayıp geniş ve güçlü vücuduyla kafese kapatırken Ally'nin nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı. Kelimenin tam anlamıyla kot pantolonunu ve külotunu pençeleyerek çıkardı, sonra elini amının etrafına sıkıştırdı ve avucuyla ona doğru itti.

"Zaten ıslaksın," diye gürledi. "Ama ben seni daha da kaygan istiyorum." Bir parmağını kızın içine soktu, kızın ne kadar ateşli olduğuna bayılıyordu. "Tişörtünü ve sütyenini çıkar, Ally." Hiç tereddüt etmeden itaat etti. "İşte benim kızım." Eğilip diliyle meme ucunu okşadı. Ellerini saçlarının arasından geçirerek ona doğru eğildi ve daha fazlasını istediğini ima etti. Adam ona istediğini verdi.

Adamın sıcak ağız meme ucuna yapıştığında Ally inledi ve bir parmağını daha içine soktu. İt. Em. İt. Em. İt. Em. Bu ritim işkence gibiydi. Ve bu ritim hızlandığında, amının derinliklerinde acımasız, çığ bir ağrı oluşmaya başladı. Adamın tenini kendi tenine değdirmek isteyen kadın, "Gömlek. Çıkar." Adam dişlerinin kenarıyla meme ucunu çizdiğinde sarsıldı.

"Meşgulüm, bebeğim."

"Çıkar şunu yoksa koparıyorum." İki kara kara düşünen göz onunkilerle buluştu; ikisi de sıcaklık, açlık ve ihtiyatla canlıydı - emir vermesinden hoşlanmamıştı.

Gözünü korkutmayı reddederek adamın alt dudağını ısırdı. "Sana dokunmak istiyorum." Adamın gözleri parladı ve kadın onu yakaladığını anladı. Parmaklarını geri çekerek tişörtünü çıkardı. Ama daha bir zafer anı yaşamaya fırsat bulamadan, güçlü bir el kabaca saçlarına dolandı ve kafa derisini diken diken edecek kadar sertleştirdi.

"Bana emir vermenden hoşlanmadığımı biliyorsun." Küçük fingirdek kızın bunu tam olarak bu yüzden yaptığını da biliyordu. Başını yerinde tutarak dişleriyle alt dudağını çekiştirdi ve sonra dilini ağzının içine sokarak onunkini okşadı. Yaladı, yudumladı ve ısırdı. Onun istediği ve ihtiyaç duyduğu her şeyin, günahın ve seksin tadını alıyordu.

Dilini emdiğinde içinden bir hırıltı yükseldi, zihninde görüntüler ve fanteziler canlandı. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Geri çekilerek fermuarını yırttı. "Ağızına ihtiyacım var."

Ally onun alt dudağını yaladı. "Sende var."

"Sikimde olmasını istiyorum." Henüz ona sakso çekmemişti, çünkü baskın dişiler oral seksi kendi şartlarında ve kendi tatlı zamanlarında yaparlardı. Onu birkaç kez yalamış, bir gün ona vereceği şeyle alay etmişti ve onun bunun için o kadar çaresiz olmasını istediğini biliyordu ki sonunda tam olarak şu anda yaptığı şeyi yapacaktı - kontrolü kaybedecekti.

"Öyle mi?" diye söylendi, yüz ifadesindeki itaat beklentisinden hiç hoşlanmamıştı. Kurdu da bu durumdan pek memnun değildi.

"Evet. Ağzını istiyorum." Kelimeler sıkılmış dişlerinin arasından sertçe çıktı ve büyüleyici gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.

"Öyle mi? Ben de sevişmek istiyorum."

"Ve ben istediğimi aldığım da sen de sikileceksin. Sen benimsin. Bu muhteşem ağız benim. Ve onu istiyorum." Saçlarına doladığı elini kullanarak onu dizlerinin üzerine çökmesi için aşağı doğru itti. O diz çökmedi. "Şimdi, Ally." O anda o pelüş ağzı etrafında hissetmezse aklını kaçırarakmış gibi hissediyordu.

Ally sert bir kaşını kaldırdı. "Yoksa ne olur?"

"Ya da sikilmezsin." Kız itiraz edecekken, adam hırladı. "İstediğin buydu bebeğim. Buna daha fazla dayanamayacağım kadar çok ihtiyacım olmasını istedin."

Adam haklıydı, kız haklıydı. Ve karanlık bakışlarındaki tehlikeli pırıltı ona tahammül sınırını aştığını söylüyordu.

"Dizlerinin üzerine çök." Kadın meydan okurcasına ona bakmaktan başka bir şey yapmadı. Adam homurdandı, "Yap şunu." Çok yavaşça dizlerinin üzerine çöktü. Meydan okuma bakışlarını terk etmedi ve lanet olsun, bu sadece bir milyon kat daha iyi hale getirdi. "Çok iyi." Ödüllendirircesine, başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Aç kapıyı bebeğim."

Uzun, kalın sikinin tabanını yumruklayan Ally ağzını açtı ... ama sadece dilinin kedi gibi bir hareketini kafasına iletecek kadar. Adamın uyarı homurtusu onu gülümsetti. Ağzını biraz daha açmasına rağmen, sadece tembelce

Oradaki sperm incisini yalamadan önce başını okşadı. Görünüşe bakılırsa eşi de artık yetmişti, çünkü vücudunu geren ateşli gerginliğin bir anda koptuğunu hissetti.

Derren kızın saçlarını sıkıca kavrayarak başını geri çekti. "Alay etme. O dudakların bana sarılmasını istiyorum, o yüzden sana söylediğimi yap ve açıl."

Baskınlık ve otoriteyle çınlayan bu emir onu kızdırmalıydı. Ama onu kontrolünün sınırlarını aşmaya zorladığını bilmek midesine bir tatmin duygusu yerleştirdi. Kurdu da bundan hoşlanmıştı. Ağzını sonuna kadar açtığı anda, kurdu içeri daldı.

Derren, kızın ağzının yakıcı sıcaklığı sonunda sikini sardığında inledi. Bu çok iyi hissettiriyordu. Onu orada dizlerinin üzerinde, siki ağzında, meme uçları sertleşmiş ve meydan okuyan bakışları cesurca onunkiyle buluşurken, ihtiyacının kokusu onu koza gibi sararken görmek ... hepsi onu neredeyse o anda patlatmaya yetti. "Em." Başı sikinde aşağı yukarı sallanırken dilini sikinin altında ve etrafında döndürdü. "İşte böyle, bebeğim. Siktir, bu çok iyi. Daha fazla al." Saçındaki elini hareketlerini yönlendirmek için kullandı, onu daha hızlı hareket etmeye ve onu daha derin emmeye teşvik etti.

Aletinin başı boğazının arkasına çarptığında içinden bir inilti daha çıktı. Beklediği gibi paniklemek yerine çenesini gevşetti ve yutkundu. "Aferin kızıma." Gırtlığı onun etrafında kasılırken, omuriliğinin dibinde bir karıncalanma hissetti ve daha fazla dayanamayacağını anladı.

Sonra dişlerinin kenarlarını onun uzunluğu boyunca kaydırды, diliyle takip etti ve Derren'in salıverilmesi ona fıçı gibi girdi. Tam patlamak üzereyken, kadın onun taşaklarını çekiştirdi. "Orospu çocuğu." Ağzına boşaldı, emmeye devam ederken ve her son damlasını yutarken mutlak bir mutlulukla izledi - bu onu onun olarak işaretlemenin başka bir yoluydu ve kurdunun tatmin edici bir hırıltı çıkarmasına neden oldu.

Onu nazikçe ayağa kaldıran Derren saçlarını bir kenara attı. "Teşekkür ederim bebeğim. Bunun için kesinlikle bir ödülü hak ediyorsun." Onu öptü ve kız rahatlamak için neredeyse çılgınca ona sürtünürken nefes nefese, muhtaç küçük inlemelerini yakaladı. "Sus. Sana ihtiyacın olanı vereceğim." Kızını avuçlayarak onu kaldırdı. Adam onu yatak odasına götürüp nazikçe yatağa yatırırken, kadın bacaklarını adamın etrafında kıvırdı.

Ally, adamın ayakkabılarını ve kot pantolonunu hızla çıkarışını izledi, gözleri onun amındaydı. Elleri kalçalarından aşağı kaydığında başını salladı. "Dil yok, parmak yok, sikini istiyorum." Hızla canlanan bir horoz, büyük olasılıkla doğrudan cevapsız uyarılmasının kokusuna yanıt olarak. "Sen istediğini aldığında benim de istediğimi alacağımı söylemiştin."

"Ama tadını dilimde istiyorum."

Şımarık orospu çocuğu. Ally bir parmağını kaygan kıvrımlarında gezdirdi ve sonra ona uzattı. Hinzır bir gülümsemeye ağızını kıvrıp parmağını emerek temizledi. "Şimdi sende." Elini uzattı ve onun sikinin etrafına doladı. Tekrar ve tekrar, tam olarak nasıl hoşlandığını bilerek onu sıkı, sahiplenici bir tutuşla okşadı.

Kalın, sert ve onun içinde olma ihtiyacıyla ağrıyan Derren, elini çekerek onu yüzüstü çevirdi. Kalçalarını kavrayarak onu dizlerinin üzerine çekti. "Başını aşağıda tut, bebeğim."

Adam Ally'nin içine girerken Ally ileri doğru sarsıldı, her santimini tek bir hızlı, yumuşak hamleyle gömdü - ne bir uyarı, ne bir incelik, ne de bir önsöz. Bu tam da onun istediği şeydi. Adam, Ally'nin aklından geçen her düşünceyi silip süpüren ve ona zevk veren derin, güçlü ve damgalayıcı hamlelerle Ally'nin içine girerken Ally'nin hızı çılgıncaydı.

Adamın elleri kızının yanaklarını ayırıp ıslak bir parmağı yüzüğün etrafında dolarken kadın gerildi. "Derren ..." Bu parmak daha sonra yavaşça içeri itildi ve bir şekilde hem zevk hem de acı veren bir yanmaya neden oldu.

"Seni buraya götüreceğim, Ally." Parmağını içeri ve dışarı sokarak bunu noktaladı.

Elbette Ally ve kurdunun bu baskın tona meydan okuması tamamen refleksti. Bunu hissetmiş olmalıydı çünkü güçlü bir eli Ally'nin boğazına dolanarak onu sahiplenici ve uyarıcı bir şekilde kavradı.

"Sen benimsin, Ally," diye bağırdı, hala ona vuruyordu. "Yani bu ağzı, amı ve götü sikmek bana ait." Amı o kadar sıcak ve kaygandı ki adamın etrafında, sıkıyor ve titriyordu - hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti. "Kıçına boşalacağım, bunu kabul et. Ve buna bayılacaksın bebeğim, sana söz veriyorum. Sadece benim için rahatlamana ihtiyacım var, tamam mı? Bunu istiyorsun."

Bunu istiyordu, bu yüzden adam ikinci parmağını kıçına sokarken vücudunu gevşemeye zorladı. Önce acıdı, ama sonra yanma yayıldı ve saf bir zevke dönüştü, amının zonklamasına neden oldu - tıpkı ona şaplak attığında olduğu gibi. Üçüncü parmağı eklediğinde, o kadar ileri gitmişti ki acı neredeyse hiç hissedilmiyordu.

Serbest elinin başparmağı klitorisini bulduğunda, Ally inledi. Adamın siki amına girerken, parmakları kıçına sokulurken ve başparmağı klitorisinin etrafında dönerken, boşalmaya fazlasıyla hazırdı. Sonra her şey oldu. Mutluluk damarlarını doldurdu, neredeyse acı verici bir serbest bırakmaya sert bir şekilde düşerken amını dalgalandırdı ve spazm yaptı. İşte tam o anda parmaklarını kızın kıçından çekip aldı ve yerine sikinin başını geçirdi.

"Rahatla, bebeğim." Derren onun belini ovuşturdu. "Ben içeri iterken sen de dışarı it. Unutma, sen beni almak için yaratıldın." Yavaş yavaş, siki onun kıçına doğru kaydı ve etrafındaki gerilme hissini sevdi. Boşalmaya o kadar yakındı ki komik bile değildi. Sonunda taşaklarına kadar içine girdiğinde inledi. "Çok sıcak ve sıkı. İyi misin, bebeğim?"

"Ben iyiyim." Yalan değildi. Elbette acıyordu. Ama durmak istemesine neden olacak kadar değil. "Yürü bakalım."

Derren çok yavaşça geri çekildi ve sonra yumuşak bir Şekilde tekrar içeri kaydı. Bunu tekrar tekrar yaptı, ona acı vermemeye kararlıydı. Aralarındaki baē sayesinde, hafif bir rahatsızlık hissi olsa da kızın bundan zevk aldığını hissedebiliyordu. Kız kalçalarını ona geri atmaya alıřtıēında, adam hızını artırdı. Kısa süre sonra inliyor ve kıvranıyordu ve adam kalçalarını pompalamaya başladı, ona istediēini hissettiēi şeyi verdi. Aleti patlamak, vaat ettiēi zevke teslim olmak için nabız gibi atıyor ve zonkluyordu.

Kendini onun üzerine bırakarak, bařparmaēını klitorisine gtrrken kulaēına konuştu. "Benim için boşalmanı istiyorum, Ally. Hissetmeme izin ver, bebeēim." Klitorisinin etrafında dönerken kıçına girip çıktı, boēazından inilti ve adının soluk soluēa söylenmesini saēladı. "şimdi, Ally, buna ihtiyacım var."

Dişlerini kızın ensesine geçirip bařparmaēıyla klitorisine sertçe bastıran Derren onu ikinci kez serbest bıraktı ve kızın aēzı sessiz bir ıēlılıkla açıldı. Kıı adamın etrafında o kadar sıkı kenetlenmişti ki neredeyse canı yanacaktı. Ona son bir kez daha çarptı, horozu kıçına boşaldıktan sonra fişkırırken inledi, iddia etti ve onun olarak işaretledi.

Beyni nihayet yeniden alıřtıēında, dikkatlice onun bedeninden çıktı ve yanındaki yataēa yıēıldı. Sarsıntılar onları sarsarken bir süre ikisi de konuşmadı. Derren onun omzunu öptü. "İyi misin?" Bir gözü yavaşça açıldı ve başını salladı. Eşinin kemiksiz ve tamamen doymuş halini görünce gülümsedi. Bir şey gülümsemesinin hem şaşkınlık hem de merakla genişlemesine neden oldu. "Bebeēim, ne kokusu alıyorsun?"

Bu tuhaf soru karşısında kaşlarını çatarak biraz omuz silkti ve "Seks" diye mırıldandı.

"Başka ne var?"

Derin bir nefes alarak sakinleşti. Gözlerini açarak onun gülümsemesine karşılık verdi. "Kokularımız birbirine karıştı." Kurdu içinde uzanmış, memnun ve biraz da kendini beēenmiř bir haldeydi.

"Sonunda." Kızın omzuna bir öpücük daha kondurarak kurdunun yoēun hazzını paylaştı. "şimdi

Her zaman benim kokumu alacaksın ve herkes senin bana ait olduğunu bilecek."

Gözlerini devirdi. "Sanki unutmalarına izin verecekmişsin gibi."

Kıkırdadı. "Seni uyarmıştım, sahiplenme duygusu muhtemelen kaybolmayacaktı."

"Aramızdaki bağ şimdi biraz daha güçlü. Daha canlı."

"Güzel." Kendini sürükleyerek ayağa kalktı ve onu kucağına aldı. "Duş al."

"Dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Evet, bunu hissediyorum." Bu yüzden spreyi açıp kabine girerken onu kendine doğru bastırmaya devam etti. "Seni seviyorum bebeğim." Bunu söylemek beklediğinden çok daha kolaydı. Kız ona, sahip olduğundan emin olmadığı kalbini yerinden oynatan utangaç bir gülümseme verdi.

"Ve seni seviyorum. Bir süre bunu birine söyleyebileceğime inanmakta zorlandım. Böyle hissedebileceğime."

O da aynı şüphelere sahipti. Onu mutlu edebileceğinden hâlâ şüphe duyuyordu. "Seni çok kızdıracağım, Ally. İşleri berbat edeceğim, yanlış şeyler söyleyeceğim, deli gibi kıskanacağım ve aşırı korumacı ve müdahaleci tavırlarımla canını sıkacağım. Ama seni asla hafife almayacağım, seni asla bilerek incitmeyeceğim ve sana hiçbir şekilde ihanet etmeyeceğim, sana yemin ederim."

Eşinin olabileceği kadar romantik olan bu ifade karşısında eriyerek gülümsedi. "Ben de öyle. Lütfen seni eşit derecede delirteceğimi unutma. Çatışacağız ve bazen tartışacağız. Ama bu seni daha az önemseyeceğim anlamına gelmiyor."

"Bu iyi, çünkü bana takılıp kaldın." Onun kıkırdaması üzerine ekledi, "Ben ciddiym, Ally. Sen benimsin. Sahip olduğun her şey bana ait. Senden asla vazgeçmeyeceğim."

Onun baskın ses tonu karşısında kaşlarını kaldırdı. "Eğer gitmek isteseydim, kesinlikle gidebilirdim."

"Her zaman bana meydan okuyacaksın, değil mi?"

"Bunu açıklığa kavuşturduğumuz için çok heyecanlıyım."

CHAPTER SEVENTE

N

W "Onu bulamıyor muyuz?" Nick kanepenin önünde bir aşağı bir yukarı volta atıyor, yaşadığı hayal kırıklığı Ally'nin

deri. Onu oturma alanındaki koltuklardan birinin üzerinde bacaklarının arasına yerleştirmiş olan Derren, aralarındaki bağ sayesinde onun rahatsızlığını hissedebiliyormuşçasına bedenini koruyucu bir şekilde onunkinin üzerine eğdi.

Nick'in ruh hali anlaşılabilirdi. Bir hafta geçmişti ve hâlâ kimse Kerrie'nin yeriyile ilgili herhangi bir bilgi vermemişti. Bu durum herkesi yıpratıyordu. Devriyede olan Zander ve Jesse dışında, tüm sürü konuyu tartışmak ve yeni fikirler bulmayı ummak için ana kulübede toplanmıştı.

"Yakalanması ya da nerede olduğuna dair herhangi bir bilgi için ödül teklif ettiniz." Cain elindeki elmadan küçük bir bıçakla bir parça daha kesti. "Yani kimse onu ele vermediyse, ya aileden biri ya da ona borcu olan biri tarafından saklanıyor."

"Derren de öyle dedi." Nick elini yüzünde gezdirdi. "Ama akrabaları onu hiç görmediklerini iddia ediyor. Kerrie'yle aynı sürüye mensup olan Marcus'un kız kardeşine göre Kahin, sürülerini birçok kez çatışmadan kurtarmış. Pek çok insan kendilerinin, çocuklarının ya da eşlerinin hayatını kurtardığı için ona borçlu olduklarını düşünecektir."

Kanepeye uzanan Bracken uzun bacaklarını açtı. "Garip bulduğum şey, kişisel bir saldırıda bulunmamış olması.

bize karşı. Anka Sürüsü'ne bir intihar bombacısı gönderdi ama bizi yalnız bıraktı."

Caleb, "Bize her şeyin bittiğini düşündürmeye çalışıyor olabilir, bizi yanlış bir güvenlik duygusuna çekmek istiyor, böylece bizi gafil avlayabilecek," diye önerdi.

Kent başını eğdi, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Ya da belki gerçekten vazgeçmiştir. Belki de Anka Sürüsü'nü alt edememesi onu tamamen geri adım attırmıştır."

Stone, Bruce'un kulağının arkasını kaşıyarak, "Bundan cidden şüpheliyim," dedi. "Bu sürüye ve Anka Sürüsü'ne suikast düzenleyecek kadar ileri gitmek büyük bir öfkenin ve kinin göstergesi. Bu kadar derin duygular öylece yok olmaz. Aslında, başarısızlığının bu öfkeyi beslediğini ve planlarını sonuna kadar götürme konusunda onu daha kararlı hale getirdiğini söyleyebilirim."

Derren başını salladı ve parmaklarını Ally'nin kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Marcus'un Roni'yi eşi olarak tanımasını engellemek için yaptığı plan sonunda başarısız oldu. Çiftleşmeden önce Roni'nin Marcus'u terk etmesini sağlamak için yaptığı plan da başarısız oldu. Roni ve Marcus'u yok etmeye yönelik şimdiki amacı da pek işe yaramadı ve Kerrie gibi birinin tekrar başarısız olmaya hazır olmayacağı hissine kapılıyorum."

Kanepede, Marcus Roni'nin ensesine masaj yaptı. "Onun çarpık zihnine göre, Roni ve benim cezalandırılmamız gerekiyor. Onun öfkesi bizim suçumuz."

"Fırsatım varken o kaltağı öldürmeliydim," dedi Roni.

Marcus onun yanağına bir öpücük kondurdu, ağzında hafif bir gülümseme belirdi. "Sahip olduğun bu küçük intikamcı çizgiyi seviyorum." Eşi sadece gözlerini devirdi.

Mutfak kapısının açılma sesini hemen Jesse'nin girişi izledi. "Ziyaretçilerimiz var. Miranda ve iki infazcısı sınıra doğru ilerliyor."

Uyuyan Willow'u kucağına almış olan Shaya sıkıntıyla içini çekti. "Harika, bu gece bize eşlik edecek

reddedilmeyle başa çıkmakta büyük sorun yaşayan bir başka kadın."

Jesse, "Son ziyaretinin nasıl sona erdiğinden sonra, geri gelmesine şaşırdım," dedi.

Shaya Kathy'ye baktı. "Willow'u üst kata, bu aşağılık kadından uzağa götürebilir misin?"

Torununu mutlulukla kucağına alan Kathy, "Elbette," dedi. Hemen ortadan kayboldu, belli ki Willow'u Miranda'nın etrafında Shaya'dan daha fazla istemiyordu.

Ally gülümseyerek Dan'e döndü. "Bu senin için eğlenceli olacak. Miranda Whitney'i hatırlıyorsun, değil mi?"

Kaşları birbirine çarptı. "Miranda Whitney?"

"Evet, sen onu reddettiğinde hakkında boktan dedikodular yayan dişi kurt. Beni ailenin bir parçası olarak tanıdı ve Merkür kurtlarına beni kovmaları gerektiğini söyledi."

Farkındalık gözlerinde parladı. "Miranda Moore'u kastediyorsun. O artık kendi sürüsünün Alfa dişisi, değil mi?"

Ally kaşlarını çatarak omzunun üzerinden Derren'e baktı. "Whitney olduğunu sanıyordum."

"Öyle," diye onayladı Derren.

Dan bir parmağını kaldırdı. "Öyleydi. Ama ailesiyle büyük bir anlaşmazlık yaşadıktan sonra sürüsünü terk etti ve onlara bir tür 'siktir git' demek için soyadını değiştirdi."

Onlar kendisini reddetmeden ve reddedemeden önce onları reddetmek ve reddetmek; Ally anladı.

"Neyin var?" Roni, Ally'nin bir tahta gibi kaskatı olduğunu fark ettiği Marcus'a sordu.

Vücudu gerginliğini biraz olsun kaybetmiş gibi görünürken, Marcus elini Roni'nin ensesinde kavuşturdu. "Bu tamamen bir tesadüf olabilir... ama ben tesadüflere inanmam."

"Ne?" Derren dürttü.

"Kerrie'nin soyadı Moore." Marcus'un bu açıklamasını şaşkın bir sessizlik izledi.

Önce Stone konuştu, odağı Marcus'taydı. "Sence Miranda ile akraba olabilir mi?"

"Derren, Donovan'ı ara," diye emretti Nick. "Saniyeler içinde öğrenecektir."

Ally onun kalkmasına izin vermek için ayağa kalktığında, Derren onun şakağını öptü. "Bir dakika içinde döneceğim, bebeğim."

Derren telefon etmek için odadan çıktıktan sonra Nick tekrar volta atmaya başladı. "Miranda'nın Kerrie'yle bir akrabalığı varsa, onu koruyor olabilir."

"Şart değil," dedi Shaya. "Miranda'nın artık anne babasıyla bir ilişkisi yok, bu da geniş ailesinden herhangi biriyle de görüşmüyor olabileceği anlamına geliyor."

Stone Nick'e "Shaya haklı" dedi. Ama Alfa erkeği ikna olmuş görünmüyordu.

Derren bir dakikadan kısa bir süre sonra yeniden içeri girdiğinde Nick hemen, "Ee?" diye sordu.

Derren yumruklarını sıktı. "Kerrie ve Miranda kuzenler." Küfürler odanın içinde çınladı ve Nick volta atmaya devam etti.

Shaya, "Bu bir ilişkileri olduğu anlamına gelmez," diye devam etti. "Olmadığını düşündüğümü söylemiyorum, sadece kesin olarak öğrenene kadar bu konuda harekete geçmememiz gerektiğini söylüyorum."

Sessizlik işareti için bir parmağını kaldıran Marcus cep telefonundan bir numara çevirdi. "Hey, Teagan, Kerrie sana hiç Miranda Moore'dan bahsetti mi? Tamam, teşekkürler. Olabilir. Seni sonra tekrar ararım." Cep telefonunu cebine geri koyan Marcus, ses tonu sertleşerek konuştu. "Kız kardeşime göre, Kerrie ara sıra Alfa dışısı olan bir Miranda tarafından ziyaret ediliyormuş. Teagan'ın tüm bildiği bu. Ama şüphelerimizin doğru olduğunu söylemek için yeterli."

Eli bir küfür savurdu. "Bunca zamandır Kerrie'yi kendi topraklarında saklıyor olabilirdi. Neredeyse burnumuzun dibinde." Öldürme çılgınlığı yapmaya hazır görünüyordu ve Nick ile Roni de ona katılmaya hazır görünüyordu. "Miranda'nın buraya el bombasını sormaya geldiği gece, endişelendiğinden ya da dedikodu yapmak için gelmemiştii," diye devam etti Eli. "Sadece kontrol etmek istedi."

Saldırı hakkında ne kadar bilgimiz olduğunu, saldırıdan haberdar olup olmadığımızı ve Kerrie'den şüphelenip şüphelenmediğimizi."

Shaya başını salladı. "Son ziyaretinde Ally'den kurtulmaya çalışmıyordu çünkü Ally'nin Derren üzerinde hak iddia etmesini kısıkanıyordu. Miranda, Ally sürünün bir parçasıyken Kerrie sürümüze suikast düzenlerse Holtların misilleme yapacağını biliyordu."

Cain, "Ve Hareket'in suçlunun peşinde bize katılacağını," diye ekledi. "Kerrie'yi ve ona yardım eden herkesi bulup yok edene kadar durmayacaktık." Amcaları aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

"Yani Kerrie büyük olasılıkla başından beri yan odada saklanıyordu." Nick inanamayarak başını salladı, göğsünden bir hırıltı yükseldi.

"Akıllıca, gerçekten," diye kabul etti Ally isteksizce. "Bu kadar yakın duracağını hiç düşünmezdim."

Derren tekrar Ally'nin yanına oturdu ve onun boynuna sokuldu. "Çok da cesurca."

Bracken omuz silkerek, "Ya da sadece deli," dedi. Ally de aynı fikirdeydi.

"Miranda Kerrie'yi koruyarak büyük bir risk aldı," dedi. Eli.

"Lanet olası sürtük," diye bağırdı Nick. "Miranda belki de ama Kerrie'yi saklamak onu suç ortağı yapar."

"Miranda'nın onu sakladığından emin miyiz? Bu mantıklı," diye ekledi Caleb, Nick onun yorumuna karşı çıkamadan. "Ben de bunun çok büyük bir olasılık olduğuna katılıyorum. Ama hâlâ kesin olarak bilmiyoruz."

Nick gülümsemesi çarpık ve biraz da şeytani bir ifadeyle, "Yakında emin olacağız," diye cevap verdi.

"İşte geliyor," dedi pencereden dışarı bakan Kent. Sıçrayarak kanepeye geri döndü ve Caleb'in yanına oturdu. Birkaç dakika sonra Jesse ve Zander, Miranda ve iki infazcısına oturma alanına kadar eşlik ettiler.

Ayağa kalkan Shaya, Ally'nin kollarını kıldan bir sünger gibi sıyıran hoşnutsuzluktan hiçbir iz taşımayan hoş bir gülümsemeye ona baktı. "Miranda, ne hoş bir sürpriz."

"Teşekkür ederim, Shaya." Miranda'nın gülümsemesi de bir o kadar genişti. Ve bir o kadar da zorlamaydı. "Son ziyaretimden sonra aramızda bir husumet olacağından endişeleniyordum." Eşinin yanına giden Shaya'dan Nick'e baktı. "Lütfen sadece senin ve sürün için endişelendiğimi anla."

"Anlıyoruz," diye güvence verdi Shaya.

Miranda'nın dostane bakışları odanın içinde dolaşırken, Ally'yi Derren'e sarılmış, onun sahiplenme izini takip ederken bulduğunda bakışları hafifçe daraldı. Dışının inadı Ally'nin göğsüne sıkıca sarılmıştı. "Geçen sefer burada olduğumda söylemem gereken şeyi söyleyeceğim: çiftleşmenizden dolayı ikinizi de tebrik ederim."

Ne Ally ne de Derren, samimiyetsiz olduğu çok açık olan bu sözler için ona teşekkür etti. Ally'nin kurdu da sürtüğü gördüğü için aynı derecede mutsuzdu; dışının üzerine atlamak ve pençelerini yüzünde gezdirmek istiyordu. Bu düşünce biraz çekici gelmişti. Miranda'nın daralan bakışları Dan'in üzerine indiğinde donup kaldı ve boynuyla yüzünde kızgın bir ifade belirdi. "Holt ailesinin yeniden bir araya gelmesi. Ne kadar rahat." İnfazcılar arkasında dururken zarifçe bir koltuğa yerleşen Miranda, Shaya'ya yine zorla gülümsedi. "Tahmin edebileceğiniz gibi, hepiniz için hâlâ çok endişeleniyorum. Sürünüze yönelik saldırılar durmuş olsa da, sorumluların dışarıda olduğunu bilmek hâlâ endişe verici."

"Endişelenmeniz çok hoş ama her şey kontrolümüz altında."

Miranda kaşlarını kaldırdı. "Suçluları yakaladınız mı?"

"Var." Shaya sanki ilginç ve önemli bir şey söyleyecekmiş gibi öne doğru eğildi. "Bize saldıran şekil değiştirenlerin aslında bizimle kişisel bir sorunu olmadığı ortaya çıktı. Aslında birileri bize suikast düzenlemiş. Buna inanabiliyor musunuz?"

Miranda sustu. "Gerçekten mi?"

"Saldırı şu anda iptal edilmiş durumda, bunun nedeni hiç şüphesiz bize saldırmaya teşebbüs edenlerin bunu anlatacak kadar yaşamamış olması."

Alfa dişisi Shaya'ya, "Suikastın arkasında kimin olduğuna dair bir fikrin var mı?" diye sorarken, Miranda'nın içinde kısa bir süre alarm titreşti ve Ally'nin derisini diken diken etti.

"Biliyoruz. Yakaladığımız şekil değiştirenler bizi doğru yöne yönlendirecek kadar şey biliyorlardı. Görünüşe göre hor görülmüş bir kadın."

"Aşağılanmış bir kadın mı?" Miranda'nın alarmı tam bir paniğe dönüştü; Ally'yi tropikal nem gibi boğdu.

"Bir Kahin," diye detaylandırdı Shaya. "Marcus'un bizim Roni'yle çiftleşmesinden hoşlanmıyor. Kıskanıyor." Ally, Miranda'nın infazcılarının sertleştiğini ve aniden çok tedirgin göründüklerini fark etti.

"Anlıyorum." Miranda endişeyle dudaklarını yaladı. "O halde bir adın olduğunu tahmin ediyorum?"

"Evet. Onu bulmamız an meselesi, merak etmeyin."

"Bu iyi." Miranda kırılğan bir gülümsemeye ayağa kalktı. "Ben gitsem iyi olacak."

Shaya da ayağa kalktı. "Bu kadar çabuk mu?"

"Önümde yoğun bir öğleden sonra var." Miranda gitmek için döndü ve neredeyse Eli'a çarpıyordu. Fark etmediği şey, Eli ve Merkür infazcılarının, çıkışa giden yollarını tıkamak için kurnazca onun ve kendi infazcılarının arkasında toplanmak üzere hareket etmiş olmalarıydı.

Eli ona, "Henüz hiçbir yere gitmiyorsunuz Bayan Whitney," dedi. "Ya da şöyle mi demeliydim Bayan Moore mu?"

Marcus başını eğdi. "Kerrie Moore ile akraba olamazsın, değil mi?"

"Kim?" Miranda'nın sesi uygun bir şekilde şaşkındı.

"Aradığımız Kahin o," diye açıkladı Shaya.

gülümsemesi artık yoktu. Miranda tekrar yüzünü ona döndüğünde Shaya, "Ama bunu zaten biliyorsun, değil mi?" diye ekledi.

"Her zaman bir aile üyesinin ona sığınak sağladığını düşündük," diye gürlledi Nick. "İtiraf etmeliyim ki, bunun sen olabileceğinden şüphelenmemiştim."

"Her şeyi yanlış anladınız," diye iddia etti Miranda. "Keşke yardım edebilseydim-"

"Bu iyi," dedi Roni. "Bu çok, çok iyi. Çünkü yardım edebilirsin, değil mi? Nerede o?"

"Kerrie M diye birini tanımıyorum-"

"Kes saçmalamayı," diye tükürdü Eli. "Onun senin kuzenin olduğunu biliyoruz. Eskiden onu sürüsünde ziyaret ettiğini biliyoruz."

Miranda derin bir iç çekti. "Bu kadarı doğru," diye itiraf etti sonunda. "Ama kuzenimi nerede bulabileceğinize dair hiçbir fikrim yok."

Hâlâ arkadaşının etrafında koruyucu bir şekilde kıvrılmış olan Derren, Miranda'ya "Yalan söylediğinde dudaklarını büzüyorsun," dedi. Bunun üzerine kaltağın ağzı sert bir şekilde açılarak ona hançer gibi baktı.

Nick hırlayarak Miranda'ya doğru ilerledi. "Bize Kerrie'nin nerede olduğunu söyle."

Sertçe yutkunarak çenesini kaldırdı. Köşeye sıkışmış bir hayvan gibi görünmesine ve bütün bir sürünün öfkesinin hedefi olmasına rağmen Miranda hâlâ mağrur ve düşmanca bir tavır sergiliyordu. "Karşılığında bir şey isteyeceğim."

Nick onun sinirine güldü ama bu ses hiç de hoş değildi. "Bu bir pazarlık değil. Bize Kerrie'nin nerede olduğunu söyleyeceksin." Sesi sertleşmişti. "Bunca zamandır neler olduğunu biliyordunuz, kuzeninizin suikasttan ve sonraki saldırılardan sorumlu olduğunu biliyordunuz. Ama bizi uyarmadın. Bize yardım etmedin. Kuzeninin yanında yer alarak ve onu koruyarak bize karşı geldin." Kadın konuşmadı, sadece meydan okuyan bakışlarla adama karşılık verdi.

"Süründeki kaç erkek senin Alfa pozisyonunu devralmaya hevesli Miranda?" Derren parmaklarını Ally'nin köprücük kemiğinde gezdirerek sordu.

"Bahse girerim bir sürü vardır," diye ekledi Eli. "Bahse girerim buradaki infazcılarınız bile bunu yapabileceklerini düşünüyorlardır. Onlar

pozisyon için diğer erkeklerle mücadele etme fırsatından zevk alır. Ve kabul edelim, harika bir Alfa olamadın, değil mi?"

Miranda'nın nefesi kesildi, yüzü kızardı. "Bu ne cüret!"

Derren, "Tahtınıza yönelik herhangi bir tehdit istemediğiniz için her güçlü dişiyi kovdunuz," diye söze başladı. "Baskın bir dişiyi eşi olarak kabul eden her erkek aynı sebepten ötürü ayrılmak zorunda kaldı. Dışlananlar genellikle geniş ailelerini de yanlarında götürdüler. Tüm bunlar sadece sayınızın azalması anlamına gelmiyordu, aynı zamanda erkeklerin ya sürü dışında cinsel ilişki araması ya da sizin kollarınıza düşmesi gerekiyordu. O sürüyü kendiniz için bir aygır ahır olarak görüyorsunuz."

"Kaç kez erkeklerden birini yönlendirdin, onu Alfa erkeğin yapabileceğine inandırdın ve sonra onu bir kenara attın?" diye sordu Eli. "Oldukça sık olduğunu tahmin ediyorum."

Sonra Nick konuştu. "Alfa dişi olarak pek de iyi olmadığın düşünülürse, aniden ortadan kaybolman sürünün pek de umurunda olmazdı sanırım."

"Beni tehdit etmeyi aklından bile geçirme," diye tısladı sıkılmış dişlerinin arasından. "Senin itaatkâr eşin benimle boy ölçüşemez." Shaya bu söz üzerine homurdandı ama hiç de gücenmiş görünmüyordu.

Nick gülümsedi. "Haklısın. Shay senin olabileceğinden çok daha güçlü ve kesinlikle senin olmayı umabileceğinden çok daha iyi bir Alfa." Miranda'nın gözleri Ally'yi haşlayan bir öfkeyle parladı.

"Ama endişelenmen gereken Shaya değil," diye söz verdi Roni. "Benim." Hiç kimse Kerrie'nin yakalanıp cezalandırılmasını Roni kadar isteyemezdi ve Miranda da ona engel oluyordu.

Miranda'nın infazcılarından biri herkesin dikkatini çekmek için boğazını temizledi. Konuşmadan önce infazcı arkadaşına kısa bir bakış attı. "Clark ve ben sizi Kerrie'ye götürebiliriz."

Miranda onlara doğru döndü. "Bana ihanet etmeye cüret etme, Jason!"

"Bu kurtların söylediği her Şey doğru," dedi Jason ona, yenilmiş görünüyordu. "Sen onu ele geçirene kadar sürümüz güçlüydü. Senin yüzünden arkadaşlarımızın ayrılıŐını izledik. Başkalarının da gittiğini görmek istemiyorum. Ve bir gün sırf eşimi bulduğum için Őanslıyım ve o baskın çıktı diye gitmek zorunda kalmak istemiyorum."

"Bütün bunlar bir yana," diye başladı Clark, "komŐularımıza bu Şekilde ihanet etmek ..." Başını iki yana salladı. "Bu yanlış."

Nick onların ani iŐbirliđi isteklerinin gerçek olduğuna tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. "Eğer ikiniz de gerçekten böyle hissediyorsanız, bilmek istediklerimi bana söyleyebilirsiniz."

Jason başıyla onayladı. "Kerrie bizim bölgemizde." Miranda soluk soluğa kaldı ve elini ağzını kapatmak için kaldırdı. Jason onu görmezden gelerek devam etti. "Misafir kulübelerinden birinde kalıyordu."

"İntikam almayı takıntı haline getirmiŐ," dedi Clark. "Daha önce ortaya çıkmayı düşündük ama ..."

"Ama bir yemin etmiştin ve buna leke sürmek yanlış geldi," diye bitirdi Shaya, yüz hatları hâlâ kızgınlıkla kazınmış olsa da ses tonu anlayıŐlıydı.

Jason omuzlarını dikleştirdi. "Sizin bölgenize el bombası atan tilkileri yakaladık. Onları yok ettik."

Nick başını eğdi. "Minnettarım."

Miranda infazcılarına doğru hamle yapmak istedi ama Jesse onu yakaladı ve kendisine ihanet ettikleri için onlara bağırıp çağırırken onu zapt etti. O kadar yüksek sesle bağırıyordu ki Willow uyandı ve o anda Shaya neredeyse üzerine atlayacak gibi oldu.

Nick, "Jesse, Şu kaltağı alet deposuna koy," diye emretti. Jesse hemen -ve mutlulukla- itaat etti. Miranda'nın çığlıkları hâlâ kulübenin dıŐından duyulabiliyordu.

Jason, "Miranda'nın davranışları yüzünden sürümüzü cezalandırmamanızı rica ediyoruz," dedi.

Nick bir süre sessiz kaldı. "Alfa dıŐınız olmadan bu kulübeden ayrılmanız gerekir." Bu açıkça bir

Cesaret. Bunu yapmakta gösterecekleri herhangi bir isteksizlik, sadakatlerinin hâlâ ona bağlı olduğunu gösterecekti. "Ve onun intikamını almak için sürünüzün bizimkine meydan okumayacağına dair yemin etmeniz gerekir."

"Meydan okuma olmayacak," diye yemin etti Jason, Clark da başıyla onayladı.

"Biz de Kerrie'yi istiyoruz," dedi Roni.

Clark yine başını salladı. "Seni ona götüreceğiz. Ona sığınak vermek asla bizim isteğimiz değildi."

Nick Ally'ye kaşlarını kaldırdığında, Ally onun gerçekten samimi olup olmadıklarını sorduğunu anladı. "Bu konuda onlara güvenebilirsiniz. Dürüst davranıyorlar," diyerek ona güvence verdi.

"Pekâlâ o zaman. Jason, Clark, ben ekibimle hızlıca konuşurken dışarıda bekleyin." Nick, infazcılar mutfak kapısını arkalarından kapatana kadar bir daha konuşmadı. "Bu adamların Kerrie'yi teslim edeceğine güvenmek istemiyorum. Senin kararlarına güvenmediğimden değil Ally, güveniyorum. Bence Jason ve Clark gerçekten Miranda'dan kurtulmak istiyorlar. Ama sürünün geri kalanının da aynı şeyi hissedeceğini söyleyemeyiz. Biz ona ulaşmadan içlerinden biri Kerrie'yi uyarabilir. Bunu riske atamam."

"Ben de onlarla gideceğim," diye teklif etti Marcus.

Roni arkadaşının yanına sokuldu. "Yalnız değilsin, olmayacaksın." Nick'in yüzünde tuhaf bir ifade belirince ona ters ters baktı. "Şu anda bana karşı aşırı korumacı davranma. Benim de bunun bir parçası olmam gerek."

Alfa erkeği teslimiyet içinde içini çekti. "Pekâlâ. Sen, Derren, Marcus ve ben Jason ve Clark'la gideceğiz. Kerrie'yi alıp buraya getireceğiz ve onunla Miranda'nın icabına birlikte bakacağız." Nick diğerlerine hitaben, "Eğer bir şeyler ters giderse, uluruz," dedi.

Ally'nin dünyadaki en sabırlı insan olmadığı bir sır değildi. Derren ve sürü arkadaşlarının güvenliği için de endişelendiği gerçeği, Bruce'u Miranda'nın bölgesinin sınırına yakın ağaçların arasında kısa bir yürüyüşe çıkarırken gergin olmanın ötesinde olduğu anlamına geliyordu.

Geri dönmek. Geri dönmekte olan eşini bir an olsun görmeyi umuyordu ama aynı zamanda bastırılmış huzursuz enerjisini de atmayı umuyordu.

Kurdu da bir o kadar endişeliydi, volta atıyor ve pençelerini esnetiyordu. En iyi zamanlarda bile eşinden ayrı kalmaktan hoşlanmıyordu. Tehlikeye doğru yürümesi mümkünken ondan ayrı kalmak kurdunun pek de iyi başa çıktığı bir şey değildi. Ally de gelmek istemişti ama Nick, Shaya ve Willow'un yeterince korunmasının kendisi için önemli olduğunu söylemişti. Derren de onu desteklemişti. Shaya ve Willow'un iyiliği için değil, biliyordu ama Ally'nin kendisiyle birlikte tehlikeli olabilecek bir duruma girmesini istemiyordu. Her zamanki gibi aşırı korumacı davranıyordu.

Sinir bozucuydu ama onu bu şekilde önceleyen birinin olması da rahatlatıcıydı. Ally uzun zamandır bir göçebeye yakındı; bir yerden bir yere gidiyor, asla kök salamıyordu. Kendini hiç "evinde" hissetmemişti. Ta ki şimdiye kadar. Yerleştiğini, bir yere uyum sağladığını, ait olduğunu hissediyordu. Ama ona böyle hissettiren Merkür Sürüsü'nün bir parçası olmak değildi. Derren eviydi, onun güvenli yeriydi ve onu sakinleştiriyordu.

Kısa, köpeksi bir havlama duyunca dondu kaldı. İşte o zaman köpeğin görünürde olmadığını fark etti. "Bruce?" Tek duyduğu ağır bir gümbürtü oldu. Sesi takip etmekle işaret vermek arasında-

Ally boynuna keskin bir acı saplanınca irkildi. Orosu çocuğu. Bir an için kendisini bir yaban arısı ya da arının soktuğunu sandı. Sonra elini boynuna götürdüğünde onu hissetti: uzun, metal ve tüylü bir şey. Çekip çıkardığında bunun bir dart olduğunu fark etti. Bir uyarı çığlığı attı.

Ya da daha doğrusu denedi.

Hiçbir şey olmadı. Bırakın ses tellerini kullanmayı, ağzını bile açamıyordu.

Sonra, sanki vücudundaki kaslar tonusunu kaybetmiş gibi, güçlü kolların arasına yığıldı. Onu tutan kişinin kokusu erkek, kaplan ve tamamen yabancıydı. Önünde aynı derecede yabancı bir başka erkek kaplan şekil değiştiren belirdi ve onu bacaklarından tutup kaldırdı.

Dikkatlice ve sessizce onu ağaçların arasından geçirdiler. . . ve felcin onu uyanık ve tetikte ama hareket edemez halde bırakmasını izlemekten başka bir şey yapamadı. Sikerim böyle işi.

Kurdu uluyarak yüzeye doğru hamle yaptı, Ally'yi savunabilmek ve yabancıları parçalayabilmek için üstünlük mücadelesi veriyordu. Ancak Ally başka hiçbir şey yapamadığı gibi şekil de değiştiremiyordu.

Çok geçmeden ağaçların arasına park edilmiş bir araca ulaştılar. Sonra şerefsizler bagajı açıp onu içine attılar. Sonunda tekrar hareket edebildiğinde her şeyi yakıp yıkacaktı.

"Bir terslik var." Derren sınırı geçip Merkür topraklarına geri döndükten birkaç saniye sonra tamamen durdu.

"Ne?" diye sordu Nick, omurgası kilitlenmişti. Bilinci yerinde olmayan Kerrie'yi sürükleyen Roni ve Marcus da gerildi.

"Ally," diye yanıtladı Derren, içinde bir endişe oluşmaya ve kurdu endişeyle adım atmaya başlarken. Cep telefonunu çıkarırken, "Aramızdaki bağ sayesinde gergin olduğunu ve beklemekten dolayı hayal kırıklığına uğradığını hissedebiliyordum," diye açıkladı. "Ama şimdi ... şimdi cidden kızgın ve kendini çaresiz hissediyor." Bu hiç mantıklı değildi.

Onun telefonunu aradı. Çaldı. Ve çaldı. Ve çaldı. Hiç cevap vermedi.

Sahip olduğu tüm içgüdüler alarma geçti ve endişesi kör bir korkuya dönüştü. "Bir terslik var," diye tekrarladı, bu kez kararlıydı.

"Ben Shaya'yı arayacağım. Sen Ally'ye tekrar ulaşmayı dene."

Derren'in çağrısı yine cevapsız kaldı. Ancak Shaya, Nick'ten gelen telefona "Lütfen bana

Her şey yolunda mı?"

Nick ona hemen, "Biz iyiyiz, Kerrie yanımızda," diye güvence verdi. "Ally nerede?"

Derren ahizenin içinden Shaya'nın cevabını net bir şekilde duydu: "Ally? Bruce'u kulübemizin hemen dışında yürüyüşe çıkarmaya gitti. Neden?"

Bununla birlikte Derren ağaçların arasında koşturmaya başladı, içinde korku pompalanıyordu. Ana kulübeyi çevreleyen alanı ararken birkaç kez onun adını seslendi ama ne bir cevap ne de ondan bir iz vardı.

Duraklayarak, kendisini takip eden Nick'le yüzleşmek için döndü. "Onu göremiyorum. Ya sen?" Sonra burnuna iki koku ulaştı. Ait olmayan iki koku. "Kaplanlar."

Nick derin bir nefes alarak kokuları inceledi. İçinden bir hırıltı yükseldi. "Lanet olsun."

O ve Nick yabancı kokuları takip ederek ağaçların arasından ilerlerken Derren'in kalbi kaburgalarına sertçe çarptı ve kurdu kendini kaybetti. Ally'ye hiçbir şey olamazdı. Hiçbir şey.

Derren, Bruce'un cesedini yere yığılmış halde bulduğunda yüksek sesle küfretti. Dizlerinin üzerine çökerek hayvanın böğrüne saplanmış olan dartı çıkardı. "Yaşıyor. Ama uyuşturulmuş."

Nick kaşlarını çatı. "Gözleri açık. Tetikte."

"Kaslarını felç eden bir şeyle uyuşturulmuş. Ally de öyle." Bu yüzden kendini bu kadar çaresiz hissediyordu. Kendi bedeninde bir tutsak gibiydi. "Kokularını takip etmeye devam etmeliyim."

Derren'in büyük hayal kırıklığına uğramasına rağmen, garip kokular daha ilerideki bir noktada aniden kayboldu. Lastik izlerini inceleyerek bir dizi küfür savurdu. Nick'e dönerek, "Biri onu kaçırdı. Bu işin arkasında Collingwood kurtları var." Bunu, Ally'ye zarar verecek birinin onun ellerinde uzun, acımasız ve dayanılmaz bir şekilde öleceğini bildiği kadar kesin olarak biliyordu. "Ona ulaşmalıyım."

Nick, Derren'in panik halinde amaçsızca koşuşturacağından şüphelenmiş gibi kolundan tuttu. "Evet, ama nerede olduğunu bilmiyoruz. Onu tekrar aramayı dene." Derren, Ally'nin telefonu üçüncü kez cevapsız kaldığında küfrederken, Dan ve Cain koşarak onlara doğru geldiler.

"Shaya bize Ally'nin kayıp olduğunu söyledi," dedi Cain, gözleri keskin.

Nick başını salladı. "Tahminimce kaplan şekil değiştirenler tarafından kaçırıldı - muhtemelen Rachelle'in emriyle. Ally'ye karşı büyük bir zaafı var."

Dan elini salladı. "O iyi olacak."

Derren ona gözlerini kırıştıtararak baktı, onun bu umursamazlığı karşısında şok olmuştu.

"Kaçırıldı."

Dan aslında omuz silkti. "Bu ilk kez olmuyor ki." Nick, "Ayrıntılara gir," diye ısırdı.

Cevap veren Cain oldu, Dan'den daha endişeli görünmüyordu. "Dokuz yaşındayken, o ve diğer birkaç yavrusu rakip bir sürü tarafından bölgemizden kaçırıldı. Bir saat içinde eve döndüler."

"Ally kurtuldu ve diğerlerini çözdü," dedi Dan. "Sonra hemen araçtan atladılar ve geri döndüler. Tabii ki çok kızdı ve ona bir Japon balığı almamızı istedi. Ally'miz serttir."

Cain ve amcasının onun içinde bulunduğu tehlikeyi görmezden gelmesine sinirlenen Derren, "Evet, o güçlü biri," diye onayladı. "Collingwood Beta dişisi onun ölmesini istiyor. Onu öldürmeye çalışacak."

"Evet, deneyecek. Merak etmeyin. Yeğenim iyi olacak."

"Uyuşturulmuş."

"Oh." Dan mahcup görünüyordu. "Şey, bu işleri biraz karmaşıktırıyor."

"Yem onu güç aracılığıyla senin Bond," Nick Derren'e söyledi. "İlacın etkilerinin daha hızlı geçmesini sağlayacaktır."

"Yapamam." Bu sözleri söylemek, ona eziyet eden şeyi dile getirmek acı vericiydi. "Bağ henüz tam olarak oluşmadı." Cain kaşlarını çatı. "Neden? Ally hakkında şüphelerin mi var?" "Hem de hiç."

"Peki, ikinizi de geride tutan nedir?"

Derren'in hiçbir fikri yoktu. Ally onun için her şeyi değiştirmişti. Olduğu gibi sevilebileceğine hiç inanmamıştı, ama o sevmişti. Her zaman sorumlulukların onu boğduğunu hissetmişti, ama Ally ona sorumlulukların ona yük olmak zorunda olmadığını, statüsünün ve başkalarından sorumlu olmanın da bir güç olduğunu fark ettirdi.

Tam da o anda, korku onu öylesine güçlü bir şekilde ele geçirmişken, kendini hem boğulmuş hem de kapana kısılmış hissederken, şaşırtıcı bir şekilde uzun zamandır bu "kapana kısılmış" hissini yaşamadığını fark etti. Her zaman çiftleşmenin kendisini hapsolmuş hissettireceğinden endişelenmişti ama tamamen yanılmıştı. Ally onu dengeli ve önemli biri gibi hissettiriyordu. Onunla çiftleşmek onu hapsetmemiş, özgürleştirmiş ve demirlemişti. O-

Derren göğsündeki patlama ve kafasına inen şiddetli gümbürtünün yarattığı ani çifte hisle sarsıldı. Acı geldiği gibi hızla kayboldu ve anlayış çabucak ortaya çıktı. Çiftleşme bağlarının yerine oturduğunu fark ettiğinde nefesi boğazında düğümlendi.

Onun kalp atışlarını hissedebiliyor, olanlardan duyduğu şaşkınlığı, farkındalığı ve zevki hissedebiliyordu. Hiç tereddüt etmeden bu bağlantıya güç verdi, onu gücü emmeye ve kullanmaya zorladı.

"Neden yüzünde hülyalı bir ifade var?" diye sordu Dan.

Nick, "Tahminimce çiftleşme bağı henüz tam olarak oluştu," dedi.

Derren başını salladı. "Gücüm ona düşündüğümünden çok daha hızlı yardımcı oluyor."

Nick, Derren'in üst koluna destekleyici bir tokat attı. "Bu iyi bir şey. Bu onun çaresiz kalmayacağı anlamına geliyor. Şimdi tek yapmamız gereken onu bulmak."

Ally değildi. Tabii ki nasıl çok zamangitti tarafından önce felcin etkisi geçmeye başlamıştı. Sadece biliyordu ki

Derren'in yardımı olmadan çok daha uzun sürerdi. Çiftleşme bağlarının artık tamamen oluştuğu gerçeğini kutlamak için her türlü niyeti vardı. Daha sonra. Şu anda içinde bulunduğu küçük çıkmaza odaklanması gerekiyordu.

Ayrıca bu dar ve rahatsız edici derecede sıcak yerden çıkmaya niyeti varsa sakinliğini koruması gerekiyordu. Ama onu kaçıran kedicikler bileklerini fermuarlı bir bağla birbirine bağladıkları için, kaçmak sakin kalmayı kolay bir başarı haline getirmeyecekti.

Yolculuk sırasında kaplanların konuşmalarını duyabiliyordu. Yüksek sesle müzik çaldıkları için her kelimeyi anlayamamıştı ama iki şeyi biliyordu: Bir, onları Rachelle tutmuştu; iki, Ally'yi canlı olarak Rachelle'in seçeceği bir yere götürmeleri talimatı almışlardı.

Ally'nin onu ikinci bir yere götürmelerine izin verme ihtimali yoktu. Eğer izin verirse, her şey biterdi.

İlacın etkisinden tamamen sıyrılan Ally, fermuarın ucunu dişlerinin arasına aldı ve çok sıkı olana kadar çekti. Sonra sırt üstü yuvarlandı, kollarını başının üzerine kaldırdı ve karnına doğru sertçe indirdi. Böylece kilit mekanizması kırıldı. Kurdu onaylarcasına hırladı.

Şimdi tek mesele lanet bagajı açmaktı. Ama önce . . .

Kot pantolonunun cebini karıştırdı ve cep telefonunu çıkardı. Aptal herifler serbest kalma ihtimaline karşı telefonu ondan almalıydı. Başparmağıyla ekrana birkaç kez dokunarak panik butonunu tuşladı ve sürüyü tam olarak nerede olduğu konusunda uyardı. Sonra kendisini birkaç kez aramaya çalışan Derren'i aradı. Her seferinde telefonun cebinde titrediğini hissetmiş ve arayanın o olduğundan şüphelenmişti. Onunla konuşamamaktan ve onu rahatlatamamaktan nefret ediyordu çünkü aralarındaki bağ sayesinde paniğini ve öfkesini hissedebiliyordu.

İki kez çaldıktan sonra cevap verdi. "Bebeğim, bana iyi olduğunu söyle."

Sesi, duruma rağmen onu gülümsetti. Fısıldadı, "Ben iyiyim. Sadece kızgıyım. Panik düğmesine bastım; yerimi takip edin. Bulduğum yere yaklaştığında beni tekrar ara."

"Seni bir yere mi bıraktılar?"

"Hayır, ama otuz saniye içinde bagajdan atlamayı planlıyorum."

"Ne?" Keskin ve talepkâr ses tonu kadının irkilmesine neden oldu.

"Sen aklını mı kaçırdın?"

"Muhtemelen. Bak, gitmem gerek." Kaybedecek zamanı yoktu.

"Bebeğim, lütfen dikkatli ol," diye gürledi, endişesi ve hayranlığı belliydi.

"Seveceğim. Seni seviyorum." Telefonu sütyeninin içine soktu, zıplarken cebinde bırakırsa parçalanacağından endişeleniyordu. Bunu yaptıktan sonra mandalın yanında bir bagaj kilidi aradı. Görünüşe göre öyle bir şans yoktu. Eski yöntemlerle inmesi gerekecekti.

Kısa bir uğraştan sonra halıyı sıyırdı ve bagaj açma kablolarını buldu. İki güçlü çekişten sonra bagajın muhteşem patlama sesi duyuldu. Bir an durdu ve kaplanların sesi duyduğuna dair bir işaret var mı diye dikkatle dinledi. Hiçbir şey yoktu. Görünüşe göre radyonun sesi onu bastırmıştı.

Bagajı açmadan önce aracın biraz yavaşlamasını bekledi ve düşme konusunda endişelenmesine fırsat vermeden, ellerinin ya da doğrudan omzunun üzerine inmemeye dikkat ederek atladı. Vücudu sert bir şekilde yere inerken hava ciğerlerinden vınlayarak çıktı. Sırtındaki acıyı bir kenara bırakarak, altında çimenler hissedene kadar yerde yuvarlandı. En azından kırık kemiği yoktu.

Kafasını kaldırdığında aracın bir yerleşim bölgesine doğru gittiğini gördü. Kaplanların onun özgür olduğunu fark etmesinin sadece birkaç dakika alacağını bilen Ally, kendini ayağa kalkmaya zorladı ve yapabileceği tek şeyi yaptı: koştu.

CHAPTER EIGHTEE

N

H ne kadar uzakta?" Derren sabırsızlıkla telefonun diğer ucundaki Jesse'ye sordu.

Ana kulübedeki bilgisayarından Ally'nin GPS konumunu izleyen adam, "Yakınlarda bir yerde," diye cevap verdi. "Onu hemen arayın."

Derren, kendisine eziyet eden bir dizi duyguyla göğsü sıkışarak Jesse'yle yaptığı görüşmeyi sonlandırdı ve Ally'nin numarasını çevirdi.

Çabucak cevap verdi. "Cipin sesini duyabiliyorum. Hemen geliyorum." Adam konuşmadan telefonu kapattı. Sonra aniden ağaçların arasından çıktı ve kollarını sallayarak yola doğru koşmaya başladı. Eli aracı gıcırdayarak durdurdu.

Derren dışarı fırladı ve onu kendisine doğru sürükleyerek kollarıyla sıkıca sardı. "Kahretsin bebeğim, Tanrı'ya şükür iyisin." Korku, öfke ve rahatlama ile titriyordu. Bir elini saçlarına sokarak onu sertçe öptü ve nasıl söyleyeceğini bilemediği her şeyi içine akıttı. Kurdu onun dokunuşuyla, kokusuyla ve teninin ellerinin altındaki hissiyle rahatladı. Kız onun yanındaydı. O iyiydi.

"Benim için geleceğini biliyordum." Onu görmekten duyduğu mutluluk o kadar derindi ki, Ally onu ayakta tutmasaydı dizlerinin üzerine çökebilirdi. Kurdu hem onu rahatlatmak hem de teselli bulmak için ona sürtünmek istedi.

Kız geri çekilmek istediğinde Derren ısırarak, "Yapma. Sadece bir dakikalığına sana sarılmam gerekiyor." Onu

rahatlatması gerekiyordu.

Kendisinin iyi olduğunu. Güvende. Onunla birlikte. Kimseye ihtiyacı olmadığı gerçeğiyle her zaman gurur duymuştu. Ama Ally olmadan nefes alamaz, işlevini yerine getiremezdi. Ona ihtiyacı vardı ve bundan utanmıyordu bile.

"Derren, gidelim!" diye bağırdı Eli.

Bracken, Derren'in Ally ile arkada oturmak isteyeceğini tahmin ederek yolcu koltuğuna atladı. Doğru tahmin etmişti. Derren onu tutuşunu gevşetmeden kucağına aldı ve arka koltuğa geçerek kucağına oturttu. Derisindeki küçük kesikler ve sıyrıklar adamın homurdanmasına neden oldu; kız yatıştırıcı bir şekilde göğsünü okşadı.

Eli omzunun üzerinden onlara kısa bir bakış atarak hemen yola koyuldu. "Ally, yaralandın mı? Sana zarar verdiler mi?"

Başını Derren'in göğsüne yasladı, onun kokusunu içine çekerek hem kendisini hem de kurdunu sakinleştirmesine izin verdi. "Ben iyiyim."

"Ne oldu böyle?" diye sordu Cain onun yanından. Onu kucaklamak için kendine doğru çekmeye çalıştı ama Derren sıkıca tuttu; bakışları Cain'e Ally'yi ondan almaya çalışması için meydan okuyordu. Cain dişlerini gösterdi ama bir daha denemedi.

"Uyuşturuldum ve iki lanet kaplan tarafından bir sandığa atıldım."

"Onlar öldü." Derren'in sesi alçak ve ölümcüldü. Kim olduklarını bulacak ve onları öldürecekti. "Neye benziyorlardı? Onları daha önce gördün mü?"

"Tanıdık gelmediler ya da kokmadılar. İkisi de Çinli, orta boylu ve çok güçlüler."

"Kaplanlar genellikle oldukça güçlüdür," diye yorumladı Cain. "Hiç isim duydun mu?" Kadın başını salladı.

"İşte." Yüzünü ona dönmek için koltuğunda dönen Bracken cep telefonunu yavaşça ona doğru fırlattı; Ally telefonu kolayca yakaladı. "Ben Shaya. Seni bulduğumuzda onu arayacağıma söz verdim. Berbat durumda."

Ally telefonu kulağına götürdüğünde Shaya'nın hıçkırarak, "Ally, eğer hayatta değilsen kıcına tekmeyi basacağım," dediğini duydu.

Ally gülümseyerek, "Hayattayım," diye güvence verdi.
"Bruce iyi mi?"

"Evet, o iyi. İlaçların etkisi geçti. Çabuk eve dön. Seni kendi gözlerimle görmem gerek."

"Henüz değil. Önce gitmem gereken bir yer var." "Rachelle'in peşinden gidiyorsun," diye tahmin etti Shaya. "Evet, kaçırılma olayının arkasında o vardı."

"Ben de orada olmak istiyorum!"

"Hayır, hepinizin Miranda ve Kerrie'ye göz kulak olması gerekiyor. Miranda'nın sürüsünden -ya da şu anki duruma göre önceki sürüsünden- birkaç kişinin ona yardıma gelmesi ihtimaline karşı sıkı bir şekilde korunmaları gerekiyor. Bazıları ona vurulmuş. Ayrıca, yanımda biraz destek de var."

"Rachelle'in ciddi bir acı hissettiğinden emin olun."

"Bu bir sorun olmayacak. Bu pisliğin bir an önce halledilmesi gerekiyor." Kaltağın Ally'yi rahat bırakma şansı vardı ama bırakmamıştı. Şimdi Ally'nin buna bir son vermesi gerekiyordu. Ally telefonu, gülümsemesi biraz kana susamış olan Bracken'a geri verdi. Anlaşılan o da Rachelle'in cezalandırıldığını görmek için sabırsızlanıyordu. Öte yandan Derren hiç de memnun görünmüyordu.

Onun saçlarını öptü. "Bebeğim, bunun yapman gereken bir şey olduğunu anlıyorum-"

"O zaman bana destek ol."

"-ama kısa bir süre önce uyuşturulmuştun. Kesik ve sıyrıkların var, tahminimce bunlar sandıktan atlamak gibi çılgınca bir fikrin sayesinde oldu."

"Kötü değiller ve hızla iyileşiyorlar."

"Mesele bu değil."

"O zaman, söyleyin lütfen, nedir?"

"Bebeğim, senin için ne kadar korktuğumu biliyor musun?" Korku hâlâ onu terk etmemişti, hâlâ soğukkanlılığını bozmakla tehdit ediyordu. Eğer çiftleşme bağları sayesinde onun hayatta olduğunu bilmeseydi, şimdiye kadar çoktan aklını kaçırmış olurdu. "Benimkini veremez misin?"

kalp atışlarının normale dönme şansı var mı? Gerçekten daha fazla tehlikenin içine doğru yürümek zorunda mısın?"

Ally onun karanlık, azap dolu bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu şimdi yapmak zorundayım Derren. Kaplanların beni buradan birkaç mil ötedeki bir noktaya götürmesi gerekiyordu. Rachelle'in niyeti bugün daha sonra onlara katılmaktı. O gitmeden önce Collingwood bölgesine gitmem gerekiyor."

"Kaplanlar onu arayıp kaçtığını söylerse, muhtemelen kaçacaktır, planlarından bahsettiklerini duyduğun için endişelenecektir."

Ally başını salladı. "Mandarin dilinde konuştular. Benim bu dili konuştuğumu bilmiyor. Ne kadar ukala olsa da yakalanacağına inanmıyor." Rachelle, Ally'ye karşı yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda kalmadan çok uzun zaman geçirmişti. "Şimdi bununla uğraşmak zorundayım."

"O haklı." Cain iç çekti. "Haklı olmasından hoşlanmıyorum ama haklı olduğu gerçeğinden kaçış yok."

"Eli, Collingwood bölgesinde bir mola vereceğiz," dedi ona.

Baş infazcı dikiz aynasından Derren'e baktı. "Bu konuda pek iyi olmadığını biliyorum ama bunu yapmak zorunda olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Derren uzun bir iç çekişten sonra başını salladı. "Eğer şanslıysam, Zeke aptalca bir şey yapar ve o zaman boğazını parçalamak için bir bahanem olur." Bu düşünce ruh halini biraz hafifletti.

Sonunda Collingwood sınırını geçtiklerinde, Matt'in infaz memurları endişeyle geçmelerine izin verirken, içlerinden biri Matt'i cep telefonundan aradı. Eli park yerine yanaşır yanaşmaz Matt, yanında Zeke olduğu halde onlara doğru yürüdü. Matt'in gülümsemesi içtendi ama titrekti.

"Cipin içinde kalmalısın, Cain. Gölgeci camlardan seni göremezler." Onun onaylamayan hırıltısı üzerine Ally ona şunu hatırlattı: "Görülemezsin. İkimizin de iyiliği için benimle olan bağlantın herkes tarafından bilinmemeli."

Kısa bir süre sessiz kaldı. "Öldür onu, Ally. Başka hiçbir şey onun senin peşinden gelmesini engelleyemez." Ally onun bu konuda haklı olabileceğinden şüphelendi. "Ama bunu hemen yapma. Canını yak, kanını akıt ve sürü arkadaşlarının senin ne kadar iyi dövüştüğünü görmelerini sağla ki onun intikamını almayı akıllarından bile geçirmesinler. Anladın mı?"

Ally başını sallayarak, "Anladım," dedi. Diğer erkekler cipten inip Collingwood Alfa ve Beta'yı garip bir şekilde selamladıktan sonra Ally de dışarı çıktı.

Zeke'in bakışları onun üzerinde gezindi, kiri ve iyileşmekte olan sıyrıkları inceledi. "Kahretsin, Ally, ne oldu?" Ona doğru ilerlemeye başladı.

Derren aldatıcı bir soğukkanlılıkla, "Çok yaklaşma," diye uyardı. "Şu anda hoşgörölü bir ruh halinde değilim."

Matt, "Evin içine gel," diye davet etti. "Konuşacağız."

Ally ona, "Buraya sohbet etmeye gelmedik," dedi.

"Nerede-" Kadın

gözüne bir hareket çarpınca durdu: sarışın bir kadın onlara doğru koşuyordu, Ally'yi görünce gözlerinde şok parlıyordu. Rachelle. Ne kadar muhteşem.

"Burada ne işin var senin?" Rachelle onunla alay etti. "Sen ve arkadaşların bize sizden uzak durmamızı söylediniz. Yine de buradasınız."

"Evet, eminim beni beklediğin yerde değilsindir." Ally, Beta dışısının gözleri endişeyle titrediğinde içten içe gülümsedi. "Peşimden gelmen şimdiye kadar yaptığın en aptalca şeydi. Cidden, senin için bile -asansörü en üst kata çıkmayan biri için- aptalcaydı."

Rachelle'in yorgun iç çekişi aslında çok ikna ediciydi. "Gördüğüm kadarıyla buraya beni bir şeyle suçlamaya gelmişsin."

"Beni öldürürsen bundan kurtulacağını mı sandın?" Ally kıs kıs güldü. "Sonsuza dek omzunun üzerinden deli kışını kovalayan kurtlara bakacaktın. Uzak durmalıydın."

"Yaptım. Ama görünüşe göre benden uzak duramıyorsun, değil mi? Bana olan kinini bir türlü bırakamıyorsun."

"Belki de ağzını saçma sapan konuşmak ya da oral seks yapmaktan daha fazlası için açsaydın, bir sorunumuz olmazdı." Ally'nin kurdu, Rachelle'in yanaklarının kızarması üzerine memnun bir hırıltı çıkardı. "O kaplanların pek de becerikli olmadığını söylemeliyim. Sanırım taktiksel zekâ kuruntuların için sana acımam gerekiyor."

Sonra Zeke konuştu. "Kaplanlar mı? Ne olmuş kaplanlara? Hiç mantıklı konuşmuyorsun."

"Elbette öyleyim." Ally tekrar Rachelle'e döndü. "Olayı seninle ilişkilendirmemi beklemiyordun, değil mi?"

"Ne olayı?" Matt sordu. O ana kadar, aralarında Clint ve Greg'in de bulunduğu bir kalabalığın dikkatini çekmişlerdi; ikisi de Ally'ye kaşlarını çatmış bakıyorlardı.

Ally Matt'e, "Kısa bir süre önce iki kaplan şekil değiştiren tarafından uyuşturulup kaçırıldım," dedi. Collingwood'daki seyircilerden şaşkınlık ve kuşku sesleri yükseldi.

Alfa ağzı açık kaldı. "Ne?"

"Onu duydun," diye homurdandı Derren.

Matt bakışlarını kısa bir süreliğine Beta dışisine kaydırды. "Ve hepiniz Rachelle'in bu işle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Onun yaptığını biliyoruz." Derren yumruklarını sıktı ve bu kadar kaçamak davrandığı için Matt'in suratına bir yumruk indirme isteğine güçlükle karşı koydu.

Rachelle kollarını göğsünde kavuşturmuş, Ally'ye gül n m ş gibi bakıyordu. "Kaçırıldı mı? Evet, doğru. Seni öylece bıraktılar sanırım?"

"Hayır. Onlar arabayı sürerken ben bagajdan atladım." Ally bir omzunu geriye attı. "Canım çok yandı."

"Beni düşman olarak görmekte ısrar ediyorsun." Rachelle bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Her yerde komplo görüyorsun. Kaçırılma olayını sen uydurduysan hiç şaşırmam." Derren'in hırlaması bakışlarını ona çevirmesine neden oldu. "Ya da belki biri kız arkadaşın aracılığıyla sana ulaşmaya çalışıyordu."

"Mandarince konuşuyorum, Rachelle. Her kelimesini anladım." Rachelle sakinleşirken Ally belli belirsiz gülümsedi. "Onları sen kiraladın. Birkaç saat içinde onlara verdiğin yerde bize katılman gerekiyordu. Hiç şüphesiz beni öldürmek istiyordun. Ve ben bunu kabul etmiyorum. Bu yüzden yapabileceğim tek bir şey kaldı." Ally omuzlarını dikleştirdi. "Rachelle Lavin, seni düelloya davet ediyorum."

Zeke bir adım öne çıktı, sesi çaresizdi. "Ally, bunu yapma."

"Onunla konuşma," diye tersledi Derren. "O senin için hiç kimse değil."

Zeke üst dudağını geriye doğru kıvırdı. "Öyle mi? Sen sadece onun düzüştüğü birisin."

Derren gülümsedi. "Eğer bizi koklayacak kadar yakın olsaydın, bunun gerçeklerden daha uzak olamayacağını bilirdin."

Zeke derin derin nefes alırken göğsü genişledi ve kokularını almak için zorlandı. Gözleri büyüdü, içlerinde bir parça keder vardı. "Çiftleştiniz." Gırtlaktan gelen bir ifadeydi.

Zeke'i görmezden gelen Ally, Rachelle'e odaklandı. "Hadi şu işi bitirelim." Yaklaşan başka bir aracın sesini duyduklarında herkes sustu. Rachelle sıırttı, şüphesiz Ally'yle aynı şeyi düşünüyordu: Daha fazla Collingwood kurdu yoldaysa, dört Merkür kurdu kendilerini köşeye sıkışmış bulabilirdi. "Beni alamayacağından mı endişeleniyorsun, Rachelle?"

Beta dişisi homurdandı. "Zamanımı harcamaya değmeyecek biriyle düello yapmak için yem olmayı reddediyorum." Merkür erkekleri bu aptalca bahaneye alaycı bir şekilde kıs kıs güldüler.

Yaklaşan araç park yerine girdiğinde, Derren omzunun üzerinden baktı. Ve gülümsedi. Bu çok tanıdık bir Chevrolet Tahoe'ydu. Birkaç dakika içinde araçtan altı Phoenix kurdu indi: Taryn, Trey, Jaime, Dante, Dominic ve Ryan.

Taryn, Ally'ye doğru yaklaşırken gülümsemesinde vahşi bir yan vardı. "Shaya beni aradı ve olanları anlattı. Müttefiklerimizin olmasının bu sürüyü saldırmaktan vazgeçirebileceğini düşündüm."

Beta diğilerini savunmak için." Matt'e kaşlarını kaldırarak baktı. "Buna izin veremeyiz, değil mi?"

"Aksi takdirde işler son derece çirkinleşir," diye uyardı Trey.

Matt, Anka Alfalarına, "Kimse karışmayacak," diye güvence verdi ve onlara saygılı bir baş hareketiyle karşılık verdi.

Rachelle kendi Alfa'sının etrafında döndü. "Meydan okumayı onaylıyor musun? Onun suçlamalarına inanıyor musun?" O konuşmayınca Rachelle eşine döndü. "Bu senin için sorun değil mi?"

"Hayır, değilim." Zeke bir elini yüzünde gezdirdi. "Ally'nin iyi bir dövüşçü olduğunu biliyorum ve sana zarar gelmesini istemiyorum. Ama müdahale edemem."

"Onun tarafını mı tutuyorsun?"

"Eve kaplan kokusuyla geldin, Rachelle." Sesi alçaktı, yıkılmıştı. "Sen benim eşimsin ve seni seviyorum, ama sen-"

"Tartışmasız nevrotik mi?" diye sordu

Ally. "Tam bir kaçık mı?" diye önerdi

Taryn.

Rachelle nefret dolu bakışlarını Ally'ye çevirdi. "Kendini çok mu akıllı sanıyorsun? Kazandığını mı sanıyorsun?"

Ally bu kadını cidden anlamıyordu. "Kazanacak ne var ki? Bu bir oyun değil. Hiçbir zaman da olmadı."

"Ölmek zorundasın!" Görünüşe göre Rachelle haksız yere suçlanan kurban gibi davranmaktan vazgeçmişti.

"Neden? Seni kıskandığımı düşündüğün için mi?"

"Çünkü gitmene izin vermesinin başka yolu yok!" Rachelle'in sözleri kalabalığın nefesini kesti. Ally'ye kaşlarını kaldırdı. "Bilmediğimi mi sanıyorsun? Çiftleşme bağımın neden tamamlanmadığını göremeyecek kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun? Bu senin hatan."

"Bu kadar dramatik olma. Zeke seni istiyor, beni değil."

"Bu doğru. Seni istemiyor ve çiftleşmemizden pişmanlık duymuyor ama bir parçası hâlâ sana değer veriyor."

"Suçu Zeke'e atma, insanları kışkırtmaktan zevk almıyormuş gibi davranma. Başka türlü düşünmem için çok başarılı bir yalancısın." Ally'nin ifadesi gerçeği inkâr etmesi için ona meydan okuyordu. "Ölmemi istiyorsun çünkü acı çekmemi istiyorsun."

"Oh, acı çekmeni istiyorum. Her şeyi denedim. Onu sana karşı kışkırtmayı denedim ama işe yaramadı. Herkes hizaya geldi ama Zeke gelmedi. Hayır. Ona anlattığım her hikayeden şüphe duydu. Beni öldürmeye çalışacağına bir an bile inanmadı. Hayır. Sürüden ayrılman bile bir şey değiştirmede. Seni unutmadı, sana mesaj atmaya, seni aramaya devam etti. Seni sürüye geri istiyordu. Seni görebileceği ve yakınında olabileceği bir yerde istiyordu, sana asla dokunmayacak olsa bile." Rachelle bir omzunu silkti. "Her şeyini kaybetmeni izlemenin eğlenceli olduğunu kabul ediyorum -arkadaşlarını, statünü, sürü arkadaşlarının güvenini."

Matt inledi, elleriyle yüzünü kapattı, bu kadar kolay kandırıldığı için kendini aptal gibi hissettiğine şüphe yoktu. Zeke perişan görünüyordu ama pek de şaşırmamıştı ve Ally onun, arkadaşının yalancı, deli bir düve olduğundan ne zamandır şüphelendiğini merak ediyordu.

"Neyse ki," diye başladı Ally, "yalanlarınız ortaya çıktı. Sürünüz gerçeği biliyor. Saçmalık saltanatın sona erdi. Artık statünü ve sürünün güvenini kaybettin." Rachelle'e duydukları tiksinti Ally'nin başını döndürdü. "Artık oylanmak yok. Sana meydan okudum ve kimse bu hakkıma itiraz edemez."

"Şimdi teslim ol, Rachelle," diye ısrar etti Zeke. "Eğer şimdi teslim olursan, meydan okuma olmayacak. Betalar olarak rolümüzü bırakırız; başka bir sürüye geçer ve baştan başlarız."

Üst dudağı geriye kıvrılan Rachelle burnunun ucuyla ona baktı. "Kaçmak mı demek istiyorsun?"

"Sürgün edildiğinde bu kaçmak değildir." Matt'in tonu sertti, tartışmaya açık değildi.

"Beni sürgün mü ediyorsun?" Rachelle gerçekten de şok olmuş gibiydi; bu da onun deli olduğu teorisini daha da destekliyordu.

"Yaptığın onca Geyden sonra farklı bir Gey mi bekliyordun?" diye sordu Matt. "Senin yalanların yüzünden neredeyse masum bir kurdu sürgüne gönderiyordum! Bunu görmezden gelmemi, sana güvenmemi nasıl beklersin?" Matt başını salladı. "Artık burada yerin yok."

Rachelle konuşmadı; sadece Alfa'sına aval aval baktı. Ama Ally onun öfkesinin ve kızgınlığının yükseldiğini, Ally'nin tenini su toplayacağını düşünene kadar yaktığını hissedebiliyordu.

Ally başını öne eğdi. "Berbat, değil mi? Sürgün edilmek ve izole edilmek, yani."

Rachelle ona doğru dönerek boynunu kırdı. "Düello mu istiyorsun? İyi o zaman. Düello yaparız."

"Rachelle. . ." Zeke onu uzaklaştırmaya çalıştı ama arkadaşı omuz silkti.

"Yapma. Yaralanıp yaralanmamam umurunda değil," diye suçladı Rachelle onu. "Tam olarak çiftleşmediğimiz için ölümünden kurtulabileceğini biliyorsun, bu yüzden ölmem umurunda bile değil!"

"Bu doğru değil," diye devam etti. "Seni korumaya çalışıyorum!"

"Yardımlarını istemiyorum."

"Kenara çekil, Zeke," diye emretti Matt, geri çekilirken Zeke'yi de yanına çekti. Diğer Collingwood kurtları da Alfa'larını takip ederek dişilere düello için geniş bir alan bıraktı. "Bu artık Ally ve Rachelle arasında."

Derren Ally'nin şakağını öperken ensesini kavradı. "Onu alabilirsin bebeğim. Bunu bitir ki eve gidebilelim."

Ona duydukları güvene rağmen hem onun hem de kurdunun kargaşa içinde olduğunu hisseden Ally, güven verici bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Memnuniyetle."

"Seni seviyorum," diye sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle fısıldadı. Kız cevap veremedi geri çekildi ve Eli, Bracken ve Anka kurtlarına da aynı şeyi yapmaları için işaret verdi.

"Tereddüt etme," dedi Taryn ona. "Ne yapman gerekiyorsa yap." Ally onun ne demek istediğini anlamıştı: Rachelle boyun eğmeyi reddederse, onu öldür.

Jaime başıyla onayladı. "O sürtüğü yere ser, Ally."

Dikkatini rakibine odaklayan Ally ayakkabılarını tekmeledi ve güçlü, dengeli bir duruş aldı: ayaklar omuz genişliğinde açık, dizler hafifçe bükülmüş, pençeler kınından çıkarılmıştı. Ayrıca ifadesini tamamen nötr tuttu, bakışları ölümcül bir niyetle Rachelle'e kilitlendi.

Ally eğitildiği gibi sert ve kirli dövüşmeyi planlıyordu, Rachelle eşit derecede baskın olduğu için iyi eşleştiklerinin farkındaydı. Ally onun dövüşünü görmüştü, kaltağın iyi hareketleri olduğunu ve hile yapmaktan çekinmediğini biliyordu. Bu nedenle Rachelle'e açık kapı bırakmaya hiç niyeti yoktu, özellikle de çılgınlığı ona avantaj sağlayabileceğinden.

Bu gerilim Ally'nin kurdunu hareketsiz, sarmal ve saldırmaya hazır hale getirmişti. O anda hayvan öfkeli, intikamcı ve bu saçmalığa bir son verme ihtiyacıyla huzursuzdu. Kurt için her şey çok basitti. Rachelle bir tehditti. Ve Ally'ye yönelik her tehdit Derren'e yönelik bir tehditti. Ally ve kurdu her birini ortadan kaldıracak, onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Ally düellolardan hiç hoşlanmazdı ama bazen şekil değiştirenlerin anladığı tek dil buydu. Rachelle'den nefret etmesine rağmen, Ally için bu noktaya gelmesini istememişti. Düveye merhamet duyduğundan değil, Cain'in haklı olduğunu hissettiği için: Ally onu öldürmek zorunda kalacaktı.

Can almak Ally'nin daha önce yaptığı bir şey değildi. Bir Kahin olarak sürüsünü tehlikeden ve ölümden kurtarmaya alışkındı, ölümüne savaşmaya değil. Ama artık o da bir Beta dışıydı ve bu da sürüsü için güçlü olmak ve yapması gereken her şeyi yapmak anlamına geliyordu.

Orada dururken içinden pek çok duygu aktı: müttefiklerinin endişesi, kızgınlığı ve desteği; Rachelle'in

Öfke, acı ve gerginlik; hem Matt hem de Zeke'e ait utanç, suçluluk ve endişe; kalabalığın içinde uçuşan zıt duygular.

Collingwood seyircileri sessizliğe bürünmüştü. Beklentileri, öfkeleri ve kafa karışıklıkları neredeyse onu kaşındırıyordu. Her ne kadar Rachelle'in suçlu olduğunu inkâr edemeseler de, hâlâ bir belirsizlik unsuru vardı. Duyduklarını henüz kabullenmemişlerdi, bu kadar kolay kandırıldıklarını ve Ally'yi haksız yere dışlayıp hedef aldıklarını kabul etmek istemiyorlardı.

Rachelle ellerini yumruk yaptı. "Eve gitmek için son şansın."

Eve gitmek mi? "Sen gerçekten kaçığın tekisin." Ally vurdu. Hiç uyarmadan. Geri çekilmek yok. Dirseğini Rachelle'in boğazına geçirirken aynı anda pençelerini sürtüğün göğüs kemiğinin altına sapladı.

Geriye doğru tökezleyen Rachelle iki büklüm oldu ve bir nefes nefese kaldı. Kendine gelmek için bir an bile beklemedi, gözlerini Ally'den ayırmadı. Bunun yerine sarışın doğruldu, gözleri öfkeyle parlıyordu. Pençelerini savurarak Ally'nin yüzünü kıl payı iskaladı. Anlaşılan Rachelle kan istiyordu.

Ally uzun zaman önce hamlelerini belli etmemeyi, hiçbir şeyi ele vermemeyi öğrenmişti. Rachelle ise böyle bir ders almamış gibi görünüyordu. Düve çenesini eğip kolunu geriye attığında, Ally kolayca eğildi ve menzilden çıktı. Ally tekrar tekrar yumruklarını ve tekmelerini savuşturarak rakibinin yorulmasına ve kan kaybından zayıflamasına izin verdi.

İşte o zaman Ally tüm gücüyle saldırdı. Pençelerini bıçak gibi kullandı ve her acımasız vuruşu ve dilimi saydırarak birbiri ardına kirli etkisiz hale getirici atışlar yaptı. Öfkesi çiğ ama kontrollüydü ve ona ihtiyacı olan yakıtı veriyordu.

Bu, tüm yalanlar, tüm hakaretler, sürüsünü ona karşı kışkırttığı, Ally'nin statüsünü kaybetmesine neden olduğu ve

onu öldürmeyi planlıyordu. Eğer Ally kaplanlardan kaçamayıp bugün ölmüş olsaydı, Derren de büyük olasılıkla onunla birlikte ölmüş olacaktı. Bu Ally için kabul edilebilir bir şey değildi. Hem de zerre kadar.

Ally kolunu kaldırdı, bir avuç içi darbesi indirmeye hazırdı. Rachelle pençelerini Ally'nin avucuna doğru itti. Orospu çocuğu. Kanayan elini geri çeken Ally, rakibinin ön kolundaki tendonu keserek Rachelle'in çığlık atmasına neden oldu. Güzel.

Rachelle ayağını Ally'nin dizine doğru sürdü ve kaltak topuğuyla sertçe vurdu. Darbe Ally'nin tökezlemesine ve hafifçe eğilmesine neden oldu. İşte o zaman Rachelle Ally'nin at kuyruğunu yumruğuna doladı ve Ally'yi kendisine doğru sürükledi. Dişlerini Ally'nin iddia ettiği işarete geçirdi, onu bozmaya çalıştı - Derren'i çok kızdırdı. Hiç şansı yoktu.

Pençelerini Rachelle'in kasık kemiğinin hemen üzerine sapladı ve sürtük anında saçlarını bırakıp hafifçe geri çekildi. Derren'in öfkesini bu kadar yoğun hissetmek, ağzında tatmak, Ally için kendi öfkesini beslemesine ve kendini kaybetmesine izin vermemek zordu. Öfkeyle düello yapmanın onu özensiz ve dikkatsiz yapacağını bildiğinden, kafasını temiz tutmak için mücadele etti.

Derren, Taryn ve Jaime'nin cesaretlendirmek için bağışıklarını ve Rachelle hakkında pek çok aşağılayıcı yorum yaptıklarını duydu. Özellikle bir hakaret Ally'yi kıkırdattı

. . işte o zaman çılgın düve pençelerini Ally'nin kalçalarının birleştiği yere doğru savurdu. Hay sikeyim. Ally darbeyi güçlkle savuşturdu ve Rachelle'in şakağına indirdiği yumrukla karşılık vererek geri adım atmasına neden oldu.

"Rachelle, boyun eğ!" diye bağırdı Zeke.

Ally Rachelle'e bu kadar odaklanmış olmasaydı, ona bunun bir anlamı olmadığını söylerdi. Ally o anda teslim olmasından memnun olmazdı. Bunu gerçek bir teslimiyet olarak kabul etmezdi.

"Rachelle!" Kavgaya eden kadınlara doğru bir adım attı ama Derren'in uyarı hırıltısıyla aniden durdu.

Derren, intikam vaat eden bir ses tonuyla, "Bu işe karışma," diye onu uyardı. "Eşin bunu hak ediyor. Onu bundan kurtaramazsın. Herhangi bir noktada tekrar müdahale etmeye kalkarsan, gözünü kırpmadan peşine düşerim. Anlaştık mı?"

"O benim eşim!"

"Ve Ally benim eşim."

Ally'nin bir parçası -küçük de olsa- Zeke için biraz üzüldü. Arkadaşının bir dövüşü kaybettiğini görmek zor olmalıydı. Ama bu Ally'yi kaltakla düello yapmaktan alıkoymayacaktı. Acımasız vuruşlardan oluşan hızlı bir patlamayla Rachelle'i neredeyse yere seriyordu. Ama Rachelle hemen kendini toparladı ve ayağını Ally'nin kaburgalarına çarptı. Orospu çocuğu! Karnına yayılan acı neredeyse mide bulantısına yol açacaktı.

Kan, ter, öfke ve endişe kokuları havayı kirletiyor, etraflarında dönüyor ve Ally'nin kurdunu kışkırtıyordu. Hayvan, bir rol oynamaya çok hevesli olmasına rağmen, üstünlük için Ally'yle savaşmamıştı; Ally'nin kurdu savaşın dışında tutmayacağını biliyordu. Bu yüzden pusuya yatmış, ilk fırsatta saldırmaya hazır bekliyordu. Şimdi Ally kurdunun da katılması için hazırды.

Bir saniye içinde, sıçrayıp Rachelle'in üst kolundan bir parça ısırarak kadar uzun bir süre kurt formuna geçti. Sonra Ally o kadar hızlı bir şekilde insan formuna geri döndü ki kıyafetleri değişimden neredeyse hiç etkilenmedi. Kalabalıktan nefesler ve şok çığlıkları yükseldi. Rachelle de aynı şekilde şok olmuş görünüyordu ve Ally -ancak şeytani denebilecek ve Rachelle'i açıkça korkutan bir sırıtış takınarak- bundan açıkça yararlandı. Acımasızca saldırırken kısa süreliğine tekrar tekrar ileri geri hareket etti.

Rakibinin boğazına acımasız bir yumruk indiren Ally irkildi. Parmak eklemleri aşınmış ve şişmişti. Kaburgaları ağrıyor, nefes almakta zorlanıyordu. Avuç içi, göğsü, kolu ve yanağı kanıyordu. Kurdu sürtüğü ısırığı için ağzında Rachelle'in kanının tadını alabiliyordu.

tekrar tekrar. Terliyor ve yorulmaya başlıyordu ama Derren'in aralarındaki bağ sayesinde ona güç verdiğini hissediyordu.

Rachelle'in durumu da pek iyi değildi. Çenesi ve burnu şişmiş, yüzü fena halde morarmış, kollarından biri neredeyse topallamış, saçları ter ve kanla kaplanmış, nefes nefese kalmış ve elbiseleri ısırıldığı, kesildiği, tırmıklandığı ve bıçaklandığı birçok yerden akan kanla lekelenmişti.

Yan tarafına derin bir kurt ısırığı daha alınca irkilen Rachelle, "Siktir et bunu," diye bağırdı. Sonra kıyafetlerini yırtarak kırmızı bir kurda dönüştü. Ally de onu takip ederek kurduna tam kontrol verdi ve böylece kıyafetlerini tamamen yok etti.

Beyaz kurt kulaklarını düzleştirdi ve rakibine hırlarken dudaklarını geriye doğru sıyırdı. Kırmızı kurt dişlerini gösterdi ve içinden cesur bir hırıltı yükseldi. Birbirlerine saldırdılar, vücutları sertçe çarpıştı. Kürkün ve etin derinliklerine pençelerini geçirerek, ikisi de hâkimiyet için acımasızca savaşıırken hırladılar ve hırladılar.

Böğrüne gelen sert bir ısırıkla irkilen kızıl kurt sıçrayarak uzaklaştı. Göğsü kabararak, beyaz kurdu tekrar saldırmaya cesaretlendiren şiddetli bir hırıltı çıkardı. Ama beyaz kurt avıyla oynayacak havada değildi. Düello istemiyordu. İnsan tarafı rakibini cezalandırmıştı ve şimdi beyaz kurt buna bir son vermek, onu öldürerek eşini de öldürecek olan rakibini boyun eğmeye ya da ölmeye zorlamak istiyordu. Bunun ortası olamazdı.

Kızıl kurdun üzerine atlamadı. Ona doğru hamle yaptı ve rakibinin yan tarafına düşmesine neden oldu. Kırmızı kurt kendini düzeltmeden önce beyaz kurdun ağzına acımasızca vurdu. Misilleme olarak beyaz kurt dişlerini rakibinin omzunun derinliklerine gömdü ve kemiği sıyrana kadar kürkü, eti ve kası yırttı.

Çırpınan ve tırmalayan kızıl kurt kurtulmayı başardı. Ama fazla uzaklaşmayı başaramadı. Beyaz kurt, vücudunu onunkine öyle bir çarptı ki kızıl kurt

kurdu sırt üstü yere serdi. Beyaz kurt bundan faydalanmak için hiç vakit kaybetmedi. Rakibinin üzerine bindi ve ön ayaklarını kırmızı kurdun omuzlarına bastırarak onu yere yapıştırdı. Ardından beyaz kurt çenesini rakibinin boğazına geçirerek kızıl kurdun donup kalmasına neden oldu.

Dondur, ama teslim etme.

Beyaz kurt bağırان sesler duydu. Kelimeleri anlamadığı gibi umurunda da değildi. Dikkati, kurtulmak için mücadele etmeye çalışan altındaki dişideydi. Beyaz kurt, kırmızı kurdun kanının bir kısmının ağzına sızdığını hissederek, çenesinin kavramasını uyarıcı bir şekilde hafifçe sıktı.

Dişi yine dondu kaldı. Ama yine boyun eğmedi.

Son bir uyarıda bulunan beyaz kurt rakibini sarsarken hırladı. Kalabalıktan daha fazla bağırış çağırış duyuldu ve ardından kırmızı kurdun eşinin kokusu onlara doğru koşmaya başladı. Beyaz kurt paniklemedi, kendi eşinin onu geride tuttuğunu, onu koruyacağını hissetti.

Kızıl kurt aniden dişlerini göstererek kükredi. Beyaz kurt bunun boyun eğmek anlamına gelmeyeceğini biliyordu. İnsan yanının bir kısmının can almaktan üzüntü duyacağını bilmesine rağmen, beyaz kurt harekete geçmekte tereddüt etmedi. Arka pençesini kullanarak rakibinin orta kısmını kesip açarken, boynunu bükerek kırmızı kurdun boğazını parçaladı.

Bitmişti.

Kurt, eşinin sesiyle dönerek cesetten uzaklaştı. Yanında diz çöktü, bir kolunu boynuna doladı ve kurdun anlamadığı kelimeler söylerken boşdaki eliyle başını okşadı. Ally üstünlük için bastırdıkça, kurt insan tarafına tam kontrolü vermek için geri çekilmeden önce vücudunu bir kez onunkine sürttü.

Zor nefes alan Ally, Derren'in kollarına gömüldü. Yaraları Derren'in ceketine sürtünürken acı dolu bir tıslama duydu. "Üstüne kan bulaşıyor."

"Umurumda değil." Onun alnını öptü, ağzını öpemediği için hayal kırıklığına uğramıştı ama Rachele'in kanını da tatmak istemiyordu. Başından beri baskın dövüşçü olmasına rağmen eşinin savaşıını izlemek acı vericiydi. Her kesikte, her vuruşta, her tekmede ve her ısırıkta irkilmişti. Onun acısını ve yorgunluğunu hissetmek durumu daha da kötüleştirmişti.

Jaime, Ally'ye bir şişe su uzattı. "Al, tatlım."

Elleri hafifçe titreyen Ally minnetle aldı ve neredeyse uzun bir yudum çekti. Derren'in ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi ve dizlerinin bükülmemesine şaşırdı. Paltosunu çıkarıp ona sardı; palto Ally'nin kalçasının ortasına kadar iniyordu. Malzemenin baskısı çiziklerinin acımasına neden oldu ama acıya karşı dişlerini sıktı.

İç burkan bir hıçkırığın ardından ruhunu derinden sarsan bir ağlama sesi duyunca Zeke'e baktı. Kolunu karnına sarmış, kızıl kurdun yanına çömelmiş acı çektiği her halinden belli oluyordu. Ally bir çiftleşme bağının kopmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyordu, sadece bağ ne kadar gelişmişse kopmasının da o kadar acı verici olacağını biliyordu.

"Eşini kaybettiğin için üzgünüm," dedi ona. "Ona boyun eğme şansı verdim. Benim kurdum ona bu şansı verdi."

Matt onun arkasında durarak başıyla onu onayladı. "Zeke bizim kültürümüzün kurallarını bilir. Rachele boyun eğmeyince, bu içi bu Ğekilde bitirmekten bağka çaren yoktu." Ense kökünü ovuşturarak derin bir iç çekti. "Ally, senden şüphe ettiğim, seni bu kadar kötü hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim."

Zeke'in bakışları ona dönerek patladı, "Az önce eşimi öldürdü ve sen ondan özür mü diliyorsun?"

Bu ses tonundan hiç hoşlanmayan Derren araya girdi, "Bunun için Ally'yi suçlama. Arkadaşını kaybettiğin için incindin, bunu anlıyorum." Derren Ally olmadan işlevini yerine getiremezdi. "Ama suçun bir kısmı da sende."

Ally'yi çok şaşırtan bir şekilde, Zeke'in vücudundaki tüm gerginlik gitmiş, "Biliyorum," diye mırıldanmıştı. Gerçeği görmem biraz zaman aldı.

Sizin bölgenizi ziyaret edene kadar eşimi sandığım kadar iyi tanımadığımı nihayet fark ettim. O gün Ally'ye ne kadar kızgın olduğumu hissettim. Onu incitmeyi ne kadar çok istediğini hissettim. Rachelle'i daha yakından izlemeli, Ally'nin peşinden tekrar gitmediğinden emin olmalıydım. Bu benim suçum."

Matt kararlılıkla, "Rachelle'in suçu," diyerek Ally'nin ağzından lafı aldı. Zeke inkâr edercesine başını salladı, arkadaşının böğrünü okşarken yüzünde mutlak bir yıkım ifadesi vardı.

Son derece özel olması gereken bir ana izinsiz girdiğini hissederek Ally, Derren'e döndü. "Hadi eve gidelim." Yorulmuştu, cesareti kırılmıştı ve hızla bir adrenalin krizine doğru ilerliyordu.

Onu tekrar alnından öptü. "Memnuniyetle," diye yanıtladı, onun daha önceki duygularını yineleyerek.

Onu cipe doğru götürürken, Taryn önünde belirdi ve etkilenmiş görünüyordu. "Nasıl böyle form değiştirdiğini bilmiyorum ama bana da öğretmelisin."

CHAPTER NINETEEN

TCipten çıktıkları anda ana kulübenin kapısı açıldı ve birkaç Merkür kurdu ile amcaları dışarı fırladı. Taryn onlarla birlikte gelmeseydi Ally her sıkı sarılıştta yüzünü buruşturacaktı kuşkusuz yolculuk sırasında onu iyileştirebilsin diye.

Garip bir şekilde, Shaya'nın elinde bir çift makas vardı. Ally kaşlarını çatarak, "Bunlar ne için?" diye sordu.

Alfa dışisinin yüzünü masum bir gülümseme kapladı ve ellerini arkasına sakladı. "Bir şey yok." Sonra Taryn ve Jaime'yle bilmiş bir bakış alışverişinde bulundu; her ikisi de Ally'yi gıdıklayan bir eğlence yayıyordu. Ally içten içe omuz silkerek kulübeye doğru ilerledi. Merkür ve Anka kurtları da onu takip etti.

Yaşam alanında Bracken, Ally'yi kanepeye oturması için ikna ederken Kathy de ona bir fincan nane kokulu çay uzattı. Caleb etrafına bir battaniye örttü ve Kent ona bir kurabiye ikram etti. Bir tane alarak Derren'e doğru eğildi ve sessizce "Neden yaygara koparıyorlar?" diye sordu.

"Seninle ilgileniyorlar." "Bundan hoşlanmıyorsun," diye hissetti.

"Bu benim işim." Sesinin huysuz çıktığını biliyordu. Ne de olsa sürülerin yaptığı buydu: Kendilerinden olanlara göz kulak olur, gerektiğinde rahatlatır ve dokunurlardı. Ama Ally onundu ve onunla ilgilenen kişi olmak istiyordu.

"İç şunu," dedi Kathy, çayı göstererek. "Ağızındaki kan tadını herhangi bir diğ macunundan daha iyi çıkaracaktır."

Onu selamlayan Ally söyleneni yaptı. Tam o sırada, son derece seksi Phoenix infazcısı Dominic'in kendisine sertçe baktığını fark etti. "Ne? Neye bakıyorsun öyle?"

Baygın bir şekilde iç çekti. "Sen, ben bu rüyadan uyanmadan önce." Rahatsızlık homurtuları ve birkaç kıkırdama duyuldu.

Ally onu durdurmak için elini kalçasına koymasaydı, Derren hırlayarak yerinden fırlayacak ve o küçük pisliğin üzerine atılacaktı. "Yapma," diye tükürdü Derren ona. "Sevimsiz repliklerini Ally üzerinde kullanmayacaksın."

Dominic gülerek ellerini kaldırdı ve "Ciddiyim, sadece dalga geçiyorum," dedi. Ally'ye ikinci kez bakarken ifadesi ciddi ama yumuşak bir hal aldı. "Kahretsin, yorgun olmalısın. Bütün gece rüyalarım girip durdun."

Derren tekrar aletin üzerine atılmak istedi ama Ally elini onun kalçasına daha sert bastırdı. Bu onun yanına kâr kalacağı anlamına gelmiyordu. "Zander!"

Dominic'in arkasında duran Zander, infazcının kafasına vurdu.

Yüzünü buruşturan Dominic sırtarak ona doğru döndü. "Hey, saçımı bozacaksın. Diğerleri bana o kadar sert vurmuyor."

Anka kuşu infazcısına bıkkın bir bakış atan Nick, Derren'e döndü. "Bize neler olduğunu anlat. Rachelle artık bir sorun değil mi?"

Aslında hikaye anlatımının çoğunu Bracken yapıyor, Ally'nin dövüş becerilerini övüyor ve amcalarının gururla gülümsemesini sağlıyordu.

Nick tatmin olmuş görünerek, "Bir tehdit daha ortadan kalktı," dedi.

Derren Alfa'sına kaşlarını kaldırdı. "Sanırım kimse Miranda ya da Kerrie'yi kurtarmaya gelmedi?"

"Hayır," diye yanıtladı Nick. "Ama şaşırdığımı söyleyemem. Dediğin gibi, Miranda iyi bir Alfa değildi."

"Bana henüz ölmediklerini söyle," dedi Taryn, ellerini dua eder gibi kavuşturarak. "Önce onlarla vedalaşmak istedim." Bu cümlemin altında ölümcül bir akıntı vardı.

"Hayattalar," diye güvence verdi Nick ona. "Onları yakalayan senin sürün olsaydı, boğazlarını kesmeden önce beni beklemeni ya da aynı derecede eğlenceli bir şey yapmanı isterdim."

Trey bir kahkaha attı. "Güzel. Neredeler?"

"Alet kulübesi. Jesse, Roni ve Marcus onları koruyor."

Anka Alfa erkeği başını salladı. "O zaman yapalım şu işi."

Derren eşinin yanağını okşadı, kendini biraz ham hissederken ve hâlâ adrenalin krizinin etkisinden kurtulmaya çalışırken onu terk etmek istemiyordu. Ama o Beta'ydı; hainlerden, davetsiz misafirlerden ve düşmanlardan kurtulmak -aslında kimsenin yapmak istemediği işleri yapmak- onun sorumluluklarından biriydi. Yine de Roni'nin Kerrie'yi öldürme onurunu isteyeceğine dair bir his vardı içinde. "Burada kal, bebeğim. Ben-"

"Bu işin sonunu görmek istiyorum." Ally dişilerin cezalandırıldığını görmek istiyordu ve bu ağır sorumluluğu üstlendiğinde eşinin yanında olmak istiyordu.

"Bebeğim, zaten yeterince zor bir gün geçirdin. Biz bununla uğraşırken arkana yaslan ve rahatla."

Başını iki yana salladı. "O ben değilim. Ben de Beta'yım, unuttun mu? Başka bir şey olmasa bile, orada seninle birlikte olmalıydım."

"Bence bu, buradaki herkesin görmesi gereken bir şey," dedi Dante. "Hepsi hedefti, hepsinin alet deposundaki iki kadına karşı kendi paylarına düşen öfkeleri var. Onlar da en az bizim kadar bu olayın kapanmasını istiyorlar."

Nick bunu bir dakika düşündü. Bütün odadakilere seslenerek, "Esirleri alet deposunun arkasındaki ormana götüreceğiz. Aranızda onlarla ilgilenilmesini izlemek isteyen varsa, bizimle orada buluşsun."

Sadece Kathy, Caleb, Kent ve Willow geride kaldı. Diğerleri, esirler Jesse ve Zander tarafından dışarı çıkarılırken Derren, Nick, Trey ve Dante'nin arkasında toplandı.

Nick dişileri görünce inledi ve sonra omzunun üzerinden eşine baktı. "Shay, bu gerçekten gerekli miydi?" Shay sırtarak omuz silkti. Bakışları kız kardeşine kaydı. "Sen de yardım ettin, değil mi?" Bu bir sorgulamadan çok bir suçlamaydı.

"Makasları sakladığımı sanıyordum," dedi Marcus, ağzının kenarlarında bir gülümseme oynaşıyordu.

Nick'in çenesindeki bir kas kıpırdadı. "Yaptım."

"Yeterince iyi değil," diye yorumladı Roni, büyük bir memnuniyetle sırtarak.

Marcus arkadaşının saçlarıyla oynadı. "Sen ve Shaya kulübeye girdiğinizde ve o ikisinin çığlıklarını ve küfürlerini duyduğumda, nedeninin bu olduğunu tahmin etmemiştim. Gerçi muhtemelen tahmin etmeliydim."

Jaime suratını astı. "Keşke ben de orada olsaydım. Roni'nin yakaladığı dişi çakalla oynarken çok eğlenmiştik."

"Kızlar tutsaklarına makyaj yapmayı severler," diye açıkladı Eli, Ally'nin yanına gelirken.

Gülmemek için yanağının içini ısırıldı; hem Kerrie'nin hem de Miranda'nın saçlarında tutamlardan başka bir şey kalmamıştı. "Bunu görebiliyorum."

Jesse ve Zander, Miranda ve Kerrie'yi dizlerinin üzerine iterek arkalarında nöbet tutmaya başladılar. Sadece Kerrie korkmuş görünüyordu. Ally, Miranda'nın korkusunun teninde böcekler gibi uçuştüğünü hissetmeseydi, kadının içinde bulunduğu duruma tamamen kayıtsız kaldığını düşünebilirdi.

Miranda'nın dikkati Dan'e döndüğünde kaşları daha da çatıldı. "Eminim bundan keyif alıyordur."

Dudaklarını büzdü. "Yaptıkların Ally'yi tehlikeye attığına göre ... evet, bunun biraz eğlence değeri var."

Kerrie'nin korku dolu bakışları Roni ve Marcus'u bulduğunda çirkin ve kötü niyetli bir hal aldı. Çift yan yana duruyordu, vücutları birbirine çok yakındı ve duruşları korumacıydı. Aralarındaki bağ o kadar sağlam ve güçlüydü ki zonkluyor gibiydi.

Roni, Kerrie'ye boş bir bakışla bakarken başını yana eğdi. "Bütün bunlar seni reddettiği için mi?"

"Beni reddetmedi." Kerrie sırtıttı. "Birlikte çok eğlendik. Değil mi Marcus?"

"Elbette," diye izin verdi Roni, "iki dakika kadar. Kısa ve sıradan bir şeydi, ev hakkında yazılacak bir şey değildi."

Kerrie'nin yüzündeki sırtıtış kayboldu. "Bana geri dönecekti. Kendini adamaya hazır olduğunda, diğer kadınların onu asla tanıyamayacağını ve ona benim gibi değer veremeyeceğini gördüğünde geri dönerdi."

"Evet, alternatif bir gerçeklikte."

Kerrie'nin kelimeleri hızlı ve öfkeli bir şekilde döküldü. "Marcus benimle çiftleşirdi. Anka Sürüsü'nün bir parçası olurum, mutlu olurduk." Bakışları uzaklara yöneldi. "Bana karşı iyiydi. Diğerleri gibi değildi. Benim bir Kahin olmam onun için önemli değildi, benim türüme karşı önyargılı değildi. Babamın kötü bir sarhoş ve daha da kötü bir arkadaş olarak bilinmesi onun için önemli değildi. Bunların hiçbirisi onun için önemli değildi."

"Peki ya kendi eşin?" Dante sordu. "Onu beklemeyi düşünmedin mi?"

"Ben on dört yaşındayken öldü. Benden yedi yaş büyüktü; ben on sekiz yaşına gelene kadar bana dokunmayacağını söylemişti. Marcus gibi bir infazcıydı."

Ally şimdi anlıyordu. Kerrie eşiyle birlikte sahip olması gereken geleceği yaratmak istemişti. Marcus'u seçmiş, ihtiyacı olanın o olduğuna karar vermiş ve onun Kahin doğasını kabul etmesinden zevk almıştı. Gelecekleri için planlar yapmış, bu planların gerçeğe dönüşmesinin sadece bir zaman meselesi olduğuna inanmıştı.

Kerrie'nin gözleri Roni'ye kaydı. "Ama sonra sen geldin."

Roni şaşkınlıkla homurdandı. "Sanki ben bir tür yuva yıkıcıymışım gibi konuşuyorsun. O benim dostum. O benim. Asla senin olmadı."

Ancak Ally, Kerrie'ye göre Roni'nin gerçekten de araya giren kişi olduğunu hissedebiliyordu; Kerrie için her şeyi mahvetmişti. Dışının gelecekle ilgili planları ikinci kez çökmüştü çünkü bir kez daha çiftleşmeyi beklediği kurdu kaybetmişti. Kerrie'nin duygusal durumu şüphesiz uzun süredir kötüye gidiyordu, muhtemelen birbirlerini sahiplenme şansı bulamadan gerçek eşini kaybetmesinin bir sonucuydu. Pek çok şekil değiştiren böylesine acı verici bir durumdan sonra yolunu kaybetmiştir.

"Onun için yeterince iyi değilsin," diye alay etti Kerrie.

Roni kıs kıs güldü. "Evet, sen acımasız, akli dengesi yerinde olmayan bir kaltaksın, bense sosyal açıdan zorlanan bir erkek fatmayım. Git beni yargıla."

Trey merakla Kerrie'ye baktı. "Marcus'u bu kadar önemsiyorsan, neden onun da ölmesini istedin?"

"Bana ihanet etti," diye cevap verdi ama gözleri Marcus'taydı. "Benim yerime onu seçti. Ve bir eş kaybetmenin, her şeyi kaybetmenin nasıl bir his olduğunu bilmesi gerekiyordu."

Öldürücü görünen Marcus boğazının altından hırladı. "İşte tam da bu yüzden bugün öleceksin."

Kerrie'nin duygusal durumu öfkeden acıya, şaşkınlıktan acıya ve yönünü kaybetmeye doğru sürekli değişirken Ally'nin başı fena halde ağrımaya başladı. Kadın tek kelimeyle kaybolmuştu. Bu durumda Ally, olaya yanlış açıdan mı baktıklarını merak etmek zorunda kaldı.

Dikkatini Kerrie'nin yanında diz çökmüş olan kadına - açgözlülük, acımasızlık ve çıplak bir hırsı dolu olan kadına- çeviren Ally, "Vurgun yapmak Kerrie'nin fikri değildi, değil mi? Roni ve Marcus'un öldüğünü görmek istiyor, buna hiç şüphe yok. Bir süredir bunu kafasına takmış durumda. Ama bu kız suikastları ayarlayabilecek, aileleri kaçırmak için adam tutabilecek ve tüm bunları yaparken izini kaybettirebilecek kadar sağlıklı düşünemiyor. En azından küçük bir yardım ve tavsiye olmadan."

Derren kaşlarını kaldırdı. "Bu çok iyi bir nokta."

Haklı olduğundan emin olan Ally, Miranda'yla konuşmaya devam etti. "Sen bir fırsatçısın. Kuzeninin acısını, intikam ihtiyacını gördün ve bunu kendi kişisel çıkarların için kullanmanın bir yolunu buldun. Bence ona vurgun yapma fikrini sen verdin. Bence ona tüm doğru yönleri gösterdin - her zaman kendi ellerini kirletmemeye dikkat ettin. Bu şekilde, Kerrie başarısız olursa, suç senin üzerine kalmayacaktı. Ama Kerrie başarılı olursa, kendine daha fazla toprak ve güç elde etmiş olursun."

Kerrie kuzenine baktı. "Miranda?" Kadın cevap vermedi; Ally'ye ters ters bakmakla meşguldü.

Taryn Kerrie'ye bakarak içini çekti. "Temel olarak, tüm bunların arkasındaki beynin sen olduğunu düşünüyordun ama durum böyle değildi. Kuzenin senin kötüleşen duygusal durumunu kendi çıkarları için kullandı. En azından onun için iyi sonuçlanmadığı için tatmin olabilirsiniz."

Kerrie başını salladı. "Hayır. Miranda bunu yapmazdı. Bana borcu vardı."

"Sana nasıl borçlandım?" diye sordu Nick.

"Ben olmasaydım yalnız Alfa pozisyonuna sahip olamazdı. Bir öngörü gördüm ve ona Alfa erkeğinin öleceğini söyledim."

Nick'in bakışları Miranda'ya kaydı. "Ve o öldüğünde görevi devralmak için mükemmel bir konumda olmanı sağladın, değil mi?"

Miranda kibirle burnunu çekti ama korkusu artık saklı değildi. Korku gözlerinden, kokusundan ve vücut dilinden okunuyordu. "Sürüm beni kurtarmaya gelecek."

Nick'in gülümsemesinin acımasız bir yanı vardı. "Bunun olmayacağını biliyorsun. Sen kötü niyetli, hain, kendine hizmet eden bir kaltaksın, senden kurtulduklarına sevinecekler."

"Onlar-"

Nick, "Yeterince dinledim. Şu işi bitirelim."

Gidiyorum için onu kardeşinin yan, Roni dedi, "Nick, söz vermiştin. Onun benim olduğunu kabul etmiştin."

Taryn bir elini kaldırarak öne çıktı. "İntikamını almak istemeni anlıyorum Roni-bu kaltak sana hem eşine hem de sürüne mal olabilirdi. Ama ben de aynısını kaybedebilirdim. Benim sürümün de intikama ihtiyacı var. İkimiz de bu onura sahip olabiliriz," diye önerdi Taryn omuz silkerek. "Tüm sürüm adına ona acı çektireceğim. Ve sen de bunu yapabilirsin çünkü yapmazsan içinde patlar." Uzun bir süre sonra Roni başıyla onayladı.

O anda Kerrie altına işemeye hazır görünüyordu. Mercury ve Phoenix sürülerinin bu dişi yüzünden maruz kaldığı tehlike olmasaydı Ally onun için üzülebilirdi. Kurtların çoğu pumalar ve el bombası yüzünden ciddi şekilde yaralanmıştı; Derren de vurulmuştu. Bu Ally'nin asla affedebileceği bir şey değildi.

Nick'in pençeleri, önünde diz çökmüş olan dişinin sarsılmasına neden oldu. "Tamam. Roni ve Taryn Kerrie'yi alabilir. Ama Miranda benim."

Jaime hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Bütün eğlenceyi siz yaşıyorsunuz."

"Betalar bunun için vardır," diye hatırlattı Derren Alfa'sına. "Bunun icabına bakabilirim."

"Evet, yapabilirsin ... ama buna ihtiyacım var." Nick'in dişiye duyduğu öfke neredeyse elle tutulur derecedeydi. "Ally'nin el bombasıyla ilgili imgelemi olmasaydı eşim çoktan ölmüş olurdu, Derren. Onu kaybettikten sonra hayatta kalamazdım, bu da Willow'un ebeveynleri olmadan büyüyeceği anlamına geliyor." Shaya'nın eli yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovarken, Nick'in omuzları biraz gevşedi.

Derren başını salladı. "Eğer eminsen." Ally'nin yanına gitti ve bir kolunu onun omuzlarına doladı.

Trey kenara çekilerek Nick'in Miranda'yla ilgilenme isteğine karşı çıkmaya niyeti olmadığını belli etti. "Canını yak."

Kerrie'nin önünde çömelen Taryn, düz ama tehditkâr bir ses tonuyla konuştu. "Senin yüzünden bir bomba, eşim ve oğlum da dahil olmak üzere sürümün çoğunu yok edebilir ve evimi yerle bir edebilirdi. En iyi arkadaşım ölmüş olacaktı, teşekkürler

lanet bir tüfek bombasına. Hem benim blgeme hem de bu bölgeye yapılan diğ er saldırıları saymıyorum bile. Her Şey düşünüldüğünde, nefes almayı hak etmiyorsun."

"Ben bile daha iyi söyleyemezdim," diye ilan etti Roni. Aniden pençelerini kullanarak Kerrie'nin Őahdamarını temiz bir Şekilde kesti. Bir kalp atıŐı sonra, Taryn kendi pençelerini savurarak kurbanının bağırsaklarını acımasızca deŐti.

Miranda, kuzeni gözlerinin önünde acı içinde ölürken dehşet içinde nefesini tuttu. Konuşmaya  alıŐtığında Nick sözünü kesti.

"Eğ er merhamet dilemeyi düşünüyorsan, hiç zahmet etme. Hayatın benim için hiçbir Şey ifade etmiyor. EŞim ve kızım? Onlar benim her Şeyim. Bu onlar için." Pençelerini Miranda'nın göğsünün derinliklerine sapladı ve korkudan hızla attığın ı duyabildikleri kalbini Şekillendirdi. Sonra elini sertçe büktü ve açık yumruğ nu hafifçe kapatarak organ ı yarıdı.

Miranda'nın vücudunun sonunda pes etmesi sonsuza kadar sürmüŐ gibi görünüyordu ama gerçekte ölümü hızlı olmuştu. Ally için bunu izlemek hoş olmamıştı ama infazlar gerekliydi. Kerrie -ve suç ortağı olarak Miranda- Kerrie'nin plan ı işe yarasaydı çok ama çok sayıda ölümden sorumlu olacakt ı. Neyi riske attıklarını biliyorlard ı, cezanın ne olacağın ı biliyorlard ı. Şekil değ iŐtiren dünyası böyle iŐliyordu.

Bir gün için yeterince ölüm gördüğünü düşünen Ally, Derren'e döndü. "Bir duşa ihtiya ım var. Ve kıyafetlere." zerinde hâlâ paltosundan başka bir Şey yoktu.

Derren onun burnuna bir öpücük kondurdu. "Evet, biliyorsun. Gel devam et."

Çenesini infaz memurlarına doğ ru eğdi. cesetleri taŐımaya hazırlanıyor. " ocuklar bu konuda biraz yardım isteyebilir."

"Biliyorum ama Şu anda bana ihtiya ın var."

 nk r etmek için ağızın ı açtı; baskın kadınlar her Şeyi kendileri hallederdi ve Ally'nin yapt ı da buydu.

hep yapardı. Ama artık bunu tek başına yapmak zorunda değildi. "Evet, öyle." Kadının itirafı adamın gözlerinde onay ışıltısı yarattı.

Kulübelerine döndüklerinde, Derren sıcak spreynin altında dururken ona sıkıca sarıldı. "İyi misin?" diye sordu nazikçe.

"Rachelle başına geleni hak etti, bunu biliyorum. Ama yine de bu şekilde bitmek zorunda kalmamasını dilerdim." Bu yumuşaklığı bir başkasına asla itiraf etmezdi ama Derren'e içinde var olan her sır ve her kırılma konusunda güveniyordu.

"Başka seçeneğin yoktu."

"Ben insanları kurtarmaya alışkınım. Şimdiye kadar yaptığım tek şey bu. Öldürmek bir ilkti."

"Bu son olmayabilir," diye uyardı onu, şampuanı saçlarına hafifçe masaj yaparak. "Beta dişi olmak, meydana gelen tüm savaşların bir parçası olacağın anlamına gelir bebeğim."

Bugün yaşananların onun rolü kabullenmesini etkilediğine dair endişesini sezerek çenesinden öptü. "Geri adım atmamızı istemeyeceğim." Gülümsedi ve parmağıyla hafifçe onun göğsünü dürttü. "Beta olmayı seviyorsun."

"Hayır, bilmiyorum."

Onun huysuz sesi karşısında gülümsemesi genişledi. "Evet, öyle. Kabul et, bu pozisyon sana uygun. Ve kabul edelim ki, başka birinin senin üzerinde Beta seviyesinde bir otoriteye sahip olmasını kaldıramazsın. Nick bile senin tam itaatine sahip değil."

"İnsanların onu körü körüne takip etmesini istemiyor." "Kabul et," diye tekrarladı.

İç çekti. "İyi. Beta olmayı seviyorum." Başını suyun altına doğru eğerek saçındaki şampuanı duruladı. "Seninle gurur duyuyorum."

Onun bakışlarıyla tekrar karşılaşınca başını eğdi.

"Neden?" "Çünkü yapman gerekeni yaptın. Kulağa basit geliyor,

ama herkes bunu yapamaz. Bunu kolay bulmamanız kötü değil. Birini öldürmek kolay olmamalı." Ama bazıları için - kendisi de dahil olmak üzere- diğerlerinden daha kolaydı.

Derren Rachelle'i öldürdüğü için üzgün değildi. Ne de kadının Rachelle'i öldürdüğü için

başılanmayı hak ediyordu. Elinden gelse Rachelle'in icabına kendisi bakardı -hem intikam almak hem de Ally'yi kendi acısından kurtarmak için.

Ally'nin biraz pişmanlık duyma kapasitesine sahip olmasını seviyordu, ondaki çoğu kişinin görmediği yumuşaklığı seviyordu. "Sonunda gerçek ortaya çıktığı için rahatladın mı? Collingwood kurtlarının hepsi artık gerçekte ne olduğunu biliyor. Gerçek yalancının kim olduğunu biliyorlar. Ne kadar kötü çuvaldadıklarını biliyorlar."

"Evet. Kendimi daha hafif hissediyorum. Benim hakkımda saçma sapan şeyler düşünmeleri beni rahatsız etmemeliydi. Artık onların sürüsünün bir parçası değilim ve olmak da istemiyorum. Ama yine de adımın temizlenmesini istedim."

"Anladım."

"Ben de senin adının temizlenmesini istiyorum." Adının haksız yere lekelenmesinden nefret ediyordu.

"Belki bir gün olur, ama bundan şüpheliyim. Suçlamalardan masum olduğuma inanman yeterli. Benden hiç şüphe etmemiş olman. Bir kez bile." Onu nazikçe ama açlıkla öptü. Kız onun sikine uzandığında -ki çıplak olduğu için elbette sertti- elini bileğine doladı. "Daha sonra. Burada işimiz biter bitmez seni duştan çıkaracağım, kurulayacağım, eşofmanlarını giydireceğim, saçlarını tarayacağım ve sonra seninle yatacağım."

"Uh ... neden?" Adamın planı aklındakinin yarısı kadar bile iyi gelmiyordu.

"Çünkü sen benimsin ve seninle ilgilenmek benim işim."

O amansız bakışlara baktığında, onun geri adım atmayacağını biliyordu. Seks olmayacağı için hayal kırıklığına uğramış olsa da, ona bu şekilde davranacağı için de kendini değerli hissediyordu. "Peki. Ama daha sonra birden fazla orgazm bekliyorum."

Gülümsedi. "Ne istediğini bilen kadınları severim."

CHAPTER TWENTY

Yetişkin bir Alfa erkeğinin yeni yürümeye başlayan bir çocukla bakıştığını her gün göremezdiniz. Ama Nick'in yüzündeki konsantrasyona ve kararlılığa bakılırsa, Ally ilk önce gözlerini kaçırırsa lanetleneceğinden şüpheleniyordu. Masaları ve dans pistini çevreleyen ağaçlara asılı renkli peri ışıklarının parıltısı Nick'in ve Kye'in gözlerine yansıyor, tüm bu bakışma sahnesini ürkütücü hale getiriyordu. Roni, Marcus, Bracken, Zander ve Jesse eğlence sırtışlarını bastırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Masalarında duraklayan Ally gülümsedi. "Neden Kye'a hırlıyorsun?" Trey'e çok benzeyen küçük çocuk Roni'nin kucağında oturuyordu.

Nick ona bakmadan cevap verdi, "O durduğunda ben de duracağım. durur."

"O bir bebek alfa." Bracken birasından bir yudum aldı. "Sahip olduğu her içgüdü ona önünde tehlikeli bir yırtıcı olduğunu ve hakimiyet için savaşması gerektiğini söylüyor."

Jesse, Ally'ye "Arkadaşın nerede?" diye sormadan önce etrafına bakındı.

"Biraz daha pasta almaya gelirken onu Shaya'yla bıraktım." Ally elindeki tabağı işaret etti. Devasa pasta çiftleşme töreni için özel olarak yapılmıştı. Her yerde insanlar gülüyor, dans ediyor, yemek yiyor ve

içiyorlardı. Ayrıca hala bölgelerine istedikleri gibi girip çıkma özgürlüğünün tadını çıkarıyorlardı.

"Pasta muhteşem, değil mi?" dedi Roni. "O kadar çok yedim ki, geriye bir şey kalmasına şaşırdım."

Marcus arkadaşına sahte bir kaş çattı. "Benimkini de yediğini unutmayalım."

"Ve benimki," diye ekledi Zander. Roni sadece burnunu çekti.

Bir dizi küfür duyan Ally, Bruce'un büfeden yemek çaldığını görmek için baktı. Kathy ve Grace -Anka kuşuyla çiftleşmiş bir dişi- yemeklerin hepsini pişirecek kadar iyidiler ve bu süreçte birbirlerine üstünlük sağlamaya da çalışmışlardı. Her iki dişi de onu masadan uzaklaştırmaya çalıştı.

Başarılı olamayan Kathy kızına ters ters baktı. "Roni!"

Roni şaşkınlıkla gözlerini kırıştırtarak, "Bu nasıl benim suçum olabilir? Tanrım, elinden gelse Havva'nın düşüşü için bile beni suçlarsın." Roni muhtemelen haklıydı ama Ally, Kathy'nin kızını sadece kendisini tetikte tutmak için bir günah keçisi olarak kullandığından şüphelenmeye başlamıştı.

Birden Eli hışımla geldi ve cep telefonunu kız kardeşine doğrulttu. "Aman Tanrım! Bunu yaptığına inanamıyorum!"

Ally, kardeşleri her ne şakası yapıyorsa onun üzerinde tartışmaları için bırakarak arkadaşının yanına gitti. Onun, saçını sertçe çekiştiren Willow'u kıkırdarak tuttuğunu görünce gülümsemek zorunda kaldı. "Burada her şey yolunda mı?" Kahretsin, o gri gömlek ve koyu renk pantolonun içinde yenilebilir görünüyordu.

Derren küçük kızı kolunun altından gıdıkladı ve bir başka kıkırdamayla onu serbest bırakmasını sağladı. "Beni acı içinde görmek hoşuna gidiyor. O bir sadist."

"Kızım bir sadist değil." Shaya şakacı bir hışımla kızını aldı.

"Greta'nın burnuna ekmek çubuğu soktu."

"Çünkü kötülüğü hissediyor."

Derren gözlerini kırptırdı. "Buna itiraz edemem." Shaya bir kez daha oflayıp puflayarak Stone, Brad ve Wyatt'ın yanına gitti. Eşile yalnız kalmaktan memnun olan Derren onu kendine doğru çekti ve bir yudum alıp dudaklarını ısırdı. "Seni özledim."

"Beş dakikalığına gitmiştim."

"Ve o beş dakika içinde bir bebek tarafından defalarca saldırıya uğradım. Beni korumak için burada değildin." Çikolatalı pastanın bir kısmını ağzına götürürken gözleriyle eşini açlıkla yuttu. Saçları hafifçe kıvrılmış ve omuzlarına dökülmüş, ipek, orta boy mercan rengi elbisesi içinde gerçekten muhteşem görünüyordu. Onun her santimini yalamak istiyordu. Kurdu büyük bir ısırık almak istiyordu.

"En azından seni Chase amcamla bırakmadım." Cain ve amcaları, Kerrie ve Miranda'nın idamından bir gün sonra evlerine dönmüşlerdi ama önceki gece diğer iki üvey amcasıyla birlikte Merkür topraklarına geri gelmişler, daha doğrusu gizlice girmişlerdi. Sam dostundan hoşlanıyor gibi görünürken, Chase ona homurdanmaktan ve kaşlarını çatmaktan başka bir şey yapmıyordu ... sadece onunla dalga geçmek için.

"Hiçbir düşmanlık beni amcalarınızdan nefret ettiremez." Geldiklerinde getirdikleri haber Derren'i şok etmişti. Ally'nin isteği üzerine erkekler biraz araştırma yapmış, işe burnunu sokmuş ve Derren'in hayal bile edemeyeceği bir şeyi başarmışlardı: Derren'in adını temize çıkarmışlardı.

Cain'in deyişle, "Bu sadece doğru insanlara doğru baskıyı yapma meselesiydi." Sosyopat, Hareket'in de desteğini arkasına aldığı için bu işi çabucak halletmişti. Asılsız suçlama artık Derren'in üzerinde olmamasına rağmen, eski sürüsünden çok az özür dilemişti. Arkadaşının inanmamasına rağmen onunla iletişime geçenlerden biri de kız kardeşiydi. Derren artık kendisine ait olmayan bir suçluluğun ağırlığını hissetmediği için mutluydu.

"Oh, dikkat edin, işte yaşlı ejderha geliyor." Jaime, Dante, Dominic, Trick, Ryan, Tao ve Greta yaklaşırken Ally gülümsedi. Ejderha dışında hepsi bir kez daha Ally ve Derren'i tebrik etti ve tören hakkında övgü dolu yorumlar yaptı. Şey . . . Ryan sadece diğerlerinin iltifatlarına katıldığını homurdanmakla yetindi ama yine de.

Trey'in büyükannesinin kendisine alaycı bir şekilde baktığını fark eden Ally kaşlarını kaldırdı. "Bakışlarınızla beni öldüremeyeceğinizin farkındasın, değil mi?"

Greta gözlerini kıstı. "Roni'mi vurulduktan sonra iyileştirmiş olabilirsin ama yine de sana güvenmiyorum. Kahinleri asla sevmeyeceğim." Tao ve Trick gözlerini devirdi.

Ally başını eğerek kadını tepeden tırnağa inceledi. "Sanırım Şeytan her türlü pakette karşımıza çıkıyor."

Jaime güldüğünde Greta, Anka Beta dışisine ofladı. "Onu komik buluyorsun, değil mi?"

Jaime parmağını sallayarak, kollarını ona dolayan eşine doğru eğildi. "Şimdi, şimdi... Üç Bilge Adam'ın ev ödevine yardım ettiği yaştasın diye hıncını benden çıkarmana gerek yok."

Dominic Ally'ye gülümsedi. "Eğer benim ödevim olsaydın, seni masanın üzerinde yapardım." Derren'in yumruğu hiyarın suratına inmeden önce Trick onu kenara çekti.

Tao infazcıya doğru başını salladı. "Dom, neden ölmek istiyorsun?"

Trick, "Derren yine burnunu kırmadan önce onu uzaklaştırmalıyız," diye önerdi. Homurdanan Ryan - çoğunlukla homurdanarak iletişim kuruyor gibiydi- gülen Dominic'i gömleğinin arkasından tutarken, Trick ve Tao da onu takip etti.

Derren, Ally'ye gitmelerini önermek üzereydi ama o sırada Taryn, Trey, Marcus ve Kye'ı bir boa yılanı gibi sarmış olan Roni yaklaştı.

Greta Roni'ye hayranlıkla baktı ve onu yanağından öptü. "Merhaba, tatlım."

Roni'nin boynunu sıkıca kavrayan Kye kaşlarını çatarak büyük büyükannesine baktı ve kararlı bir şekilde, "Benim," dedi. Çocuk Roni'yi seviyordu.

Greta ona nazikçe, "Biliyoruz, biliyoruz," diye güvence verdi. "Roni, bu gece çok güzel görünüyorsun. Öyle değil mi Marcus?"

Taryn hayretle Roni'nin diğer tarafına eğildi ve fısıldadı, "Roni, bir kez daha sormak zorundayım: Bunu nasıl yaptın? Onun senden hoşlanmasını nasıl sağladın?"

Bir elini kalçasına koyan Greta, Taryn'e ters ters baktı. "Yine mi fısıldıyorsun? Dante'nin özürlü eşinden daha iyi değilsin." Jaime buna gülümserken, Dante eşinin boynuna doğru inledi.

Taryn ejderhayı kokladı. "Sakin ol, Yaşlı Hubbard Ana. Kırıksıklık Perisi yine yüzünde step dansı yaptığı için kızgınsın."

Taryn ve Greta arasında bir tartışma başladığında Trey yorgun bir şekilde iç çekti. Derren ve Ally'ye hitaben, "İnanmayacaksınız ama dostum ve Greta aslında birbirlerinden hoşlanıyorlar," dedi.

Derren başını eğdi. "Evet . . . Buna inanmıyorum." Bu çılgın insanlarla işi bitince arkadaşının kulağına fısıldadı, "Hadi eve gidelim. Seninle yalnız kalmak istiyorum."

Ally de aynı sessizlikle cevap verdi: "Yapmamalıyız. Bu bizim partimiz." Ama sonra gülümsedi. "Evet, hadi gidelim."

Kulübelerine dönerken yol boyunca öpüştiler, okşadılar ve güldüler. Kapıyı arkalarından kapatan Derren, dışlerini iddia işaretinin üzerinde gezdirdi. "Sonunda seni tamamen kendime aldım." Bunun hem çocukça hem de bencilce olduğunu bilse de onu paylaşmayı kabul edebileceğinden şüpheliydi. Ama eşi konusunda en azından biraz bencil olmaya hakkı olduğunu düşündü. "Bu gece seni yatağımıza almak istiyorum. Değişiklik olsun diye." Konu seks olduğunda ikisinin de anlık tatmin sorunları varmış gibi görüldüğünden, çoğu zaman bunu yapmadıkları doğrudu. yatağa kadar. "O zaman beni bıraksan iyi olur."

Elleri kızın kıkırda esnedi. "İstemiyorum." Ama onu serbest bıraktı. "Üst kata." Küçük sürtük soyunurken

Yürüdü, böylece yatak odasına ulaştığında üzerinde sadece siyah dantelli tangası vardı. Görünüşe göre onu kızdırmak istiyordu, kışını dışarı çıkaran ve kurdundan bir hırıltı çeken küçük bir kedi esnemesi yaptı.

Tişörtünü çıkaran Derren arkasından yaklaştı ve elini karnına koydu, yavaşça kulağına konuşurken her kelimeyi heceleyerek ona baktı. "Çiftleşme törenine başlamak için bana doğru yürüdüğünü gördüğümde, tek yapmak istediğim küçük elbiseni ters çevirmek ve seni herkesin önünde becermekti." Eli yılan gibi boğazına doğru uzandı. "Ama ikimiz de biliyoruz ki, boşalırken nasıl görüldüğünü başkalarının görmesine izin vermeyecek kadar sahipleniciyim. Çünkü sen benimsin ve sadece benimsin," diye ekledi alçak bir hırıltıyla. "Öyle değil misin?"

Adamın eli boğazını sıktığında Ally ürperdi; bu, ona karşı gelmemesi için açık bir uyarıydı. Ses tonu sakın, eşit, kendinden emin ve iddialıydı. Görünüşe göre ona hükmetme havasındaydı. Evet, o da onunla dövüşme havasındaydı. "Senin eşin olduğumu inkâr etmeyeceğim. Hatta bunu kabul edeceğim-"

"Kabul etmek yok, bebeğim. Durum neyse o. Sen bana aitsin." Boğazını serbest bırakarak kulağına fısıldadı, "Arkanı dön." Kız bunu çok ama çok yavaşça yaptı; tamamen Ally'ye ait olan ve onu gülümseten asi bir hareketti bu. Bir elini başının arkasına götürerek saçlarını okşadı ve başını geriye doğru eğdi. "Her zaman böyle meydan okuyorsun. Tam da seni sevdiğim gibi." Boynunu yaladı ve öptü, ihtiyacının kokusu duyularına saldırırken inledi. "Bu gece yumuşak ve yavaş olmayacak bebeğim." Ona çok fazla ihtiyacı vardı. "Hızlı, sert ve derin olacak."

"Her an başlayabilirsiniz."

"Henüz değil." Derren onun saçlarını kavrayarak yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı ve baskın, tüketen ve talepkâr bir öpücükle ağzını aldı; eşinin tadına bakmak ve onunla ziyafet çekmek istiyordu. Ama diliyle de başka bir tat almak istiyordu. Onu yatağa geri itti, bir kenara itti

ve bir parmağını içine soktu. "Şimdiden çok ıslak." Buna bayılmıştı.

Onun nefis vücudunun üzerine eğilerek dişlerini göğüs uçlarının üzerinde gezdirdi. "Hayatımda gördüğüm en muhteşem şeysin." Dili girdaplar çizerek ve yalayarak vücudunda aşağı doğru ilerledi, orada burada emici ısırıklar vermek ve solan izleri yenilemek için durakladı. Aynı zamanda parmaklarının uçlarını kızın yumuşak teninde alaycı bir şekilde gezdirdi. Kız talepkâr bir şekilde eğildiğinde, adam kalçasını kavrayarak onu düz bir şekilde sabitledi. "Ne istediğini biliyorum ama burada işim bitmedi. Şimdi kıpırdama ve seni boşaltmama izin ver."

Yetenekli ağzı Ally'nin amcığını yalayıp yudumlarken, Ally'nin içinde sıcaklık ve ihtiyaç öfkelenildi. Baştan çıkarıcı olmaktan çok yavaştı, sanki bu onun içindi, onun için değil; sanki sadece onu tatmak, dilinde boşalmasını hissetmek istiyordu. Yine de Ally'nin amcığı kasılmaya başladı ve kendini olduğundan çok daha boş hissetmesine neden oldu - vücudu o anda en çok istediği şeye sahip olmadığını alaycı bir şekilde hatırlattı.

"Derren . . ." Uyarı ile yalvarma arasında bir şeydi. Görmezden gelindi. Ziyafet çekmeye ve tıka basa yemeye devam etti, ta ki vücudu amansız, vahşi bir ağrıya eziyet görene kadar; doldurulmak ve becerilmek için çığlık atıyordu. Bu noktada, kelimenin tam anlamıyla onun için yanıyordu. "Derren, yeter artık." Şaşırtıcı bir şekilde, adam onu yine görmezden gelmedi. Bunun yerine, iki parmağını içine soktu ve klitorisini emdi, onu nefesini kesecek kadar yoğun bir serbest bırakmaya fırlattı.

Giysilerinin geri kalanını çıkaran Derren, onun titreyen bedenini kendi bedeniyle sardı. Kahretsin, kadının kokusu ve hissi kadar tadı da onu çıldırtıyordu. Aleti acıyor ve zonkluyor, ihtiyacını altındaki kadından çıkarmak istiyordu. "Benim için hazır mısın, bebeğim?" Ona cevap vermesi için zaman tanımadı, sadece kalçalarını kavradı ve hamle yaptı. Kadının amı orgazmdan şişmişti ama adam taşakları kadına çarpma kadar sert ve derin bir hamle yaptı. Kadının kaygan amcığı neredeyse sahiplenici bir şekilde erkeğin etrafında sıkılaşıırken alev alev yanıyordu. Onları yuvarladı

Böylece adam sırt üstü yatmış, kadın da ona binmişti. "Sür beni."

Başka bir zaman olsa, Ally onu yavaş ve kolay aşağı doğru itişlerle kızdırabilirdi. Ama şu anda, yakında boşalmazsa aklını kaçıracaktı gibi hissediyordu. Pençelerinin uçlarını Ally'nin sert karın kaslarına batırarak kendini tekrar tekrar Ally'nin üzerine bıraktı. Temposu hızlı ve acımasızdı, içindeki yakıcı acıdan kurtulma ihtiyacıyla vücudu acıyordu.

"İşte bu, Ally. Kendini benim üzerimde becer." Bir elini saçlarına dolayan Derren, boynunu ısırp emebilmek için onu aşağı çekti. Hareketleri daha da çılgınlaştı ve yumuşak, küçük inlemeleri çaresiz sızlanmalara dönüştü. Boşalmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu hissedebiliyor, o zirveye ulaşamamanın verdiği hayal kırıklığını hissedebiliyordu. Onları ters çevirdi ve ona sertçe bindi. Aleti kızın amına girip çıkarken, onu sahiplendi ve ele geçirdi.

Ally ikinci orgazmına doğru hızla ilerlerken sırtı kamburlaştı ama adam durmadı, hızını bile kesmedi. Koyu renk gözleri katıksız bir açıklıkla parlıyor, ona istediği zaman istediği gibi dokunmaya ve almaya hakkı olduğuna inanıyormuş gibi bakıyordu. Ama aynı zamanda orada tam bir hayranlık da yanıyordu; aralarındaki bağdan hissedebileceği bir aşk.

"Tekrar boşalmaya hazır ol," diye homurdandı kulağına.

Kadının vücudundan çekilerek dizlerinin üzerine çöktü, kalçalarını kavradı ve olabildiğince derine iterken onu kendine doğru çekti. Ona her çarpışında, onu kendine doğru çekti ve her itişte onun tatlı noktasına çarptı. Ona asla doyamayacağını, hiçbir şeyin onun için ondan daha önemli olamayacağını biliyordu. Ona her zaman ihtiyaç duyacağını, onu her zaman arzulayacağını biliyordu. Sadece vücuduna değil, onunla ilgili her şeye -gülüşüne, gözlerine, kahkahasına, huysuz doğasına-. Onun içinde, tam da ait olduğu yerde, derinlere gömülmüştü. "Gel amına koyayım. Şimdi." Sonra üç küçük kelime söyledi, ve elinde kalan küçük kontrolünü de kaybetti. "Tanrım,

bebeğim." Ona o kadar sert vuruyordu ki canının yanması gerektiğini biliyordu ama duramıyordu. Çığlık atarken vücudu eğildi ve tatlı sıcak amcığı onun etrafında sıkılaştı, titredi ve kasıldı - onu susturdu, çok sert boşalmasını sağladı ve her bir onsunu horozundan sürükledi.

Doymuş ve bitkin bir halde eşinin üzerine yığıldı. Gözleri kapalıydı ve vücudu artçı sarsıntılarla titreyerek neredeyse yatağın içinde erimişti. Kendi tarafına dönmeden önce alnından öptü ve onu kendisine kilitledi. Kız oraya mükemmel bir şekilde oturmuştu. "Seni seviyorum, bebeğim." Karşılığında aldığı tek şey hülyalı bir gülümsemeydi. "İyi misin?"

Gözlerini açmadı. "En iyi. Gün. Hiç."

Güldü. Bunun onların çiftleşme töreni olduğunu ve ardından ciddi anlamda ateşli bir seks yaşandığını düşünürsek, ona katılması gerekirdi. Derin derin içine çekti, onun sıcak, seks baharatlı kokusunu ciğerlerine çekti. "Seks yaptıktan sonraki kokuna bayılıyorum." Onu tekrar tekrar becermek istemesine neden oldu.

Adamın dili boş boş boynunu okşarken yumuşak, mutlu bir iç çekti. Kurdu onun ilgisinin ve hürmetinin tadını çıkardı. "Cep telefonun mu çalışıyor?"

Telefону. Yatağın üzerinden uzanarak, atılmış kot pantolonunun cebinden telefonu çıkardı. Ve gördüğü şey karşısında homurdandı.

"Sorun nedir?"

"Dominic," diye ısırdı ve arkadaşına sarılmaya geri döndü. "Küçük pislik bana nasıl çoklu orgazm olunacağına dair bazı ipuçları içeren bir mesaj gönderdi."

"O kadar da kötü değil." Dominic için. "Ve bize katılmasını isteyip istemediğimi sordu."

Kıkırdaması Derren'in tekrar hırlamasına neden oldu. Şakacı bir şekilde omzuna yumruk attı. "Rahatla, biraz gülmeyi öğren. O ciddi değil. Bunu sadece seni iğnelemek için yapıyor. Her zaman şiddetli tepki vermek yerine, onu görmezden gelmeyi denemelisin."

Evet, ama . . . "İstemiyorum." Derren'in istediği şey o pisliğe tekrar saldırmak ve Ally'nin bu kez onu

iyileştirmediğinden emin olmalı.

"Biliyor musun, daha önceki davranışların için biraz pişmanlık duymayı deneyebilirsin. Burnunu kırdın. İki kere."

"Şimdi kimin neşelenmeye ihtiyacı var?" "Derren."

İç çekti. "Tamam, özür dilerim." Kadın homurdandı.

"Hayır, değilsin." "Bir dahaki sefere onu görmezden gelirim." "Hayır, görmezden gelmeyeceksin."

"İşte tam da bu yüzden bu konuşma anlamsız." Ona sokularak bir elini sırtından aşağı indirdi ve yumuşak bir şekilde kıcını şekillendirdi. "Bunun yerine beni ne kadar sevdiğin hakkında konuşmalıyız."

"Yapmalı mıyız?" Gülümseyerek alay etti, "Riske girmeli miyim bilmiyorum. Demek istediğim, bu üç kelime beni çok fazla beceriyor ve toparlanmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Onun boynunu ısırdı. "Söyle."

"Tamam. Seni seviyorum, zaman zaman ısrarcı ve her şeye burnunu sokan bir pislik olsan da."

"Seni bacaklarını tıraş etmek için usturamı kullanırken yakalayıp dursam da seni seviyorum."

"Bir kere. Bir kere oldu."

Kıkırdadı. "Kızdırması çok kolay." Onu sırtüstü yatırarak sikini yumuşak bir şekilde tekrar içine soktu. "Bunu neden sevdiğimi hâlâ bilmiyorum."

Kollarını onun etrafında kıvrarak gülümsedi. "Bunu yaptığın için mutlu olalım."

ACKNOWLEDGMENTS

T Sonsuz desteğiniz, sabrınız ve sosyal beceriksizliğimi kabul ettiğiniz için aileme çok ama çok teşekkür ederim. Söylediklerinize başımı sallayarak eşlik ettiğim zamanlar için özür dilerim, çünkü gerçekten de takılıp kalmıştım kitabımda.

Editörüm JoVon Sotak'a ve Montlake Ekibi'nin geri kalanına - her zaman yardıma hazır olan Jessica Poore ve her zaman en iyi fikirlere ve tavsiyelere sahip olan Melody Guy da dahil olmak üzere - çok teşekkürler. Hepiniz harikasınız.

Son olarak, bu kitaba şans veren herkese çok teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir! Herhangi bir nedenle benimle iletişime geçmek isterseniz, lütfen suzanne_e_wright@live.co.uk adresinden bana e-posta göndermekten çekinmeyin. Bana Facebook, Twitter ve blogumdan da ulaşabilirsiniz.

Kendine iyi bak!

ABOUT THE AUTHOR

Fotoğraf © 2012 Steven Wright

A İngiltere doğumlu yazar Suzanne Wright, karakter yaratmadığı bir zamanı hatırlamıyor. ve onların hikayelerini anlatıyor. Çocukken bile şiirler, oyunlar ve öyküler yazmayı seven Wright, bir yetişkin olarak on roman yayımladı: From Rags, Burn, üç Deep in Your Veins romanı, Phoenix Pack serisinin dört kitabı ve Mercury Pack serisinin ilk kitabı olan bu kitap. Kocasını ve iki çocuğuyla Liverpool'da yaşayan Wright, ev temizliğinden nefret ettiğini ve yemek yapamadığını, ancak her zaman çikolata paylaştığını itiraf ediyor.

Web sitesi: www.suzannewright.co.uk

Blog: www.suzannewrightsblog.blogspot.co.uk

Twitter: www.twitter.com/suz_wright

Facebook: www.facebook.com/suzannewrightfanpage

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.